

พระราชบัญญัติ

การแข่งขันทางการค้า

พ.ศ. ๒๕๖๐

พร้อมทั้งสรุปลงสาระสำคัญ ประวัติ
ความเป็นมา กระบวนการ และขั้นตอน
ในการตราพระราชบัญญัติดังกล่าวของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
รวมทั้งระเบียบและประกาศที่เกี่ยวข้อง
(ก.ป. ๒๒๑/๒๕๖๑)

สำนักกฎหมาย
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

รหัสหนังสือ ก.ป. ๒๒๑/๒๕๖๑

ปีที่พิมพ์ พฤศจิกายน ๒๕๖๑

จำนวนหน้า ๒๖๕ หน้า

จำนวนพิมพ์ ๔๐๐ เล่ม

จัดทำโดย กลุ่มงานพัฒนากฎหมาย สำนักกฎหมาย
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
เลขที่ ๔๔๔ อาคารสุขประพฤติ ชั้น ๑๓
ถนนประชาชื่น เขตบางซื่อ กรุงเทพฯ ๑๐๘๐๐
โทร. ๐ ๒๘๓๑ ๙๓๐๓ - ๔

จัดพิมพ์โดย กลุ่มงานการพิมพ์ สำนักการพิมพ์
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
เลขที่ ๔ ถนนอุทองใน
เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐
โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๑๗๔๑ - ๒

คำนำ

โดยที่พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน และมีบทบัญญัติบางประการไม่สอดคล้องกับรูปแบบและพฤติกรรมการประกอบธุรกิจที่เปลี่ยนแปลงไป อีกทั้งการกำกับดูแลการแข่งขันทางการค้าในปัจจุบันเป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า ซึ่งเป็นหน่วยงานที่ตั้งขึ้นภายในกรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ จึงไม่มีความคล่องตัวและขาดความเป็นอิสระในการกำกับดูแลการแข่งขันทางการค้า ทำให้การกำกับดูแลการประกอบธุรกิจให้มีการแข่งขันอย่างเสรีและเป็นธรรมไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร สมควรปรับปรุงมาตรการในการกำกับดูแลการแข่งขันทางการค้าให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นและมืองค์กรกำกับดูแลการแข่งขันทางการค้าที่มีความคล่องตัวและมีความเป็นอิสระเพื่อให้ทันต่อพัฒนาการของรูปแบบและพฤติกรรมการประกอบธุรกิจที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๔ ตอนที่ ๗๐ ก หน้า ๒๒ เมื่อวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๖๐ และกำหนดให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนด ๙๐ วัน นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป กล่าวคือ เริ่มมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๖๐ เป็นต้นไป

กลุ่มงานพัฒนากฎหมาย สำนักกฎหมาย ได้ตระหนักถึงภารกิจสำคัญของการปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทั้งในด้านนิติบัญญัติ การควบคุมการบริหารราชการแผ่นดิน และการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ ตลอดจนจนอำนาจหน้าที่ในด้านอื่น ๆ ตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงได้ดำเนินการรวบรวมและจัดพิมพ์กฎหมายที่ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา และมีผลใช้บังคับเป็นกฎหมายแล้ว พร้อมทั้งสรุปสาระสำคัญ ประวัติ และความเป็นมาในกระบวนการตราพระราชบัญญัติดังกล่าว ทั้งนี้ เพื่อให้สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ และเพื่อประโยชน์ต่อการปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้องในวงงานด้านนิติบัญญัติ

หวังเป็นอย่างยิ่งว่าเอกสารอันเป็นประวัติศาสตร์งานด้านนิติบัญญัติฉบับนี้ จักเป็นประโยชน์ต่อการศึกษา ค้นคว้าของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ส่วนราชการ หน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชน และสถาบันการศึกษารวมทั้งผู้ที่สนใจโดยทั่วไปตามสมควร

สำนักกฎหมาย

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ : พร้อมทั้งสรุปสาระสำคัญ ประวัติ ความเป็นมา กระบวนการ และขั้นตอนในการตราพระราชบัญญัติดังกล่าวของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ รวมทั้งระเบียบและประกาศที่เกี่ยวข้อง

จัดทำโดย

นายันท ผาสุข	เลขาธิการวุฒิสภา
นายทศพร แยมวงษ์	ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย
นายบุญสงค์ ลาคำ	ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานพัฒนากฎหมาย
นางสาวเพลินดา ตันรังสรรค์	นิติกรชำนาญการพิเศษ
นางสาวชนิตา อ่อนพลัด	เจ้าพนักงานธุรการอาวุโส
นางสาวนิตยา นาคเกษม	เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน
นางสาวเมธาวี มะลิรัตน์	เจ้าพนักงานบันทึกข้อมูลชำนาญงาน

สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ โทร. ๐ ๒๘๓๑ ๙๓๐๓ - ๔

ผลิตโดย

กลุ่มงานการพิมพ์ สำนักการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๑๗๔๑ - ๒

สารบัญ

	หน้า
พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐	๑
Trade Competition Act, B.E. 2560 (2017) (พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ ฉบับภาษาอังกฤษ).....	๒๖
ภาคผนวก	
ก. สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐.....	(๑)
• เหตุผลในการประกาศใช้.....	(๑)
• วันใช้บังคับ.....	(๑)
• สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ.....	(๒)
๑. บทยกเลิกกฎหมาย.....	(๒)
๒. ขอบเขตการบังคับใช้กฎหมาย.....	(๒)
๓. บทนิยาม.....	(๒)
๔. ผู้รักษาการ.....	(๓)
๕. คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า (หมวด ๑).....	(๓)
๕.๑ องค์ประกอบของคณะกรรมการ.....	(๓)
๕.๒ คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของกรรมการ.....	(๔)
๕.๓ คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของกรรมการเพิ่มเติม.....	(๕)
๕.๔ คณะกรรมการสรรหากรรมการการแข่งขันทางการค้า.....	(๕)
๕.๕ การคัดเลือกและแต่งตั้งกรรมการ.....	(๖)
๕.๖ วาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการ.....	(๗)
๕.๗ การพ้นจากตำแหน่งของกรรมการ.....	(๗)
๕.๘ การดำเนินการกรณีที่ประธานกรรมการหรือรองประธานกรรมการ พ้นจากตำแหน่ง.....	(๗)
๕.๙ ข้อห้ามการดำรงตำแหน่งภายหลังพ้นจากตำแหน่ง.....	(๗)
๕.๑๐ หน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ.....	(๘)
๕.๑๑ การรับฟังความคิดเห็นก่อนออกระเบียบหรือประกาศ.....	(๘)
๕.๑๒ การประชุมคณะกรรมการ.....	(๙)
๕.๑๓ การแต่งตั้งคณะอนุกรรมการ.....	(๙)
๕.๑๔ การแต่งตั้งคณะอนุกรรมการสอบสวน.....	(๙)
๕.๑๕ การนำบทบัญญัติเกี่ยวกับการประชุมคณะกรรมการมาใช้บังคับ.....	(๙)

สารบัญ

หน้า

๕.๑๖	ค่าตอบแทนและค่าใช้จ่ายอื่นในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ...	(๑๐)
๕.๑๗	การเป็นเจ้าของพนักงานตามกฎหมายอื่น	(๑๐)
๕.๑๘	การดำเนินคดี.....	(๑๐)
๕.๑๙	เขตอำนาจของศาล	(๑๐)
๖.	สำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า (หมวด ๒)	(๑๑)
๖.๑	สถานะของสำนักงาน	(๑๑)
๖.๒	การตั้งสำนักงานแห่งใหญ่และสำนักงานสาขา	(๑๑)
๖.๓	หน้าที่และอำนาจของสำนักงาน.....	(๑๑)
๖.๔	ผู้รับผิดชอบการปฏิบัติงานของสำนักงาน	(๑๒)
๖.๕	การแต่งตั้งและถอดถอนเลขาธิการ	(๑๒)
๖.๖	คุณสมบัติของผู้ที่จะได้รับการแต่งตั้งเป็นเลขาธิการ.....	(๑๒)
๖.๗	ลักษณะต้องห้ามของเลขาธิการ	(๑๒)
๖.๘	เงินเดือนและประโยชน์ตอบแทนของเลขาธิการ	(๑๓)
๖.๙	วาระการดำรงตำแหน่งของเลขาธิการ	(๑๓)
๖.๑๐	การพ้นจากตำแหน่งของเลขาธิการ.....	(๑๓)
๖.๑๑	การกำหนดตำแหน่งรองเลขาธิการ	(๑๔)
๖.๑๒	หน้าที่และอำนาจของเลขาธิการ.....	(๑๔)
๖.๑๓	การมอบอำนาจ.....	(๑๔)
๖.๑๔	การรักษาการแทน	(๑๔)
๖.๑๕	ข้อห้ามการเป็นผู้มีส่วนได้เสีย	(๑๔)
๖.๑๖	ข้อห้ามการดำรงตำแหน่งภายหลังพ้นจากตำแหน่งเลขาธิการ	(๑๔)
๖.๑๗	เงินและทรัพย์สินในการดำเนินงานของสำนักงาน.....	(๑๕)
๖.๑๘	รายได้ของสำนักงาน	(๑๕)
๖.๑๙	การนำส่งเงินค่าปรับทางปกครอง	(๑๕)
๖.๒๐	การขอรับการจัดสรรงบประมาณ.....	(๑๕)
๖.๒๑	ทรัพย์สินของสำนักงาน.....	(๑๕)
๖.๒๒	การจัดทำงบการเงิน.....	(๑๖)
๗.	การป้องกันการผูกขาดและการค้าที่ไม่เป็นธรรม (หมวด ๓).....	(๑๖)
๗.๑	กระทำการต้องห้ามของผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด	(๑๖)
๗.๒	การรวมธุรกิจที่ต้องขออนุญาต.....	(๑๖)
๗.๓	การพิจารณาอนุญาตให้รวมธุรกิจ	(๑๗)
๗.๔	การเพิกถอนคำสั่งอนุญาตให้รวมธุรกิจ	(๑๗)

สารบัญ

	หน้า
๗.๕ การกระทำต้องห้ามของผู้ประกอบธุรกิจที่แข่งขันในตลาดเดียวกัน	(๑๘)
๗.๖ การกระทำที่เป็นการผูกขาดหรือลดการแข่งขัน.....	(๑๘)
๗.๗ ข้อยกเว้นของการกระทำการผูกขาดหรือลดการแข่งขัน	(๑๙)
๗.๘ การกระทำอันเป็นผลเสียหายแก่ผู้ประกอบธุรกิจรายอื่น	(๑๙)
๗.๙ การทำนิติกรรมหรือสัญญาอันก่อให้เกิดการผูกขาดหรือจำกัดการค้า..	(๑๙)
๗.๑๐ การยื่นคำร้องขอเพื่อให้วินิจฉัยการกระทำหรือการประกอบธุรกิจ ที่เป็นความผิด.....	(๒๐)
๗.๑๑ การสั่งระงับ หยุด หรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงการกระทำที่เป็นความผิด ...	(๒๐)
๗.๑๒ หลักเกณฑ์การออกคำสั่งของคณะกรรมการ.....	(๒๐)
๘. พนักงานเจ้าหน้าที่ (หมวด ๔).....	(๒๑)
๘.๑ อำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่.....	(๒๑)
๘.๒ การอำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่.....	(๒๑)
๘.๓ บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่.....	(๒๑)
๘.๔ การส่งหนังสือเรียกบุคคลหรือให้ส่งเอกสาร	(๒๑)
๘.๕ การเป็นเจ้าพนักงานตามกฎหมายอื่น	(๒๒)
๙. การฟ้องคดีเรียกค่าเสียหาย (หมวด ๕).....	(๒๒)
๙.๑ ผู้มีสิทธิฟ้องคดีเรียกค่าเสียหาย.....	(๒๒)
๙.๒ อายุความฟ้องคดีเรียกค่าเสียหาย	(๒๒)
๑๐. บทกำหนดโทษ (หมวด ๖).....	(๒๒)
๑๐.๑ โทษอาญา	(๒๒)
๑๐.๑.๑ การฝ่าฝืนข้อห้ามเกี่ยวกับการดำรงตำแหน่ง ภายหลังพ้นจากตำแหน่ง.....	(๒๒)
๑๐.๑.๒ การฝ่าฝืนข้อห้ามเกี่ยวกับการผูกขาด และการค้าที่ไม่เป็นธรรม	(๒๒)
๑๐.๑.๓ การไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียกของพนักงานเจ้าหน้าที่	(๒๒)
๑๐.๑.๔ การขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่.....	(๒๓)
๑๐.๑.๕ การไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่	(๒๓)
๑๐.๑.๖ การเปิดเผยข้อเท็จจริงที่พึงสงวนไว้	(๒๓)
๑๐.๑.๗ ความรับผิดทางอาญาของนิติบุคคล.....	(๒๓)
๑๐.๑.๘ การดำเนินคดีอาญาตามผู้เสียหายร้องทุกข์.....	(๒๓)
๑๐.๑.๙ การเปรียบเทียบปรับ	(๒๓)

สารบัญ

	หน้า
๑๐.๒ โทษทางปกครอง.....	(๒๔)
๑๐.๒.๑ การรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลดการแข่งขัน	(๒๔)
๑๐.๒.๒ การรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการผูกขาด	(๒๔)
๑๐.๒.๓ การฝ่าฝืนข้อห้ามเกี่ยวกับการผูกขาดหรือลดการแข่งขัน.....	(๒๔)
๑๐.๒.๔ การฝ่าฝืนคำสั่งของคณะกรรมการ.....	(๒๔)
๑๐.๒.๕ ความรับผิดชอบทางปกครองของนิติบุคคล.....	(๒๔)
๑๐.๒.๖ การบังคับทางปกครอง	(๒๔)
๑๑. บทเฉพาะกาล.....	(๒๕)
๑๑.๑ การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า ตามกฎหมายเดิม	(๒๕)
๑๑.๒ การให้อธิบดีกรมการค้าภายในปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการ.....	(๒๕)
๑๑.๓ การให้ข้าราชการมาช่วยปฏิบัติงานในสำนักงานเป็นการชั่วคราว	(๒๕)
๑๑.๔ การให้ข้าราชการมาปฏิบัติหน้าที่ในสำนักงาน	(๒๕)
๑๑.๕ การบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการซึ่งสมัครใจเปลี่ยนไปเป็นพนักงาน ของสำนักงาน	(๒๕)
๑๑.๖ การโอนกิจการ ทรัพย์สิน และสิทธิหน้าที่ ไปเป็นของสำนักงาน.....	(๒๖)
๑๑.๗ การมีผลใช้บังคับของกฎกระทรวง ประกาศ หรือระเบียบ ที่ออกตามกฎหมายเดิม	(๒๖)
๑๒. อัตราค่าธรรมเนียม.....	(๒๖)
ข. ประวัติและความเป็นมาในกระบวนการตราพระราชบัญญัติ การแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐	(๒๗)
● บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติ การแข่งขันทางการค้า พ.ศ.	(๒๗)
● ความเป็นมาของร่างพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ.	(๒๘)
● หนังสือสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ นร ๐๕๐๓/๔๐๘๒๐ ลงวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ.	(๓๑)
● ร่างพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ).....	(๓๒)
● บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ การแข่งขันทางการค้า พ.ศ.	(๕๖)

สารบัญ

หน้า

- ค. การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ.
- สถานิติบัญญัติแห่งชาติ** (๖๗)
- ประกาศสถานิติบัญญัติแห่งชาติ เรื่อง ตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. (๗๔)
 - รายงานของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. สถานิติบัญญัติแห่งชาติ (๗๖)
 - หนังสือของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. สถานิติบัญญัติแห่งชาติ
 ตอนที่สุด ที่ สว(สนช)(กมธ ๑) ๐๐๐๗/๖๕๑๑ ลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๙
 เรื่อง ขอยายเวลาการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. (๑๒๕)
 - หนังสือสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
 ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสถานิติบัญญัติแห่งชาติ
 ตอนที่สุด ที่ สว(สนช) ๐๐๐๗/๑๙๔๘ ลงวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๖๐
 เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. (๑๒๖)
 - หนังสือสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
 ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสถานิติบัญญัติแห่งชาติ
 ที่ สว(สนช) ๐๐๐๗/๑๙๔๙ ลงวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๖๐
 เรื่อง ขอสั่งเกตของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
 การแข่งขันทางการค้า พ.ศ. (๑๒๗)
 - หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๕๐๓/๒๐๘๗๙
 ลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๖๐ เรื่อง รายงานผลการพิจารณาตามข้อสั่งเกตของ
 คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. (๑๓๑)
- ง. กฎกระทรวง ระเบียบ ประกาศ ข้อบังคับ และหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้อง
 ซึ่งออกโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐..... (๑๓๗)
- กฎกระทรวง..... (๑๓๙)
 - กฎกระทรวงการคัดเลือกกรรมการการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๑..... (๑๓๙)
 - ระเบียบคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า..... (๑๔๙)
 - (๑) ระเบียบคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าว่าด้วยการประชุม
 คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐..... (๑๔๙)

สารบัญ

หน้า

(๒) ระเบียบคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าว่าด้วยการมอบอำนาจ ให้บุคคลใดปฏิบัติงานเฉพาะอย่างแทน พ.ศ. ๒๕๖๑.....	(๑๕๔)
(๓) ระเบียบคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าว่าด้วยการรับฟังความคิดเห็น กับผู้มีส่วนได้เสียและประชาชนทั่วไปในการพิจารณาออกระเบียบหรือประกาศ เกี่ยวกับการกำกับดูแลการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๑.....	(๑๕๕)
● ประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า.....	(๑๕๗)
(๑) ประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง บัตรประจำตัว พนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐....	(๑๕๗)
(๒) ประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณา ผู้ประกอบการที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการ พ.ศ. ๒๕๖๑..	(๑๖๑)
(๓) ประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง แนวทางปฏิบัติในการพิจารณา กำหนดขอบเขตตลาดและส่วนแบ่งตลาด พ.ศ. ๒๕๖๑.....	(๑๖๓)
(๔) ประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง แนวทางปฏิบัติในการพิจารณา การกระทำต้องห้ามของผู้ประกอบการซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด พ.ศ. ๒๕๖๑.....	(๑๖๘)
(๕) ประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง แนวทางปฏิบัติในการพิจารณา การกระทำร่วมกันของผู้ประกอบการอันเป็นการผูกขาด หรือลดการแข่งขัน หรือจำกัดการแข่งขันในตลาด พ.ศ. ๒๕๖๑.....	(๑๗๒)
(๖) ประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง แนวทางปฏิบัติในการพิจารณา การกระทำอันเป็นผลเสียหายแก่ผู้ประกอบการรายอื่น พ.ศ. ๒๕๖๑.....	(๑๗๗)
● ข้อบังคับคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า.....	(๑๘๑)
- ข้อบังคับคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าว่าด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ. ๒๕๖๑.....	(๑๘๑)
● หลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้อง.....	(๑๘๕)
- ค่าตอบแทน ค่าใช้จ่ายในการปฏิบัติหน้าที่ และสิทธิประโยชน์อื่นของ คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า คณะอนุกรรมการ และคณะกรรมการสรรหา ตามพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐.....	(๑๘๕)
จ. แผนภูมิแสดงกระบวนการตราพระราชบัญญัติและพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗.....	(๑๙๑)

พระราชบัญญัติ
การแข่งขันทางการค้า
พ.ศ. ๒๕๖๐

พระราชบัญญัติ
การแข่งขันทางการค้า
พ.ศ. ๒๕๖๐

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๐
เป็นปีที่ ๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร มีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการแข่งขันทางการค้า

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ สภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๒

มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้มิให้ใช้บังคับแก่การกระทำของ

(๑) ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค หรือราชการส่วนท้องถิ่น

(๒) รัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชน หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ ทั้งนี้ เฉพาะในส่วนที่ดำเนินการตามกฎหมายหรือมติของคณะรัฐมนตรีที่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการรักษาความมั่นคงของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ ผลประโยชน์ส่วนรวม หรือจัดให้มีสาธารณูปโภค

(๓) กลุ่มเกษตรกร สหกรณ์ หรือชุมนุมสหกรณ์ซึ่งมีกฎหมายรับรอง และมีวัตถุประสงค์ดำเนินการทางธุรกิจเพื่อประโยชน์ในการประกอบอาชีพของเกษตรกร

(๔) ธุรกิจที่มีกฎหมายเฉพาะกำกับดูแลในเรื่องการแข่งขันทางการค้า

มาตรา ๕ ในพระราชบัญญัตินี้

“ธุรกิจ” หมายความว่า กิจการอันดำเนินการเพื่อประโยชน์ทางการค้าในทางเกษตรกรรม อุตสาหกรรม พาณิชยกรรม การเงิน การประกันภัย และการบริการ และให้หมายความรวมถึงกิจการอื่นตามที่กำหนด โดยกฎกระทรวง

“ผู้ประกอบการธุรกิจ” หมายความว่า ผู้จำหน่าย ผู้ผลิตเพื่อจำหน่าย ผู้ส่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักร เพื่อจำหน่าย ผู้ซื้อเพื่อผลิตหรือจำหน่ายต่อซึ่งสินค้า หรือผู้ให้บริการในธุรกิจ

“สินค้า” หมายความว่า สิ่งของที่ใช้ในการอุปโภคหรือบริโภค รวมทั้งเอกสารแสดงสิทธิในสิ่งของนั้น

“บริการ” หมายความว่า การรับจัดทำกรงาน การให้สิทธิใด ๆ การให้ใช้หรือให้ประโยชน์ในทรัพย์สิน หรือกิจการใด ๆ โดยเรียกค่าตอบแทนเป็นเงินหรือผลประโยชน์อื่น แต่ไม่รวมถึงการจ้างแรงงาน

“ราคา” หมายความว่า ราคาสินค้า และให้หมายความรวมถึงค่าตอบแทนสำหรับการให้บริการด้วย

“ตลาด” หมายความว่า ตลาดที่เกี่ยวข้องในสินค้าหรือบริการชนิดเดียวกันหรือที่สามารถใช้ทดแทน กันได้ โดยให้พิจารณาด้านคุณลักษณะ ราคา หรือวัตถุประสงค์การใช้งานของสินค้าหรือบริการ และด้านพื้นที่ ในการจำหน่ายสินค้าหรือให้บริการ

“ผู้ประกอบการธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด” หมายความว่า ผู้ประกอบการธุรกิจรายหนึ่งหรือหลายราย ในตลาดใดตลาดหนึ่ง ซึ่งมีส่วนแบ่งตลาดและยอดเงินขายเกินกว่าเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด โดยให้นำปัจจัยสภาพการแข่งขันของตลาดอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง แล้วแต่กรณี มาประกอบการพิจารณา ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการพิจารณาบทวนเกณฑ์ส่วนแบ่งตลาดและยอดเงินขายอย่างน้อย หนึ่งครั้งภายในระยะเวลาสามปีนับแต่วันออกประกาศ

การนับส่วนแบ่งตลาดและยอดเงินขายของผู้ประกอบการธุรกิจรายหนึ่งซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด ให้นำรวมส่วนแบ่งตลาดและยอดเงินขายในตลาดใดตลาดหนึ่งของบรรดาผู้ประกอบการธุรกิจที่มีความสัมพันธ์กัน ทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนดด้วย และให้ถือว่าบรรดา ผู้ประกอบการธุรกิจที่มีส่วนแบ่งตลาดและยอดเงินขายดังกล่าวเป็นผู้ประกอบการธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด

“ปัจจัยสภาพการแข่งขัน” หมายความว่า จำนวนผู้ประกอบการธุรกิจในตลาด จำนวนเงินลงทุน การเข้าถึงปัจจัยการผลิตที่สำคัญ ช่องทางการจัดจำหน่าย เครือข่ายในการประกอบธุรกิจ โครงสร้างพื้นฐาน ที่จำเป็นในการประกอบธุรกิจ กฎระเบียบของภาครัฐ และปัจจัยอื่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการการแข่งขันทางการค้า

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า เลขาธิการ และพนักงานของสำนักงานซึ่งดำรงตำแหน่งในระดับไม่ต่ำกว่าข้าราชการพลเรือนสามัญระดับปฏิบัติการซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ ลดหรือยกเว้นค่าธรรมเนียมและกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า

มาตรา ๗ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า” ประกอบด้วย ประธานกรรมการ รองประธานกรรมการหนึ่งคน และกรรมการอื่นอีกห้าคน ซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งจากบุคคลที่ผ่านการคัดเลือกโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี

ให้เลขาธิการเป็นเลขานุการคณะกรรมการ

มาตรา ๘ กรรมการต้องเป็นผู้ที่มีผลงานหรือเคยปฏิบัติงานที่แสดงให้เห็นถึงการเป็นผู้มีความรู้ และมีความเชี่ยวชาญหรือมีประสบการณ์ไม่น้อยกว่าสิบปี ในสาขานิติศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ การเงิน การบัญชี อุตสาหกรรม การบริหารธุรกิจ การคุ้มครองผู้บริโภค หรือในสาขาอื่น อันจะเป็นประโยชน์ต่อการกำกับดูแลการแข่งขันทางการค้า ทั้งนี้ การนับระยะเวลาข้างต้นให้นำมารวมกันได้

มาตรา ๙ กรรมการต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสี่สิบปีบริบูรณ์ แต่ไม่เกินเจ็ดสิบปีบริบูรณ์
- (๓) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง
- (๔) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งใดในพรรคการเมือง
- (๕) ไม่เป็นบุคคลวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ
- (๖) ไม่ติดยาเสพติดให้โทษ
- (๗) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย หรือไม่เคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต
- (๘) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๙) ไม่เป็นบุคคลที่ต้องคำพิพากษาให้จำคุกและถูกคุมขังอยู่โดยหมายของศาล
- (๑๐) ไม่เป็นบุคคลที่เคยต้องคำพิพากษาให้จำคุกโดยได้พ้นโทษมายังไม่ถึงห้าปีในวันได้รับการเสนอชื่อต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อให้ความเห็นชอบตามมาตรา ๑๒ (๓) เว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๑๑) ไม่เป็นบุคคลที่เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน เพราะร่ำรวยผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ

(๑๒) ไม่เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของเอกชน เพราะทุจริตต่อหน้าที่ ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง หรือถือว่ากระทำการทุจริต และประพฤติมิชอบในวงราชการ

(๑๓) ไม่เป็นตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ กรรมการการเลือกตั้ง ผู้ตรวจการแผ่นดิน กรรมการป้องกัน และปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน หรือกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

(๑๔) ไม่เคยถูกถอดถอนออกจากตำแหน่งตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต

มาตรา ๑๐ นอกจากคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๙ แล้ว กรรมการต้อง

(๑) ไม่ดำรงตำแหน่งใด ๆ ในองค์กรธุรกิจ หรือเป็นหุ้นส่วนที่มีอำนาจจัดการในห้างหุ้นส่วน หรือผู้ถือหุ้นที่เกินกว่าร้อยละห้าของทุนทั้งหมดในบริษัทใด

(๒) ไม่เป็นข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ

(๓) ไม่เป็นพนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยงานของรัฐ หรือราชการส่วนท้องถิ่น หรือไม่เป็น กรรมการหรือที่ปรึกษาของหน่วยงานของรัฐที่ดำเนินธุรกิจ

(๔) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งใด ๆ ในสถาบันหรือสมาคมซึ่งเป็นการรวมกลุ่มของผู้ประกอบธุรกิจ ที่มีวัตถุประสงค์หรือประโยชน์ร่วมกันในทางการค้า

ในกรณีที่ผู้ได้รับเลือกตามมาตรา ๑๒ เป็นบุคคลตามวรรคหนึ่ง นายกรัฐมนตรีจะแต่งตั้งได้ ต่อเมื่อผู้นั้นได้ลาออกจากการเป็นบุคคลตามวรรคหนึ่งแล้ว ซึ่งต้องกระทำภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ ได้รับเลือก แต่ถ้าผู้นั้นมิได้ลาออกภายในเวลาที่กำหนด ให้ถือว่าผู้นั้นไม่เคยได้รับเลือกให้เป็นกรรมการ และให้ดำเนินการคัดเลือกกรรมการแทนบุคคลดังกล่าวตามมาตรา ๑๒

มาตรา ๑๑ ในการแต่งตั้งกรรมการ ให้มีคณะกรรมการสรรหาคณะหนึ่งจำนวนเก้าคน ทำหน้าที่คัดเลือกบุคคลที่สมควรได้รับการเสนอชื่อเป็นกรรมการ ประกอบด้วยบุคคลดังต่อไปนี้

(๑) ปลัดกระทรวงการคลัง

(๒) ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

(๓) ปลัดกระทรวงพาณิชย์

(๔) ปลัดกระทรวงยุติธรรม

(๕) ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

(๖) เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

(๗) เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค

(๘) ประธานกรรมการสภาพการการค้าแห่งประเทศไทย

(๙) ประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

ให้คณะกรรมการสรรหาเลือกกรรมการสรรหาคนหนึ่งเป็นประธานกรรมการสรรหา
ประธานกรรมการสรรหาและกรรมการสรรหาไม่มีสิทธิสมัครเป็นกรรมการ
ให้สำนักงานทำหน้าที่เป็นหน่วยงานธุรการในการดำเนินการคัดเลือกกรรมการ
ให้ประธานกรรมการสรรหาและกรรมการสรรหาได้รับค่าตอบแทนและค่าใช้จ่ายอื่นในการปฏิบัติงาน
ตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๑๒ การคัดเลือกและแต่งตั้งกรรมการให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ให้คณะกรรมการสรรหาประกาศรับสมัครบุคคลที่มีผลงานหรือเคยปฏิบัติงานที่แสดงให้เห็นถึง
การเป็นผู้มีความรู้ และมีความเชี่ยวชาญหรือมีประสบการณ์ตามมาตรา ๘ รวมทั้งมีคุณสมบัติและไม่มี
ลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๙ และมาตรา ๑๐ ให้ทราบเป็นการทั่วไปอย่างน้อยสามสิบวันติดต่อกัน

(๒) เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาตาม (๑) แล้ว ให้คณะกรรมการสรรหาพิจารณาคัดเลือก
ผู้สมัครที่มีคุณสมบัติที่จะเป็นกรรมการให้ได้จำนวนกรรมการตามมาตรา ๗ และให้เสนอบัญชีรายชื่อ
ของบุคคลที่ได้รับการคัดเลือกต่อรัฐมนตรี พร้อมทั้งรายละเอียดของบุคคลดังกล่าวซึ่งต้องระบุชัดเจนหรือ
มีหลักฐานแสดงให้เห็นได้ว่าเป็นบุคคลที่มีความเหมาะสมในด้านหนึ่งด้านใดตามมาตรา ๘ การมีคุณสมบัติ
และไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๙ และมาตรา ๑๐

(๓) ให้รัฐมนตรีเสนอรายชื่อผู้ที่ได้รับคัดเลือกเป็นกรรมการพร้อมทั้งรายละเอียดตาม (๒)
ต่อคณะรัฐมนตรีภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับการเสนอรายชื่อจากคณะกรรมการสรรหาเพื่อให้
ความเห็นชอบ

(๔) เมื่อคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบบุคคลเป็นกรรมการครบจำนวนแล้ว ให้เสนอนายกรัฐมนตรี
เพื่อมีคำสั่งแต่งตั้งเป็นกรรมการ

ในกรณีที่คณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบไม่ครบจำนวนกรรมการที่จะได้รับแต่งตั้ง ให้คณะกรรมการ
สรรหาดำเนินการพิจารณาคัดเลือกบุคคลให้ครบจำนวนที่ยังขาดอยู่ โดยให้ดำเนินการตาม (๑) (๒) (๓)
และ (๔) จนกว่าจะได้กรรมการครบจำนวน

ในการแต่งตั้งกรรมการครั้งแรก เมื่อคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบบุคคลเป็นกรรมการ
ครบจำนวนแล้ว ให้บุคคลดังกล่าวประชุมร่วมกันเพื่อเลือกกันเองเป็นประธานกรรมการและรองประธาน
กรรมการหนึ่งคนก่อนเสนอนายกรัฐมนตรีเพื่อมีคำสั่งแต่งตั้งต่อไป

กำหนดระยะเวลา หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการคัดเลือกกรรมการให้เป็นไปตามที่กำหนด
ในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๓ กรรมการมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี และให้ดำรงตำแหน่งได้เพียง
สองวาระ

ในวาระเริ่มแรกเมื่อครบกำหนดสองปี ให้กรรมการออกจากตำแหน่งจำนวนสามคนโดยวิธี
จับสลาก และให้ถือว่าการออกจากตำแหน่งโดยการจับสลากดังกล่าวเป็นการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ

ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่

ก่อนครบกำหนดตามวาระเป็นเวลาไม่น้อยกว่าเก้าสิบวัน ให้คณะกรรมการสรรหาดำเนินการคัดเลือกบุคคลที่สมควรได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการขึ้นใหม่ให้แล้วเสร็จโดยเร็ว

มาตรา ๑๔ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) คณะรัฐมนตรีมีมติให้ออก เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ

(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๙

(๕) กระทำการอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๐

เมื่อประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ หรือกรรมการพ้นจากตำแหน่งตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการคัดเลือกและแต่งตั้งประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ หรือกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างตามมาตรา ๑๒ โดยให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งแทนอยู่ในตำแหน่งเท่าวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน เว้นแต่วาระที่เหลืออยู่ไม่ถึงเก้าสิบวันจะไม่ดำเนินการเพื่อแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่แทนก็ได้

ในระหว่างที่ยังมิได้มีการแต่งตั้งประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ หรือกรรมการตามวรรคสอง ให้กรรมการเท่าที่เหลืออยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้ โดยให้ถือว่าคณะกรรมการประกอบด้วยประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ หรือกรรมการเท่าที่มีอยู่ เว้นแต่จำนวนที่เหลืออยู่ไม่ถึงสี่คน

มาตรา ๑๕ ในกรณีที่ประธานกรรมการหรือรองประธานกรรมการพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๑๓ และได้มีการแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่แล้ว หรือในกรณีที่ประธานกรรมการหรือรองประธานกรรมการพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๑๔ ให้คณะกรรมการประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานกรรมการหรือรองประธานกรรมการ และให้เสนอนายกรัฐมนตรีเพื่อมีคำสั่งแต่งตั้งเป็นประธานกรรมการหรือรองประธานกรรมการ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๖ ห้ามมิให้ผู้ซึ่งพ้นจากตำแหน่งประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ หรือกรรมการดำรงตำแหน่งใด ๆ ในบริษัทจำกัด บริษัทมหาชนจำกัด หรือธุรกิจอื่นใดซึ่งเป็นคู่กรณีที่อยู่ในกระบวนการพิจารณาของคณะกรรมการ เว้นแต่จะได้พ้นจากตำแหน่งมาแล้วไม่น้อยกว่าสองปี

มาตรา ๑๗ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอแนะต่อรัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวงตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) ออกระเบียบหรือประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) กำกับดูแลการประกอบธุรกิจและกำหนดแนวทางปฏิบัติเพื่อให้มีการแข่งขันทางการค้าอย่างเสรีและเป็นธรรม

(๔) พิจารณาเรื่องร้องเรียนและสอบสวนการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

- (๕) พิจารณาวินิจฉัยคำร้องขอตามมาตรา ๕๙
- (๖) วางระเบียบการสืบสวนและสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวน
- (๗) ประกาศแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้
- (๘) ดำเนินคดีอาญาตามผู้เสียหายร้องทุกข์ตามมาตรา ๗๘
- (๙) พิจารณากำหนดโทษปรับทางปกครองตามมาตรา ๘๐ มาตรา ๘๑ มาตรา ๘๒ และ มาตรา ๘๓ รวมทั้งฟ้องคดีต่อศาลปกครอง

(๑๐) เชิญบุคคลหนึ่งบุคคลใดมาให้ข้อเท็จจริง คำอธิบาย คำแนะนำหรือความเห็น

(๑๑) เสนอความเห็นและเสนอแนะต่อรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับนโยบายของรัฐ ด้านการแข่งขันทางการค้า

(๑๒) ให้คำแนะนำแก่หน่วยงานของรัฐเกี่ยวกับกฎ ระเบียบ หรือคำสั่งที่เป็นอุปสรรคต่อการแข่งขันทางการค้า ทำให้เกิดการกีดกัน จำกัดการแข่งขัน หรือลดการแข่งขันทางการค้า อันก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมระหว่างผู้ประกอบการ

(๑๓) กำหนดแผน กลยุทธ์ และแนวทางการบริหารงานของสำนักงาน

(๑๔) ออกระเบียบหรือข้อบังคับเกี่ยวกับโครงสร้างองค์กร การบริหารงานบุคคล การงบประมาณ การเงินและทรัพย์สิน และการดำเนินงานอื่นของสำนักงาน

(๑๕) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ

บรรดาระเบียบหรือประกาศที่ใช้บังคับเป็นการทั่วไป เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๑๘ ให้คณะกรรมการจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสียและประชาชนทั่วไปเพื่อนำความคิดเห็นที่ได้มาประกอบการพิจารณาก่อนออกระเบียบหรือประกาศเกี่ยวกับการกำกับดูแลการแข่งขันทางการค้าที่มีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไป โดยต้องให้ข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องและประเด็นที่ต้องการรับฟังความคิดเห็น ทั้งนี้ ระยะเวลาในการรับฟังความคิดเห็นต้องไม่น้อยกว่าสามสิบวัน เว้นแต่ในกรณีมีเหตุฉุกเฉินหรือมีความจำเป็นเร่งด่วน คณะกรรมการอาจกำหนดระยะเวลาในการรับฟังความคิดเห็นให้น้อยกว่าสามสิบวันก็ได้

ให้สำนักงานจัดทำบันทึกสรุปผลการรับฟังความคิดเห็นที่ประกอบด้วยความคิดเห็นที่ได้รับมติหรือผลการพิจารณาของคณะกรรมการที่มีต่อความคิดเห็นดังกล่าว พร้อมทั้งเหตุผลและแนวทางในการดำเนินการต่อไป และเผยแพร่บันทึกดังกล่าวในระบบเครือข่ายสารสนเทศของสำนักงาน

มาตรา ๑๙ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุม หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ถ้ารองประธานกรรมการไม่มาหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๒๐ คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

มาตรา ๒๑ ให้คณะกรรมการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการสอบสวนขึ้นคณะหนึ่งหรือหลายคณะ โดยในแต่ละคณะประกอบด้วยผู้ซึ่งมีความรู้และประสบการณ์ทางคดีอาญาซึ่งแต่งตั้งจากผู้ที่เป็นหรือเคยเป็นพนักงานอัยการ ผู้ที่เป็นหรือเคยเป็นตำรวจ และผู้ที่เป็นหรือเคยเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีความรู้และประสบการณ์ด้านเศรษฐศาสตร์ นิติศาสตร์ พาณิชยศาสตร์ การบัญชี หรือสาขาอื่น ๆ ที่จำเป็นเป็นอนุกรรมการสอบสวน และมอบหมายพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นอนุกรรมการสอบสวนและเลขานุการ ทั้งนี้ ให้คณะอนุกรรมการสอบสวนประชุมเลือกอนุกรรมการสอบสวนคนหนึ่งเป็นประธานอนุกรรมการสอบสวน

ให้คณะอนุกรรมการสอบสวนมีอำนาจหน้าที่สืบสวนและสอบสวนเกี่ยวกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ และเมื่อคณะอนุกรรมการสอบสวนเห็นว่าการสอบสวนเสร็จแล้ว ให้ทำความเห็นพร้อมสำนวนเสนอคณะกรรมการภายในสิบสองเดือนนับแต่วันที่คณะกรรมการแต่งตั้ง เว้นแต่ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นให้ขยายได้อีกไม่เกินหกเดือน แต่ต้องบันทึกเหตุผลและความจำเป็นในการขยายเวลาไว้ในสำนวนด้วย

มาตรา ๒๒ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๙ มาใช้บังคับแก่การประชุมคณะกรรมการและคณะอนุกรรมการสอบสวนโดยอนุโลม

มาตรา ๒๓ ให้ประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ และกรรมการ เป็นผู้ปฏิบัติงานเต็มเวลา โดยได้รับค่าตอบแทน ค่าใช้จ่ายในการปฏิบัติหน้าที่ และสิทธิประโยชน์อื่นตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด ทั้งนี้ ในการกำหนดค่าตอบแทนให้คำนึงถึงข้อห้ามการดำรงตำแหน่งภายหลังพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๑๖ ด้วย

ค่าตอบแทนและค่าใช้จ่ายอื่นในการปฏิบัติหน้าที่ของประธานอนุกรรมการ และอนุกรรมการตามมาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๑ ให้เป็นไปตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๒๔ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ กรรมการ และอนุกรรมการสอบสวนเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา และมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๒๕ ในกรณีที่คณะกรรมการมีความเห็นควรสั่งฟ้องและส่งความเห็นพร้อมสำนวนไปยังพนักงานอัยการ แต่พนักงานอัยการมีคำสั่งไม่ฟ้อง การแย้งคำสั่งไม่ฟ้องของพนักงานอัยการตามความในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ให้ประธานกรรมการเป็นผู้ใช้อำนาจของผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติหรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่ประธานกรรมการแย้งคำสั่งของพนักงานอัยการ ให้ส่งสำนวนพร้อมความเห็นที่แย้งกัน ไปยังอัยการสูงสุดเพื่อพิจารณา หากอัยการสูงสุดเห็นว่าสำนวนพร้อมความเห็นที่ประธานกรรมการส่งให้ ยังไม่สมบูรณ์พอที่จะดำเนินคดีได้ ให้อัยการสูงสุดแจ้งให้คณะกรรมการทราบเพื่อดำเนินการต่อไป โดยให้ระบุ ข้อที่ไม่สมบูรณ์นั้นให้ครบถ้วนในคราวเดียวกัน ในกรณีนี้ ให้ประธานกรรมการและอัยการสูงสุดร่วมกัน ตั้งคณะทำงานขึ้นคณะหนึ่ง ประกอบด้วยผู้แทนจากแต่ละฝ่ายจำนวนฝ่ายละเท่ากัน โดยมีอำนาจหน้าที่ ในการพิจารณาพยานหลักฐานที่ไม่สมบูรณ์และรวบรวมพยานหลักฐานให้สมบูรณ์ แล้วส่งให้อัยการสูงสุด เพื่อสั่งคดีต่อไป

ให้สำนักงานทำหน้าที่เป็นฝ่ายเลขานุการของคณะทำงานตามวรรคสอง

มาตรา ๒๖ การฟ้องคดีอาญาและการฟ้องคดีเรียกค่าเสียหายตามพระราชบัญญัตินี้ ให้อยู่ ในเขตอำนาจของศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ

หมวด ๒

สำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า

มาตรา ๒๗ ให้จัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าขึ้นเป็นหน่วยงานของรัฐ ที่ไม่เป็นส่วนราชการและไม่เป็นรัฐวิสาหกิจ และให้มีฐานะเป็นนิติบุคคล

กิจการของสำนักงานไม่อยู่ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วย แรงงานสัมพันธ์ กฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน แต่พนักงานและ ลูกจ้างของสำนักงานต้องได้รับประโยชน์ตอบแทนไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครอง แรงงาน กฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน

มาตรา ๒๘ ให้สำนักงานมีสำนักงานแห่งใหญ่ในกรุงเทพมหานครหรือจังหวัดใกล้เคียง และ จะตั้งสำนักงานสาขาขึ้น ณ ที่อื่นใดก็ได้

มาตรา ๒๙ ให้สำนักงานมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) รับผิดชอบงานธุรการของคณะกรรมการและคณะอนุกรรมการ
- (๒) ติดตามพฤติกรรมของผู้ประกอบธุรกิจที่อาจก่อให้เกิดการฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้และ รายงานต่อคณะกรรมการ
- (๓) ศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์ วิจัยเกี่ยวกับสินค้า การบริการ และพฤติกรรมใน การประกอบธุรกิจ รวมทั้งเสนอแนะแนวทางและให้ความเห็นในการส่งเสริม พัฒนา และกำกับดูแล การประกอบธุรกิจ
- (๔) จัดทำฐานข้อมูลขนาดตลาดสินค้าหรือบริการที่มีแนวโน้มจะก่อให้เกิดการผูกขาดตลาด ตามที่คณะกรรมการกำหนด และเผยแพร่ต่อสาธารณชน

(๕) รับเรื่องร้องเรียนที่บุคคลใดอ้างว่าได้มีการฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้ และดำเนินการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานในเรื่องที่ร้องเรียนให้ได้ข้อเท็จจริงเพียงพอ เพื่อนำเสนอคณะกรรมการพิจารณา ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

(๖) ถือกรรมสิทธิ์ มีสิทธิครอบครอง และมีทรัพย์สินใด ๆ

(๗) ก่อตั้งสิทธิหรือทำนิติกรรมใด ๆ เกี่ยวกับทรัพย์สิน

(๘) แลกเปลี่ยนข้อมูล ร่วมดำเนินการในการเจรจา ทำความตกลงและร่วมมือกับองค์กรหรือหน่วยงานในประเทศและต่างประเทศในกิจการที่เกี่ยวกับการดำเนินงานของสำนักงาน

(๙) จัดให้มีหรือให้ความร่วมมือกับองค์กรอื่นในการศึกษาอบรมและพัฒนาความรู้เกี่ยวกับการแข่งขันทางการค้า

(๑๐) ประสานงานและให้ความร่วมมือกับส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้

(๑๑) รับค่าธรรมเนียมตามที่กำหนดในกฎหมาย และค่าตอบแทน ค่าบริการ หรือรายได้จากการดำเนินงาน

(๑๒) เผยแพร่ผลคำวินิจฉัยของคณะกรรมการต่อสาธารณชน

(๑๓) จัดทำรายงานประจำปีแสดงผลงานและอุปสรรคในการดำเนินงานของคณะกรรมการและสำนักงานเสนอต่อคณะรัฐมนตรี และเผยแพร่ต่อสาธารณชน

(๑๔) ปฏิบัติการตามประกาศ ระเบียบ มติของคณะกรรมการ และปฏิบัติการตามที่คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการมอบหมาย

(๑๕) ปฏิบัติการอื่นใดที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงาน

มาตรา ๓๐ ให้สำนักงานมีเลขาธิการเป็นผู้รับผิดชอบการปฏิบัติงานของสำนักงานขึ้นตรงต่อประธานกรรมการ และเป็นผู้บังคับบัญชาพนักงานและลูกจ้างของสำนักงาน

ในกิจการของสำนักงานที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก ให้เลขาธิการเป็นผู้แทนสำนักงาน เพื่อการนี้เลขาธิการจะมอบอำนาจให้บุคคลใดปฏิบัติงานเฉพาะอย่างแทนก็ได้ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๓๑ ให้ประธานกรรมการโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการเป็นผู้แต่งตั้งและถอดถอนเลขาธิการ

หลักเกณฑ์และวิธีการประกาศรับสมัคร การคัดเลือก และการแต่งตั้งเลขาธิการ ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๓๒ ผู้ที่จะได้รับการแต่งตั้งเป็นเลขาธิการต้องมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) มีอายุไม่เกินหกสิบห้าปีบริบูรณ์

(๓) สามารถทำงานให้แก่สำนักงานได้เต็มเวลา

(๔) มีความรู้ความเชี่ยวชาญในสาขานิติศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ การเงิน การบัญชี อุตสาหกรรม การบริหารธุรกิจ การคุ้มครองผู้บริโภค หรือในสาขาอื่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

(๕) คุณสมบัติอื่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๓๓ ผู้มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ ต้องห้ามมิให้เป็นเลขาธิการ

(๑) เป็นบุคคลล้มละลายหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต

(๒) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๓) เป็นบุคคลที่ต้องคำพิพากษาให้จำคุกและถูกคุมขังอยู่โดยหมายของศาล

(๔) เป็นบุคคลที่เคยต้องคำพิพากษาให้จำคุก เว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๕) เป็นกรรมการ ผู้จัดการ หรือผู้มีอำนาจในการบริหารหรือจัดการในบริษัทจำกัด บริษัทมหาชนจำกัด หรือธุรกิจอื่นใดที่อยู่ภายใต้บังคับพระราชบัญญัตินี้

(๖) เป็นข้าราชการ พนักงานหรือลูกจ้างของส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานอื่นของรัฐหรือของราชการส่วนท้องถิ่น

(๗) เป็นหรือเคยเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เว้นแต่จะได้พ้นจากตำแหน่งมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปี

(๘) เป็นหรือเคยเป็นกรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งอื่นในพรรคการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของพรรคการเมือง เว้นแต่จะได้พ้นจากตำแหน่งมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปี

(๙) เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของเอกชน เพราะทุจริตต่อหน้าที่ ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง หรือถือว่ากระทำการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

(๑๐) เป็นบุคคลที่เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน เพราะร่ำรวยผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ

(๑๑) เป็นผู้ดำรงตำแหน่งใด ๆ ในสถาบันหรือสมาคมซึ่งเป็นการรวมกลุ่มของผู้ประกอบธุรกิจที่มีวัตถุประสงค์หรือประโยชน์ร่วมกันในทางการค้า

มาตรา ๓๔ ให้เลขาธิการได้รับเงินเดือนและประโยชน์ตอบแทนอื่นตามที่คณะกรรมการกำหนด ทั้งนี้ ในการกำหนดเงินเดือนให้คำนึงถึงข้อห้ามการดำรงตำแหน่งภายหลังพ้นจากตำแหน่งเลขาธิการตามมาตรา ๔๓ ด้วย

มาตรา ๓๕ เลขาธิการมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี

เลขาธิการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

มาตรา ๓๖ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ เลขาธิการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๓๒ หรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๓

(๔) เป็นผู้มีส่วนได้เสียตามมาตรา ๔๑

(๕) คณะกรรมการมีมติให้ออก เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ

มาตรา ๓๗ ให้มีรองเลขาธิการตามจำนวนที่คณะกรรมการกำหนดเพื่อช่วยเลขาธิการในการปฏิบัติหน้าที่ตามที่เลขาธิการมอบหมาย

มาตรา ๓๘ เลขาธิการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) บรรจุ แต่งตั้ง ถอดถอน เลื่อน ลด ตัดเงินเดือนหรือค่าจ้าง ลงโทษทางวินัยพนักงานและลูกจ้าง ตลอดจนให้พนักงานหรือลูกจ้างออกจากตำแหน่ง ทั้งนี้ ตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนดแต่ถ้าเป็นพนักงานตำแหน่งรองเลขาธิการ ผู้บริหารระดับสูง และผู้ตรวจสอบภายใน ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการก่อน

(๒) วางระเบียบเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของสำนักงานโดยไม่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับหรือมติที่คณะกรรมการกำหนด

(๓) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของเลขาธิการ

มาตรา ๓๙ ในการปฏิบัติหน้าที่ เลขาธิการอาจมอบอำนาจให้พนักงานกระทำการแทนได้ตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด

ให้ผู้นั้นได้รับมอบอำนาจตามวรรคหนึ่งมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับเลขาธิการในเรื่องที่ได้รับมอบอำนาจนั้น

มาตรา ๔๐ ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งเลขาธิการหรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้คณะกรรมการแต่งตั้งรองเลขาธิการคนหนึ่งเป็นผู้รักษาการแทนเลขาธิการ ในกรณีที่ไม่มีรองเลขาธิการหรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้คณะกรรมการแต่งตั้งพนักงานของสำนักงานคนหนึ่งเป็นผู้รักษาการแทนเลขาธิการ

ให้ผู้รักษาการแทนเลขาธิการตามวรรคหนึ่งมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับเลขาธิการ

มาตรา ๔๑ เลขาธิการต้องไม่เป็นผู้มีส่วนได้เสียในนิติกรรมที่ทำกับสำนักงานหรือในกิจการที่กระทำให้แก่สำนักงาน ไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม เว้นแต่เป็นเพียงผู้ถือหุ้นเพื่อประโยชน์ในการลงทุนโดยสุจริตในบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดที่กระทำการอันมีส่วนได้เสียเช่นว่านั้น ไม่เกินอัตราตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด

ในกรณีที่บุพการี คู่สมรส ผู้สืบสันดาน หรือบุพการีของคู่สมรสของเลขาธิการกระทำการตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าเลขาธิการเป็นผู้มีส่วนได้เสียตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๔๒ นิติกรรมหรือกิจการใดที่ทำขึ้นโดยไม่ถูกต้องตามมาตรา ๔๑ ไม่มีผลผูกพันสำนักงาน

มาตรา ๔๓ ห้ามมิให้ผู้ซึ่งพ้นจากตำแหน่งเลขานุการดำรงตำแหน่งใด ๆ ในบริษัทจำกัด บริษัทมหาชนจำกัด หรือธุรกิจอื่นใดซึ่งเป็นคู่กรณีที่อยู่ในกระบวนการพิจารณาของคณะกรรมการ เว้นแต่จะได้พ้นจากตำแหน่งมาแล้วไม่น้อยกว่าสองปี

มาตรา ๔๔ เงินและทรัพย์สินในการดำเนินงานของสำนักงาน ประกอบด้วย

- (๑) เงินและทรัพย์สินที่ได้รับโอนมาตามมาตรา ๙๑
- (๒) เงินที่รัฐบาลจ่ายให้เป็นทุนประเดิม
- (๓) เงินอุดหนุนทั่วไปที่รัฐบาลจัดสรรให้
- (๔) ค่าธรรมเนียม ค่าตอบแทน ค่าบริการ หรือรายได้จากการดำเนินงาน
- (๕) เงินและทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้หรือเงินอุดหนุนจากต่างประเทศรวมทั้งองค์การระหว่างประเทศ ทั้งนี้ ต้องไม่มีเงื่อนไขหรือข้อผูกมัดใด ๆ ที่อาจส่งผลต่อการปฏิบัติงานของคณะกรรมการหรือสำนักงาน

(๖) ดอกผลหรือผลประโยชน์ใด ๆ ที่เกิดจากเงินหรือทรัพย์สินของสำนักงาน

มาตรา ๔๕ บรรดารายได้ทั้งปวงที่สำนักงานได้รับจากการดำเนินงานในปีหนึ่ง ๆ ให้ตกเป็นของสำนักงานเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายสำหรับการดำเนินงานและค่าภาระต่าง ๆ ที่เหมาะสม เช่น ค่าบำรุงรักษา และค่าเสื่อมราคา ประโยชน์ตอบแทนของคณะกรรมการและคณะอนุกรรมการ และเงินสำรองเพื่อใช้จ่ายในกิจการของสำนักงานหรือเพื่อการอื่น

รายได้ตามวรรคหนึ่งไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

ในกรณีรายได้ของสำนักงานมีจำนวนไม่พอสำหรับค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพของสำนักงาน และค่าภาระต่าง ๆ ที่เหมาะสม และไม่สามารถหาเงินจากแหล่งอื่นได้ รัฐพึงจัดสรรเงินงบประมาณแผ่นดินให้แก่สำนักงานเท่าจำนวนที่จำเป็น เพื่อเป็นเงินอุดหนุนทั่วไปตามมาตรา ๔๔ (๓)

มาตรา ๔๖ ค่าปรับทางปกครองตามพระราชบัญญัตินี้ ให้สำนักงานนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดินโดยเร็วเมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาฟ้องคดีหรือเมื่อศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุด แล้วแต่กรณี

มาตรา ๔๗ เพื่อประโยชน์ในการจัดสรรเงินงบประมาณแผ่นดินให้แก่สำนักงานตามมาตรา ๔๔ (๓) ให้สำนักงานเสนอขออนุมัติรายจ่ายของปีงบประมาณที่ขอความสนับสนุนต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อจัดสรรเงินอุดหนุนทั่วไปของสำนักงานไว้ในร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีหรือร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม แล้วแต่กรณี

มาตรา ๔๘ ทรัพย์สินของสำนักงานไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดีและบุคคลใดจะยกอายุความขึ้นเป็นข้อต่อสู้กับสำนักงานในเรื่องทรัพย์สินของสำนักงานมิได้

มาตรา ๔๙ ให้สำนักงานจัดหางบการเงิน และบัญชีทำการของสำนักงานส่งผู้สอบบัญชี ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีงบประมาณ

ในทุกรอบปีงบประมาณ ให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชีและประเมินผล การใช้จ่ายเงินและทรัพย์สินของสำนักงาน โดยให้วิเคราะห์ประสิทธิภาพของการใช้เงินพร้อมทั้งแสดงความคิดเห็นว่าการใช้จ่ายดังกล่าวเป็นไปตามวัตถุประสงค์ และได้ผลตามเป้าหมายเพียงใดด้วย แล้วทำ บันทึกรายงานผลเสนอต่อคณะกรรมการ คณะรัฐมนตรี และรัฐสภา

ให้สำนักงานเป็นหน่วยรับตรวจตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน

หมวด ๓

การป้องกันการผูกขาดและการค้าที่ไม่เป็นธรรม

มาตรา ๕๐ ห้ามมิให้ผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาดกระทำการในลักษณะ ใดอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดหรือรักษาระดับราคาซื้อหรือขายสินค้าหรือค่าบริการอย่างไม่เป็นธรรม

(๒) กำหนดเงื่อนไขในลักษณะที่ไม่เป็นธรรมให้ผู้ประกอบธุรกิจอื่นซึ่งเป็นผู้ค้าของตนต้องจำกัด การบริการ การผลิต การซื้อ หรือการจำหน่ายสินค้า หรือต้องจำกัดโอกาสในการเลือกซื้อหรือขายสินค้า การได้รับหรือให้บริการ หรือในการจัดหาสินค้าจากผู้ประกอบธุรกิจอื่น

(๓) ระบุ ผลิต หรือจำกัดการบริการ การผลิต การซื้อ การจำหน่าย การส่งมอบ การนำเข้า มาในราชอาณาจักรโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ทำลายหรือทำให้เสียหายซึ่งสินค้า ทั้งนี้ เพื่อลดปริมาณให้ต่ำกว่า ความต้องการของตลาด

(๔) แทรกแซงการประกอบธุรกิจของผู้อื่นโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

มาตรา ๕๑ ผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลดการแข่งขันอย่าง มีนัยสำคัญในตลาดใดตลาดหนึ่งซึ่งเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด ต้องแจ้งผล การรวมธุรกิจต่อคณะกรรมการภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่รวมธุรกิจ

ผู้ประกอบธุรกิจที่จะกระทำการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการผูกขาดหรือการเป็นผู้ประกอบ ธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาดต้องได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการ

ประกาศตามวรรคหนึ่ง ให้ระบุว่ามีส่วนแบ่งตลาด ยอดเงินขาย จำนวนทุน จำนวนหุ้น หรือ จำนวนสินทรัพย์ไม่น้อยกว่าจำนวนเท่าใด ไว้ด้วย

การรวมธุรกิจให้หมายความรวมถึง

(๑) การที่ผู้ผลิตรวมกับผู้ผลิต ผู้จำหน่ายรวมกับผู้จำหน่าย ผู้ผลิตรวมกับผู้จำหน่าย หรือ ผู้บริการรวมกับผู้บริการ อันจะมีผลให้สถานะของธุรกิจหนึ่งคงอยู่และอีกธุรกิจหนึ่งสิ้นสุดลงหรือเกิดเป็น ธุรกิจใหม่ขึ้น

(๒) การเข้าซื้อสินทรัพย์ทั้งหมดหรือบางส่วนของธุรกิจอื่นเพื่อควบคุมนโยบายการบริหารธุรกิจ การอำนวยความสะดวก หรือการจัดการตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

(๓) การเข้าซื้อหุ้นทั้งหมดหรือบางส่วนของธุรกิจอื่น ไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อม เพื่อควบคุมนโยบายการบริหารธุรกิจ การอำนวยความสะดวก หรือการจัดการตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

การแจ้งผลการรวมธุรกิจตามวรรคหนึ่ง และการขออนุญาตและการอนุญาตการรวมธุรกิจตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

บทบัญญัติตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง มิให้ใช้บังคับกับการรวมธุรกิจเพื่อปรับโครงสร้างภายในของผู้ประกอบธุรกิจที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๕๒ ในการพิจารณาอนุญาตตามมาตรา ๕๑ วรรคสอง ให้คณะกรรมการดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำขอ และในกรณีมีความจำเป็นที่ไม่อาจพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลา ให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสิบห้าวัน โดยบันทึกเหตุผลและความจำเป็นที่ต้องขยายเวลาไว้ในการพิจารณาวินิจฉัยด้วย

ให้คณะกรรมการพิจารณาอนุญาตโดยคำนึงถึงความจำเป็นตามควรทางธุรกิจ ประโยชน์ต่อการส่งเสริมการประกอบธุรกิจ การไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อเศรษฐกิจอย่างร้ายแรง และการไม่กระทบต่อประโยชน์สำคัญอันควรมีควรได้ของผู้บริโภคส่วนรวม

ในกรณีที่มีคำสั่งอนุญาต คณะกรรมการอาจกำหนดระยะเวลาหรือเงื่อนไขใด ๆ ให้ผู้ประกอบธุรกิจที่ได้รับอนุญาตปฏิบัติได้

คณะกรรมการต้องระบุเหตุผลในการสั่งอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้รวมธุรกิจ ทั้งในปัญหาข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย และลงลายมือชื่อของกรรมการที่พิจารณา และให้นำบทบัญญัติมาตรา ๖๑ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ผู้ประกอบธุรกิจซึ่งได้รับแจ้งคำสั่งของคณะกรรมการและไม่เห็นด้วยกับคำสั่งดังกล่าวมีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง

มาตรา ๕๓ ผู้ประกอบธุรกิจที่ได้รับอนุญาตให้รวมธุรกิจ ต้องดำเนินการตามระยะเวลา และเงื่อนไขที่ได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการ

ในกรณีที่มีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการมีอำนาจเพิกถอนคำสั่งอนุญาตทั้งหมดหรือบางส่วน โดยจะกำหนดระยะเวลาให้ปฏิบัติไว้ด้วยก็ได้

มาตรา ๕๔ ห้ามมิให้ผู้ประกอบธุรกิจได้ร่วมกับผู้ประกอบธุรกิจอื่นที่แข่งขันในตลาดเดียวกัน กระทำการใด ๆ อันเป็นการผูกขาด หรือลดการแข่งขัน หรือจำกัดการแข่งขันในตลาดนั้นในลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดราคาซื้อหรือราคาขายหรือเงื่อนไขทางการค้าใด ๆ ไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อมที่ส่งผลกระทบต่อราคาสินค้าหรือบริการ

(๒) จำกัดปริมาณของสินค้าหรือบริการที่ผู้ประกอบการแต่ละรายจะผลิต ซื้อ จำหน่ายหรือบริการตามที่ตกลงกัน

(๓) กำหนดข้อตกลงหรือเงื่อนไขในลักษณะสมรู้กัน เพื่อให้ฝ่ายหนึ่งได้รับการประมวลหรือประมวลราคาสินค้าหรือบริการ หรือเพื่อมิให้ฝ่ายหนึ่งเข้าแข่งขันราคาในการประมวลหรือประมวลราคาสินค้าหรือบริการ

(๔) กำหนดแบ่งท้องที่ที่ผู้ประกอบการแต่ละรายจะจำหน่าย หรือลดการจำหน่าย หรือซื้อสินค้าหรือบริการได้ในท้องที่นั้น หรือกำหนดผู้ซื้อหรือผู้ขายที่ผู้ประกอบการแต่ละรายจะจำหน่ายหรือซื้อสินค้าหรือบริการได้ โดยผู้ประกอบการอื่นจะไม่ซื้อหรือจำหน่ายหรือซื้อสินค้าหรือบริการนั้น

บทบัญญัติตามวรรคหนึ่ง มิให้ใช้บังคับกับการกระทำระหว่างผู้ประกอบการที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๕๕ ห้ามมิให้ผู้ประกอบการใดร่วมกับผู้ประกอบการอื่นกระทำการใด ๆ อันเป็นการผูกขาด หรือลดการแข่งขัน หรือจำกัดการแข่งขันในตลาดใดตลาดหนึ่งในลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดเงื่อนไขตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๕๔ (๑) (๒) หรือ (๔) ระหว่างผู้ประกอบการที่มีคู่แข่งกันในตลาดเดียวกัน

(๒) ลดคุณภาพของสินค้าหรือบริการให้ต่ำกว่าที่เคยผลิตจำหน่ายหรือให้บริการ

(๓) แต่งตั้งหรือมอบหมายให้บุคคลใดแต่ผู้เดียวเป็นผู้จำหน่ายสินค้าหรือให้บริการอย่างเดียวกันหรือประเภทเดียวกัน

(๔) กำหนดเงื่อนไขหรือวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการซื้อหรือการจำหน่ายสินค้าหรือการบริการเพื่อให้ปฏิบัติตามที่ตกลงกัน

(๕) ความตกลงร่วมกันในลักษณะอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๕๖ บทบัญญัติมาตรา ๕๕ มิให้ใช้บังคับกับกรณีดังต่อไปนี้

(๑) การกระทำระหว่างผู้ประกอบการที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

(๒) การตกลงร่วมกันในธุรกิจที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการพัฒนาการผลิต การจัดจำหน่ายสินค้าและการส่งเสริมให้เกิดความก้าวหน้าทางเทคนิคหรือเศรษฐกิจ

(๓) การตกลงร่วมกันในรูปแบบธุรกิจที่มีสัญญาระหว่างผู้ประกอบการในต่างระดับกัน โดยฝ่ายหนึ่งเป็นผู้ให้สิทธิในสินค้าหรือบริการ เครื่องหมายการค้า วิธีการดำเนินธุรกิจ หรือการสนับสนุนการประกอบธุรกิจ และอีกฝ่ายหนึ่งเป็นผู้รับสิทธิซึ่งมีหน้าที่ชำระค่าสิทธิ ค่าธรรมเนียม หรือให้ผลตอบแทนอื่นใดตามที่ระบุในสัญญา

(๔) ลักษณะข้อตกลงหรือรูปแบบธุรกิจตามที่กำหนดในกฎกระทรวงตามคำแนะนำของคณะกรรมการ

การตกลงร่วมกันตามวรรคหนึ่ง (๒) และ (๓) ต้องไม่สร้างข้อจำกัดที่เกินกว่าความจำเป็นในการบรรลุประโยชน์ข้างต้น และไม่ก่อให้เกิดอำนาจผูกขาด หรือจำกัดการแข่งขันในตลาดนั้นอย่างมีนัยสำคัญ โดยคำนึงถึงผลกระทบต่อผู้บริโภคด้วย

มาตรา ๕๗ ห้ามมิให้ผู้ประกอบธุรกิจกระทำการใด ๆ อันเป็นผลให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ประกอบธุรกิจรายอื่นในลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

(๑) กีดกันการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบธุรกิจรายอื่นอย่างไม่เป็นธรรม

(๒) ใช้อำนาจตลาดหรืออำนาจต่อรองที่เหนือกว่าอย่างไม่เป็นธรรม

(๓) กำหนดเงื่อนไขทางการค้าอันเป็นการจำกัดหรือขัดขวางการประกอบธุรกิจของผู้อื่นอย่างไม่เป็นธรรม

(๔) กระทำการในลักษณะอื่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๕๘ ห้ามมิให้ผู้ประกอบธุรกิจในประเทศทำนิติกรรมหรือสัญญากับผู้ประกอบธุรกิจในต่างประเทศอย่างไม่มีเหตุผลอันสมควร อันก่อให้เกิดพฤติกรรมผูกขาดหรือจำกัดการค้าอย่างไม่เป็นธรรม และส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจและผลประโยชน์ของผู้บริโภคโดยรวม

มาตรา ๕๙ เพื่ออำนวยความสะดวกแก่การประกอบธุรกิจ ผู้ประกอบธุรกิจอาจยื่นคำร้องขอต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณาวินิจฉัยเป็นการล่วงหน้าในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) การกระทำของผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาดตามมาตรา ๕๐

(๒) การประกอบธุรกิจที่มีลักษณะตามมาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๗ หรือมาตรา ๕๘

การยื่นคำร้องขอตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

การวินิจฉัยคำร้องขอตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการอาจกำหนดเงื่อนไขใด ๆ ที่ผู้ประกอบธุรกิจต้องปฏิบัติเพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ได้

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้มีผลผูกพันเฉพาะผู้ร้องขอ และตามขอบเขตและระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนด หากต่อมาภายหลังปรากฏต่อคณะกรรมการว่าข้อมูลที่ได้รับจากผู้ร้องขอที่ใช้ในการพิจารณาวินิจฉัยของคณะกรรมการไม่ถูกต้องครบถ้วนในสาระสำคัญ หรือผู้ประกอบธุรกิจที่ยื่นคำร้องไม่ได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดตามวรรคสาม ให้คณะกรรมการเพิกถอนคำวินิจฉัยและแจ้งให้ผู้ประกอบธุรกิจทราบ

มาตรา ๖๐ ในกรณีที่คณะกรรมการมีหลักฐานอันควรเชื่อได้ว่าผู้ประกอบธุรกิจฝ่าฝืนหรือจะฝ่าฝืนมาตรา ๕๐ มาตรา ๕๑ วรรคสอง มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๗ หรือมาตรา ๕๘ ให้คณะกรรมการมีอำนาจสั่งเป็นหนังสือให้ผู้ประกอบธุรกิจระงับ หยุด หรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงการกระทำ

นั้นได้ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และระยะเวลาในการปฏิบัติ ตามที่ คณะกรรมการกำหนด

การออกคำสั่งตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการอาจกำหนดเงื่อนไขใด ๆ เท่าที่จำเป็นเพื่อให้บรรลุ วัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัตินี้

ผู้ประกอบการซึ่งได้รับแจ้งคำสั่งตามวรรคหนึ่งที่ไม่เห็นด้วยกับคำสั่งดังกล่าว มีสิทธิฟ้องคดีต่อ ศาลปกครองภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง

มาตรา ๖๑ ในการมีคำสั่งตามมาตรา ๖๐ คณะกรรมการต้องระบุเหตุผลในการสั่งทั้งในปัญหา ข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายและลงลายมือชื่อของกรรมการที่พิจารณา

การแจ้งคำสั่งตามวรรคหนึ่ง ให้กระทำภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่คณะกรรมการมีคำสั่ง และให้นำ บทบัญญัติมาตรา ๖๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๖๒ ผู้ได้รับแจ้งคำสั่งตามมาตรา ๖๐ ต้องปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าว เว้นแต่ ศาลปกครองจะได้มีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ทุเลาการบังคับตามคำสั่งหรือให้เพิกถอนคำสั่งของ คณะกรรมการ

หมวด ๔

พนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๖๓ ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำ แจ้งข้อเท็จจริงหรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือให้ส่งบัญชี ทะเบียน เอกสาร หรือหลักฐานใดเพื่อตรวจสอบหรือประกอบการพิจารณา

(๒) เข้าไปในสถานที่ทำการ สถานที่ผลิต สถานที่จำหน่าย สถานที่รับซื้อ สถานที่เก็บสินค้า สถานที่ให้บริการของผู้ประกอบการหรือของบุคคลใด หรือสถานที่อื่นที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าจะมีการฝ่าฝืน บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้เพื่อตรวจสอบให้การเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ หรือเพื่อตรวจค้นและ ยึดหรืออายัดเอกสาร บัญชี ทะเบียน หรือพยานหลักฐานอื่นเพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบ และดำเนินคดี ตามพระราชบัญญัตินี้

ในการนี้ ให้มีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริง หรือเรียกบัญชี ทะเบียน เอกสาร หรือ พยานหลักฐานอื่นจากผู้ประกอบการ หรือจากบุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง ตลอดจนถึงให้บุคคลดังกล่าว ซึ่งอยู่ในสถานที่นั้นปฏิบัติการเท่าที่จำเป็น

(๓) เก็บหรือนำสินค้าในปริมาณพอสมควรไปเป็นตัวอย่าง เพื่อตรวจสอบหรือตรวจวิเคราะห์ โดยไม่ต้องชำระราคาสินค้านั้น ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

ในกรณีตาม (๒) หากมีลักษณะเป็นการคั่นตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาต้องมีหมายค้น เว้นแต่มีเหตุอันควรเชื่อว่าหากเนิ่นช้ากว่าจะเอาหมายค้นมาได้ เอกสารหรือพยานหลักฐานดังกล่าวจะถูกยกย้าย ซุกซ่อน ทำลาย หรือทำให้เปลี่ยนแปลงสภาพไปจากเดิม ให้ดำเนินการค้น ยึดหรืออายัดเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดได้โดยไม่ต้องมีหมายค้นแต่ต้องปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาว่าด้วยการค้น แต่จะเริ่มการค้นในเวลากลางคืนมิได้เว้นแต่เป็นเวลาทำการของสถานที่นั้น

มาตรา ๖๔ ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้บุคคลซึ่งเกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

มาตรา ๖๕ ในการปฏิบัติหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวให้เป็นไปตามแบบที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๖๖ ในการส่งหนังสือเรียกตามมาตรา ๖๓ (๑) ให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับการแจ้งตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๖๗ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๖๘ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเช่นเดียวกับพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

หมวด ๕

การฟ้องคดีเรียกค่าเสียหาย

มาตรา ๖๙ ให้บุคคลซึ่งได้รับความเสียหายอันเนื่องจากการฝ่าฝืนมาตรา ๕๐ มาตรา ๕๑ วรรคสอง มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๗ หรือมาตรา ๕๘ มีสิทธิฟ้องคดีเรียกค่าเสียหายจากผู้กระทำการฝ่าฝืนนั้นได้

ในการฟ้องคดีเรียกค่าเสียหายตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค สมาคมหรือมูลนิธิที่คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภครับรองตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภค มีสิทธิฟ้องคดีเรียกค่าเสียหายแทนผู้บริโภคหรือสมาชิกของสมาคมหรือมูลนิธิได้ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๗๐ การฟ้องคดีเรียกค่าเสียหายตามมาตรา ๖๙ ถ้ามิได้นำคดีสู่ศาลภายในกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ผู้ได้รับความเสียหายรู้หรือควรจะได้รู้ถึงเหตุดังกล่าว ให้สิทธิในการนำคดีสู่ศาลเป็นอันสิ้นไป

หมวด ๖
บทกำหนดโทษส่วนที่ ๑
โทษอาญา

มาตรา ๗๑ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๖ หรือมาตรา ๔๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๒ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๕๐ หรือมาตรา ๕๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินร้อยละสิบของรายได้ในปีที่กระทำความผิด หรือทั้งจำทั้งปรับ

ในกรณีที่เป็นการกระทำความผิดในปีแรกของการประกอบธุรกิจ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๓ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียกของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๖๓ (๑) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๔ ผู้ใดขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๖๓ (๒) หรือ (๓) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๕ ผู้ใดไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๖๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๖ ผู้ใดเปิดเผยข้อเท็จจริงเกี่ยวกับกิจการหรือการดำเนินงานของผู้ประกอบธุรกิจ อันเป็นข้อเท็จจริงที่ตามปกติวิสัยของผู้ประกอบธุรกิจจะพึงสงวนไว้ไม่เปิดเผยซึ่งตนได้มาหรือล่วงรู้ เนื่องจากการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ เว้นแต่เป็นการเปิดเผยในการปฏิบัติราชการหรือเพื่อประโยชน์ในการสืบสวนสอบสวน การดำเนินคดี การพิเคราะห์คดี หรือการดำเนินการของสำนักงาน

ผู้ใดได้มาหรือล่วงรู้ข้อเท็จจริงใดจากบุคคลตามวรรคหนึ่งเปิดเผยข้อเท็จจริงนั้นในประการที่น่าจะเสียหายแก่ผู้ใดผู้หนึ่ง ต้องระวางโทษเช่นเดียวกัน

มาตรา ๗๗ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดเป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้น เกิดจากการสั่งการหรือการกระทำของกรรมการ หรือผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น หรือในกรณีที่บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องสั่งการหรือทำการและละเว้นไม่สั่งการหรือไม่ทำการจนเป็นเหตุให้นิติบุคคลนั้นกระทำความผิด ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย

มาตรา ๗๘ ผู้เสียหายมีสิทธิร้องทุกข์ความผิดตามมาตรา ๗๒ ต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณาตามพระราชบัญญัตินี้ แต่ไม่มีสิทธิฟ้องคดีอาญาด้วยตนเอง

มาตรา ๗๙ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการมีอำนาจเปรียบเทียบได้ในการใช้อำนาจดังกล่าวคณะกรรมการอาจมอบหมายให้เลขาธิการกระทำการแทนได้

เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในระยะเวลาที่กำหนดแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

การกำหนดจำนวนเงินค่าปรับที่จะเปรียบเทียบให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

ส่วนที่ ๒

โทษทางปกครอง

มาตรา ๘๐ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง ต้องชำระค่าปรับทางปกครองในอัตราไม่เกินสองแสนบาท และปรับอีกในอัตราไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทต่อวันตลอดเวลาที่ฝ่าฝืนอยู่

มาตรา ๘๑ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๕๑ วรรคสอง หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕๓ ต้องชำระค่าปรับทางปกครองในอัตราไม่เกินร้อยละศูนย์จุดห้าของมูลค่าธุรกรรมในการรวมธุรกิจ

มาตรา ๘๒ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๕๕ มาตรา ๕๗ หรือมาตรา ๕๘ ต้องชำระค่าปรับทางปกครองในอัตราไม่เกินร้อยละสิบของรายได้ในปีที่กระทำความผิด

ในกรณีที่เป็นการกระทำความผิดในปีแรกของการประกอบธุรกิจ ให้ชำระค่าปรับทางปกครองในอัตราไม่เกินหนึ่งล้านบาท

มาตรา ๘๓ ผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งตามมาตรา ๖๐ ต้องชำระค่าปรับทางปกครองในอัตราไม่เกินหกล้านบาท และปรับอีกในอัตราไม่เกินสามแสนบาทต่อวันตลอดเวลาที่ฝ่าฝืนอยู่

มาตรา ๘๔ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดซึ่งต้องรับโทษปรับทางปกครองเป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้นเกิดจากการสั่งการหรือการกระทำของกรรมการ หรือผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น หรือในกรณีที่บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องสั่งการหรือกระทำการและละเว้นไม่สั่งการหรือไม่กระทำการจนเป็นเหตุให้นิติบุคคลนั้นกระทำความผิด ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย

มาตรา ๘๕ ในการพิจารณาออกคำสั่งลงโทษปรับทางปกครอง ให้คณะกรรมการคำนึงถึงความร้ายแรงแห่งพฤติกรรมที่กระทำความผิด

ในกรณีที่ผู้ถูกลงโทษปรับทางปกครองไม่ยอมชำระค่าปรับทางปกครอง ให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับการบังคับทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับโดยอนุโลม และในกรณีที่ไม่มีเจ้าหน้าที่ดำเนินการบังคับตามคำสั่ง หรือมีแต่ไม่สามารถดำเนินการบังคับทางปกครองได้

ให้คณะกรรมการมีอำนาจฟ้องคดีต่อศาลปกครองเพื่อบังคับชำระค่าปรับ ในกรณี ถ้าศาลปกครองเห็นว่า คำสั่งให้ชำระค่าปรับนั้นชอบด้วยกฎหมาย ให้ศาลปกครองมีอำนาจพิจารณาพิพากษา และบังคับให้มีการยึดหรืออายัดทรัพย์สินขายทอดตลาดเพื่อชำระค่าปรับได้

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๘๖ ให้คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าตามพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ให้ดำเนินการสรรหาและคัดเลือกกรรมการการแข่งขันทางการค้าตามพระราชบัญญัตินี้ให้แล้วเสร็จภายในสองร้อยเจ็ดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๘๗ ให้อธิบดีกรมการค้าภายในปฏิบัติหน้าที่ของเลขาธิการจนกว่าจะมีการแต่งตั้งเลขาธิการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ให้ดำเนินการแต่งตั้งเลขาธิการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ได้แต่งตั้งคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าครั้งแรก

มาตรา ๘๘ เพื่อให้การปฏิบัติงานของสำนักงานดำเนินการไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ รัฐมนตรีอาจอนุมัติให้ข้าราชการในสังกัดกระทรวงพาณิชย์มาช่วยปฏิบัติงานในสำนักงานเป็นการชั่วคราวไม่เกินสองคราว คราวละไม่เกินสองปี โดยให้ได้รับเงินเดือนทางสังกัดเดิม

มาตรา ๘๙ ภายใต้บังคับมาตรา ๙๐ ให้ข้าราชการที่ปฏิบัติราชการในสำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าตามพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันพ้นกำหนดเวลาตามมาตรา ๙๐ เป็นข้าราชการของกรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ และให้ปฏิบัติหน้าที่ในสำนักงาน โดยให้ถือว่าการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการของกรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์

ให้ข้าราชการที่ปฏิบัติหน้าที่ในสำนักงานตามวรรคหนึ่งได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้าง รวมทั้งสิทธิและประโยชน์ต่าง ๆ เท่าที่เคยได้รับอยู่เดิมไปพลางก่อนจนกว่าจะได้บรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในสำนักงาน แต่จะแต่งตั้งให้ได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างต่ำกว่าเงินเดือนหรือค่าจ้างที่ได้รับอยู่เดิมไม่ได้

มาตรา ๙๐ ข้าราชการตามมาตรา ๘๙ ซึ่งสมัครใจเปลี่ยนไปเป็นพนักงานของสำนักงาน ให้ใช้สิทธิแจ้งความจำนงเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชาภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ สำหรับผู้ไม่ได้ใช้สิทธิแจ้งความจำนงภายในระยะเวลาดังกล่าว ให้กลับไปปฏิบัติหน้าที่ในกรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์

การบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการซึ่งสมัครใจเปลี่ยนไปเป็นพนักงานตามวรรคหนึ่ง ให้ดำรงตำแหน่งใดในสำนักงาน ให้เป็นไปตามอัตรากำลัง คุณสมบัติ และอัตราเงินเดือนหรือค่าจ้างตามที่คณะกรรมการกำหนด

ให้โอนเงินงบประมาณหมวดเงินเดือนและค่าจ้างของข้าราชการของกรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ ซึ่งได้รับการบรรจุและแต่งตั้งให้เป็นพนักงานของสำนักงานตามวรรคสองไปเป็นของสำนักงานนับแต่วันที่ได้รับการบรรจุและแต่งตั้ง

การบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการซึ่งสมัครใจเปลี่ยนไปเป็นพนักงานตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าเป็นการให้ออกจากราชการเพราะเลิกหรือยุบตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ หรือกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๙๑ ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หน้าที่ หนี้ และงบประมาณของ กรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับงานของสำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า กรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ ไปเป็นของสำนักงาน

มาตรา ๙๒ บรรดากฎกระทรวง ประกาศ หลักเกณฑ์ หรือระเบียบที่ออกตาม พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๒ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวง ประกาศ หรือระเบียบ ที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

การดำเนินการออกกฎกระทรวง ประกาศ หรือระเบียบตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จ ภายในสามร้อยหกสิบห้าวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากไม่สามารถดำเนินการได้ ให้รัฐมนตรี รายงานเหตุผลที่ไม่อาจดำเนินการได้ต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ

ผู้รับสนองพระราชโองการ
พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
นายกรัฐมนตรี

อัตราค่าธรรมเนียม

(๑)	การขออนุญาตรวมธุรกิจตามมาตรา ๕๑ วรรคสอง	ครั้งละ	๒๕๐,๐๐๐ บาท
(๒)	การขอให้วินิจฉัยตามมาตรา ๕๙	ครั้งละ	๕๐,๐๐๐ บาท
(๓)	ค่าคัดหรือรับรองสำเนาคำสั่งตามมาตรา ๕๒		
	คำวินิจฉัยตามมาตรา ๕๙ หรือคำสั่งตามมาตรา ๖๐	หน้าละ	๑๐๐ บาท

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน และมีบทบัญญัติบางประการไม่สอดคล้องกับรูปแบบและพฤติกรรมการประกอบธุรกิจที่เปลี่ยนแปลงไป อีกทั้งการกำกับดูแลการแข่งขันทางการค้าในปัจจุบันเป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า ซึ่งเป็นหน่วยงานที่ตั้งขึ้นภายในกรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ จึงไม่มีความคล่องตัวและขาดความเป็นอิสระในการกำกับดูแลการแข่งขันทางการค้า ทำให้การกำกับดูแลการประกอบธุรกิจให้มีการแข่งขันอย่างเสรีและเป็นธรรม ไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร สมควรปรับปรุงมาตรการในการกำกับดูแลการแข่งขันทางการค้าให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นและมีองค์กรกำกับดูแลการแข่งขันทางการค้าที่มีความคล่องตัวและมีความเป็นอิสระ เพื่อให้ทันต่อพัฒนาการของรูปแบบและพฤติกรรมการประกอบธุรกิจที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

Trade Competition Act

B.E. 2560

พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐

ฉบับภาษาอังกฤษ

TRADE COMPETITION ACT
B.E. 2560

His Majesty King Maha Vajiralongkorn Bodindradebayavarangkun
Endorsed by Royal Prerogative on 2 July B.E. 2560
in the Second Year of the Current Reign.

His Majesty King Maha Vajiralongkorn Bodindradebayavarangkun decrees that:
as it is appropriate to improve the law on trade competition,

His Majesty King has therefore gracefully endorsed this Act, on the advice and approval of the National Legislative Assembly performing its parliamentary duty, as follows:

Section 1: This Act is entitled the “Trade Competition Act B.E. 2560”.

Section 2: This Act shall be effective 90 days from the date of its publication in the Government Gazette.

Section 3: The Trade Competition Act B.E. 2542 shall be repealed.

Section 4: This Act shall not apply to the operation of the followings:

- (1) central, regional, or local administrations;
- (2) state-owned enterprises, public organizations, or other government agencies, provided that they conduct their undertakings according to the law or resolutions of the Cabinet which are necessary for the benefit of maintaining national security, public interest, the interests of society, or the provision of public utilities;
- (3) groups of farmers, cooperatives, or cooperative groups recognized under the law and having the aim in their business operations to benefit the vocation of farming;
- (4) businesses that are specifically regulated under other sectoral laws having jurisdiction over competition matters.

Section 5: Under this Act:

“business” means an operation carried out for benefit of trade in agriculture, industry, commerce, finance, insurance, and services, and shall include other operations as prescribed in any ministerial regulation(s);

* This unofficial English translation of the Trade Competition Act B.E. 2560 has been prepared by the Office of Trade Competition Commission and does not have any legal effect. The OTCC publishes it only for the purpose of reaching to the wider public. Any interpretation and implementation of the Trade Competition Act shall be based on the Thai-language version.

“business operator” means a vendor, producer for sale, person who places an order or imports products into the Kingdom for sale, buyer for production or resale of goods, or service provider in the business;

“good” means an object used for commodity or consumption, including a document demonstrating rights in such object;

“service” means a procurement of work by way of commission, grant of any right or permission to use or take benefits of any property or any operation in return for monetary remuneration or other benefit, but shall not include labor employment;

“price” means a price of a good and shall include a remuneration for service provision;

“market” means a relevant market of goods or services which are of the same type or substitutable when considering qualifications, prices, or purposes of use of the goods or services and the area where such goods are sold or such services are provided;

“business operator with a dominant position of market power” means one or more business operators in a market who have a market share and sales revenue in excess of the thresholds prescribed in the Commission’s notification and one or more factors on competition conditions, as the case may be, shall be taken into consideration. The Commission shall review the market shares and sales revenue thresholds at least once every three years from the date of issuance of the notification.

In determining the market share and sales revenue of a business operator with a dominant position of market power, the market shares and sales revenue of all the business operators related to each other due to a policy or commanding power as prescribed in the Commission’s notification shall be taken into consideration. Such business operators having market shares and sales revenues, as per above, shall be considered business operators with a dominant position of market power;

“Factors on competition conditions” means the number of business operators in the market, an amount of investment money, accessibility to important production factors, distribution channels, business operation networks, necessary infrastructure for the business operation, governmental rules and regulations, and other factors prescribed in the Commission’s notification;

“Commission” means the Trade Competition Commission;

“Commissioner” means a Trade Competition Commissioner;

“Office” means the Office of the Trade Competition Commission;

“Secretary-General” means the Secretary-General of the Trade Competition Commission;

“Officer” means the Secretary-General, and official of the Office holding a position not lower than a civil servant at the practitioner level and appointed by the Commission in order to perform duties under this Act;

“Minister” means the Minister in charge of this Act.

Section 6: The Minister of Commerce shall be the Minister in charge of this Act and shall have the power to issue ministerial regulations to fix fees not exceeding the amounts indicated in the Annex to this Act. The Minister shall also have the power to reduce or exempt fees and determine any other operational requirements in order to implement this Act.

Such ministerial regulations shall be effective on publication in the Government Gazette.

CHAPTER 1 TRADE COMPETITION COMMISSION

Section 7: There shall be a Commission called the “Trade Competition Commission” consisting of a Chairperson, a Deputy Chairperson, and other five Commissioners, appointed by the Prime Minister from persons chosen in a selection process and approved by the Cabinet.

The Secretary-General shall be the secretary to the Commission.

Section 8: Each Commissioner shall be a person who has achievements or has performed duties that demonstrate that he or she has requisite knowledge and has expertise and/or experience of not less than ten years in one or more of the following fields including, law, economics, finance, accounting, industry, business administration, consumer protection, or other fields which benefit competition regulation. The period of experience in these fields may be considered cumulatively.

Section 9: Each Commissioner shall possess the following qualifications:

- (1) possess Thai nationality;
- (2) be forty years of age or more, but not exceeding seventy years of age;
- (3) not hold any political position;
- (4) not hold any position in a political party;
- (5) be of sound mind;
- (6) be free of drug addiction;
- (7) not be bankrupt or not have any prior bankruptcy due to corruption;
- (8) not be incapacitated or person under disability;
- (9) not be under any sentence of imprisonment, or in custody based on a court order;
- (10) not have been sentenced to imprisonment, or have been acquitted less than five years prior to the date his or her name is submitted to the Cabinet for an approval under Section 12(3), except for an offense committed with recklessness or a petty offence;

(11) not have been sentenced or deemed by a court order to have his or her properties vested in the State due to irregular wealth or an abnormal increase of properties;

(12) not have been fired, discharged or dismissed from duty in the civil service, a government agency, a state-owned enterprise, or a private agency due to corruption in performing duties, or severely atrocious conduct, or for reasons related to a corrupt action or unlawful conduct in government service;

(13) not be a Justice in the Constitutional Court, an Election Commissioner, an Ombudsman, a National Anti-Corruption Commissioner, an Auditor General Commissioner, or a National Human Rights Commissioner;

(14) not have been removed from a position under any organic law created under the Constitution for the prevention and suppression of corruption.

Section 10: In addition to the qualifications under Section 9, each Commissioner shall:

(1) not hold any position in a business entity, nor be a partner with management power in a partnership, nor hold more than five-percent share in the total capital of any company;

(2) not hold a position as a civil servant with a title or a regular salary;

(3) not hold a position as an official or employee of a government agency or local administration, or be a committee member or advisor to a government agency which operates a business;

(4) not hold any position in an institution or association as a group of business operators with common objectives or joint benefits in trade.

In case that a person chosen under Section 12 is a person holding any position under paragraph 1, the Prime Minister shall appoint that person only when he or she resigns from such position, which shall be done within 30 days from the date of selection. If that person does not resign within the time period required, it shall be deemed that such person has never been selected as a Commissioner. The selection of a Commissioner to replace such person under Section 12 shall then be undertaken.

Section 11: In the process of appointing Commissioners, there shall be a Selection Committee comprising the following nine members whose duty is to choose suitable persons among candidates to be proposed as Commissioners:

(1) Permanent Secretary of the Ministry of Finance;

(2) Permanent Secretary of the Ministry of Agriculture and Cooperatives;

(3) Permanent Secretary of the Ministry of Commerce;

(4) Permanent Secretary of the Ministry of Justice;

(5) Permanent Secretary of the Ministry of Industry;

(6) Secretary-General of the National Economic and Social Development Board;

(7) Secretary-General of the Consumer Protection Board;

- (8) Chairperson of the Thai Chamber of Commerce; and
- (9) Chairperson of the Federation of Thai Industries.

The Selection Committee shall select one Selection Committee member to be Chairperson of the Selection Committee.

The Chairperson of the Selection Committee and Selection Committee members shall have no right to apply for a Commissioner position.

The Office shall act as an administrative unit for any operational support required in the Commissioner selection process.

The Chairperson and other Selection Committee members shall be entitled to a remuneration and other expenses in their performance of duties as prescribed by the Cabinet.

Section 12: The selection and appointment of Commissioners shall be performed as follows:

(1) The Selection Committee shall call for applications from persons who have achievements or performed any duties that demonstrate that he or she possesses the requisite knowledge and has the required expertise or experience in accordance with Section 8, including having the qualifications specified under Sections 9 and 10. The call for applications shall be announced to the general public for no less than 30 days continuously.

(2) After the time period under (1) has passed, the Selection Committee shall consider choosing applicants with the required qualifications to become Commissioners to fill the number of available Commissioner positions in accordance with Section 7 and shall propose a list of selected persons to the Minister with the details concerning such persons indicating clearly or containing grounds to demonstrate that those persons are suitable in one of the areas listed under Section 8, as well as qualifying under Sections 9 and 10.

(3) The Minister shall submit the names of selected persons with details as specified in (2) to the Cabinet within 15 days from the date on which he receives the candidates' names from the Selection Committee for approval.

(4) When the Cabinet approves persons to fill the positions of Commissioners, it shall submit names to the Prime Minister for an appointment order for the Commissioners.

In the case where the Cabinet approves Commissioners but does not meet the required number of Commissioners to be appointed, the Selection Committee shall consider selecting persons to fill in such open positions by proceeding under (1), (2), (3), and (4) until all the positions are filled.

On appointing Commissioners for the first Commission, after the Cabinet has approved the names of persons to fill all the available positions, it shall be required that those persons then convene and choose among themselves a Chairperson and a Deputy

Chairperson for the Commission before a submission to the Prime Minister for an appointment order is made!

The time period, rules, procedure, and conditions for selecting Commissioners shall be prescribed in a ministerial regulation.

Section 13: Each Commissioner shall hold office for a four-year term and shall only hold office for two terms.

After two years, three Commissioners shall resign their positions in the first Commission by means of a draw. Such resignations by means of a draw shall be deemed resignations and end the terms of the positions.

The Commissioners who are resigned at the end of term of their office shall hold their positions in order to perform their duties until the appointment of new Commissioners is made.

Not less than 90 days before end of term of the office of a Commissioner, the Selection Committee shall rapidly proceed to select a person appropriate to be appointed as a new Commissioner.

Section 14: Other than resignation at the end of term of an office, a Commissioner shall be removed from the position due to one of the following reasons:

- (1) death;
- (2) resignation during a term;
- (3) the Cabinet's resolution to remove a Commissioner due to failure to fulfill his or her duty, atrocious behavior, or lack of capacity to perform duties;
- (4) deemed unqualified under Section 9;
- (5) violating Section 10.

When a Chairperson, a Deputy Chairperson, or a Commissioner is removed from their position due to any one of the situations as stipulated under paragraph one, the process of selection and appointment of a Chairperson, a Deputy Chairperson, or a Commissioner, in accordance with Section 12, shall be undertaken in order to fill that vacant position. The person appointed to fill that position shall serve in the office for the remaining term of the Commissioner being replaced. If the remaining office term is fewer than 90 days, the appointment process of a replacement commissioner for the remaining period of the office may be disregarded.

During the period wherein a Chairperson, a Deputy Chairperson, or a Commissioner under paragraph two has not been replaced, the other serving Commissioners shall perform their duties, and it shall be deemed that the Commission consists of a Chairperson, a Deputy Chairperson, or Commissioner as remained unless the remaining in the Commission is less than four persons.

Section 15: In case a Chairperson or a Deputy Chairperson resigns from his or her position under Section 13 and there is a new Commissioner appointed, or in case a

Chairperson or a Deputy Chairperson resigns from his or her position under Section 14, the Commission shall select one Commissioner to be Chairperson or Deputy Chairperson and shall submit this recommendation to the Prime Minister to request the issuance of an order to appoint such recommended person as Chairperson or Deputy Chairperson, as the case may be.

Section 16: The person resigning from the position of Chairperson, Deputy Chairperson, or Commissioner shall not take any position in any limited company, public limited company, or any other business which is a party under the consideration of the Commission for any matter, unless he or she has resigned from the position for not less than two years.

Section 17: The Commission shall have the following powers and duties:

- (1) to make recommendations to the Minister in issuing ministerial regulations pursuant to this Act;
- (2) to issue regulations or notifications for the performance of duties under this Act;
- (3) to regulate business operations and impose guidelines to maintain free and fair competition;
- (4) to consider complaints and make inquiries regarding offences under this Act;
- (5) to consider and make decisions on requests under Section 59;
- (6) to impose regulations on investigation and inquiry undertaken by sub-committees of inquiry;
- (7) to notify the appointment of officers to perform duties under this Act;
- (8) proceed with criminal cases according to a complaint of injured persons under Section 78;
- (9) to consider and impose administrative fines under Section 80, Section 81, Section 82, and Section 83, as well as to file lawsuits in administrative courts;
- (10) to invite any person to provide factual information, explanation, recommendations, or opinions;
- (11) to propose opinions and recommendations to the Minister and the Cabinet with regard to the government's policies on competition;
- (12) to give recommendations to government agencies on rules, regulations, or orders which are obstacles to competition and causing obstruction, restriction, or reduction of competition, and that may result in unfairness between business operators;
- (13) to determine plans, strategies, and guidelines on management of the Office;
- (14) to issue regulations or rules regarding organizational structure, personnel management, budgeting, finance, and property and other operations of the Office;
- (15) to perform other duties as the law prescribes as powers and duties of the Commissioners.

Generally applicable regulations or notifications shall take effect when they are published in the Government Gazette.

Section 18: The Commission shall provide for a procedure for receiving opinions from interested persons and the general public. These opinions shall be considered before the issuing of regulations or notifications on competition that are to be generally applicable. Information on matters and issues open for public opinion shall be provided. The period for receiving opinions shall not be less than 30 days, unless there is an emergency or an urgent necessity, for which the Commission may impose a time period of less than 30 days.

The Office shall provide a record summarizing the opinions received, consisting of information on opinions received, and a resolution or outcome of the Commission's considerations that responds to the received opinions as well as reasoning and further guidelines on the matter. Such a record shall be made available through the information network of the Office.

Section 19: Meetings of the Commission shall be attended by no less than half of the entire number of Commissioners, to establish a quorum.

In meetings of the Commission, if the Chairperson does not attend a meeting or is unable to perform his or her duties, the Deputy Chairperson shall chair the meeting. If the Deputy Chairperson does not attend the meeting or is unable to perform his or her duties, the meeting shall select one Commissioner to chair the meeting.

The decisions of meetings shall be based on a majority vote and each Commissioner shall have one vote. If the voting ends in an equal number of votes for and against a matter under consideration, the Chair of the meeting shall have a deciding vote to make a final decision.

Section 20: The Commission shall have the power to appoint a sub-committee to consider or implement any task assigned by the Commission.

Section 21: The Commission shall appoint one or more sub-committees of inquiry. Each sub-committee shall consist of persons with knowledge and experience related to criminal cases to be appointed, including a person who is or was a district attorney, a person who is or was a policeman, a person who is or was a government officer with knowledge and experience in economics, law, commerce, accounting, or other fields deemed necessary to be members of the sub-committee of inquiry being created. An officer shall be assigned as a member of and secretary to any sub-committee of inquiry. Any sub-committee of inquiry created shall have an initial meeting to select one member to be its Chairperson.

Sub-committees of inquiry shall have powers and duties to investigate and inquire about matters regarding an offence under this Act. When a sub-committee of inquiry considers that the inquiry process has been completed, it shall provide for an opinion along with a report to be submitted to the Commission within twelve months from the date the

Commission appoints that sub-committee. In any case of justified necessity, an extension shall be given for no more than six months by the Commission. The reasons underlying the necessity for such an extension shall be recorded.

Section 22: Section 19 shall apply, *mutatis mutandis*, to meetings of sub-committees and sub-committees of inquiry.

Section 23: The Chairperson, Deputy Chairperson, and Commissioners shall work full-time with remuneration, expenses for performing duties, and other benefits, as prescribed by the Cabinet. In determining remuneration, the prohibition on holding particular positions after a term of office under Section 20 and Section 21 shall be taken into account.

Remuneration and other expenses incurred in the performance of duties of the chairpersons of sub-committees and members of sub-committees under Section 20 and Section 21 shall be prescribed by the Cabinet.

Section 24: In performing duties under this Act, the Chairperson, Deputy Chairperson, Commissioners, and members of any sub-committees of inquiry shall be officers under the Criminal Code and shall have the powers and duties of inquiry held by officers under the Criminal Procedure Code.

Section 25: In a case where the Commission has reached an opinion that it should file a criminal suit and has submitted its opinion with its inquiry report to a district attorney, but the district attorney issues a non-prosecution order, the Commission may oppose the district attorney's non-prosecution order pursuant to the Criminal Procedure Code, and the Chairperson shall utilize the powers of the Commissioner General or a governor of a province, as the case may be.

In a case where the Chairperson opposes the district attorney's order, the inquiry report along with its opinion shall be submitted to the Attorney-General to consider. If the Attorney-General considers that the inquiry report along with the opinion that the Chairperson submits is not sufficiently complete to proceed with the case, the Attorney-General shall notify the Commission for its further consideration by indicating the areas where the details are incomplete at one time. In this case, the Chairperson and the Attorney-General shall jointly establish a working group, consisting of an equal number of representatives from each side with powers and duties to consider any incomplete evidence and gather additional evidence in order to make it complete to proceed with its submission to the Attorney-General to order a prosecution.

The Office shall operate as the secretariat of the working group under paragraph two.

Section 26: Criminal lawsuits and civil lawsuits for damages under this Act shall be under the jurisdiction of the intellectual property and international courts.

CHAPTER 2

OFFICE OF TRADE COMPETITION COMMISSION

Section 27: The Office of Trade Competition Commission shall be established as a government agency, which is not part of the civil service, nor a state-owned enterprise, but shall have the status of a legal person.

The operation of the Office shall not be subject to labor protection law, labor relations law, social welfare law, or workmen's compensation law. However, officials and employees of the Office shall receive benefits no less than those prescribed in the labor protection law, social welfare law, and compensation money law.

Section 28: The Office shall have its headquarter in Bangkok or other nearby provinces, and may establish branch offices in any other places.

Section 29: The Office shall have the following powers and duties:

- (1) be responsible for the administrative work of the Commission and its sub-committees;
- (2) to monitor business operators for violations of this Act and report the same to the Commission;
- (3) to study, research, analyze, and research goods, services and working conducts in business operations, as well as to make recommendations on trends and provide opinions to promote, develop, and assist to regulate business operations;
- (4) to establish a database on the size of goods or service markets that have a tendency to create market monopolies, as prescribed by the Commission, and make such database available to the general public;
- (5) to receive complaints in which a person alleges that there is a violation of this Act. Then, it shall seek all factual information and gather evidence on such complaint to a sufficient degree in order to submit that matter to the Commission. This shall be conducted in accordance with a regulation prescribed by the Commission;
- (6) to hold a title, possessory right, or other rights in proprietaries;
- (7) to establish a right or enter into any legal act with regard to property;
- (8) to exchange information, participate in negotiations, make an agreement and cooperate with other entities or agencies both in and outside the country with regard to matters related to the Office's operation;
- (9) to provide for or cooperate with other entities on training and knowledge development with regard to competition matters;
- (10) to coordinate and cooperate with other civil service offices and government agencies relevant to the performance of duties under this Act;
- (11) to receive fees, as prescribed by the law, as well as remunerations, service charges, or income from its operation;

(12) to disseminate the outcome of matters considered by the Commission to the general public;

(13) to produce an annual report demonstrating the results achieved and challenges met by the Commission and the Office, which shall be provided to the Cabinet and disseminated to the general public;

(14) to perform duties pursuant to notifications, regulations, the Commission's resolutions, and duties assigned by the Commission or its sub-committees;

(15) to perform any other function that the law prescribes as powers and duties of the Office.

Section 30: The Office shall have a Secretary-General who is responsible for the operation of the Office, and he or she shall report directly to the Chairperson, and shall be a supervisor of all officials and employees of the Office.

The Secretary-General shall be the representative of the Office in external matters related to the Office's operation. The Secretary-General may assign his or her power to any person to act on his or her behalf. This shall be pursuant to a regulation prescribed by the Commission.

Section 31: The Chairperson, by the Commission's approval, shall be the person with the power to appoint and/or remove the Secretary-General from the Office.

The criteria and method for opening applications, selection, and appointment of the Secretary-General shall be in accordance with a notification prescribed by the Commission.

Section 32: A person to be appointed as the Secretary-General shall possess the following qualifications:

- (1) possess Thai nationality;
- (2) be no more than sixty-five years of age;
- (3) be able to work full-time for the Office;
- (4) have knowledge and expertise in the field of law, economics, finance, accounting, industry, business administration, consumer protection, or other related fields as prescribed in the Commission's notification;
- (5) other qualifications as prescribed in the Commission's notification.

Section 33: A person falling into one of the following categories shall be prohibited to from appointment as Secretary-General:

- (1) be bankrupt or have any prior bankruptcy due to corruption;
- (2) be incapacitated or person under disability;
- (3) be under any sentence of imprisonment, or in custody based on a court's order;
- (4) have been sentenced to imprisonment except for an offense committed with recklessness or a petty offence;

(5) be a member of a board of directors, manager, or authorized person in an administrative or management role of a limited company or public limited company or other business governed by this Act;

(6) be a government officer, official, or employee in the civil service, a state-owned enterprise, or other government agency, or local administration;

(7) be or have been a person holding a political position, except if he or she resigned from such a position no less than one year;

(8) be or have been a committee member or holding other positions in a political party or be an official of a political party, unless he or she resigned from such position or positions no less than one year;

(9) have been fired, discharged or dismissed from duty in the civil service, a government agency, a state-owned enterprise, or a private agency due to corruption in performing duties, or severely atrocious conduct, or for reasons related to a corrupt action or unlawful conduct in government service;

(10) have been sentenced or deemed by a court order to have his or her properties vested in the State due to irregular wealth or abnormal increase of properties;

(11) be a person holding any position in an institution or association which is a group of business operators with common objectives or joint benefits in trade.

Section 34: The Secretary-General shall receive a salary and other remunerations as prescribed by the Commission. In determining the salary, the prohibition on holding particular positions after resigning from the Secretary-General's position under Section 43 shall be taken into account.

Section 35: The Secretary-General shall hold a term of four years.

A Secretary-General that resigns from the position in accordance with the end of the term, may be reappointed; however, he or she shall not hold the position for more than two terms.

Section 36: Other than resigning from the position in accordance with the end of the term, the Secretary-General may be removed from the position due to the following situations:

(1) death;

(2) voluntary resignation;

(3) lack of qualifications under Section 32, or falling into a prohibited category under Section 33;

(4) have a conflict of interest as set out in Section 41;

(5) be subject of a Commission's resolution to remove the Secretary-General due to failing to perform his or her duties, unfit conduct, or lack of capacity.

Section 37: There shall be deputy secretary generals according to the number the Commission prescribes in order to assist the Secretary-General's performance of duties, as assigned by the Secretary-General.

Section 38: The Secretary-General shall have the following powers and duties:

(1) to assign, appoint, remove, promote, demote, reduce a salary or wage of, punish officials and employees under disciplinary rules as well as discharge them from their positions as officials or employees. This shall be in accordance with rules prescribed by the Commission. If the matter involves an official at the level of Deputy Secretary-General, or high-level executives, or an internal auditor, an approval from the Commission shall be required;

(2) to set regulations on the operation of the Office that are not in conflict or in contradiction with rules or resolutions prescribed by the Commission;

(3) to perform any other function that the law prescribes as a power and/or duty of the Office.

Section 39: In performing his or her duties, the Secretary-General may assign powers to an official to act on his or her behalf pursuant to a rule prescribed by the Commission.

The person assigned under paragraph one shall have the same powers and duties as those of the Secretary-General in the matter assigned to him or her.

Section 40: In case there is no person holding the position of Secretary-General or such person cannot perform his or her duties, the Commission shall appoint a Deputy Secretary-General to be the acting Secretary-General. In case there is no Deputy Secretary-General or such person cannot perform his or her duties, the Commission shall appoint an official of the Office to be the acting Secretary-General.

An acting Secretary-General under paragraph one shall have the same powers and duties as those of the Secretary-General.

Section 41: The Secretary-General shall not have a conflict of interest in legal acts carried out by the Office or in a business operation carried out for the Office, whether directly or indirectly, except for the case where he or she is a shareholder for benefits of a good faith investment in limited companies or public limited companies that have undertaken such acts with a conflict of interest. Such shareholding shall not exceed the rates imposed in the Commission's rules.

In any case where the Secretary-General's parents, spouse, children, or spouse's parents undertakes such shareholdings under paragraph one, the Secretary-General shall be deemed to have a conflict of interest under paragraph one.

Section 42: Any legal act or business operation not conducted in accordance with Section 41 shall not be binding for the Office.

Section 43: A person resigning from his or her position as Secretary-General shall not take any position in any limited company, public limited company, or any other businesses which is a party in a matter being considered by the Commission, unless he or she has resigned from the position for not less than two years.

Section 44: Money and properties for the operation of the Office shall be comprised of the followings:

- (1) money and assets transferred to the Office under Section 91;
- (2) money the Government allocates as initial capital;
- (3) general subsidized money allocated by the Government;
- (4) fees, compensation, service charges, or other income from the operation;
- (5) donated money and assets or subsidized money from a foreign country as well as international organizations. There shall not be any condition or commitment agreed that may affect the operation of the Commission or the Office;
- (6) interest or other benefits accruing from the Office's money or assets.

Section 45: All the income that the Office receives from its operation each year shall be vested in the Office for its operating expenses and other appropriate charges, such as maintenance and other charges to offset depreciation, benefits to the Commission and its sub-committees, and money to be held in reserve for the operation or for use for other matters relevant to the functioning of the Office.

Income under paragraph one shall not be transferred to the Ministry of Finance as the State's income.

In the case that Office's income is insufficient to cover its expenses and ensure the efficient operation of the Office and cover other appropriate charges, and funds from other sources are unavailable, the Government shall allocate government budget to the Office in the necessary amount, as general subsidized money under Section 44(3).

Section 46: The Office shall transfer administrative fines collected under this Act to the Ministry of Finance as the State's income immediately after the statute of limitation ends for filing a lawsuit or after the court has issued a final judgment, whichever the case may be.

Section 47: For the benefit of allocating the government's budget to the Office under Section 44(3), the Office shall propose a budget for the fiscal year for which the Office seeks support to the Cabinet in order to seek an allocation of general subsidized money for the Office in the draft Annual Expense Budget or the draft Additional Expense Budget, as the case may be.

Section 48: Properties of the Office shall not be subject to any liability under compulsory executions, and no person may raise a statute of limitation against the Office on matters relating to properties of the Office.

Section 49: The Office shall establish a financial statement and accounts for the operation of the Office to be submitted to an account auditor within 120 days from the end date of the fiscal year.

In every fiscal year, the Office of the Auditor-General of Thailand shall be an account auditor and assessor of expenses of money and properties of the Office with an analysis of effectiveness of the expenses and an opinion as to whether such expenses are in accordance with as well as are used to achieve the purposes and objectives of the Office. A report shall be made and submitted to the Commission, the Cabinet, and the Parliament.

The Office shall be an audited unit under the organic law to the Constitution on the auditing and control of public finance.

CHAPTER 3 PREVENTION OF MONOPOLY AND UNFAIR TRADE

Section 50: A business operator shall not apply its dominant position in a market in any of following ways:

(1) by unfairly fixing or maintaining the level of purchasing or selling price of a good or service;

(2) by imposing an unfair condition for another business operator which is its trading partner in order to limit services, production, purchase, or sale of goods, or to limit an opportunity in purchasing or selling goods, receiving or providing services, or seeking credits from other business operators;

(3) by suspending, reducing, or limiting service provision, production, sale, delivery, importation into the Kingdom without any appropriate reason, or destroying or damaging goods for the purpose of reducing the quantity to be lower than demand of the market;

(4) by intervening in the business operation of others without any appropriate reason.

Section 51: Any business operator conducting a merger which may substantially reduce competition in a market under the criteria prescribed in the Commission's notification shall notify the outcome of such merger to the Commission within 7 days from the date of merging.

Any business operator planning to conduct a merger which may cause a monopoly or result in a dominant position in a market, shall seek permission from the Commission.

The notification under paragraph one shall indicate the minimum amount of market share, sales revenue, capital amount, number of stocks, or assets to which business operators shall be subject.

Mergers shall include:

(1) Mergers among producers, sellers, producers and sellers, or service providers, resulting in one business remaining and the others' business terminating, or a new business coming into existence;

(2) Acquisition of all or part of the assets of other business in order to control its policy, business administration, direction, or management in accordance with the criteria prescribed in the Commission's notification.

(3) Acquisition of all or part of the stocks of the other business, whether directly or indirectly, in order to control policy, business administration, direction, or management in accordance with the criteria prescribed in the Commission's notification.

Notification of outcome of a merger under paragraph one, and a request for permission, and the permission for a merger under paragraph two, shall be in accordance with the criteria, procedure, and conditions prescribed in the Commission's notification.

The provisions under paragraph one and paragraph two shall not apply to a merger conducted in order to adjust the internal structure of a business operator related to each other due to a policy or commanding power as prescribed in the Commission's notification.

Section 52: In consideration of granting a permission under Section 51 paragraph two, the Commission shall complete the procedure within 90 days from the request's receipt date. In case by necessity, such consideration is not completed within the period, an extension of not more than 15 days shall be given and the reasons and necessity for an extension of the consideration shall be recorded.

The Commission shall consider granting a permission in recognition of valid business-related necessity, benefit in supporting a business operator, not causing severe damage to the economy, and no impact on the essential benefits consumers are entitled to as a whole.

In a case where a permission order is granted, the Commission may set a time period or any other condition for the business operator which is granted the permission to follow.

The Commission shall indicate reasons for granting or not granting a permission to merge covering both factual and legal aspects of the case. The Commissioners shall sign the order and Article 61 paragraph two shall apply *mutatis mutandis*.

The business operator receiving a notification of such order, if in disagreement with it, may file a lawsuit in an administrative court within 60 days from the date the order is notified.

Section 53: A business operator granted permission to merge shall undertake it in accordance with the time period and conditions set out in the permission, as prescribed by the Commission.

In case there is a violation or conduct not in accordance with paragraph one, the Commission shall have the power to withdraw the permission order in whole or in part and may impose a time period for the business operator to take action accordingly.

Section 54: Any business operators competing with each other in the same market shall not jointly undertake any conduct which monopolizes, reduces, or restricts competition in that market in one of the following ways:

(1) to fix, whether direct or indirectly, purchasing or selling price, or any trading conditions that affect the price of goods or services;

(2) to limit the quantity of goods or services that each business operator will produce, purchase, sell, or provide, as agreed;

(3) to knowingly establish an agreement or conditions in order for one side to win an auction or to win in a bid of goods or services or in order for another side not to enter an auction or a bid of goods or services;

(4) to allocate areas in which each business operator will sell, or reduce a sale or purchase goods or services, or allocate purchasers or sellers to or from which each business operator will sell or purchase goods or services under the condition that other business operators shall not purchase or sell those goods or services.

The provisions under paragraph one shall not apply to the conduct of business operators related to each other due to a policy or commanding power as prescribed in the Commission's notification.

Section 55: Business operators shall not jointly undertake conduct which monopolizes, reduces or restricts competition in a market in one of the following ways:

(1) to establish conditions referred to under Section 54 (1), (2), or (4) among business operators which are not competitors in the same market;

(2) to reduce the quality of goods or services to a condition lower than that previously produced, sold, or provided;

(3) to appoint or assign any one person to exclusively sell the same goods or provide the same services, or of the same type;

(4) to set conditions or practices for purchasing or producing goods or services so that the practice follows what is agreed;

(5) to enter joint agreements in other manners as prescribed in the Commission's notification.

Section 56: The provisions under Section 55 shall not apply to one of the following situations, where:

(1) the conduct of business operators is related to each other due to a policy or commanding power as prescribed in the Commission's notification;

(2) the joint business agreement is for the purpose of developing production, distribution of goods, and promotion of technical or economic progress;

(3) the joint agreement is in the pattern of contracts between business operators of different levels, in which one side grants the right in goods or services, trademarks, business operational methods, or business operation support, and the other side is granted rights, with a duty to pay charges, fees, or other remunerations for the rights granted;

(4) the agreement type or business format is prescribed in a ministerial regulation on the Commissions' advice.

A joint agreement under paragraphs (2) and (3) shall not result in any limitation exceeding what is the necessary in order to achieve the benefits mentioned above, shall not cause a monopoly power or substantially restrict competition in a market, and impact on consumers shall be considered.

Section 57: No business operator shall undertake any conduct resulting in damage on other business operators in one of the following ways:

- (1) by unfairly obstructing the business operation of other business operators;
- (2) by unfairly utilizing superior market power or superior bargaining power;
- (3) by unfairly setting trading conditions that restrict or prevent the business operation of others;
- (4) by conduct in other ways prescribed in the Commission's notification.

Section 58: No business operator shall carry out a legal act or enter a contract with a business operator in a foreign country without appropriate justification, where that action will result in a monopoly conduct or unfairly restrict trade, as well as cause serious harm to the economy and consumers' benefits as a whole.

Section 59: In order to facilitate business operations, a business operator may submit a request to the Commission to consider the following matters:

- (1) the conduct of a business operator that has a dominant power in a market under Section 50;
- (2) the business operation having a nature pursuant to Section 54, Section 55, Section 57 or Section 58;

Submission of a request under paragraph one shall be in accordance with criteria and methods prescribed in the Commission's notification.

In consideration of a request under paragraph one, the Commission may impose any condition which the business operator must follow in order to comply with this Act.

The Commission's decision shall be binding only on the requester and in the scope and time period as prescribed by the Commission. If, afterwards, it appears to the Commission that the information received from the requester which is used in the Commission's consideration, is not substantially accurate nor complete, or the requesting business operator does not comply with the conditions prescribed by the Commission under paragraph three, the Commission shall withdraw its decision and notify the business operator.

Section 60: In a case where the Commission has sufficient evidence to believe that a business operator has violated or will violate Section 50, Section 51 paragraph two, Section 54, Section 55, Section 57 or Section 58, the Commission shall have the power to make an order in writing to instruct that business operator to suspend, stop, or correct or change such conduct. This shall be in accordance with criteria, methods, conditions, and the time period prescribed by the Commission.

In issuing an order under paragraph one, the Commission may impose any necessary conditions required in order to achieve the purposes of this Act.

The business operator receiving the notification of such order under paragraph one, who disagrees with such order, shall have a right to file a lawsuit in an administrative court within 60 days from the date of order's receipt.

Section 61: In issuing an order under Section 60, the Commission shall indicate the reasons for such order covering both factual information and legal issues along with the endorsement of the Commissioners who considered such matters.

Notification of the order under paragraph one shall be carried out within 7 days from the date of the Commission's having issued the order. The provisions under Section 66 shall apply *mutatis mutandis*.

Section 62: Any person receiving an order under Section 60 shall act according to such order, unless the administrative court issues a judgment or an order of stay of execution or order to withdraw the Commission's order.

CHAPTER 4 OFFICERS

Section 63: In performing their duties under this Act, officers shall have the following powers:

(1) to issue a subpoena for any person to give an oral presentation and provide factual information or provide an explanation in writing or to send accounts, registrations, documents or any evidence for examination or consideration;

(2) to enter places and venues of operation, production, sale, purchase, storage of goods, service provision of a business operator or any person, or other places where it is reasonably believed that there is a violation of provisions under this Act in order to conduct an examination under this Act to search and seize, or gather documents, accounts, registrations, or other evidence for the benefit of examination and proceeding with a case under this Act;

In this case, officers shall have the power to inquire into factual information or call for accounts, registrations, documents or other evidence from business operators or relevant persons, as well as instruct any person on the premises to act as necessary.

(3) to collect or bring a good in the required quantity as a sample for examination or analysis without paying for the good. This shall be carried out in accordance with the criteria prescribed in the Commission's notification.

In case of (2), if it is a search pursuant to the Criminal Procedure Code, there shall be a search warrant unless there is another cause to believe that the process of getting a search warrant may be too slow and documents or such evidence may be removed, hid, destroyed or transformed, in which case the officers shall proceed to search, seize, or gather documents or evidence related to an offence without a prior search warrant. However, the Criminal Procedure Code shall be followed. Beginning a search at night shall be prohibited unless it is an operational time relevant to the place being searched.

Section 64: In performing the duties of officers, relevant persons shall facilitate those officers as appropriate.

Section 65: In performing their duties, an officer shall present his or her identification card to relevant persons.

The identification card shall conform to the format prescribed in the Commission's notification.

Section 66: In sending a letter pursuant to Section 63(1), the provisions regarding notifications under the Administrative Procedural Law shall apply *mutatis mutandis*.

Section 67: In performing duties under this Act, officers shall be officers under the Criminal Code.

Section 68: In performing duties under this Act, officers shall have the same powers as those of administrative officers or police officers under the Criminal Procedure Code.

CHAPTER 5

FILING OF LAWSUITS FOR DAMAGE

Section 69: A person receiving damages due to a violation of Section 50, Section 51 paragraph two, Section 54, Section 55, Section 57, or Section 58, shall have a right to file a lawsuit for damage from a violator of the law.

In filing a lawsuit for damage under paragraph one, the Consumer Protection Commission, or associations or foundations that the Consumer Protection Commission recognizes under the law on consumer protection, shall have a right to file a lawsuit for damage on behalf of consumers or members of the associations or foundations, as the case may be.

Section 70: In filing a lawsuit for damage under Section 69, if the lawsuit has not been filed within the time period of one year from the date the person suffering damage

knows or should have known the cause of such damage, the right to bring the case to the court shall lapse.

CHAPTER 6
PUNISHMENTS
PART 1
CRIMINAL PUNISHMENTS

Section 71: Any person violating Section 16 or Section 43 shall be subject to a term of imprisonment of not more than one year or a fine of not more than 100,000 Baht or both.

Section 72: Any person violating Section 50 or Section 54 shall be subject to a term of imprisonment of not more than two years or a fine of not more than ten percent of the turnover in the year of the offence, or both.

In a case where it is an offence committed in the first year of the business operation, the person shall be subject to a term of imprisonment of not more than two years and a fine of not more than 1 million Baht, or both.

Section 73: Any person not complying with a summons document from officers under Section 63(10) shall be subject to a term of imprisonment of not more than three months or a fine of not more than 5,000 Baht, or both.

Section 74: Any person obstructing officers in the performance of their duties under Section 63(2) or (3) shall be subject to a term of imprisonment of not more than one year or a fine of not more than 20,000 Baht, or both.

Section 75: Any person not facilitating officers under Section 64 shall be subject to a term of imprisonment of not more than one month or a fine of not more than 2,000 Baht, or both.

Section 76: Any person revealing factual information regarding the business or operation of a business operator that is factual information normally reserved and not revealed by a business operator and was received or known due to performance of duties under this Act, shall be subject to an imprisonment of not more than one year or a fine of not more than 100,000 Baht, or both. There is an exception to this case when the disclosure is in accordance with the performance of government duty or for the benefit of investigations, inquiries, case proceedings, or the operation of the Office.

Any person receiving or knowing any factual information from the person under paragraph one and revealing that information in a manner that will likely damage any person, shall be subject to the same penalties.

Section 77: In the case where an offender is a legal person and if such offence of that legal person is committed under instruction or through the conduct of a director,

manager, or any person responsible for the operation of such legal person, or in a case where that person has the duty to instruct or perform some conduct but fails to instruct or perform the conduct causing that legal person to commit an offence, such person shall also be subject to a punishment as prescribed for that particular offence.

Section 78: Any person suffering damage has the right to file a complaint of an offence under Section 72 to the Commission for its consideration of the matter under this Act, however, no right is provided to the person suffering damage to file a criminal lawsuit directly by himself or herself.

Section 79: For all offences under this Act, the Commission shall have the power to settle cases. In executing such power, the Commission may assign the Secretary-General to act on the Commission's behalf.

When the alleged person pays the fine for the amount of settlement within the required period, it shall be deemed that the case is terminated under the provisions of the Criminal Procedure Code.

The amount of fine to settle cases shall be determined according to criteria, methods, and conditions prescribed in the Commission's notification.

PART 2 ADMINISTRATIVE PUNISHMENTS

Section 80: Any person violating Section 51 paragraph one, shall be subject to an administrative fine of not more than 200,000 Baht and a further fine of not more than 10,000 Baht per day for the duration or the period the violation occurred.

Section 81: Any person violating Section 51 paragraph two or not complying with Section 53 shall be subject to an administrative fine of not more than 0.5 percent of transaction value of the merger.

Section 82: Any person violating Section 55, Section 57, or Section 58, shall be subject to an administrative fine of not more than 10 percent of the turnover in the year of offence.

In a case where it is an offence committed in the first year of the business operation, the person committing the offence shall be subject to an administrative fine of not more than 1 million Baht.

Section 83: Any person violating Section 60 shall be subject to an administrative fine of not more than 6 million Baht and a further fine of not more than 300,000 Baht per day when the violation continues.

Section 84: In cases where an offender subject to an administrative fine is a legal person, if such offence of that legal person is committed under instruction or through the conduct of a director, manager, or any person responsible for the operation of such legal

person, or in a case where that person has the duty to instruct or perform some conduct but fails to instruct or perform the conduct causing that legal person to commit an offence, such person shall also be subject to a punishment as prescribed for that particular offence.

Section 85: In considering the issuance of an order to impose an administrative fine the Commission shall consider the seriousness of the offense first.

In a case where the person subject to an administrative fine does not pay that fine, the provisions related to an administrative order's execution under the Law on Administrative Procedure shall apply *mutatis mutandis*. In a case where there is no officer to execute such an order, or there is a person but he or she is unable to proceed with the execution of the order, the Commission shall have the power to file a lawsuit in an administrative court in order to enforce the payment of the fine. In this case, if the administrative court views that such an order for the payment of the fine is lawful, the administrative court shall have the power to consider and make a judgment and enforce seizure or take hold of properties to sell by auction to pay for the fine imposed.

TRANSITIONAL CHAPTER

Section 86: The Trade Competition Commission under the Trade Competition Act B.E. 2542 which holds its position on the day before the date this Act is effective, shall perform its duties under this Act until the appointment of the Trade Competition Commission under this Act. The process of application and selection of the Trade Competition Commission under this Act shall be completed within 270 days from the date this Act is effective.

Section 87: The Director-General of the Department of Internal Trade shall perform the duties of the Secretary-General until the appointment of the Secretary-General under this Act. The process of appointing the Secretary-General shall be completed within 180 days from the date of the first appointment of the Trade Competition Commission.

Section 88: For the work of the Office to proceed efficiently, the Minister may approve for government officers in the Ministry of Commerce to assist with the work of the Office temporarily for not more than two terms, and each term for not more than two years. All government officers shall receive salaries from their original office.

Section 89: Subject to Section 90, government officers performing their duties in the Office of the Trade Competition Commission under the Trade Competition Act B.E. 2542 holding their positions on the date after the period determined under Section 90, shall be government officers of the Department of Internal Trade, Ministry of Commerce, and shall perform duties in the Office. Such performance of duties shall be considered the performance of civil service duties for the Department of Internal Trade, Ministry of Commerce.

Government officers performing duties in the Office under paragraph one shall receive a salary or wage, as well as others rights and benefits previously received, until he or she is assigned and appointed for a position in the Office. Such government officer shall not be appointed and receive a salary or wage lower than the amount previously received.

Section 90: Government officers under Section 89 who are willing to transfer to become an official of the Office shall exercise the right by informing of their intention in writing to their supervisor within 60 days from the date this Act take effects. Those who do not inform of their intention within such period shall return to perform their duties in the Department of Internal Trade, Ministry of Commerce.

Assignments and appointments of government officers who are willing to transfer to become an official in any position in the Office under paragraph one, shall be in accordance with the capacity, qualification, and salary or wage rates, prescribed by the Commission.

The budget for salaries and wages of government officers of the Department of Internal Trade, Ministry of Commerce, who are assigned and appointed as officials of the Office under paragraph two, shall be transferred to the Office from the date of assignment and appointment.

Government officers who are willing to transfer to become an official under paragraph one shall be deemed resigned from the civil service due to termination or dissolution of such position under the law on government pensions or the law on the government pension fund, as the case may be.

Section 91: Operations, properties, rights, duties, debts, and the budget of the Department of Internal Trade, Ministry of Commerce that are related to the work of the Office of Trade Competition Commission, Department of Internal Trade, Ministry of Commerce, shall be transferred to the Office.

Section 92: All the ministerial regulations, notifications, criteria, or regulations issued under the Trade Competition Act B.E. 2542 that are effective on the date before this Act takes effect, shall still remain effective as long as they do not conflict or contradict this Act and until ministerial regulations, notifications, or regulations issued under this Act are effective.

The process of issuing ministerial regulations, notifications, or regulations under paragraph one shall be completed within 365 days from the date this Act becomes effective. If this process is not completed within the specified time, the Minister shall report reasons of non-completion to the Cabinet.

Countersigning the Royal Command
General Prayut Chan-o-cha
Prime Minister

Rates of Fees

(1) Request for a permission to conduct a merger under Section 51 paragraph two	250,000 Baht	per a request
(2) Request for a consideration under Section 59	50,000 Baht	per a request
(3) Fee for copying or certifying a copy of orders under Section 52, considerations under Section 59, or orders under Section 60	100 Baht	per page

Unofficial Translation

Notes:- The reasons to pass this Act are: the Trade Competition Act B.E. 2542, is due to its having been in force for a long time resulting in some provisions being inconsistent with the pattern and conduct of business which has changed over time. In addition, regulation regarding competition at present is under the power of the Office of Trade Competition Commission, an office established inside the Department of Internal Trade, Ministry of Commerce, making the work process inflexible and lacking independence, rendering the regulations on business operation to have free and fair competition are not as efficient as it should be. Therefore, it is appropriate to improve measures in regulating competition to become more efficient under an authority that is flexible and independent, consistent with development of patterns and behaviors in business operations which have been changing over time. It is thus necessary to pass this Act.

Unofficial Translation

ภาคผนวก

ก.

**สรุปสาระสำคัญ
ของพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า
พ.ศ. ๒๕๖๐**

พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ มีสาระสำคัญโดยสรุป ดังนี้

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน และมีบทบัญญัติบางประการไม่สอดคล้องกับรูปแบบและพฤติกรรมการประกอบธุรกิจที่เปลี่ยนแปลงไป อีกทั้งการกำกับดูแลการแข่งขันทางการค้าในปัจจุบันเป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า ซึ่งเป็นหน่วยงานที่ตั้งขึ้นภายในกรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ จึงไม่มีความคล่องตัวและขาดความเป็นอิสระในการกำกับดูแลการแข่งขันทางการค้า ทำให้การกำกับดูแลการประกอบธุรกิจให้มีการแข่งขันอย่างเสรีและเป็นธรรมไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร สมควรปรับปรุงมาตรการในการกำกับดูแลการแข่งขันทางการค้าให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นและมีองค์กรกำกับดูแลการแข่งขันทางการค้าที่มีความคล่องตัวและมีความเป็นอิสระ เพื่อให้ทันต่อพัฒนาการของรูปแบบและพฤติกรรมการประกอบธุรกิจที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

วันใช้บังคับ

พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนด ๙๐ วัน นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป (ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๔ ตอนที่ ๗๐ ก หน้า ๒๒ เมื่อวันศุกร์ที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๖๐ จึงมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันพุธที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๖๐ เป็นต้นไป

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

๑. บทยกเลิกกฎหมาย

ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๒

๒. ขอบเขตการบังคับใช้กฎหมาย

พระราชบัญญัตินี้มีให้ใช้บังคับแก่การกระทำของ

- (๑) ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค หรือราชการส่วนท้องถิ่น
- (๒) รัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชน หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ ทั้งนี้ เฉพาะในส่วนที่ดำเนินการตามกฎหมายหรือมติของคณะรัฐมนตรีที่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการรักษาความมั่นคงของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ ผลประโยชน์ส่วนรวม หรือจัดให้มีสาธารณูปโภค
- (๓) กลุ่มเกษตรกร สหกรณ์ หรือชุมนุมสหกรณ์ซึ่งมีกฎหมายรับรอง และมีวัตถุประสงค์ดำเนินการทางธุรกิจเพื่อประโยชน์ในการประกอบอาชีพของเกษตรกร
- (๔) ธุรกิจที่มีกฎหมายเฉพาะกำกับดูแลในเรื่องการแข่งขันทางการค้า

๓. บทนิยาม

“ธุรกิจ” หมายความว่า กิจการอันดำเนินการเพื่อประโยชน์ทางการค้าในทางเกษตรกรรม อุตสาหกรรม พาณิชยกรรม การเงิน การประกันภัย และการบริการ และให้หมายความรวมถึงกิจการอื่นตามที่กำหนดโดยกฎกระทรวง

“ผู้ประกอบการธุรกิจ” หมายความว่า ผู้จำหน่าย ผู้ผลิตเพื่อจำหน่าย ผู้ส่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อจำหน่าย ผู้ซื้อเพื่อผลิตหรือจำหน่ายต่อซึ่งสินค้า หรือผู้ให้บริการในธุรกิจ

“สินค้า” หมายความว่า สิ่งของที่ใช้ในการอุปโภคหรือบริโภค รวมทั้งเอกสารแสดงสิทธิในสิ่งของนั้น

“บริการ” หมายความว่า การรับจัดทำกรงาน การให้สิทธิใด ๆ การให้ใช้หรือให้ประโยชน์ในทรัพย์สินหรือกิจการใด ๆ โดยเรียกค่าตอบแทนเป็นเงินหรือผลประโยชน์อื่น แต่ไม่รวมถึงการจ้างแรงงาน

“ราคา” หมายความว่า ราคาสินค้า และให้หมายความรวมถึงค่าตอบแทนสำหรับการให้บริการด้วย

“ตลาด” หมายความว่า ตลาดที่เกี่ยวข้องในสินค้าหรือบริการชนิดเดียวกันหรือที่สามารถใช้ทดแทนกันได้ โดยให้พิจารณาด้านคุณลักษณะ ราคา หรือวัตถุประสงค์การใช้งานของสินค้าหรือบริการ และด้านพื้นที่ในการจำหน่ายสินค้าหรือให้บริการ*

*โปรดดู ประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง แนวทางปฏิบัติในการพิจารณากำหนดขอบเขตตลาด และส่วนแบ่งตลาด พ.ศ. ๒๕๖๑ เอกสารแนบหน้า (๑๖๓).

“ผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด” หมายความว่า ผู้ประกอบธุรกิจรายหนึ่งหรือหลายรายในตลาดใดตลาดหนึ่ง ซึ่งมีส่วนแบ่งตลาดและยอดเงินขายเกินกว่าเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด โดยให้นำปัจจัยสภาพการแข่งขันของตลาดอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง แล้วแต่กรณี มาประกอบการพิจารณา ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการพิจารณาทบทวนเกณฑ์ส่วนแบ่งตลาดและยอดเงินขายอย่างน้อย ๑ ครั้ง ภายในระยะเวลา ๓ ปี นับแต่วันออกประกาศ

การนับส่วนแบ่งตลาดและยอดเงินขายของผู้ประกอบธุรกิจรายหนึ่งซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด ให้นำรวมส่วนแบ่งตลาดและยอดเงินขายในตลาดใดตลาดหนึ่งของบรรดาผู้ประกอบธุรกิจที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนดด้วย และให้ถือว่าบรรดาผู้ประกอบธุรกิจที่มีส่วนแบ่งตลาดและยอดเงินขายดังกล่าวเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด

“ปัจจัยสภาพการแข่งขัน” หมายความว่า จำนวนผู้ประกอบธุรกิจในตลาด จำนวนเงินลงทุน การเข้าถึงปัจจัยการผลิตที่สำคัญ ช่องทางการจัดจำหน่าย เครือข่ายในการประกอบธุรกิจ โครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นในการประกอบธุรกิจ กฎระเบียบของภาครัฐ และปัจจัยอื่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการการแข่งขันทางการค้า

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า เลขาธิการ และพนักงานของสำนักงานซึ่งดำรงตำแหน่งในระดับไม่ต่ำกว่าข้าราชการพลเรือนสามัญระดับปฏิบัติการซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

๔. ผู้รักษาการ

กำหนดให้ “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์” รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ ลดหรือยกเว้นค่าธรรมเนียม และกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

๕. คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า (หมวด ๑)

๕.๑ องค์ประกอบของคณะกรรมการ

กฎหมายกำหนดให้ “คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า” ประกอบด้วย ประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ ๑ คน และกรรมการอื่นอีก ๕ คน ซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งจากบุคคลที่ผ่านการคัดเลือกโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี และกำหนดให้เลขาธิการเป็นเลขานุการคณะกรรมการ

อนึ่ง กรรมการต้องเป็นผู้ที่มีผลงานหรือเคยปฏิบัติงานที่แสดงให้เห็นถึงการเป็นผู้มีความรู้ และมีความเชี่ยวชาญหรือมีประสบการณ์ไม่น้อยกว่า ๑๐ ปี ในสาขานิติศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ การเงิน การบัญชี อุตสาหกรรม การบริหารธุรกิจ การคุ้มครองผู้บริโภค หรือในสาขาอื่น อันจะเป็นประโยชน์ ต่อการกำกับดูแลการแข่งขันทางการค้า ทั้งนี้ การนับระยะเวลาข้างต้นให้นำมารวมกันได้*

๕.๒ คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของกรรมการ

กฎหมายกำหนดให้กรรมการต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่า ๔๐ ปีบริบูรณ์ แต่ไม่เกิน ๗๐ ปีบริบูรณ์
- (๓) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง
- (๔) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งใดในพรรคการเมือง
- (๕) ไม่เป็นบุคคลวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ
- (๖) ไม่ติดยาเสพติดให้โทษ
- (๗) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย หรือไม่เคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต
- (๘) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๙) ไม่เป็นบุคคลที่ต้องคำพิพากษาให้จำคุกและถูกคุมขังอยู่โดยหมายของศาล
- (๑๐) ไม่เป็นบุคคลที่เคยต้องคำพิพากษาให้จำคุกโดยได้พ้นโทษมายังไม่ถึง ๕ ปี ในวันได้รับการเสนอชื่อต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อความเห็นชอบตามข้อ ๕.๕ (๓) เว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
- (๑๑) ไม่เป็นบุคคลที่เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน เพราะร่ำรวยผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ
- (๑๒) ไม่เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของเอกชน เพราะทุจริตต่อหน้าที่ ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง หรือถือว่ากระทำการทุจริต และประพฤติมิชอบในวงราชการ
- (๑๓) ไม่เป็นตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ กรรมการการเลือกตั้ง ผู้ตรวจการแผ่นดิน กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน หรือกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
- (๑๔) ไม่เคยถูกถอดถอนออกจากตำแหน่งตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

*ในการประชุมคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๖๑ คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบรายชื่อบุคคลที่ได้รับคัดเลือก เพื่อแต่งตั้งเป็นกรรมการในคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า ให้ได้รับเลือกเป็นกรรมการในคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า จำนวน ๗ คน ตามที่กระทรวงพาณิชย์เสนอ โดยให้มีผลตั้งแต่วันที่คณะรัฐมนตรีมีมติ (๔ กันยายน ๒๕๖๑) เป็นต้นไป และให้บุคคลดังกล่าวประชุมร่วมกันเพื่อเลือกกันเองเป็นประธานกรรมการและรองประธานกรรมการหนึ่งคน ก่อนเสนอนายกรัฐมนตรี เพื่อมีคำสั่งแต่งตั้งต่อไป ดังนี้ (๑) นายสุธรรม อยู่ในธรรม (๒) นายกฤษฎา เปี่ยมพงศ์สานต์ (๓) นายสมชาติ สร้อยทอง (๔) นางอร่ามศรี รุพันธ์ (๕) นายวิษณุ วงศ์สินศิริกุล (๖) นายสันติชัย สารถวัลย์แพศย์ และ (๗) นายสมเกียรติ ตันกิติวัฒน์.

๕.๓ คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของกรรมการเพิ่มเติม

กฎหมายกำหนดให้นอกจากคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามตามข้อ ๕.๒ แล้ว กรรมการต้อง

(๑) ไม่ดำรงตำแหน่งใด ๆ ในองค์กรธุรกิจ หรือเป็นหุ้นส่วนที่มีอำนาจจัดการในห้างหุ้นส่วน หรือผู้ถือหุ้นที่เกินกว่าร้อยละ ๕ ของหุ้นทั้งหมดในบริษัทใด

(๒) ไม่เป็นข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ

(๓) ไม่เป็นพนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยงานของรัฐ หรือราชการส่วนท้องถิ่น หรือไม่เป็น กรรมการหรือที่ปรึกษาของหน่วยงานของรัฐที่ดำเนินธุรกิจ

(๔) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งใด ๆ ในสถาบันหรือสมาคมซึ่งเป็นการรวมกลุ่มของผู้ประกอบ ธุรกิจที่มีวัตถุประสงค์หรือประโยชน์ร่วมกันในทางการค้า

ในกรณีที่ผู้ได้รับเลือกตามข้อ ๕.๕ เป็นบุคคลตามวรรคหนึ่ง นายกรัฐมนตรีจะแต่งตั้งได้ ต่อเมื่อผู้นั้นได้ลาออกจากการเป็นบุคคลตามวรรคหนึ่งแล้ว ซึ่งต้องกระทำภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ ได้รับเลือก แต่ถ้าผู้นั้นมิได้ลาออกภายในเวลาที่กำหนด ให้ถือว่าผู้นั้นไม่เคยได้รับเลือกให้เป็นกรรมการ และให้ดำเนินการคัดเลือกกรรมการแทนบุคคลดังกล่าวตามข้อ ๕.๕

๕.๔ คณะกรรมการสรรหากรรมการการแข่งขันทางการค้า

กฎหมายกำหนดให้ในการแต่งตั้งกรรมการ ให้มีคณะกรรมการสรรหาคณะหนึ่งจำนวน ๙ คน ทำหน้าที่คัดเลือกบุคคลที่สมควรได้รับการเสนอชื่อเป็นกรรมการ ประกอบด้วยบุคคลดังต่อไปนี้

(๑) ปลัดกระทรวงการคลัง

(๒) ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

(๓) ปลัดกระทรวงพาณิชย์

(๔) ปลัดกระทรวงยุติธรรม

(๕) ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

(๖) เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

(๗) เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค

(๘) ประธานกรรมการสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย

(๙) ประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

ให้คณะกรรมการสรรหาเลือกกรรมการสรรหาคณะหนึ่งเป็นประธานกรรมการสรรหา

ให้ประธานกรรมการสรรหาและกรรมการสรรหาไม่มีสิทธิสมัครเป็นกรรมการ

ให้สำนักงานทำหน้าที่เป็นหน่วยงานธุรการในการดำเนินการคัดเลือกกรรมการ

ให้ประธานกรรมการสรรหาและกรรมการสรรหาได้รับค่าตอบแทนและค่าใช้จ่ายอื่น

ในการปฏิบัติงานตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด *

*ในการประชุมคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๖๑ คณะรัฐมนตรีได้มีมติ ดังนี้

๑. เห็นชอบค่าตอบแทน ค่าใช้จ่ายในการปฏิบัติหน้าที่ และสิทธิประโยชน์อื่นของคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า คณะอนุกรรมการ และคณะกรรมการสรรหา ตามพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ ทั้งนี้ ให้มีผลตั้งแต่วันที่ พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ มีผลใช้บังคับ (๕ ตุลาคม ๒๕๖๐) และให้เป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน ของสำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า ตามที่กระทรวงพาณิชย์เสนอ, โปรดดู หนังสือกระทรวงพาณิชย์ ด่วนที่สุด

๕.๕ การคัดเลือกและแต่งตั้งกรรมการ

กฎหมายกำหนดให้การคัดเลือกและแต่งตั้งกรรมการให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ให้คณะกรรมการสรรหาประกาศรับสมัครบุคคลที่มีผลงานหรือเคยปฏิบัติงานที่แสดงให้เห็นถึงการเป็นผู้มีความรู้ และมีความเชี่ยวชาญหรือมีประสบการณ์ตามข้อ ๕.๑ รวมทั้งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามข้อ ๕.๒ และข้อ ๕.๓ ให้ทราบเป็นการทั่วไปอย่างน้อย ๓๐ วันติดต่อกัน

(๒) เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาตาม (๑) แล้ว ให้คณะกรรมการสรรหาพิจารณาคัดเลือกผู้สมัครที่มีคุณสมบัติที่จะเป็นกรรมการให้ได้จำนวนกรรมการตามข้อ ๕.๑ และให้เสนอบัญชีรายชื่อของบุคคลที่ได้รับการคัดเลือกต่อรัฐมนตรี พร้อมทั้งรายละเอียดของบุคคลดังกล่าวซึ่งต้องระบุชัดเจนหรือมีหลักฐานแสดงให้เห็นได้ว่าเป็นบุคคลที่มีความเหมาะสมในด้านหนึ่งด้านใดตามข้อ ๕.๑ ตลอดจนการมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามข้อ ๕.๒ และข้อ ๕.๓

(๓) ให้รัฐมนตรีเสนอรายชื่อผู้ที่ได้รับคัดเลือกเป็นกรรมการพร้อมทั้งรายละเอียดตาม (๒) ต่อคณะรัฐมนตรีภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ได้รับการเสนอรายชื่อจากคณะกรรมการสรรหาเพื่อความเห็นชอบ

(๔) เมื่อคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบบุคคลเป็นกรรมการครบจำนวนแล้ว ให้เสนอนายกรัฐมนตรีเพื่อมีคำสั่งแต่งตั้งเป็นกรรมการ

ในกรณีที่คณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบไม่ครบจำนวนกรรมการที่จะได้รับแต่งตั้งให้คณะกรรมการสรรหาคำเนินการพิจารณาคัดเลือกบุคคลให้ครบจำนวนที่ยังขาดอยู่ โดยให้ดำเนินการตาม (๑) (๒) (๓) และ (๔) จนกว่าจะได้กรรมการครบจำนวน

ในการแต่งตั้งกรรมการครั้งแรก เมื่อคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบบุคคลเป็นกรรมการครบจำนวนแล้ว ให้บุคคลดังกล่าวประชุมร่วมกันเพื่อเลือกกันเองเป็นประธานกรรมการและรองประธานกรรมการ ๑ คน ก่อนเสนอนายกรัฐมนตรีเพื่อมีคำสั่งแต่งตั้งต่อไป

กำหนดระยะเวลา หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการคัดเลือกกรรมการให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง*

ที่ พณ ๐๔๐๑.๑๔/๑๒๐๔ เรื่อง คำตอบแทน คำใช้จ่ายในการปฏิบัติหน้าที่ และสิทธิประโยชน์อื่นของคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า คณะอนุกรรมการ และคณะกรรมการสรรหา ตามพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๖๑ เอกสารแนบหน้า (๑๘๕).

๒. ให้กระทรวงพาณิชย์ (คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าและสำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า) รับความเห็นของสำนักงบประมาณและสำนักงาน ก.พ.ร. ที่เห็นควรพิจารณาแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเท่าที่จำเป็นตามภารกิจของคณะอนุกรรมการชุดนั้น ๆ เพื่อไม่ให้เป็นการซ้ำซ้อนงบประมาณในระยะยาว รวมทั้งควรให้ความสำคัญกับการวางระบบติดตามและประเมินผลสัมฤทธิ์ของการปฏิบัติงาน และความคุ้มค่าของการใช้จ่ายงบประมาณอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง เพื่อให้การจัดสรรงบประมาณอุดหนุนการดำเนินงานของสำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งหน่วยงาน ไปพิจารณาดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไปด้วย.

*โปรดดู กฎกระทรวงการคัดเลือกกรรมการการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๑ เอกสารแนบหน้า (๑๓๙).

๕.๖ วาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการ

กฎหมายกำหนดให้กรรมการมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ ๔ ปี และให้ดำรงตำแหน่งได้เพียง ๒ วาระ

ทั้งนี้ ในวาระเริ่มแรกเมื่อครบกำหนด ๒ ปี ให้กรรมการออกจากตำแหน่งจำนวน ๓ คน โดยวิธีจับสลาก และให้ถือว่าการออกจากตำแหน่งโดยการจับสลากดังกล่าวเป็นการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ

อนึ่ง ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ และก่อนครบกำหนดตามวาระเป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๙๐ วัน ให้คณะกรรมการสรรหาคำเนินการคัดเลือกบุคคลที่สมควรได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการขึ้นใหม่ให้แล้วเสร็จโดยเร็ว

๕.๗ การพ้นจากตำแหน่งของกรรมการ

กฎหมายกำหนดให้นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) คณะรัฐมนตรีมีมติให้ออก เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ

(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามข้อ ๕.๒

(๕) กระทำการอันเป็นการฝ่าฝืนข้อ ๕.๓

เมื่อประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ หรือกรรมการพ้นจากตำแหน่งตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการคัดเลือกและแต่งตั้งประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ หรือกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างตามข้อ ๕.๕ โดยให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งแทนอยู่ในตำแหน่งเท่าวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน เว้นแต่วาระที่เหลืออยู่ไม่ถึง ๙๐ วัน จะไม่ดำเนินการเพื่อแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่แทนก็ได้

ทั้งนี้ ในระหว่างที่ยังมิได้มีการแต่งตั้งประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ หรือกรรมการตามวรรคสอง ให้กรรมการเท่าที่เหลืออยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้ โดยให้ถือว่าคณะกรรมการประกอบด้วยประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ หรือกรรมการเท่าที่มีอยู่ เว้นแต่จำนวนที่เหลืออยู่ไม่ถึง ๔ คน

๕.๘ การดำเนินการกรณีที่ประธานกรรมการหรือรองประธานกรรมการพ้นจากตำแหน่ง

กฎหมายกำหนดให้ในกรณีที่ประธานกรรมการหรือรองประธานกรรมการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามข้อ ๕.๖ และได้มีการแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่แล้ว หรือในกรณีที่ประธานกรรมการหรือรองประธานกรรมการพ้นจากตำแหน่งตามเหตุที่กฎหมายกำหนดตามข้อ ๕.๗ ให้คณะกรรมการประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานกรรมการหรือรองประธานกรรมการ และให้เสนอนายกรัฐมนตรีเพื่อมีคำสั่งแต่งตั้งเป็นประธานกรรมการหรือรองประธานกรรมการ แล้วแต่กรณี

๕.๙ ข้อห้ามการดำรงตำแหน่งภายหลังพ้นจากตำแหน่ง

กฎหมายกำหนดห้ามมิให้ผู้ซึ่งพ้นจากตำแหน่งประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ หรือกรรมการดำรงตำแหน่งใด ๆ ในบริษัทจำกัด บริษัทมหาชนจำกัด หรือธุรกิจอื่นใดซึ่งเป็นคู่กรณีที่อยู่ในกระบวนการพิจารณาของคณะกรรมการ เว้นแต่จะได้พ้นจากตำแหน่งมาแล้วไม่น้อยกว่า ๒ ปี

๕.๑๐ หน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ

กฎหมายกำหนดให้คณะกรรมการมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

- (๑) เสนอแนะต่อรัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวงตามพระราชบัญญัตินี้
- (๒) ออกระเบียบหรือประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้
- (๓) กำกับดูแลการประกอบธุรกิจและกำหนดแนวทางปฏิบัติเพื่อให้มีการแข่งขันทางการค้า

อย่างเสรีและเป็นธรรม

(๔) พิจารณาเรื่องร้องเรียนและสอบสวนการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

(๕) พิจารณาวินิจฉัยคำร้องขอตามข้อ ๗.๑๐

(๖) วางระเบียบการสืบสวนและสอบสวนของคณะอนุกรรมการสอบสวน

(๗) ประกาศแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

(๘) ดำเนินคดีอาญาตามผู้เสียหายร้องทุกข์ตามข้อ ๑๐.๑.๘

(๙) พิจารณากำหนดโทษปรับทางปกครองตามข้อ ๑๐.๒.๑ ข้อ ๑๐.๒.๒ ข้อ ๑๐.๒.๓

และข้อ ๑๐.๒.๔ รวมทั้งฟ้องคดีต่อศาลปกครอง

(๑๐) เชิญบุคคลหนึ่งบุคคลใดมาให้ข้อเท็จจริง คำอธิบาย คำแนะนำหรือความเห็น

(๑๑) เสนอความเห็นและเสนอแนะต่อรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับนโยบายของรัฐด้านการแข่งขันทางการค้า

(๑๒) ให้คำแนะนำแก่หน่วยงานของรัฐเกี่ยวกับกฎ ระเบียบ หรือคำสั่งที่เป็นอุปสรรคต่อการแข่งขันทางการค้า ทำให้เกิดการกีดกัน จำกัดการแข่งขัน หรือลดการแข่งขันทางการค้า อันก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมระหว่างผู้ประกอบการ

(๑๓) กำหนดแผน กลยุทธ์ และแนวทางการบริหารงานของสำนักงาน

(๑๔) ออกระเบียบหรือข้อบังคับเกี่ยวกับโครงสร้างองค์กร การบริหารงานบุคคล การงบประมาณ การเงินและทรัพย์สิน และการดำเนินงานอื่นของสำนักงาน

(๑๕) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ บรรดาระเบียบหรือประกาศที่ใช้บังคับเป็นการทั่วไป เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

๕.๑๑ การรับฟังความคิดเห็นก่อนออกระเบียบหรือประกาศ*

กฎหมายกำหนดให้คณะกรรมการจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสีย และประชาชนทั่วไปเพื่อนำความคิดเห็นที่ได้มาประกอบการพิจารณาก่อนออกระเบียบหรือประกาศ เกี่ยวกับการกำกับดูแลการแข่งขันทางการค้าที่มีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไป โดยต้องให้ข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องและประเด็นที่ต้องการรับฟังความคิดเห็น ทั้งนี้ ระยะเวลาในการรับฟังความคิดเห็นต้องไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน เว้นแต่ในกรณีมีเหตุฉุกเฉินหรือมีความจำเป็นเร่งด่วน คณะกรรมการอาจกำหนดระยะเวลาในการรับฟังความคิดเห็นให้น้อยกว่า ๓๐ วัน ก็ได้

*โปรดดู ระเบียบคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าว่าด้วยการรับฟังความคิดเห็นกับผู้มีส่วนได้เสียและประชาชนทั่วไป ในการพิจารณาออกระเบียบหรือประกาศเกี่ยวกับการกำกับดูแลการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๑ เอกสารแนบหน้า (๑๕๕).

อนึ่ง ให้สำนักงานจัดทำบันทึกสรุปผลการรับฟังความคิดเห็นที่ประกอบด้วยความคิดเห็นที่ได้รับมติหรือผลการพิจารณาของคณะกรรมการที่มีต่อความคิดเห็นดังกล่าว พร้อมทั้งเหตุผลและแนวทางในการดำเนินการต่อไป และเผยแพร่บันทึกดังกล่าวในระบบเครือข่ายสารสนเทศของสำนักงาน

๕.๑๒ การประชุมคณะกรรมการ*

กฎหมายกำหนดให้การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุม หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ถ้ารองประธานกรรมการไม่มาหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

ทั้งนี้ การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก โดยกรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

๕.๑๓ การแต่งตั้งคณะกรรมการ

กฎหมายกำหนดให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

๕.๑๔ การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

กฎหมายกำหนดให้คณะกรรมการแต่งตั้ง “คณะกรรมการสอบสวน” ขึ้นคณะหนึ่งหรือหลายคณะ โดยในแต่ละคณะประกอบด้วยผู้ซึ่งมีความรู้และประสบการณ์ทางคดีอาญาซึ่งแต่งตั้งจากผู้ที่เป็นหรือเคยเป็นพนักงานอัยการ ผู้ที่เป็นหรือเคยเป็นตำรวจ และผู้ที่เป็นหรือเคยเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีความรู้และประสบการณ์ด้านเศรษฐศาสตร์ นิติศาสตร์ พาณิชยศาสตร์ การบัญชี หรือสาขาอื่น ๆ ที่จำเป็นเป็นอนุกรรมการสอบสวน และมอบหมายพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นอนุกรรมการสอบสวนและเลขานุการ ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการสอบสวนประชุมเลือกอนุกรรมการสอบสวนคนหนึ่งเป็นประธานอนุกรรมการสอบสวน

อนึ่ง ให้คณะกรรมการสอบสวนมีหน้าที่และอำนาจในการสืบสวนและสอบสวนเกี่ยวกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ และเมื่อคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าการสอบสวนเสร็จแล้ว ให้ทำความเห็นพร้อมสำนวนเสนอคณะกรรมการภายใน ๑๒ เดือน นับแต่วันที่คณะกรรมการแต่งตั้ง เว้นแต่ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นให้ขยายได้อีกไม่เกิน ๖ เดือน แต่ต้องบันทึกเหตุผลและความจำเป็นในการขยายเวลาไว้ในสำนวนด้วย

๕.๑๕ การนำบทบัญญัติเกี่ยวกับการประชุมคณะกรรมการมาใช้บังคับ

กฎหมายกำหนดให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับการประชุมของคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าตามข้อ ๕.๑๒ มาใช้บังคับแก่การประชุมคณะกรรมการและคณะกรรมการสอบสวนโดยอนุโลม

*โปรดดู ระเบียบคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าว่าด้วยการประชุมคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ เอกสารแนบหน้า (๑๔๙).

๕.๑๖ ค่าตอบแทนและค่าใช้จ่ายอื่นในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ*

กฎหมายกำหนดให้ประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ และกรรมการ เป็นผู้ปฏิบัติงานเต็มเวลา โดยได้รับค่าตอบแทน ค่าใช้จ่ายในการปฏิบัติหน้าที่ และสิทธิประโยชน์อื่นตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด ทั้งนี้ ในการกำหนดค่าตอบแทนให้คำนึงถึงข้อห้ามการดำรงตำแหน่งภายหลังพ้นจากตำแหน่งตามข้อ ๕.๙ ด้วย

อนึ่ง ค่าตอบแทนและค่าใช้จ่ายอื่นในการปฏิบัติหน้าที่ของประธานอนุกรรมการ และอนุกรรมการตามข้อ ๕.๑๓ และข้อ ๕.๑๔ ให้เป็นไปตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

๕.๑๗ การเป็นเจ้าพนักงานตามกฎหมายอื่น

กฎหมายกำหนดให้ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ กรรมการ และอนุกรรมการสอบสวนเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา และมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

๕.๑๘ การดำเนินคดี

กฎหมายกำหนดให้ในกรณีที่คณะกรรมการมีความเห็นควรสั่งฟ้องและส่งความเห็นพร้อมสำนวนไปยังพนักงานอัยการ แต่พนักงานอัยการมีคำสั่งไม่ฟ้อง การแย้งคำสั่งไม่ฟ้องของพนักงานอัยการตามความในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ให้ประธานกรรมการเป็นผู้ใช้อำนาจของผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติหรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่ประธานกรรมการแย้งคำสั่งของพนักงานอัยการ ให้ส่งสำนวนพร้อมความเห็นที่แย้งกันไปยังอัยการสูงสุดเพื่อพิจารณา หากอัยการสูงสุดเห็นว่าสำนวนพร้อมความเห็นที่ประธานกรรมการส่งให้ยังไม่สมบูรณ์พอที่จะดำเนินคดีได้ ให้อัยการสูงสุดแจ้งให้คณะกรรมการทราบเพื่อดำเนินการต่อไป โดยให้ระบุข้อที่ไม่สมบูรณ์นั้นให้ครบถ้วนในคราวเดียวกัน ในกรณีนี้ ให้ประธานกรรมการและอัยการสูงสุดร่วมกันตั้ง “คณะทำงาน” ขึ้นคณะหนึ่ง ประกอบด้วยผู้แทนจากแต่ละฝ่ายจำนวนฝ่ายละเท่ากัน โดยมีหน้าที่และอำนาจในการพิจารณาพยานหลักฐานที่ไม่สมบูรณ์และรวบรวมพยานหลักฐานให้สมบูรณ์ แล้วส่งให้อัยการสูงสุดเพื่อสั่งคดีต่อไป ทั้งนี้ ให้สำนักงานทำหน้าที่เป็นฝ่ายเลขานุการของคณะทำงานดังกล่าว

๕.๑๙ เขตอำนาจของศาล

กฎหมายกำหนดให้การฟ้องคดีอาญาและการฟ้องคดีเรียกค่าเสียหายตามพระราชบัญญัตินี้ ให้อยู่ในเขตอำนาจของ “ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ”

*โปรดดู หนังสือกระทรวงพาณิชย์ ด่วนที่สุด ที่ พณ ๐๔๐๑.๑๔/๑๒๐๔ เรื่อง ค่าตอบแทน ค่าใช้จ่ายในการปฏิบัติหน้าที่ และสิทธิประโยชน์อื่นของคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า คณะอนุกรรมการ และคณะกรรมการสรรหา ตามพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๖๑ เอกสารแนบหน้า (๑๘๕).

๖. สำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า (หมวด ๒)

๖.๑ สถานะของสำนักงาน

กฎหมายกำหนดให้จัดตั้ง “สำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า” ขึ้นเป็นหน่วยงานของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการและไม่เป็นรัฐวิสาหกิจ และให้มีฐานะเป็นนิติบุคคล

กิจการของสำนักงานไม่อยู่ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ กฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน แต่พนักงานและลูกจ้างของสำนักงานต้องได้รับประโยชน์ตอบแทนไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน

๖.๒ การตั้งสำนักงานแห่งใหญ่และสำนักงานสาขา

กฎหมายกำหนดให้สำนักงานมีสำนักงานแห่งใหญ่ในกรุงเทพมหานครหรือจังหวัดใกล้เคียง และจะตั้งสำนักงานสาขาขึ้น ณ ที่อื่นใดก็ได้

๖.๓ หน้าที่และอำนาจของสำนักงาน

กฎหมายกำหนดให้สำนักงานมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

- (๑) รับผิดชอบงานธุรการของคณะกรรมการและคณะอนุกรรมการ
- (๒) ติดตามพฤติกรรมของผู้ประกอบธุรกิจที่อาจก่อให้เกิดการฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้ และรายงานต่อคณะกรรมการ
- (๓) ศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์ วิจัยเกี่ยวกับสินค้า การบริการ และพฤติกรรมในการประกอบธุรกิจ รวมทั้งเสนอแนะแนวทางและให้ความเห็นในการส่งเสริม พัฒนา และกำกับดูแลการประกอบธุรกิจ
- (๔) จัดทำฐานข้อมูลขนาดตลาดสินค้าหรือบริการที่มีแนวโน้มจะก่อให้เกิดการผูกขาดตลาดตามที่คณะกรรมการกำหนด และเผยแพร่ต่อสาธารณชน
- (๕) รับเรื่องร้องเรียนที่บุคคลใดอ้างว่าได้มีการฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้ และดำเนินการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานในเรื่องที่ร้องเรียนให้ได้ข้อเท็จจริงเพียงพอ เพื่อนำเสนอคณะกรรมการพิจารณา ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด
- (๖) ถูกรรณสิทธิ มีสิทธิครอบครอง และมีทรัพย์สินใด ๆ
- (๗) ก่อตั้งสิทธิหรือทำนิติกรรมใด ๆ เกี่ยวกับทรัพย์สิน
- (๘) แลกเปลี่ยนข้อมูล ร่วมดำเนินการในการเจรจา ทำความตกลงและร่วมมือกับองค์กรหรือหน่วยงานในประเทศและต่างประเทศในกิจการที่เกี่ยวกับการดำเนินงานของสำนักงาน
- (๙) จัดให้มีหรือให้ความร่วมมือกับองค์กรอื่นในการศึกษาอบรมและพัฒนาความรู้เกี่ยวกับการแข่งขันทางการค้า
- (๑๐) ประสานงานและให้ความร่วมมือกับส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้
- (๑๑) รับค่าธรรมเนียมตามที่กำหนดในกฎหมาย และค่าตอบแทน ค่าบริการ หรือรายได้จากการดำเนินงาน
- (๑๒) เผยแพร่ผลคำวินิจฉัยของคณะกรรมการต่อสาธารณชน

(๑๓) จัดทำรายงานประจำปีแสดงผลงานและอุปสรรคในการดำเนินงานของคณะกรรมการ และสำนักงานเสนอต่อคณะรัฐมนตรี และเผยแพร่ต่อสาธารณชน

(๑๔) ปฏิบัติการตามประกาศ ระเบียบ มติของคณะกรรมการ และปฏิบัติการตามที่ คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการมอบหมาย

(๑๕) ปฏิบัติการอื่นใดที่กฎหมายกำหนดให้เป็นหน้าที่และอำนาจของสำนักงาน

๖.๔ ผู้รับผิดชอบการปฏิบัติงานของสำนักงาน

กฎหมายกำหนดให้สำนักงานมี “เลขาธิการ” เป็นผู้รับผิดชอบการปฏิบัติงานของสำนักงาน ขึ้นตรงต่อประธานกรรมการ และเป็นผู้บังคับบัญชาพนักงานและลูกจ้างของสำนักงาน

ในกิจการของสำนักงานที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก ให้เลขาธิการเป็นผู้แทนสำนักงาน เพื่อการนี้เลขาธิการจะมอบอำนาจให้บุคคลใดปฏิบัติงานเฉพาะอย่างแทนก็ได้ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่ คณะกรรมการกำหนด*

๖.๕ การแต่งตั้งและถอดถอนเลขาธิการ

กฎหมายกำหนดให้ “ประธานกรรมการ” โดยความเห็นชอบของ “คณะกรรมการ” เป็นผู้แต่งตั้งและถอดถอนเลขาธิการ

ทั้งนี้ หลักเกณฑ์และวิธีการประกาศรับสมัคร การคัดเลือก และการแต่งตั้งเลขาธิการ ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

๖.๖ คุณสมบัติของผู้ที่จะได้รับการแต่งตั้งเป็นเลขาธิการ

กฎหมายกำหนดให้ผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นเลขาธิการต้องมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) มีอายุไม่เกิน ๖๕ ปีบริบูรณ์
- (๓) สามารถทำงานให้แก่สำนักงานได้เต็มเวลา
- (๔) มีความรู้ความเชี่ยวชาญในสาขานิติศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ การเงิน การบัญชีอุตสาหกรรม การบริหารธุรกิจ การคุ้มครองผู้บริโภค หรือในสาขาอื่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด
- (๕) คุณสมบัติอื่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

๖.๗ ลักษณะต้องห้ามของเลขาธิการ

กฎหมายกำหนดให้ผู้มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ ต้องห้ามมิให้เป็นเลขาธิการ

- (๑) เป็นบุคคลล้มละลายหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต
- (๒) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๓) เป็นบุคคลที่ต้องคำพิพากษาให้จำคุกและถูกคุมขังอยู่โดยหมายของศาล
- (๔) เป็นบุคคลที่เคยต้องคำพิพากษาให้จำคุก เว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ

*โปรดดู ระเบียบคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าว่าด้วยการมอบอำนาจให้บุคคลใดปฏิบัติงานเฉพาะอย่างแทน พ.ศ. ๒๕๖๑ เอกสารแนบหน้า (๑๕๔).

(๕) เป็นกรรมการ ผู้จัดการ หรือผู้มีอำนาจในการบริหารหรือจัดการในบริษัทจำกัด บริษัทมหาชนจำกัด หรือธุรกิจอื่นใดที่อยู่ภายใต้บังคับพระราชบัญญัตินี้

(๖) เป็นข้าราชการ พนักงานหรือลูกจ้างของส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานอื่นของรัฐหรือของราชการส่วนท้องถิ่น

(๗) เป็นหรือเคยเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เว้นแต่จะได้พ้นจากตำแหน่งมาแล้ว ไม่น้อยกว่า ๑ ปี

(๘) เป็นหรือเคยเป็นกรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งอื่นในพรรคการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของพรรคการเมือง เว้นแต่จะได้พ้นจากตำแหน่งมาแล้วไม่น้อยกว่า ๑ ปี

(๙) เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของเอกชน เพราะทุจริตต่อหน้าที่ ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง หรือถือว่ากระทำการทุจริต และประพฤติมิชอบในวงราชการ

(๑๐) เป็นบุคคลที่เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน เพราะร่ำรวยผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ

(๑๑) เป็นผู้ดำรงตำแหน่งใด ๆ ในสถาบันหรือสมาคมซึ่งเป็นการรวมกลุ่มของผู้ประกอบธุรกิจที่มีวัตถุประสงค์หรือประโยชน์ร่วมกันในทางการค้า

๖.๘ เงินเดือนและประโยชน์ตอบแทนของเลขาธิการ

กฎหมายกำหนดให้เลขาธิการได้รับเงินเดือนและประโยชน์ตอบแทนอื่นตามที่คณะกรรมการกำหนด ทั้งนี้ ในการกำหนดเงินเดือนให้คำนึงถึงข้อห้ามการดำรงตำแหน่งภายหลังพ้นจากตำแหน่ง เลขาธิการตามข้อ ๖.๑๖ ด้วย

๖.๙ วาระการดำรงตำแหน่งของเลขาธิการ

กฎหมายกำหนดให้เลขาธิการมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ ๔ ปี

อนึ่ง เลขาธิการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกิน ๒ วาระไม่ได้

๖.๑๐ การพ้นจากตำแหน่งของเลขาธิการ

กฎหมายกำหนดให้นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ เลขาธิการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติตามข้อ ๖.๖ หรือมีลักษณะต้องห้ามตามข้อ ๖.๗

(๔) เป็นผู้มีส่วนได้เสียตามข้อ ๖.๑๕

(๕) คณะกรรมการมีมติให้ออก เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ

๖.๑๑ การกำหนดตำแหน่งรองเลขาธิการ

กฎหมายกำหนดให้มี “รองเลขาธิการ” ตามจำนวนที่คณะกรรมการกำหนดเพื่อช่วยเลขาธิการในการปฏิบัติหน้าที่ตามที่เลขาธิการมอบหมาย

๖.๑๒ หน้าที่และอำนาจของเลขาธิการ

กฎหมายกำหนดให้เลขาธิการมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) บรรจุ แต่งตั้ง ถอดถอน เลื่อน ลด ตัดเงินเดือนหรือค่าจ้าง ลงโทษทางวินัยพนักงานและลูกจ้าง ตลอดจนให้พนักงานหรือลูกจ้างออกจากตำแหน่ง ทั้งนี้ ตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด แต่ถ้าเป็นพนักงานตำแหน่งรองเลขาธิการ ผู้บริหารระดับสูง และผู้ตรวจสอบภายใน ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการก่อน

(๒) วางระเบียบเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของสำนักงานโดยไม่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับหรือมติที่คณะกรรมการกำหนด

(๓) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของเลขาธิการ

๖.๑๓ การมอบอำนาจ

กฎหมายกำหนดให้ในการปฏิบัติหน้าที่ เลขาธิการอาจมอบอำนาจให้พนักงานกระทำการแทนได้ตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด ทั้งนี้ ให้ผู้ได้รับมอบอำนาจดังกล่าวมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับเลขาธิการในเรื่องที่ได้รับมอบอำนาจนั้น

๖.๑๔ การรักษาการแทน

กฎหมายกำหนดให้ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งเลขาธิการหรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้คณะกรรมการแต่งตั้งรองเลขาธิการคนหนึ่งเป็นผู้รักษาการแทนเลขาธิการ ในกรณีที่ไม่มีรองเลขาธิการหรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้คณะกรรมการแต่งตั้งพนักงานของสำนักงานคนหนึ่งเป็นผู้รักษาการแทนเลขาธิการ ทั้งนี้ ให้ผู้รักษาการแทนเลขาธิการดังกล่าวมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับเลขาธิการ

๖.๑๕ ข้อห้ามการเป็นผู้มีส่วนได้เสีย

กฎหมายกำหนดให้เลขาธิการต้องไม่เป็นผู้มีส่วนได้เสียในนิติกรรมที่ทำกับสำนักงานหรือในกิจการที่กระทำให้แก่สำนักงาน ไม่ว่าจะทางตรงหรือทางอ้อม เว้นแต่เป็นเพียงผู้ถือหุ้นเพื่อประโยชน์ในการลงทุนโดยสุจริตในบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดที่กระทำการอันมีส่วนได้เสียเช่นว่านั้นไม่เกินอัตราตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด

ในกรณีที่บุพการี คู่สมรส ผู้สืบสันดาน หรือบุพการีของคู่สมรสของเลขาธิการกระทำการดังกล่าว ให้ถือว่าเลขาธิการเป็นผู้มีส่วนได้เสีย

ทั้งนี้ นิติกรรมหรือกิจการใดที่สร้างขึ้นโดยไม่ถูกต้องดังกล่าว ไม่มีผลผูกพันสำนักงาน

๖.๑๖ ข้อห้ามการดำรงตำแหน่งภายหลังพ้นจากตำแหน่งเลขาธิการ

กฎหมายกำหนดห้ามมิให้ผู้ซึ่งพ้นจากตำแหน่งเลขาธิการดำรงตำแหน่งใด ๆ ในบริษัทจำกัด บริษัทมหาชนจำกัด หรือธุรกิจอื่นใดซึ่งเป็นคู่กรณีที่อยู่ในกระบวนการพิจารณาของคณะกรรมการ เว้นแต่จะได้พ้นจากตำแหน่งมาแล้วไม่น้อยกว่า ๒ ปี

๖.๑๗ เงินและทรัพย์สินในการดำเนินงานของสำนักงาน

กฎหมายกำหนดให้เงินและทรัพย์สินในการดำเนินงานของสำนักงาน ประกอบด้วย

- (๑) เงินและทรัพย์สินที่ได้รับโอนมาตามข้อ ๑๑.๖
- (๒) เงินที่รัฐบาลจ่ายให้เป็นทุนประเดิม
- (๓) เงินอุดหนุนทั่วไปที่รัฐบาลจัดสรรให้
- (๔) ค่าธรรมเนียม ค่าตอบแทน ค่าบริการ หรือรายได้จากการดำเนินงาน
- (๕) เงินและทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้หรือเงินอุดหนุนจากต่างประเทศรวมทั้งองค์การระหว่างประเทศ ทั้งนี้ ต้องไม่มีเงื่อนไขหรือข้อผูกมัดใด ๆ ที่อาจส่งผลต่อการปฏิบัติงานของคณะกรรมการหรือสำนักงาน
- (๖) ดอกผลหรือผลประโยชน์ใด ๆ ที่เกิดจากเงินหรือทรัพย์สินของสำนักงาน

๖.๑๘ รายได้ของสำนักงาน

กฎหมายกำหนดให้บรรดารายได้ทั้งปวงที่สำนักงานได้รับจากการดำเนินงานในปีหนึ่ง ๆ ให้ตกเป็นของสำนักงานเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายสำหรับการดำเนินงานและค่าภาระต่าง ๆ ที่เหมาะสม เช่น ค่าบำรุงรักษาและค่าเสื่อมราคา ประโยชน์ตอบแทนของคณะกรรมการและคณะอนุกรรมการ และเงินสำรองเพื่อใช้จ่ายในกิจการของสำนักงานหรือเพื่อการอื่น

ทั้งนี้ รายได้ดังกล่าวไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

อนึ่ง ในกรณีรายได้ของสำนักงานมีจำนวนไม่พอสำหรับค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพของสำนักงาน และค่าภาระต่าง ๆ ที่เหมาะสม และไม่สามารถหาเงินจากแหล่งอื่นได้ รัฐพึงจัดสรรเงินงบประมาณแผ่นดินให้แก่สำนักงานเท่าจำนวนที่จำเป็น เพื่อเป็นเงินอุดหนุนทั่วไปตามข้อ ๖.๑๗ (๓)

๖.๑๙ การนำส่งเงินค่าปรับทางปกครอง

กฎหมายกำหนดให้ค่าปรับทางปกครองตามพระราชบัญญัตินี้ ให้สำนักงานนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดินโดยเร็วเมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาฟ้องคดีหรือเมื่อศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุด แล้วแต่กรณี

๖.๒๐ การขอรับการจัดสรรงบประมาณ

กฎหมายกำหนดให้เพื่อประโยชน์ในการจัดสรรเงินงบประมาณแผ่นดินให้แก่สำนักงานตามข้อ ๖.๑๗ (๓) ให้สำนักงานเสนองบประมาณรายจ่ายของปีงบประมาณที่ขอความสนับสนุนต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อจัดสรรเงินอุดหนุนทั่วไปของสำนักงานไว้ในร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีหรือร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม แล้วแต่กรณี

๖.๒๑ ทรัพย์สินของสำนักงาน

กฎหมายกำหนดให้ทรัพย์สินของสำนักงานไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดีและบุคคลใดจะยกอายุความขึ้นเป็นข้อต่อสู้กับสำนักงานในเรื่องทรัพย์สินของสำนักงานมิได้

๖.๒๒ การจัดทำงบการเงิน

กฎหมายกำหนดให้สำนักงานจัดทำงบการเงิน และบัญชีทำการของสำนักงานส่งผู้สอบบัญชี ภายใน ๑๒๐ วัน นับแต่วันสิ้นปีงบประมาณ และในทุกรอบปีงบประมาณ ให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน เป็นผู้สอบบัญชีและประเมินผลการใช้จ่ายเงินและทรัพย์สินของสำนักงาน โดยให้วิเคราะห์ประสิทธิภาพของการใช้จ่ายเงินพร้อมทั้งแสดงความคิดเห็นว่าการใช้จ่ายดังกล่าวเป็นไปตามวัตถุประสงค์ และได้ผลตามเป้าหมายเพียงใดด้วย แล้วทำบันทึกรายงานผลเสนอต่อคณะกรรมการ คณะรัฐมนตรี และรัฐสภา ทั้งนี้ ให้สำนักงานเป็นหน่วยรับตรวจตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน

๗. การป้องกันการผูกขาดและการค้าที่ไม่เป็นธรรม (หมวด ๓)

๗.๑ กระทำการต้องห้ามของผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด*

กฎหมายกำหนดห้ามมิให้ผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาดกระทำการในลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

- (๑) กำหนดหรือรักษาระดับราคาซื้อหรือขายสินค้าหรือค่าบริการอย่างไม่เป็นธรรม
- (๒) กำหนดเงื่อนไขในลักษณะที่ไม่เป็นธรรมให้ผู้ประกอบธุรกิจอื่นซึ่งเป็นคู่ค้าของตน ต้องจำกัดการบริการ การผลิต การซื้อ หรือการจำหน่ายสินค้า หรือต้องจำกัดโอกาสในการเลือกซื้อหรือขายสินค้า การได้รับหรือให้บริการ หรือในการจัดหาสินค้าจากผู้ประกอบธุรกิจอื่น
- (๓) ระบุ งด หรือจำกัดการบริการ การผลิต การซื้อ การจำหน่าย การส่งมอบ การนำเข้า ในราชอาณาจักรโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ทำลายหรือทำให้เสียหายซึ่งสินค้า ทั้งนี้ เพื่อลดปริมาณให้ต่ำกว่าความต้องการของตลาด
- (๔) แทรกแซงการประกอบธุรกิจของผู้อื่นโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

๗.๒ การรวมธุรกิจที่ต้องขออนุญาต

กฎหมายกำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิด “การลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญ” ในตลาดใดตลาดหนึ่งซึ่งเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด ต้องแจ้งผลการรวมธุรกิจต่อคณะกรรมการภายใน ๗ วัน นับแต่วันที่รวมธุรกิจ

ผู้ประกอบธุรกิจที่จะกระทำการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิด “การผูกขาด” หรือ “การเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด” ต้องได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการ

ประกาศตามวรรคหนึ่ง ให้ระบุว่ามีส่วนแบ่งตลาด ยอดเงินขาย จำนวนทุน จำนวนหุ้น หรือจำนวนสินทรัพย์ไม่น้อยกว่าจำนวนเท่าใด ไว้ด้วย

*โปรดดู ประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง แนวทางปฏิบัติในการพิจารณาการกระทำต้องห้ามของผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด พ.ศ. ๒๕๖๑ เอกสารแนบหน้า (๑๖๘).

โดย “การรวมธุรกิจ” ให้หมายความรวมถึง

(๑) การที่ผู้ผลิตรวมกับผู้ผลิต ผู้จำหน่ายรวมกับผู้จำหน่าย ผู้ผลิตรวมกับผู้จำหน่าย หรือผู้บริการรวมกับผู้บริการ อันจะมีผลให้สถานะของธุรกิจหนึ่งคงอยู่และอีกธุรกิจหนึ่งสิ้นสุดลงหรือเกิดเป็นธุรกิจใหม่ขึ้น

(๒) การเข้าซื้อสินทรัพย์ทั้งหมดหรือบางส่วนของธุรกิจอื่นเพื่อควบคุมนโยบายการบริหาร ธุรกิจ การอำนวยการ หรือการจัดการตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

(๓) การเข้าซื้อหุ้นทั้งหมดหรือบางส่วนของธุรกิจอื่น ไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อม เพื่อควบคุมนโยบายการบริหาร ธุรกิจ การอำนวยการ หรือการจัดการตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

ทั้งนี้ การแจ้งผลการรวมธุรกิจ รวมทั้งการขออนุญาตและการอนุญาตการรวมธุรกิจ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

อนึ่ง บทบัญญัติดังกล่าว มิให้ใช้บังคับกับการรวมธุรกิจเพื่อปรับโครงสร้างภายในของผู้ประกอบธุรกิจที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการ* ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

๗.๓ การพิจารณาอนุญาตให้รวมธุรกิจ

กฎหมายกำหนดให้ในการพิจารณาอนุญาตรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการผูกขาดหรือการเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด ตามข้อ ๗.๒ วรรคสอง ให้คณะกรรมการดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับคำขอ และในกรณีที่มีความจำเป็นที่ไม่อาจพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลา ให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกิน ๑๕ วัน โดยบันทึกเหตุผลและความจำเป็นที่ต้องขยายเวลาไว้ในการพิจารณาวินิจฉัยด้วย

ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการพิจารณาอนุญาตโดยคำนึงถึงความจำเป็นตามควรทางธุรกิจ ประโยชน์ต่อการส่งเสริมการประกอบธุรกิจ การไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อเศรษฐกิจอย่างร้ายแรง และการไม่กระทบต่อประโยชน์สำคัญอันควรมีควรได้ของผู้บริโภคส่วนรวม

ในกรณีที่มีคำสั่งอนุญาต คณะกรรมการอาจกำหนดระยะเวลาหรือเงื่อนไขใด ๆ ให้ผู้ประกอบธุรกิจที่ได้รับอนุญาตปฏิบัติได้ และต้องระบุเหตุผลในการสั่งอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้รวมธุรกิจ ทั้งในปัญหาข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย รวมทั้งลงลายมือชื่อของกรรมการที่พิจารณาและให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับการแจ้งคำสั่งตามข้อ ๗.๑๒ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

อนึ่ง ผู้ประกอบธุรกิจซึ่งได้รับแจ้งคำสั่งของคณะกรรมการและไม่เห็นด้วยกับคำสั่งดังกล่าว มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง

๗.๔ การเพิกถอนคำสั่งอนุญาตให้รวมธุรกิจ

กฎหมายกำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจที่ได้รับอนุญาตให้รวมธุรกิจ ต้องดำเนินการตามระยะเวลา และเงื่อนไขที่ได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการ

ในกรณีที่มีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติ ให้คณะกรรมการมีอำนาจเพิกถอนคำสั่งอนุญาตทั้งหมดหรือบางส่วน โดยจะกำหนดระยะเวลาให้ปฏิบัติไว้ด้วยก็ได้

*โปรดดู ประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาผู้ประกอบธุรกิจที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการ พ.ศ. ๒๕๖๑ เอกสารแนบหน้า (๑๖๑).

๗.๕ การกระทำต้องห้ามของผู้ประกอบธุรกิจที่แข่งขันในตลาดเดียวกัน*

กฎหมายกำหนดห้ามมิให้ผู้ประกอบธุรกิจใดร่วมกับผู้ประกอบธุรกิจอื่นที่แข่งขันในตลาดเดียวกันกระทำการใด ๆ อันเป็นการผูกขาด หรือลดการแข่งขัน หรือจำกัดการแข่งขันในตลาดนั้น ในลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดราคาซื้อหรือราคาขายหรือเงื่อนไขทางการค้าใด ๆ ไม่ว่าจะทางตรงหรือทางอ้อม ที่ส่งผลต่อราคาสินค้าหรือบริการ

(๒) จำกัดปริมาณของสินค้าหรือบริการที่ผู้ประกอบธุรกิจแต่ละรายจะผลิต ซื้อ จำหน่าย หรือบริการตามที่ตกลงกัน

(๓) กำหนดข้อตกลงหรือเงื่อนไขในลักษณะสมรู้กัน เพื่อให้ฝ่ายหนึ่งได้รับการประมูล หรือประกวดราคาสินค้าหรือบริการ หรือเพื่อมิให้ฝ่ายหนึ่งเข้าแข่งขันราคาในการประมูลหรือประกวดราคาสินค้าหรือบริการ

(๔) กำหนดแบ่งท้องที่ที่ผู้ประกอบธุรกิจแต่ละรายจะจำหน่าย หรือลดการจำหน่าย หรือซื้อสินค้าหรือบริการได้ในท้องที่นั้น หรือกำหนดผู้ซื้อหรือผู้ขายที่ผู้ประกอบธุรกิจแต่ละรายจะจำหน่าย หรือซื้อสินค้าหรือบริการได้ โดยผู้ประกอบธุรกิจอื่นจะไม่ซื้อหรือจำหน่ายหรือซื้อสินค้าหรือบริการนั้น

อนึ่ง บทบัญญัติดังกล่าว มิให้ใช้บังคับกับการกระทำระหว่างผู้ประกอบธุรกิจที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการ** ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

๗.๖ การกระทำที่เป็นการผูกขาดหรือลดการแข่งขัน*

กฎหมายกำหนดห้ามมิให้ผู้ประกอบธุรกิจใดร่วมกับผู้ประกอบธุรกิจอื่นกระทำการใด ๆ อันเป็นการผูกขาด หรือลดการแข่งขัน หรือจำกัดการแข่งขันในตลาดใดตลาดหนึ่งในลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดเงื่อนไขตามที่ระบุไว้ในข้อ ๗.๕ (๑) (๒) หรือ (๔) ระหว่างผู้ประกอบธุรกิจที่มีคู่แข่งกันในตลาดเดียวกัน

(๒) ลดคุณภาพของสินค้าหรือบริการให้ต่ำกว่าที่เคยผลิตจำหน่ายหรือให้บริการ

(๓) แต่งตั้งหรือมอบหมายให้บุคคลใดแต่ผู้เดียวเป็นผู้จำหน่ายสินค้าหรือให้บริการอย่างเดียวกันหรือประเภทเดียวกัน

(๔) กำหนดเงื่อนไขหรือวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการซื้อหรือการจำหน่ายสินค้าหรือการบริการ เพื่อให้ปฏิบัติตามที่ตกลงกัน

(๕) ความตกลงร่วมกันในลักษณะอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

*โปรดดู ประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง เรื่อง แนวทางปฏิบัติในการพิจารณาการกระทำร่วมกันของผู้ประกอบธุรกิจอันเป็นการผูกขาด หรือลดการแข่งขัน หรือจำกัดการแข่งขันในตลาด พ.ศ. ๒๕๖๑ เอกสารแนบหน้า (๑๗๒).

**โปรดดู ประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาผู้ประกอบธุรกิจที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการ พ.ศ. ๒๕๖๑ เอกสารแนบหน้า (๑๖๑).

๗.๗ ข้อยกเว้นของการกระทำการผูกขาดหรือลดการแข่งขัน

กฎหมายกำหนดให้บทบัญญัติตามข้อ ๗.๖ มิให้ใช้บังคับกับกรณี ดังต่อไปนี้

(๑) การกระทำระหว่างผู้ประกอบการธุรกิจที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด*

(๒) การตกลงร่วมกันในธุรกิจที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการพัฒนาการผลิต การจัดจำหน่ายสินค้า และการส่งเสริมให้เกิดความก้าวหน้าทางเทคนิคหรือเศรษฐกิจ

(๓) การตกลงร่วมกันในรูปแบบธุรกิจที่มีสัญญาะหว่างผู้ประกอบการธุรกิจในต่างระดับกัน โดยฝ่ายหนึ่งเป็นผู้ให้สิทธิในสินค้าหรือบริการ เครื่องหมายการค้า วิธีการดำเนินธุรกิจ หรือการสนับสนุนการประกอบธุรกิจ และอีกฝ่ายหนึ่งเป็นผู้รับสิทธิซึ่งมีหน้าที่ชำระค่าสิทธิ ค่าธรรมเนียม หรือให้ผลตอบแทนอื่นใดตามที่ระบุในสัญญา

(๔) ลักษณะข้อตกลงหรือรูปแบบธุรกิจตามที่กำหนดในกฎกระทรวงตามคำแนะนำของคณะกรรมการ

อนึ่ง การตกลงร่วมกันตาม (๒) และ (๓) ดังกล่าว ต้องไม่สร้างข้อจำกัดที่เกินกว่าความจำเป็นในการบรรลุประโยชน์ข้างต้น และไม่ก่อให้เกิดอำนาจผูกขาด หรือจำกัดการแข่งขันในตลาดนั้นอย่างมีนัยสำคัญ โดยคำนึงถึงผลกระทบต่อผู้บริโภคด้วย

๗.๘ การกระทำอันเป็นผลเสียหายแก่ผู้ประกอบการรายอื่น**

กฎหมายกำหนดห้ามมิให้ผู้ประกอบการกระทำการใด ๆ อันเป็นผลให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ประกอบการรายอื่นในลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) กีดกันการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบการรายอื่นอย่างไม่เป็นธรรม

(๒) ใช้อำนาจตลาดหรืออำนาจต่อรองที่เหนือกว่าอย่างไม่เป็นธรรม

(๓) กำหนดเงื่อนไขทางการค้าอันเป็นการจำกัดหรือขัดขวางการประกอบธุรกิจของผู้อื่นอย่างไม่เป็นธรรม

(๔) กระทำการในลักษณะอื่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

๗.๙ การทำนิติกรรมหรือสัญญาอันก่อให้เกิดการผูกขาดหรือจำกัดการค้า

กฎหมายกำหนดห้ามมิให้ผู้ประกอบธุรกิจในประเทศทำนิติกรรมหรือสัญญากับผู้ประกอบการในต่างประเทศอย่างไม่มีเหตุผลอันสมควร อันก่อให้เกิดพฤติกรรมการผูกขาดหรือจำกัดการค้าอย่างไม่เป็นธรรมและส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจและผลประโยชน์ของผู้บริโภคโดยรวม

*โปรดดู ประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาผู้ประกอบการที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการ พ.ศ. ๒๕๖๑ เอกสารแนบหน้า (๑๖๑).

**โปรดดู ประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง แนวทางปฏิบัติในการพิจารณาการกระทำอันเป็นผลเสียหายแก่ผู้ประกอบการรายอื่น พ.ศ. ๒๕๖๑ เอกสารแนบหน้า (๑๗๗).

๗.๑๐ การยื่นคำร้องขอเพื่อให้วินิจฉัยการกระทำหรือการประกอบธุรกิจที่เป็นความผิด

กฎหมายกำหนดให้เพื่ออำนวยความสะดวกแก่การประกอบธุรกิจ ผู้ประกอบธุรกิจอาจยื่นคำร้องขอต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณาวินิจฉัยเป็นการล่วงหน้าในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) การกระทำของผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาดตามข้อ ๗.๑

(๒) การประกอบธุรกิจที่มีลักษณะตามข้อ ๗.๕ ข้อ ๗.๖ ข้อ ๗.๘ หรือข้อ ๗.๙

โดยการยื่นคำร้องขอให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการประกาศกำหนด ทั้งนี้ การวินิจฉัยคำร้องขอดังกล่าว คณะกรรมการอาจกำหนดเงื่อนไขใด ๆ ที่ผู้ประกอบธุรกิจต้องปฏิบัติเพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ได้

อนึ่ง คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้มีผลผูกพันเฉพาะผู้ร้องขอ และตามขอบเขตและระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนด หากต่อมาภายหลังปรากฏต่อคณะกรรมการว่าข้อมูลที่ได้รับจากผู้ร้องขอที่ใช้ในการพิจารณาวินิจฉัยของคณะกรรมการไม่ถูกต้องครบถ้วนในสาระสำคัญ หรือผู้ประกอบธุรกิจที่ยื่นคำร้องไม่ได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด ให้คณะกรรมการเพิกถอนคำวินิจฉัยและแจ้งให้ผู้ประกอบธุรกิจทราบ

๗.๑๑ การสั่งระงับ หยุด หรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงการกระทำที่เป็นความผิด

กฎหมายกำหนดให้ในกรณีที่คณะกรรมการมีหลักฐานอันควรเชื่อได้ว่าผู้ประกอบธุรกิจฝ่าฝืนหรือจะฝ่าฝืนข้อ ๗.๑ ข้อ ๗.๒ วรรคสอง ข้อ ๗.๕ ข้อ ๗.๖ ข้อ ๗.๘ หรือข้อ ๗.๙ ให้คณะกรรมการมีอำนาจสั่งเป็น “หนังสือ” ให้ผู้ประกอบธุรกิจระงับ หยุด หรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงการกระทำนั้นได้ โดยให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และระยะเวลาในการปฏิบัติ ตามที่คณะกรรมการกำหนด

ทั้งนี้ การออกคำสั่งดังกล่าว คณะกรรมการอาจกำหนดเงื่อนไขใด ๆ เท่าที่จำเป็นเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัตินี้

อนึ่ง ผู้ประกอบธุรกิจซึ่งได้รับแจ้งคำสั่งที่ไม่เห็นด้วยกับคำสั่งดังกล่าว มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง

๗.๑๒ หลักเกณฑ์การออกคำสั่งของคณะกรรมการ

กฎหมายกำหนดให้ในการมีคำสั่งตามข้อ ๗.๑๑ คณะกรรมการต้องระบุเหตุผลในการสั่งทั้งในปัญหาข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย และลงลายมือชื่อของกรรมการที่พิจารณา

ทั้งนี้ การแจ้งคำสั่ง ให้กระทำภายใน ๗ วัน นับแต่วันที่คณะกรรมการมีคำสั่ง และให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับการส่งหนังสือเรียกบุคคลหรือให้ส่งเอกสารตามข้อ ๘.๔ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

อนึ่ง ผู้ได้รับแจ้งคำสั่งดังกล่าว ต้องปฏิบัติตามคำสั่ง เว้นแต่ศาลปกครองจะได้มีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ทุเลาการบังคับตามคำสั่งหรือให้เพิกถอนคำสั่งของคณะกรรมการ

๘. พนักงานเจ้าหน้าที่ (หมวด ๔)

๘.๑ อำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่

กฎหมายกำหนดให้ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำ แจ้งข้อเท็จจริงหรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือให้ส่งบัญชีทะเบียน เอกสาร หรือหลักฐานใดเพื่อตรวจสอบหรือเพื่อประกอบการพิจารณา

(๒) เข้าไปในสถานที่ทำการ สถานที่ผลิต สถานที่จำหน่าย สถานที่รับซื้อ สถานที่เก็บสินค้า สถานที่ให้บริการของผู้ประกอบธุรกิจหรือของบุคคลใด หรือสถานที่อื่นที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าจะมีการฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้เพื่อตรวจสอบให้การเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ หรือเพื่อตรวจค้น และยึดหรืออายัดเอกสาร บัญชี ทะเบียน หรือพยานหลักฐานอื่นเพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบ และดำเนินคดีตามพระราชบัญญัตินี้

ในการนี้ ให้มีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริง หรือเรียกบัญชี ทะเบียน เอกสาร หรือพยานหลักฐานอื่นจากผู้ประกอบธุรกิจ หรือจากบุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง ตลอดจนสั่งให้บุคคลดังกล่าวซึ่งอยู่ในสถานที่นั้นปฏิบัติการเท่าที่จำเป็น

(๓) เก็บหรือนำสินค้าในปริมาณพอสมควรไปเป็นตัวอย่าง เพื่อตรวจสอบหรือตรวจวิเคราะห์ โดยไม่ต้องชำระราคาสินค้านั้น ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

ทั้งนี้ ในกรณีตาม (๒) หากมีลักษณะเป็นการค้นตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาต้องมี “หมายค้น” เว้นแต่มีเหตุอันควรเชื่อว่าหากเน้นเข้ากว่าจะเอาหมายค้นมาได้ เอกสารหรือพยานหลักฐานดังกล่าวจะถูกยกย้าย ซุกซ่อน ทำลาย หรือทำให้เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม ให้ดำเนินการค้น ยึดหรืออายัดเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดได้โดยไม่ต้องมีหมายค้นแต่ต้องปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาว่าด้วยการค้น แต่จะเริ่มการค้นในเวลากลางคืนมิได้เว้นแต่เป็นเวลาทำการของสถานที่นั้น

๘.๒ การอำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่

กฎหมายกำหนดให้ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้บุคคลซึ่งเกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

๘.๓ บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่

กฎหมายกำหนดให้ในการปฏิบัติหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง โดยบัตรประจำตัวให้เป็นไปตามแบบที่คณะกรรมการประกาศกำหนด*

๘.๔ การส่งหนังสือเรียกบุคคลหรือให้ส่งเอกสาร

กฎหมายกำหนดให้ในการส่งหนังสือเรียกตามข้อ ๘.๑ (๑) ให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับการแจ้งตาม “กฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง” มาใช้บังคับโดยอนุโลม

*โปรดดู ประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ เอกสารแนบหน้า (๑๕๗).

๘.๕ การเป็นเจ้าของพนักงานตามกฎหมายอื่น

กฎหมายกำหนดให้ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็น “เจ้าพนักงาน” ตามประมวลกฎหมายอาญา และให้มีอำนาจเช่นเดียวกับ “พนักงานฝ่ายปกครอง” หรือ “ตำรวจ” ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

๙. การฟ้องคดีเรียกค่าเสียหาย (หมวด ๕)

๙.๑ ผู้มีสิทธิฟ้องคดีเรียกค่าเสียหาย

กฎหมายกำหนดให้ “บุคคลซึ่งได้รับความเสียหาย” อันเนื่องจากการฝ่าฝืนข้อ ๗.๑ ข้อ ๗.๒ วรรคสอง ข้อ ๗.๕ ข้อ ๗.๖ ข้อ ๗.๘ ข้อ ๗.๖ หรือข้อ ๗.๙ มีสิทธิฟ้องคดีเรียกค่าเสียหายจาก “ผู้กระทำการฝ่าฝืน” นั้นได้

ทั้งนี้ ในการฟ้องคดีเรียกค่าเสียหายดังกล่าว ให้คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค สมาคม หรือมูลนิธิที่คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภครับรองตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภค มีสิทธิฟ้องคดีเรียกค่าเสียหายแทนผู้บริโภคหรือสมาชิกของสมาคมหรือมูลนิธิได้ แล้วแต่กรณี

๙.๒ อายุความฟ้องคดีเรียกค่าเสียหาย

กฎหมายกำหนดให้การฟ้องคดีเรียกค่าเสียหายตามข้อ ๙.๑ ถ้ามิได้นำคดีสู่ศาลภายในกำหนด ๑ ปี นับแต่วันที่ผู้ได้รับความเสียหายรู้หรือควรจะได้รู้ถึงเหตุดังกล่าว ให้สิทธิในการนำคดีสู่ศาลเป็นอันสิ้นไป

๑๐. บทกำหนดโทษ (หมวด ๖)

๑๐.๑ โทษอาญา

๑๐.๑.๑ การฝ่าฝืนข้อห้ามเกี่ยวกับการดำรงตำแหน่งภายหลังพ้นจากตำแหน่ง

กฎหมายกำหนดให้ผู้ที่ฝ่าฝืนข้อห้ามเกี่ยวกับการดำรงตำแหน่งภายหลังพ้นจากตำแหน่งตามข้อ ๕.๙ หรือข้อ ๖.๑๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๑ ปี หรือปรับไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

๑๐.๑.๒ การฝ่าฝืนข้อห้ามเกี่ยวกับการผูกขาดและการค้าที่ไม่เป็นธรรม

กฎหมายกำหนดให้ผู้ที่ฝ่าฝืนข้อห้ามเกี่ยวกับการผูกขาดและการค้าที่ไม่เป็นธรรมตามข้อ ๗.๑ หรือข้อ ๗.๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๒ ปี หรือปรับไม่เกินร้อยละ ๑๐ ของรายได้ในปีที่กระทำความผิด หรือทั้งจำทั้งปรับ

ทั้งนี้ ในกรณีที่เป็นการกระทำความผิดในปีแรกของการประกอบธุรกิจ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๒ ปี หรือปรับไม่เกิน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

๑๐.๑.๓ การไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียกของพนักงานเจ้าหน้าที่

กฎหมายกำหนดให้ผู้ที่ไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียกของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามข้อ ๘.๑ (๑) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๓ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๕,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

๑๐.๑.๔ การขีดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่

กฎหมายกำหนดให้ผู้ที่ขีดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามข้อ ๘.๑ (๒) หรือ (๓) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๑ ปี หรือปรับไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

๑๐.๑.๕ การไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่

กฎหมายกำหนดให้ผู้ที่ไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามข้อ ๘.๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๑ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๒,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

๑๐.๑.๖ การเปิดเผยข้อเท็จจริงที่พึงสงวนไว้

กฎหมายกำหนดให้ผู้ที่เปิดเผยข้อเท็จจริงเกี่ยวกับกิจการหรือการดำเนินงานของผู้ประกอบธุรกิจอันเป็นข้อเท็จจริงที่ตามปกติวิสัยของผู้ประกอบธุรกิจจะพึงสงวนไว้ไม่เปิดเผยซึ่งตนได้มาหรือล่วงรู้เนื่องจากการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๑ ปี หรือปรับไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ เว้นแต่เป็นการเปิดเผยในการปฏิบัติราชการหรือเพื่อประโยชน์ในการสืบสวนสอบสวน การดำเนินคดี การพิจารณาคดี หรือการดำเนินการของสำนักงาน ทั้งนี้ ผู้ที่ได้มาหรือล่วงรู้ข้อเท็จจริงได้จากบุคคลดังกล่าวเปิดเผยข้อเท็จจริงนั้นในประการที่น่าจะเสียหายแก่ผู้ใดผู้หนึ่ง ต้องระวางโทษเช่นเดียวกัน

๑๐.๑.๗ ความรับผิดทางอาญาของนิติบุคคล

กฎหมายกำหนดให้ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดเป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้นเกิดจากการสั่งการหรือการกระทำของกรรมการ หรือผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น หรือในกรณีที่บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องสั่งการหรือกระทำการและละเว้นไม่สั่งการหรือไม่กระทำการจนเป็นเหตุให้นิติบุคคลนั้นกระทำความผิด ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย

๑๐.๑.๘ การดำเนินคดีอาญาตามผู้เสียหายร้องทุกข์

กฎหมายกำหนดให้ผู้เสียหายมีสิทธิร้องทุกข์ความผิดเกี่ยวกับการผูกขาดและการค้าที่ไม่เป็นธรรมตามข้อ ๑๐.๑.๒ ต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณาตามพระราชบัญญัตินี้ แต่ไม่มีสิทธิฟ้องคดีอาญาด้วยตนเอง

๑๐.๑.๙ การเปรียบเทียบปรับ

กฎหมายกำหนดให้บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการมีอำนาจเปรียบเทียบได้ โดยการใช้อำนาจดังกล่าวคณะกรรมการอาจมอบหมายให้เลขาธิการกระทำการแทนได้ และเมื่อผู้ต้องหาได้ชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในระยะเวลาที่กำหนดแล้วให้ถือว่าคดีเลิกกันตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ทั้งนี้ การกำหนดจำนวนเงินค่าปรับที่จะเปรียบเทียบให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

๑๐.๒ โทษทางปกครอง

๑๐.๒.๑ การรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลดการแข่งขัน

กฎหมายกำหนดให้ผู้ฝ่าฝืนเกี่ยวกับการแจ้งผลการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลดการแข่งขันตามข้อ ๗.๒ วรรคหนึ่ง ต้องชำระค่าปรับทางปกครองในอัตราไม่เกิน ๒๐๐,๐๐๐ บาท และปรับอีกในอัตราไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาทต่อวัน ตลอดเวลาที่ฝ่าฝืนอยู่

๑๐.๒.๒ การรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการผูกขาด

กฎหมายกำหนดให้ผู้ฝ่าฝืนเกี่ยวกับการขออนุญาตรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการผูกขาดหรือการเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาดตามข้อ ๗.๒ วรรคสอง หรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ได้รับอนุญาตให้รวมธุรกิจจากคณะกรรมการตามข้อ ๗.๔ ต้องชำระค่าปรับทางปกครองในอัตราไม่เกินร้อยละ ๐.๕ ของมูลค่าธุรกรรมในการรวมธุรกิจ

๑๐.๒.๓ การฝ่าฝืนข้อห้ามเกี่ยวกับการผูกขาดหรือลดการแข่งขัน

กฎหมายกำหนดให้ผู้ฝ่าฝืนกระทำการใด ๆ ที่เป็นการผูกขาดหรือลดการแข่งขันตามข้อ ๗.๖ หรือที่เป็นผลเสียหายแก่ผู้ประกอบการรายอื่นตามข้อ ๗.๘ หรือทำนิติกรรมหรือสัญญาอันก่อให้เกิดการผูกขาดหรือจำกัดการค้าข้อ ๗.๙ ต้องชำระค่าปรับทางปกครองในอัตราไม่เกินร้อยละ ๑๐ ของรายได้ในปีที่กระทำความผิด

ทั้งนี้ ในกรณีที่เป็นการกระทำความผิดในปีแรกของการประกอบธุรกิจ ให้ชำระค่าปรับทางปกครองในอัตราไม่เกิน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท

๑๐.๒.๔ การฝ่าฝืนคำสั่งของคณะกรรมการ

กฎหมายกำหนดให้ผู้ฝ่าฝืนคำสั่งของคณะกรรมการตามข้อ ๗.๑๑ ต้องชำระค่าปรับทางปกครองในอัตราไม่เกิน ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท และปรับอีกในอัตราไม่เกิน ๓๐๐,๐๐๐ บาทต่อวัน ตลอดเวลาที่ฝ่าฝืนอยู่

๑๐.๒.๕ ความรับผิดทางปกครองของนิติบุคคล

กฎหมายกำหนดให้ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดซึ่งต้องรับโทษปรับทางปกครองเป็นนิติบุคคลถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้นเกิดจากการสั่งการหรือการกระทำของกรรมการหรือผู้จัดการหรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น หรือในกรณีที่บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องสั่งการหรือกระทำการและละเว้นไม่สั่งการหรือไม่กระทำการจนเป็นเหตุให้นิติบุคคลนั้นกระทำความผิด ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย

๑๐.๒.๖ การบังคับทางปกครอง

กฎหมายกำหนดให้ในการพิจารณาออกคำสั่งลงโทษปรับทางปกครองให้คณะกรรมการคำนึงถึงความร้ายแรงแห่งพฤติกรรมที่กระทำผิด

ทั้งนี้ ในกรณีที่ผู้ถูกลงโทษปรับทางปกครองไม่ยอมชำระค่าปรับทางปกครองให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับ “การบังคับทางปกครอง” ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับโดยอนุโลม และในกรณีที่ไม่มีเจ้าหน้าที่ดำเนินการบังคับตามคำสั่ง หรือมีแต่ไม่สามารถ

ดำเนินการบังคับทางปกครองได้ ให้คณะกรรมการมีอำนาจ “ฟ้องคดีต่อศาลปกครอง” เพื่อบังคับชำระค่าปรับ ในกรณี ถ้าศาลปกครองเห็นว่าคำสั่งให้ชำระค่าปรับนั้นชอบด้วยกฎหมาย ให้ศาลปกครองมีอำนาจพิจารณาพิพากษา และบังคับให้มีการยึดหรืออายัดทรัพย์สินชายทอดตลาดเพื่อชำระค่าปรับได้

๑๑. บทเฉพาะกาล

๑๑.๑ การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าตามกฎหมายเดิม

กฎหมายกำหนดให้คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าตามพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ให้ดำเนินการสรรหาและคัดเลือกกรรมการการแข่งขันทางการค้าตามพระราชบัญญัตินี้ให้แล้วเสร็จภายใน ๒๗๐ วัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

๑๑.๒ การให้อธิบดีกรมการค้าภายในปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการ

กฎหมายกำหนดให้ “อธิบดีกรมการค้าภายใน” ปฏิบัติหน้าที่ของเลขาธิการจนกว่าจะมีการแต่งตั้งเลขาธิการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ให้ดำเนินการแต่งตั้งเลขาธิการให้แล้วเสร็จภายใน ๑๘๐ วัน นับแต่วันที่ได้แต่งตั้งคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าครั้งแรก

๑๑.๓ การให้ข้าราชการมาช่วยปฏิบัติงานในสำนักงานเป็นการชั่วคราว

กฎหมายกำหนดให้เพื่อให้การปฏิบัติงานของสำนักงานดำเนินการไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ รัฐมนตรีอาจอนุมัติให้ข้าราชการในสังกัดกระทรวงพาณิชย์มาช่วยปฏิบัติงานในสำนักงานเป็นการชั่วคราวไม่เกิน ๒ คราว คราวละไม่เกิน ๒ ปี โดยให้ได้รับเงินเดือนทางสังกัดเดิม

๑๑.๔ การให้ข้าราชการมาปฏิบัติหน้าที่ในสำนักงาน

กฎหมายกำหนดให้ภายใต้บังคับข้อ ๑๑.๕ ให้ข้าราชการที่ปฏิบัติราชการในสำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าตามพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันพ้นกำหนดเวลาตามข้อ ๑๑.๕ เป็นข้าราชการของกรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ และให้ปฏิบัติหน้าที่ในสำนักงาน โดยให้ถือว่าการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการของกรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์

ทั้งนี้ ให้ข้าราชการที่ปฏิบัติหน้าที่ในสำนักงานดังกล่าว ได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้าง รวมทั้งสิทธิและประโยชน์ต่าง ๆ เท่าที่เคยได้รับอยู่เดิมไปพลางก่อนจนกว่าจะได้บรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในสำนักงาน แต่จะแต่งตั้งให้ได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างต่ำกว่าเงินเดือนหรือค่าจ้างที่ได้รับอยู่เดิมไม่ได้

๑๑.๕ การบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการซึ่งสมัครใจเปลี่ยนไปเป็นพนักงานของสำนักงาน

กฎหมายกำหนดให้ข้าราชการที่มาปฏิบัติหน้าที่ในสำนักงานตามข้อ ๑๑.๔ ซึ่งสมัครใจเปลี่ยนไปเป็นพนักงานของสำนักงาน ให้ใช้สิทธิ “แจ้งความจำนงเป็นหนังสือ” ต่อผู้บังคับบัญชาภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ สำหรับผู้ไม่ได้ใช้สิทธิแจ้งความจำนงภายในระยะเวลาดังกล่าว ให้กลับไปปฏิบัติหน้าที่ในกรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์

ทั้งนี้ การบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการซึ่งสมัครใจเปลี่ยนไปเป็นพนักงานของสำนักงาน ให้ดำรงตำแหน่งใดในสำนักงาน ให้เป็นไปตามอัตรากำลัง คุณสมบัติ และอัตราเงินเดือนหรือค่าจ้าง ตามที่คณะกรรมการกำหนด และให้ออนเงินงบประมาณหมวดเงินเดือนและค่าจ้างของข้าราชการของ กรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ ซึ่งได้รับการบรรจุและแต่งตั้งให้เป็นพนักงานของสำนักงานดังกล่าว ไปเป็นของสำนักงานนับแต่วันที่ได้รับการบรรจุและแต่งตั้ง

อนึ่ง การบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการซึ่งสมัครใจเปลี่ยนไปเป็นพนักงานของสำนักงานนั้น ให้ถือว่าเป็นการให้ออกจากราชการเพราะเลิกหรือยุบตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญ ข้าราชการหรือกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ แล้วแต่กรณี

๑๑.๖ การโอนกิจการ ทรัพย์สิน และสิทธิหน้าที่ ไปเป็นของสำนักงาน

กฎหมายกำหนดให้ออนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หน้าที่ หนี้ และงบประมาณของ กรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับงานของสำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า กรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ ไปเป็นของสำนักงาน

๑๑.๗ การมีผลใช้บังคับของกฎกระทรวง ประกาศ หรือระเบียบที่ออกตามกฎหมายเดิม

กฎหมายกำหนดให้ออนบรรดากฎกระทรวง ประกาศ หลักเกณฑ์ หรือระเบียบที่ออกตาม พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๒ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวง ประกาศ หรือระเบียบ ที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ทั้งนี้ การดำเนินการออกกฎกระทรวง ประกาศ หรือระเบียบดังกล่าว ให้ดำเนินการ ให้แล้วเสร็จภายใน ๓๖๕ วัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากไม่สามารถดำเนินการได้ ให้รัฐมนตรีรายงานเหตุผลที่ไม่อาจดำเนินการได้ต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ

๑๒. อัตราค่าธรรมเนียม

กฎหมายกำหนดอัตราค่าธรรมเนียม ดังนี้

(๑) การขออนุญาตรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการผูกขาด หรือการเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด ตามข้อ ๗.๒ วรรคสอง	ครั้งละ	๒๕๐,๐๐๐	บาท
(๒) การขอให้วินิจฉัยเกี่ยวกับการกระทำหรือ การประกอบธุรกิจที่เป็นความผิดตามข้อ ๗.๑๐	ครั้งละ	๕๐,๐๐๐	บาท
(๓) ค่าคัดหรือรับรองสำเนาคำสั่งอนุญาตให้รวมธุรกิจ ตามข้อ ๗.๓ คำวินิจฉัยเกี่ยวกับการกระทำหรือ การประกอบธุรกิจที่เป็นความผิดตามข้อ ๗.๑๐ หรือคำสั่งของคณะกรรมการตามข้อ ๗.๑๑	หน้าละ	๑๐๐	บาท

ข.

ประวัติและความเป็นมา
ในกระบวนการตราพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า
พ.ศ. ๒๕๖๐

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า
พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการแข่งขันทางการค้า

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน และมีบทบัญญัติบางประการไม่สอดคล้องกับรูปแบบและพฤติกรรมกรรมการประกอบธุรกิจที่เปลี่ยนแปลงไป อีกทั้งการกำกับดูแลการแข่งขันทางการค้าในปัจจุบันเป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า ซึ่งเป็นหน่วยงานที่ตั้งขึ้นภายในกรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ จึงไม่มีความคล่องตัวและขาดความเป็นอิสระในการกำกับดูแลการแข่งขันทางการค้า ทำให้การกำกับดูแลการประกอบธุรกิจให้มีการแข่งขันอย่างเสรีและเป็นธรรมไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร สมควรปรับปรุงมาตรการในการกำกับดูแลการแข่งขันทางการค้าให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นและมีองค์การกำกับดูแลการแข่งขันทางการค้าที่มีความคล่องตัวและมีความเป็นอิสระ เพื่อให้ทันต่อพัฒนาการของรูปแบบและพฤติกรรมกรรมการประกอบธุรกิจที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ความเป็นมา
ของร่างพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า
พ.ศ.

ร่างพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. เสนอโดยคณะรัฐมนตรี ชุดที่มี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นนายกรัฐมนตรี ต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ เพื่อให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗*

ทั้งนี้ คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษา เมื่อวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ และมีมติ ดังนี้

๑. อนุมัติหลักการร่างพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. โดยมีสาระสำคัญ เป็นการปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการแข่งขันทางการค้า ในการดูแลให้มีการแข่งขันทางการค้าที่มีความเป็นอิสระ และปรับปรุงหลักเกณฑ์ในการดูแล และส่งเสริมการประกอบธุรกิจให้มีการแข่งขันอย่างเสรีและเป็นธรรม เสมอภาคเท่าเทียมกัน ครอบคลุมในทุกประเภทธุรกิจตามที่กระทรวงพาณิชย์เสนอ และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา โดยให้ความเห็นของนายกรัฐมนตรี เกี่ยวกับการกำกับดูแลการแข่งขันทางการค้าให้มีการแข่งขันอย่างเสรีและเป็นธรรม โดยกระทรวงพาณิชย์ ใช้กลไกปกติของสำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าดำเนินการไปก่อน และทบทวนความเหมาะสมของคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าให้มีความสอดคล้องกันด้วย

ส่วนการจัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าเป็นหน่วยงานของรัฐที่เป็นอิสระ มีฐานะเป็นนิติบุคคล ให้พิจารณาในระยะต่อไปตามความจำเป็น และให้ความเห็นของสำนักเลขาธิการ คณะรัฐมนตรี กระทรวงการคลัง สำนักงบประมาณ สำนักงาน ก.พ. สำนักงาน ก.พ.ร. และสำนักงาน อัยการสูงสุด ที่เห็นควรมีกติกาเพื่อกำหนดให้มีการแข่งขันทางการค้าที่เป็นธรรมและคุ้มครองผู้บริโภค ในการบริโภคสินค้าและบริการ รวมทั้งลดการแทรกแซงของรัฐบาล ดังนั้น องค์กรที่กำกับดูแลการแข่งขันทางการค้าที่ทำหน้าที่เป็นองค์กรผู้ตรวจสอบจึงควรมีอิสระในการดำเนินงาน ไม่อยู่ใต้อำนาจฝ่ายบริหาร

รวมทั้งกำหนดบทนิยามคำว่า “รัฐวิสาหกิจ” ตามมาตรา ๕ ของร่างพระราชบัญญัติ ให้มีความชัดเจน และกำหนดกรอบระยะเวลาเพื่อรองรับการเตรียมการของรัฐวิสาหกิจให้เพียงพอต่อการปฏิบัติตามกฎหมาย การกำหนดบทบัญญัติเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิในการเรียกร้อยค่าเสียหายต่อคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าให้ชัดเจนเพื่อรองรับเฉพาะคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย การกำหนดให้นำกฎหมายว่าด้วยวิธีการปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับโดยอนุโลมให้ครอบคลุมหน้าที่ของคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า ในกรณีอื่น ๆ ด้วย อาทิ การออกระเบียบ ประกาศ หลักเกณฑ์ สำหรับกรณี บทเฉพาะกาลของร่างพระราชบัญญัติว่าสามารถนำข้อบัญญัติในพระราชกฤษฎีกากำหนดหลักเกณฑ์ การสั่งให้ข้าราชการไปทำการซึ่งให้นับเวลาระหว่างนั้นเหมือนเต็มเวลาราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้ หากประสงค์จะให้คงบทบัญญัติทั้งสองข้อไว้ ก็ควรกำหนดเวลาเฉพาะในช่วงแรกของการจัดตั้งสำนักงาน

* กลุ่มงานกฎหมาย ๑ สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ, เอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ., อ.พ. ๗๐/๒๕๕๙.

เพื่อมิให้เกิดบทยเฉพาะกาลแบบถาวร ตลอดจนการตัดโอนภารกิจด้านการกำกับดูแลการแข่งขันทางการค้า และสำนักส่งเสริมการแข่งขันทางการค้าซึ่งเป็นส่วนราชการเทียบเท่ากองไปกำหนดไว้ในสำนักงาน คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เพื่อมิให้โครงการการแบ่งส่วนราชการซ้ำซ้อนกัน และเห็นว่าคณะกรรมการ การแข่งขันทางการค้าเป็นผู้มีอำนาจการบริหารไม่ควรมีอำนาจในการพิจารณาลดหย่อนโทษปรับ เป็นต้น ไปประกอบการพิจารณาด้วย แล้วให้เสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง

๒. มอบหมายรองนายกรัฐมนตรี (นายวิษณุ เครืองาม) ประธานคณะทำงานร่วม รัฐ- เอกชน-ประชาชน (ประชารัฐ) ฝ่ายกฎหมาย เพื่อรวบรวมความเห็นขององค์กรภาคเอกชนเกี่ยวกับ ร่างพระราชบัญญัติในเรื่องนี้ แล้วส่งให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเพื่อประกอบการพิจารณาต่อไป ทั้งนี้ ให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเชิญหน่วยงานเอกชนที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมชี้แจงในการตรวจ วิจารณ์ร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวด้วย

๓. ให้กระทรวงพาณิชย์รับข้อสังเกตของสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี สำนักงานคณะกรรมการ พัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และสำนักงาน ก.พ. อาทิจากมติการกำหนดให้มีการแข่งขัน ทางการค้าที่เป็นธรรมและคุ้มครองผู้บริโภคในการบริโภคสินค้าและบริการ รวมทั้งลดการแทรกแซง ของรัฐบาล ดังนั้น องค์กรที่กำกับดูแลการแข่งขันทางการค้าที่ทำหน้าที่เป็นองค์กรผู้ตรวจสอบจึงควรมี อิสระในการดำเนินงาน ไม่อยู่ใต้อำนาจฝ่ายบริหาร การให้ความสำคัญกับการสร้างการมีส่วนร่วมของ ประชาชน เพื่อเป็นกลไกในการช่วยตรวจสอบความโปร่งใสและกำกับดูแลการแข่งขันที่เป็นธรรม การสนับสนุนการสร้างและพัฒนาบุคลากรขององค์กรในด้านทักษะและความรู้ความเชี่ยวชาญด้านกฎหมาย และประเด็นการแข่งขันทางการค้าอย่างต่อเนื่อง สำหรับกรณีบทยเฉพาะกาลของพระราชบัญญัติว่าสามารถ นำข้อบัญญัติในพระราชกฤษฎีกากำหนดหลักเกณฑ์การสั่งให้ข้าราชการทำการซึ่งให้นับเวลาระหว่างนั้น เหมือนเต็มเวลาราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้ อย่างไรก็ตาม หากประสงค์จะให้คงบทบัญญัติทั้งสองข้อไว้ ก็ควรกำหนดเวลาเฉพาะในช่วงแรกของการจัดตั้งสำนักงานเพื่อมิให้เกิดบทยเฉพาะกาลแบบถาวร ไปพิจารณา ดำเนินการต่อไป

ต่อมา คณะรัฐมนตรีได้ประชุมเมื่อวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๙ และมีมติเห็นชอบตามที่ รองนายกรัฐมนตรี (นายวิษณุ เครืองาม) เสนอว่า ตามที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ อนุมัติหลักการร่างพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. นั้น เนื่องจากในชั้นการพิจารณา ของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา คณะทำงานร่วมรัฐ-เอกชน-ประชาชน (ประชารัฐ) ฝ่ายกฎหมาย และส่วนราชการที่เกี่ยวข้องมีความเห็นว่าควรจัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เป็นหน่วยงานของรัฐที่เป็นอิสระ มีฐานะเป็นนิติบุคคล เพื่อให้เป็นกลไกในการกำกับดูแลการแข่งขัน ทางการค้าตามวัตถุประสงค์ของร่างพระราชบัญญัติ ประกอบกับกระบวนการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ ในเรื่องนี้จะใช้เวลาดำเนินการระยะหนึ่งซึ่งเพียงพอต่อการเตรียมการในการจัดตั้งสำนักงานดังกล่าวได้ จึงขอทบทวนมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าว โดยเห็นชอบให้จัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เป็นหน่วยงานของรัฐที่เป็นอิสระ มีฐานะเป็นนิติบุคคล ตามหลักการของร่างพระราชบัญญัติการแข่งขัน ทางการค้า พ.ศ. ที่กระทรวงพาณิชย์เสนอ โดยให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีการับไปประกอบการ พิจารณาร่างพระราชบัญญัติต่อไป

โดยการประชุมคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ คณะรัฐมนตรีได้มีมติ
รับทราบสรุปผลการประชุมคณะกรรมการประสานงานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่จันทร์ที่
๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๙ ซึ่งให้เสนอร่างพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ต่อสภานิติบัญญัติ
แห่งชาติ เพื่อบรรจุระเบียบวาระเป็นเรื่องด่วน

ทั้งนี้ ร่างพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ได้บรรจุเข้าระเบียบวาระการประชุม
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๗๑/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ศุกร์ที่
๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ เป็นเรื่องด่วน

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
ปฎิบัติหน้าที่
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
เลขรับ..... 11015
วันที่..... 1 พ.ย. 2559
เวลา..... 16.11 น.

ที่ นร ๐๕๐๓/ ๕๐๗๒๐

สำนักนายกรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติในเรื่องนี้

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ.
ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติเป็นเรื่องด่วน ดังที่ได้ส่งมาพร้อมนี้

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล และบันทึกวิเคราะห์
สรุปสาระสำคัญ มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาเป็นเรื่องด่วนต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

พลเอก

(ประยุทธ์ จันทร์โอชา)

นายกรัฐมนตรี

กลุ่มงานบริหารทั่วไป
รับที่ ๑๐๐๑ / ๖๙ วันที่ ๑ / ๗ / ๖๙
เวลา ๑๖.๒๑ ส่ง พรบ.
สำนักการประชุม

กลุ่มงานพระราชบัญญัติ

รับที่ ๔๒ / ๒๕๕๙

วันที่ ๑ / พ.ย. / ๕๙

เวลา ๑๖.๒๗ น.

สำนักการประชุม

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๓๐๕ (มัชฌิมา)

โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๕๘ (m106/D/งาน สนช/ส ส่งสภา)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า
พ.ศ.

หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการแข่งขันทางการค้า

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน และมีบทบัญญัติบางประการไม่สอดคล้องกับรูปแบบและพฤติกรรมกรรมการประกอบธุรกิจที่เปลี่ยนแปลงไป อีกทั้งการกำกับดูแลการแข่งขันทางการค้าในปัจจุบันเป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า ซึ่งเป็นหน่วยงานที่ตั้งขึ้นภายในกรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ จึงไม่มีความคล่องตัวและขาดความเป็นอิสระในการกำกับดูแลการแข่งขันทางการค้า ทำให้การกำกับดูแลการประกอบธุรกิจให้มีการแข่งขันอย่างเสรีและเป็นธรรม ไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร สมควรปรับปรุงมาตรการในการกำกับดูแลการแข่งขันทางการค้าให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นและมีองค์กรกำกับดูแลการแข่งขันทางการค้าที่มีความคล่องตัวและมีความเป็นอิสระ เพื่อให้ทันต่อพัฒนาการของรูปแบบและพฤติกรรมกรรมการประกอบธุรกิจที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
การแข่งขันทางการค้า
พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....
.....
โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการแข่งขันทางการค้า

.....
.....
.....
มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า
พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๒

มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้มิให้ใช้บังคับแก่การกระทำของ

(๑) ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค หรือราชการส่วนท้องถิ่น

(๒) รัฐวิสาหกิจเฉพาะในส่วนที่ดำเนินการตามกฎหมายหรือมติของคณะรัฐมนตรี
ที่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการรักษาความมั่นคงของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ ผลประโยชน์
ส่วนรวม หรือจัดให้มีสาธารณูปโภค

(๓) กลุ่มเกษตรกร สหกรณ์ หรือชุมนุมสหกรณ์ซึ่งมีกฎหมายรับรอง และมี
วัตถุประสงค์ดำเนินการทางธุรกิจเพื่อประโยชน์ในการประกอบอาชีพของเกษตรกร

(๔) ธุรกิจที่มีกฎหมายเฉพาะกำกับดูแลในเรื่องการแข่งขันทางการค้า

มาตรา ๕ ในพระราชบัญญัตินี้

“ธุรกิจ” หมายความว่า กิจการในทางเกษตรกรรม อุตสาหกรรม พาณิชยกรรม
การเงิน การประกันภัย และการบริการ และให้หมายความรวมถึงกิจการอื่นตามที่กำหนด
โดยกฎกระทรวง

“ผู้ประกอบการธุรกิจ” หมายความว่า ผู้จำหน่าย ผู้ผลิตเพื่อจำหน่าย ผู้ส่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อจำหน่าย ผู้ซื้อเพื่อผลิตหรือจำหน่ายต่อซึ่งสินค้า หรือผู้ให้บริการในธุรกิจ

“สินค้า” หมายความว่า สิ่งของที่ใช้ในการอุปโภคหรือบริโภค รวมทั้งเอกสารแสดงสิทธิในสิ่งของนั้น

“บริการ” หมายความว่า การรับจัดทำกรงาน การให้สิทธิใด ๆ การให้ใช้หรือให้ประโยชน์ในทรัพย์สินหรือกิจการใด ๆ โดยเรียกค่าตอบแทนเป็นเงินหรือผลประโยชน์อื่น แต่ไม่รวมถึงการจ้างแรงงาน

“ราคา” หมายความว่า ราคาสินค้า และให้หมายความรวมถึงค่าตอบแทนสำหรับการให้บริการด้วย

“ผู้ประกอบการธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด” หมายความว่า ผู้ประกอบการรายหนึ่งหรือหลายรายในตลาดสินค้าใดสินค้าหนึ่งหรือบริการใดบริการหนึ่ง ซึ่งมีส่วนแบ่งตลาดเกินกว่าเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด โดยให้นำปัจจัยสภาพการแข่งขันของตลาดอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง แล้วแต่กรณี มาประกอบการพิจารณา ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการพิจารณาทบทวนเกณฑ์ส่วนแบ่งตลาดอย่างน้อยหนึ่งครั้งภายในระยะเวลาสามปีนับแต่วันออกประกาศ

การนับส่วนแบ่งตลาดของผู้ประกอบการรายหนึ่งซึ่งมีอำนาจเหนือตลาดให้นับรวมส่วนแบ่งตลาดในตลาดสินค้าใดสินค้าหนึ่งหรือบริการใดบริการหนึ่งของบรรดาผู้ประกอบการที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนดด้วย และให้ถือว่าบรรดาผู้ประกอบการที่มีส่วนแบ่งตลาดดังกล่าวเป็นผู้ประกอบการซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด

“ปัจจัยสภาพการแข่งขัน” หมายความว่า จำนวนผู้ประกอบการในตลาด จำนวนเงินลงทุน การเข้าถึงปัจจัยการผลิตที่สำคัญ ช่องทางการจัดจำหน่าย เครือข่ายในการประกอบธุรกิจ โครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นในการประกอบธุรกิจ กฎระเบียบของภาครัฐ และปัจจัยอื่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการการแข่งขันทางการค้า

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า เลขาธิการและพนักงานซึ่งเลขาธิการแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ ลดหรือยกเว้นค่าธรรมเนียม และกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑
คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า

มาตรา ๗ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า” ประกอบด้วย ประธานกรรมการ รองประธานกรรมการหนึ่งคน และกรรมการอื่นอีกห้าคน ซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งจากบุคคลที่ผ่านการคัดเลือกโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี ให้เลขาธิการเป็นเลขานุการคณะกรรมการ

มาตรา ๘ กรรมการต้องเป็นผู้ที่มีผลงานหรือเคยปฏิบัติงานที่แสดงให้เห็นถึงการเป็นผู้มีความรู้ และมีความเชี่ยวชาญหรือมีประสบการณ์ไม่น้อยกว่าสิบปี ในสาขานิติศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ การเงิน การบัญชี อุตสาหกรรม การบริหารธุรกิจ การคุ้มครองผู้บริโภค หรือในสาขาอื่น อันจะเป็นประโยชน์ต่อการกำกับดูแลการแข่งขันทางการค้า ทั้งนี้ การนับระยะเวลาข้างต้นให้นำมารวมกันได้

มาตรา ๙ กรรมการต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสี่สิบปีบริบูรณ์ แต่ไม่เกินเจ็ดสิบปีบริบูรณ์
- (๓) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง
- (๔) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งใดในพรรคการเมือง
- (๕) ไม่เป็นบุคคลวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ
- (๖) ไม่ติดยาเสพติดให้โทษ
- (๗) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย หรือไม่เคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต
- (๘) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๙) ไม่เป็นบุคคลที่ต้องคำพิพากษาให้จำคุกและถูกคุมขังอยู่โดยหมายของศาล
- (๑๐) ไม่เป็นบุคคลที่เคยต้องคำพิพากษาให้จำคุกโดยได้พ้นโทษมายังไม่ถึงห้าปี

ในวันได้รับการเสนอชื่อต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อให้ความเห็นชอบตามมาตรา ๑๒ (๓) เว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๑๑) ไม่เป็นบุคคลที่เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน เพราะร่ำรวยผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ

(๑๒) ไม่เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของเอกชน เพราะทุจริตต่อหน้าที่ ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง หรือถือว่ากระทำการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

(๑๓) ไม่เป็นตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ กรรมการการเลือกตั้ง ผู้ตรวจการแผ่นดิน กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน หรือกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

(๑๔) ไม่เคยถูกถอดถอนออกจากตำแหน่งตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

มาตรา ๑๐ นอกจากคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๙ แล้ว กรรมการ
ต้อง

- (๑) ไม่ดำรงตำแหน่งใด ๆ ในองค์กรธุรกิจ หรือเป็นหุ้นส่วนที่มีอำนาจจัดการ
ในห้างหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นที่เกินกว่าร้อยละห้าของทุนทั้งหมดในบริษัทใด
- (๒) ไม่เป็นข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ
- (๓) ไม่เป็นพนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยงานของรัฐ หรือราชการส่วนท้องถิ่น
หรือไม่เป็นกรรมการหรือที่ปรึกษาของหน่วยงานของรัฐที่ดำเนินธุรกิจ

ในกรณีที่ผู้ได้รับเลือกตามมาตรา ๑๒ เป็นบุคคลตามวรรคหนึ่ง นายกรัฐมนตรี
จะแต่งตั้งได้ต่อเมื่อผู้นั้นได้ลาออกจากการเป็นบุคคลตามวรรคหนึ่งแล้ว ซึ่งต้องกระทำภายใน
สามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเลือก แต่ถ้าผู้นั้นมิได้ลาออกภายในเวลาที่กำหนด ให้ถือว่าผู้นั้นไม่เคย
ได้รับเลือกให้เป็นกรรมการ และให้ดำเนินการคัดเลือกกรรมการแทนบุคคลดังกล่าวตามมาตรา ๑๒

มาตรา ๑๑ ในการแต่งตั้งกรรมการ ให้มีคณะกรรมการสรรหาคณะหนึ่งจำนวน
เจ็ดคนทำหน้าที่คัดเลือกบุคคลที่สมควรได้รับการเสนอชื่อเป็นกรรมการ ประกอบด้วยบุคคล
ดังต่อไปนี้

- (๑) ปลัดกระทรวงการคลัง
- (๒) ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
- (๓) ปลัดกระทรวงพาณิชย์
- (๔) ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม
- (๕) เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
- (๖) ประธานกรรมการสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย
- (๗) ประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

ให้คณะกรรมการสรรหาคณะหนึ่งเป็นประธานกรรมการสรรหา
ประธานกรรมการสรรหาและกรรมการสรรหาไม่มีสิทธิสมัครเป็นกรรมการ
ให้สำนักงานทำหน้าที่เป็นหน่วยงานธุรการในการดำเนินการคัดเลือกกรรมการ
ให้ประธานกรรมการสรรหาและกรรมการสรรหาได้รับค่าตอบแทนและค่าใช้จ่ายอื่น
ในการปฏิบัติงานตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๑๒ การคัดเลือกและแต่งตั้งกรรมการให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ให้คณะกรรมการสรรหาประกาศรับสมัครบุคคลที่มีผลงานหรือเคยปฏิบัติงาน
ที่แสดงให้เห็นถึงการเป็นผู้มีความรู้ และมีความเชี่ยวชาญหรือมีประสบการณ์ตามมาตรา ๘ รวมทั้ง
มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๙ และมาตรา ๑๐ ให้ทราบเป็นการทั่วไปอย่างน้อย
สามสิบวันติดต่อกัน

(๒) เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาตาม (๑) แล้ว ให้คณะกรรมการสรรหาพิจารณา
คัดเลือกผู้สมัครที่มีคุณสมบัติที่จะเป็นกรรมการให้ได้จำนวนกรรมการตามมาตรา ๗ และให้เสนอบัญชี
รายชื่อของบุคคลที่ได้รับการคัดเลือกต่อรัฐมนตรี พร้อมทั้งรายละเอียดของบุคคลดังกล่าวซึ่งต้องระบุ
ชัดเจนหรือมีหลักฐานแสดงให้เห็นได้ว่าเป็นบุคคลที่มีความเหมาะสมในด้านหนึ่งด้านใดตามมาตรา ๘
การมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๙ และมาตรา ๑๐

(๓) ให้รัฐมนตรีเสนอรายชื่อผู้ที่ได้รับคัดเลือกเป็นกรรมการพร้อมทั้งรายละเอียดตาม (๒) ต่อคณะรัฐมนตรีภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับการเสนอรายชื่อจากคณะกรรมการสรรหา เพื่อให้ความเห็นชอบ

(๔) เมื่อคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบบุคคลเป็นกรรมการครบจำนวนแล้ว ให้เสนอ นายกรัฐมนตรีเพื่อมีคำสั่งแต่งตั้งเป็นกรรมการ

ในกรณีที่คณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบไม่ครบจำนวนกรรมการที่จะได้รับแต่งตั้ง ให้คณะกรรมการสรรหาดำเนินการพิจารณาคัดเลือกบุคคลให้ครบจำนวนที่ยังขาดอยู่ โดยให้ดำเนินการตาม (๑) (๒) (๓) และ (๔) จนกว่าจะได้กรรมการครบจำนวน

ในการแต่งตั้งกรรมการครั้งแรก เมื่อคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบบุคคลเป็นกรรมการครบจำนวนแล้ว ให้บุคคลดังกล่าวประชุมร่วมกันเพื่อเลือกกันเองเป็นประธานกรรมการ และรองประธานกรรมการหนึ่งคนก่อนเสนอ นายกรัฐมนตรีเพื่อมีคำสั่งแต่งตั้งต่อไป

กำหนดระยะเวลา หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการคัดเลือกกรรมการให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๓ กรรมการมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละหกปี และให้ดำรงตำแหน่งได้เพียงสองวาระ

ในวาระเริ่มแรกเมื่อครบกำหนดสามปี ให้กรรมการออกจากตำแหน่งจำนวนสามคน โดยวิธีจับสลาก และให้ถือว่าการออกจากตำแหน่งโดยการจับสลากดังกล่าวเป็นการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ

ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไป จนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่

เพื่อให้ได้มาซึ่งกรรมการคนใหม่เข้ามาปฏิบัติหน้าที่เมื่อสิ้นสุดวาระของกรรมการคนเดิม ให้ดำเนินการคัดเลือกกรรมการคนใหม่ตามมาตรา ๑๒ เป็นการล่วงหน้าตามสมควร

มาตรา ๑๔ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) คณะรัฐมนตรีมีมติให้ออก เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ

(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๙

(๕) กระทำการอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๐

เมื่อประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ หรือกรรมการพ้นจากตำแหน่งตามวาระหนึ่ง ให้ดำเนินการคัดเลือกและแต่งตั้งประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ หรือกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างตามมาตรา ๑๒ โดยให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งแทนอยู่ในตำแหน่งเท่าวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน เว้นแต่วาระที่เหลืออยู่ไม่ถึงเก้าสิบวันจะไม่ดำเนินการเพื่อแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่แทนก็ได้

ในระหว่างที่ยังมิได้มีการแต่งตั้งประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ หรือ กรรมการตามวรรคสอง ให้กรรมการเท่าที่เหลืออยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้ โดยให้ถือว่าคณะกรรมการ ประกอบด้วยประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ หรือกรรมการเท่าที่มีอยู่ เว้นแต่จำนวนที่เหลืออยู่ไม่ถึงสี่คน

มาตรา ๑๕ ในกรณีที่ประธานกรรมการหรือรองประธานกรรมการพ้นจากตำแหน่ง ตามมาตรา ๑๓ และได้มีการแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่แล้ว หรือในกรณีที่ประธานกรรมการหรือ รองประธานกรรมการพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๑๔ ให้คณะกรรมการประชุมเลือกกรรมการ คนหนึ่งเป็นประธานกรรมการหรือรองประธานกรรมการ และให้เสนอนายกรัฐมนตรีเพื่อมีคำสั่ง แต่งตั้งเป็นประธานกรรมการหรือรองประธานกรรมการ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๖ ห้ามมิให้ผู้ซึ่งพ้นจากตำแหน่งประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ หรือกรรมการดำรงตำแหน่งกรรมการ ผู้จัดการ หรือผู้มีอำนาจในการบริหารหรือจัดการในบริษัท จำกัด บริษัทมหาชนจำกัด หรือธุรกิจอื่นใดที่อยู่ภายใต้บังคับพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่จะได้พ้น จากตำแหน่งมาแล้วไม่น้อยกว่าสองปี

มาตรา ๑๗ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) เสนอแนะต่อรัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวงตามพระราชบัญญัตินี้
- (๒) ออกระเบียบหรือประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้
- (๓) กำกับดูแลการประกอบธุรกิจและกำหนดมาตรการเพื่อให้มีการแข่งขัน

ทางการค้าอย่างเสรีและเป็นธรรม

- (๔) พิจารณาเรื่องร้องเรียนและสอบสวนการกระทำผิดตามพระราชบัญญัตินี้
- (๕) พิจารณาวินิจฉัยคำร้องขอตามมาตรา ๕๖
- (๖) วางระเบียบการสืบสวนและสอบสวนของคณะอนุกรรมการสอบสวนและพนักงาน

เจ้าหน้าที่

(๗) ประกาศแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ให้มีอำนาจหน้าที่สืบสวนและสอบสวน เกี่ยวกับการกระทำผิดตามพระราชบัญญัตินี้ตามมาตรา ๖๖

- (๘) พิจารณาคำเนิ่นคดีอาญาตามผู้เสียหายร้องทุกข์ตามมาตรา ๗๖
- (๙) พิจารณากำหนดโทษปรับทางปกครองตามมาตรา ๗๘ มาตรา ๗๙ และ

มาตรา ๘๐ รวมทั้งฟ้องคดีต่อศาลปกครอง

- (๑๐) เชิญบุคคลหนึ่งบุคคลใดมาให้ข้อเท็จจริง คำอธิบาย คำแนะนำหรือความเห็น
- (๑๑) เสนอความเห็นและเสนอแนะต่อรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับนโยบาย

ของรัฐด้านการแข่งขันทางการค้า

(๑๒) ให้คำแนะนำแก่หน่วยงานของรัฐเกี่ยวกับกฎ ระเบียบ หรือคำสั่งที่เป็น อุปสรรคต่อการแข่งขันทางการค้า ทำให้เกิดการกีดกัน จำกัดการแข่งขัน หรือลดการแข่งขัน ทางการค้า อันก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมระหว่างผู้ประกอบการธุรกิจ

- (๑๓) กำหนดแผน กลยุทธ์ และแนวทางการบริหารงานของสำนักงาน

(๑๔) ออกระเบียบหรือข้อบังคับเกี่ยวกับโครงสร้างองค์กร การบริหารงานบุคคล การงบประมาณ การเงินและทรัพย์สิน และการดำเนินงานอื่นของสำนักงาน

(๑๕) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ บรรดาระเบียบหรือประกาศที่ใช้บังคับเป็นการทั่วไป เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษา แล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๑๘ ให้คณะกรรมการจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสียและประชาชนทั่วไปเพื่อนำความคิดเห็นที่ได้มาประกอบการพิจารณาออกระเบียบหรือประกาศ เกี่ยวกับการกำกับดูแลการแข่งขันทางการค้าที่มีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไป โดยต้องให้ข้อมูลเกี่ยวกับ เรื่องและประเด็นที่ต้องการรับฟังความคิดเห็น ทั้งนี้ ระยะเวลาในการรับฟังความคิดเห็นต้องไม่น้อย กว่าสามสิบวัน เว้นแต่ในกรณีมีเหตุฉุกเฉินหรือมีความจำเป็นเร่งด่วน คณะกรรมการอาจกำหนด ระยะเวลาในการรับฟังความคิดเห็นให้น้อยกว่าสามสิบวันก็ได้

ให้สำนักงานจัดทำบันทึกสรุปผลการรับฟังความคิดเห็นที่ประกอบด้วยความคิดเห็น ที่ได้รับมติหรือผลการพิจารณาของคณะกรรมการที่มีต่อความคิดเห็นดังกล่าว พร้อมทั้งเหตุผล และแนวทางในการดำเนินการต่อไป และเผยแพร่บันทึกดังกล่าวในระบบเครือข่ายสารสนเทศ ของสำนักงาน

มาตรา ๑๙ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุม หรือไม่อาจ ปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ถ้ารองประธานกรรมการไม่มาหรือไม่อาจ ปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่ง ในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่ง เป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๒๐ คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือ ปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

มาตรา ๒๑ ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นว่าการดำเนินการสอบสวนกรณีใดเกี่ยวข้องกับ การกระทำความผิดที่มีความซับซ้อน จำเป็นต้องใช้วิธีการสืบสวน สอบสวนและรวบรวมพยานหลักฐาน เป็นพิเศษให้คณะกรรมการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการสอบสวน ประกอบด้วยผู้ซึ่งมีความรู้และประสบการณ์ ทางคดีอาญาซึ่งแต่งตั้งจากผู้ที่เป็นหรือเคยเป็นพนักงานอัยการ ผู้ที่เป็นหรือเคยเป็นตำรวจ และผู้ที่เป็นหรือเคยเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีความรู้และประสบการณ์ด้านเศรษฐศาสตร์ นิติศาสตร์ พาณิชยศาสตร์ การบัญชี หรือสาขาอื่น ๆ ที่จำเป็น เป็นอนุกรรมการสอบสวน และมอบหมาย พนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๖๖ เป็นอนุกรรมการสอบสวนและเลขานุการ ทั้งนี้ ให้คณะอนุกรรมการ สอบสวนประชุมเลือกอนุกรรมการสอบสวนคนหนึ่งเป็นประธานอนุกรรมการสอบสวน

ให้คณะอนุกรรมการสอบสวนมีอำนาจหน้าที่สืบสวนและสอบสวนเกี่ยวกับการกระทำ ความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ และให้รายงานสรุปผลการดำเนินงานพร้อมความเห็นต่อคณะกรรมการ ภายในสิบแปดเดือนนับแต่วันที่คณะกรรมการแต่งตั้ง เว้นแต่ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นให้ขยายได้อีกไม่เกิน หกเดือน

มาตรา ๒๒ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๙ มาใช้บังคับแก่การประชุม คณะอนุกรรมการและคณะอนุกรรมการสอบสวนโดยอนุโลม

มาตรา ๒๓ ให้ประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ และกรรมการ เป็นผู้ปฏิบัติงานเต็มเวลา โดยได้รับค่าตอบแทน ค่าใช้จ่ายในการปฏิบัติหน้าที่ และสิทธิประโยชน์อื่น ตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด ทั้งนี้ ในการกำหนดค่าตอบแทนให้คำนึงถึงข้อห้ามการดำรงตำแหน่ง ภายหลังพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๑๖ ด้วย

ค่าตอบแทนและค่าใช้จ่ายอื่นในการปฏิบัติหน้าที่ของประธานอนุกรรมการ และ อนุกรรมการตามมาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๑ ให้เป็นไปตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๒๔ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ กรรมการ และอนุกรรมการสอบสวนเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมาย อาญา และมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา ความอาญา

มาตรา ๒๕ ในกรณีที่คณะกรรมการมีความเห็นควรสั่งฟ้องและส่งความเห็น พร้อมสำนวนไปยังพนักงานอัยการ แต่พนักงานอัยการมีคำสั่งไม่ฟ้อง การแย้งคำสั่งไม่ฟ้องของพนักงาน อัยการตามความในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ให้ประธานกรรมการเป็นผู้ใช้อำนาจ ของผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติหรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่ประธานกรรมการแย้งคำสั่งของพนักงานอัยการ ให้ส่งสำนวนพร้อมความเห็น ที่แย้งกันไปยังอัยการสูงสุดเพื่อพิจารณา หากอัยการสูงสุดเห็นว่าสำนวนพร้อมความเห็นที่ประธาน กรรมการส่งให้ยังไม่สมบูรณ์พอที่จะดำเนินคดีได้ ให้อัยการสูงสุดแจ้งให้คณะกรรมการทราบ เพื่อดำเนินการต่อไป โดยให้ระบุงข้อที่ไม่สมบูรณ์นั้นให้ครบถ้วนในคราวเดียวกัน ในกรณีนี้ ให้ประธานกรรมการและอัยการสูงสุดร่วมกันตั้งคณะทำงานขึ้นคณะหนึ่ง ประกอบด้วยผู้แทน จากแต่ละฝ่ายจำนวนฝ่ายละเท่ากัน โดยมีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาพยานหลักฐานที่ไม่สมบูรณ์ และรวบรวมพยานหลักฐานให้สมบูรณ์ แล้วส่งให้อัยการสูงสุดเพื่อสั่งคดีต่อไป

ให้สำนักงานทำหน้าที่เป็นฝ่ายเลขานุการของคณะทำงานตามวรรคสอง

มาตรา ๒๖ การฟ้องคดีอาญาและการฟ้องคดีเรียกค่าเสียหาย ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้อยู่ในเขตอำนาจของศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ

หมวด ๒

สำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า

มาตรา ๒๗ ให้จัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าขึ้นเป็นหน่วยงานของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการและไม่เป็นรัฐวิสาหกิจ และให้มีฐานะเป็นนิติบุคคล
กิจการของสำนักงานไม่อยู่ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ กฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน แต่พนักงานและลูกจ้างของสำนักงานต้องได้รับประโยชน์ทดแทนไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน

มาตรา ๒๘ ให้สำนักงานมีสำนักงานแห่งใหญ่ในกรุงเทพมหานครหรือจังหวัดใกล้เคียง และจะตั้งสำนักงานสาขาขึ้น ณ ที่อื่นใดก็ได้

มาตรา ๒๙ ให้สำนักงานมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) รับผิดชอบงานธุรการของคณะกรรมการและคณะอนุกรรมการ
- (๒) ติดตามพฤติกรรมของผู้ประกอบธุรกิจที่อาจก่อให้เกิดการฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้และรายงานต่อคณะกรรมการ
- (๓) ศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์ วิจัยเกี่ยวกับสินค้า การบริการ และพฤติกรรมในการประกอบธุรกิจ รวมทั้งเสนอแนะแนวทางและให้ความเห็นในการส่งเสริม พัฒนา และกำกับดูแลการประกอบธุรกิจ
- (๔) รับเรื่องร้องเรียนที่บุคคลใดอ้างว่าได้มีการฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้ และดำเนินการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานในเรื่องที่ร้องเรียนให้ได้ข้อเท็จจริงเพียงพอเพื่อนำเสนอคณะกรรมการพิจารณา ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด
- (๕) ถือกรรมสิทธิ์ มีสิทธิครอบครอง และมีทรัพย์สินใด ๆ
- (๖) ก่อตั้งสิทธิหรือทำนิติกรรมใด ๆ เกี่ยวกับทรัพย์สิน
- (๗) แลกเปลี่ยนข้อมูล ร่วมดำเนินการในการเจรจา ทำความตกลงและร่วมมือกับองค์กรหรือหน่วยงานในประเทศและต่างประเทศในกิจการที่เกี่ยวกับการดำเนินงานของสำนักงาน
- (๘) จัดให้มีหรือให้ความร่วมมือกับองค์กรอื่นในการศึกษาอบรมและพัฒนาความรู้เกี่ยวกับการแข่งขันทางการค้า
- (๙) ประสานงานและให้ความร่วมมือกับส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้
- (๑๐) รับค่าธรรมเนียมตามที่กำหนดในกฎหมาย และค่าตอบแทน ค่าบริการ หรือรายได้จากการดำเนินงาน
- (๑๑) เผยแพร่ผลคำวินิจฉัยของคณะกรรมการต่อสาธารณชน
- (๑๒) จัดทำรายงานประจำปีแสดงผลงานและอุปสรรคในการดำเนินงานของคณะกรรมการและสำนักงานเสนอต่อคณะรัฐมนตรี และเผยแพร่ต่อสาธารณชน

(๑๓) ปฏิบัติการตามประกาศ ระเบียบ มติของคณะกรรมการ และปฏิบัติการตามที คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการมอบหมาย

(๑๔) ปฏิบัติการอื่นใดที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงาน

มาตรา ๓๐ ให้สำนักงานมีเลขาธิการเป็นผู้รับผิดชอบการปฏิบัติงานของสำนักงาน ขึ้นตรงต่อประธานกรรมการ และเป็นผู้บังคับบัญชาพนักงานและลูกจ้างของสำนักงาน

ในกิจการของสำนักงานที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก ให้เลขาธิการเป็นผู้แทนสำนักงาน เพื่อการนี้เลขาธิการจะมอบอำนาจให้บุคคลใดปฏิบัติงานเฉพาะอย่างแทนก็ได้ ทั้งนี้ ตามระเบียบ ที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๓๑ ให้ประธานกรรมการโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการเป็นผู้แต่งตั้ง และถอดถอนเลขาธิการ

หลักเกณฑ์และวิธีการประกาศรับสมัคร การคัดเลือก และการแต่งตั้งเลขาธิการ ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๓๒ ผู้ที่จะได้รับการแต่งตั้งเป็นเลขาธิการต้องมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) มีอายุไม่เกินหกสิบห้าปีบริบูรณ์
- (๓) สามารถทำงานให้แก่สำนักงานได้เต็มเวลา
- (๔) มีความรู้ความเชี่ยวชาญในสาขานิติศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ การเงิน การบัญชี อุตสาหกรรม การบริหารธุรกิจ การคุ้มครองผู้บริโภค หรือในสาขาอื่นตามที่คณะกรรมการประกาศ กำหนด

(๕) คุณสมบัติอื่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๓๓ ผู้มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ ต้องห้ามมิให้เป็นเลขาธิการ

- (๑) เป็นบุคคลล้มละลายหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต
- (๒) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๓) เป็นบุคคลที่ต้องคำพิพากษาให้จำคุกและถูกคุมขังอยู่โดยหมายของศาล
- (๔) เป็นบุคคลที่เคยต้องคำพิพากษาให้จำคุก เว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำ โดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
- (๕) เป็นกรรมการ ผู้จัดการ หรือผู้มีอำนาจในการบริหารหรือจัดการในบริษัทจำกัด บริษัทมหาชนจำกัด หรือธุรกิจอื่นใดที่อยู่ภายใต้บังคับพระราชบัญญัตินี้
- (๖) เป็นข้าราชการ พนักงานหรือลูกจ้างของส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจหรือ หน่วยงานอื่นของรัฐหรือของราชการส่วนท้องถิ่น
- (๗) เป็นหรือเคยเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เว้นแต่จะได้พ้นจากตำแหน่ง มาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปี
- (๘) เป็นหรือเคยเป็นกรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งอื่นในพรรคการเมืองหรือ เจ้าหน้าที่ของพรรคการเมือง เว้นแต่จะได้พ้นจากตำแหน่งมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปี

(๙) เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของเอกชน เพราะทุจริตต่อหน้าที่ ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง หรือถือว่ากระทำการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

(๑๐) เป็นบุคคลที่เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน เพราะร่ำรวยผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ

(๑๑) เป็นหรือเคยเป็นผู้ดำรงตำแหน่งใด ๆ ในสมาคมการค้า เว้นแต่จะได้พ้นจากตำแหน่งมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปี

มาตรา ๓๔ ให้เลขาธิการได้รับเงินเดือนและประโยชน์ตอบแทนอื่นตามที่คณะกรรมการกำหนด ทั้งนี้ ในการกำหนดเงินเดือนให้คำนึงถึงข้อห้ามการดำรงตำแหน่งภายหลังพ้นจากตำแหน่งเลขาธิการตามมาตรา ๔๓ ด้วย

มาตรา ๓๕ เลขาธิการมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี

เลขาธิการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

มาตรา ๓๖ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ เลขาธิการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๓๒ หรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๓

(๔) เป็นผู้มีส่วนได้เสียตามมาตรา ๔๑

(๕) คณะกรรมการมีมติให้ออก เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ

มาตรา ๓๗ ให้มีรองเลขาธิการตามจำนวนที่คณะกรรมการกำหนดเพื่อช่วยเลขาธิการในการปฏิบัติหน้าที่ตามที่เลขาธิการมอบหมาย

มาตรา ๓๘ เลขาธิการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) บรรจุ แต่งตั้ง ถอดถอน เลื่อน ลด ตัดเงินเดือนหรือค่าจ้าง ลงโทษทางวินัย พนักงาน และลูกจ้าง ตลอดจนให้พนักงานหรือลูกจ้างออกจากตำแหน่ง ทั้งนี้ ตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนดแต่ถ้าเป็นพนักงานตำแหน่งรองเลขาธิการ ผู้บริหารระดับสูง และผู้ตรวจสอบภายใน ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการก่อน

(๒) วางระเบียบเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของสำนักงานโดยไม่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับหรือมติที่คณะกรรมการกำหนด

(๓) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของเลขาธิการ

มาตรา ๓๙ ในการปฏิบัติหน้าที่ เลขธิการอาจมอบอำนาจให้พนักงานกระทำการแทนได้ ตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด

ให้ผู้ได้รับมอบอำนาจตามวรรคหนึ่งมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับเลขธิการในเรื่องที่ได้รับมอบอำนาจนั้น

มาตรา ๔๐ ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งเลขธิการหรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้คณะกรรมการแต่งตั้งรองเลขธิการคนหนึ่งเป็นผู้รักษาการแทนเลขธิการ ในกรณีที่ไม่มีรองเลขธิการหรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้คณะกรรมการแต่งตั้งพนักงานของสำนักงานคนหนึ่งเป็นผู้รักษาการแทนเลขธิการ

ให้ผู้รักษาการแทนเลขธิการตามวรรคหนึ่งมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับเลขธิการ

มาตรา ๔๑ เลขธิการต้องไม่เป็นผู้มีส่วนได้เสียในนิติกรรมที่ทำกับสำนักงานหรือในกิจการที่กระทำให้แก่สำนักงาน ไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม เว้นแต่เป็นผู้ถือหุ้นเพื่อประโยชน์ในการลงทุนโดยสุจริตในบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดที่กระทำการอันมีส่วนได้เสียเช่นว่านั้น ไม่เกินอัตราตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด

ในกรณีที่บุพการี คู่สมรส ผู้สืบสันดาน หรือบุพการีของคู่สมรสของเลขธิการกระทำการตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าเลขธิการเป็นผู้มีส่วนได้เสียตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๔๒ นิติกรรมหรือกิจการใดที่ทำขึ้นโดยไม่ถูกต้องตามมาตรา ๔๑ ไม่มีผลผูกพันสำนักงาน

มาตรา ๔๓ ห้ามมิให้ผู้ซึ่งพ้นจากตำแหน่งเลขธิการดำรงตำแหน่งกรรมการผู้จัดการ หรือผู้มีอำนาจในการบริหารหรือจัดการในบริษัทจำกัด บริษัทมหาชนจำกัด หรือธุรกิจอื่นใด ที่อยู่ภายใต้บังคับพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่จะได้พ้นจากตำแหน่งมาแล้วไม่น้อยกว่าสองปี

มาตรา ๔๔ เงินและทรัพย์สินในการดำเนินงานของสำนักงาน ประกอบด้วย

- (๑) เงินและทรัพย์สินที่ได้รับโอนมาตามมาตรา ๘๘
- (๒) เงินที่รัฐบาลจ่ายให้เป็นทุนประเดิม
- (๓) เงินอุดหนุนทั่วไปที่รัฐบาลจัดสรรให้
- (๔) ค่าธรรมเนียม ค่าตอบแทน ค่าบริการ หรือรายได้จากการดำเนินงาน
- (๕) เงินอุดหนุนจากต่างประเทศรวมทั้งองค์การระหว่างประเทศ
- (๖) เงินและทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้
- (๗) ดอกผลหรือผลประโยชน์ใด ๆ ที่เกิดจากเงินหรือทรัพย์สินของสำนักงาน

มาตรา ๔๕ บรรดารายได้ทั้งปวงที่สำนักงานได้รับจากการดำเนินงานในปีหนึ่ง ๆ ให้ตกเป็นของสำนักงานเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายสำหรับการดำเนินงานและค่าภาระต่าง ๆ ที่เหมาะสม เช่น ค่าบำรุงรักษาและค่าเสื่อมราคา ประโยชน์ตอบแทนของคณะกรรมการและคณะอนุกรรมการ และเงินสำรองเพื่อใช้จ่ายในกิจการของสำนักงานหรือเพื่อการอื่น

รายได้ตามวรรคหนึ่งไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

ในกรณีรายได้ของสำนักงานมีจำนวนไม่พอสำหรับค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพของสำนักงาน และค่าภาระต่าง ๆ ที่เหมาะสม และไม่สามารถหาเงินจากแหล่งอื่นได้ รัฐพึงจัดสรรเงินงบประมาณแผ่นดินให้แก่สำนักงานเท่าจำนวนที่จำเป็น เพื่อเป็นเงินอุดหนุนทั่วไป ตามมาตรา ๔๔ (๓)

มาตรา ๔๖ ค่าปรับทางปกครองตามพระราชบัญญัตินี้ ให้สำนักงานนำส่งคลัง เป็นรายได้แผ่นดินโดยเร็วเมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาฟ้องคดีหรือเมื่อศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุด แล้วแต่กรณี

มาตรา ๔๗ เพื่อประโยชน์ในการจัดสรรเงินงบประมาณแผ่นดินให้แก่สำนักงาน ตามมาตรา ๔๔ (๓) ให้สำนักงานเสนอประมาณรายจ่ายของปีงบประมาณที่ขอความสนับสนุน ต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อจัดสรรเงินอุดหนุนทั่วไปของสำนักงานไว้ในร่างพระราชบัญญัติงบประมาณ รายจ่ายประจำปีหรือร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม แล้วแต่กรณี

มาตรา ๔๘ ทรัพย์สินของสำนักงานไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดีและ บุคคลใดจะยกอายุความขึ้นเป็นข้อต่อสู้กับสำนักงานในเรื่องทรัพย์สินของสำนักงานมิได้

มาตรา ๔๙ ให้สำนักงานจัดทำงบการเงิน และบัญชีทำการของสำนักงาน ส่งผู้สอบบัญชีภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีงบประมาณ

ในทุกรอบปีงบประมาณ ให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชีและ ประเมินผลการใช้จ่ายเงินและทรัพย์สินของสำนักงาน โดยให้วิเคราะห์ประสิทธิผลของการใช้จ่ายเงิน พร้อมทั้งแสดงความคิดเห็นว่าค่าใช้จ่ายดังกล่าวเป็นไปตามวัตถุประสงค์ และได้ผลตามเป้าหมาย เพียงใดด้วย แล้วทำบันทึกรายงานผลเสนอต่อคณะกรรมการ คณะรัฐมนตรี และรัฐสภา

ให้สำนักงานเป็นหน่วยรับตรวจตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการ ตรวจเงินแผ่นดิน

หมวด ๓

การป้องกันการผูกขาดและการค้าที่ไม่เป็นธรรม

มาตรา ๕๐ ห้ามมิให้ผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาดกระทำการในลักษณะ ใดอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

- (๑) กำหนดหรือรักษาระดับราคาซื้อหรือขายสินค้าหรือค่าบริการอย่างไม่เป็นธรรม
- (๒) กำหนดเงื่อนไขในลักษณะที่ไม่เป็นธรรมให้ผู้ประกอบธุรกิจอื่นซึ่งเป็นลูกค้าของตนต้องจำกัดการบริการ การผลิต การซื้อ หรือการจำหน่ายสินค้า หรือต้องจำกัดโอกาสในการเลือกซื้อหรือขายสินค้า การได้รับหรือให้บริการ หรือในการจัดหาสินค้าเชื่อจากผู้ประกอบธุรกิจอื่น

(๓) ระบุ ลด หรือจำกัดการบริการ การผลิต การซื้อ การจำหน่าย การส่งมอบ การนำเข้ามาในราชอาณาจักรโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ทำลายหรือทำให้เสียหายซึ่งสินค้า ทั้งนี้ เพื่อลดปริมาณให้ต่ำกว่าความต้องการของตลาด

(๔) แทรกแซงการประกอบธุรกิจของผู้อื่นโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

มาตรา ๕๑ ให้ผู้ประกอบการธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจ อันอาจก่อให้เกิดการลด การแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญในตลาดสินค้าใดสินค้าหนึ่งหรือบริการใดบริการหนึ่งตามหลักเกณฑ์ ที่คณะกรรมการประกาศกำหนดต้องแจ้งผลการรวมธุรกิจต่อคณะกรรมการภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ รวมธุรกิจ

การประกาศกำหนดของคณะกรรมการตามวรรคหนึ่ง ให้ระบุว่าจะใช้บังคับแก่ การรวมธุรกิจที่มีผลให้มีส่วนแบ่งตลาด ยอดเงินขาย จำนวนทุน จำนวนหุ้น หรือจำนวนสินทรัพย์ ไม่น้อยกว่าจำนวนเท่าใด

การรวมธุรกิจตามวรรคหนึ่งให้หมายความรวมถึง

(๑) การที่ผู้ผลิตรวมกับผู้ผลิต ผู้จำหน่ายรวมกับผู้จำหน่าย ผู้ผลิตรวมกับผู้จำหน่าย หรือผู้บริการรวมกับผู้บริการ อันจะมีผลให้สถานะของธุรกิจหนึ่งคงอยู่และอีกธุรกิจหนึ่งสิ้นสุดลงหรือ เกิดเป็นธุรกิจใหม่ขึ้น

(๒) การเข้าซื้อสินทรัพย์ทั้งหมดหรือบางส่วนของธุรกิจอื่นเพื่อควบคุมนโยบาย การบริหารธุรกิจ การอำนวยการ หรือการจัดการ

(๓) การเข้าซื้อหุ้นทั้งหมดหรือบางส่วนของธุรกิจอื่นเพื่อควบคุมนโยบาย การบริหารธุรกิจ การอำนวยการ หรือการจัดการ

การแจ้งผลการรวมธุรกิจตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการ ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๕๒ ห้ามมิให้ผู้ประกอบธุรกิจใดตกลงกับผู้ประกอบธุรกิจอื่นที่แข่งขัน ในตลาดสินค้าหรือบริการเดียวกัน กระทำการใด ๆ อันเป็นการผูกขาด หรือลดการแข่งขัน หรือจำกัด การแข่งขันในตลาดนั้นในลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดราคาซื้อหรือราคาขายสินค้าหรือบริการเป็นราคาตามที่ตกลงกัน

(๒) จำกัดปริมาณของสินค้าหรือบริการที่ผู้ประกอบธุรกิจแต่ละรายจะผลิต ซื้อ จำหน่าย หรือบริการตามที่ตกลงกัน

(๓) กำหนดข้อตกลงหรือเงื่อนไขในลักษณะสมรู้กัน เพื่อให้ฝ่ายหนึ่งได้รับการประมูลหรือ ประกวตราสินค้าหรือบริการ หรือเพื่อมิให้ฝ่ายหนึ่งเข้าแข่งขันราคาในการประมูลหรือประกวตรา สินค้าหรือบริการ

(๔) กำหนดแบ่งท้องที่ที่ผู้ประกอบธุรกิจแต่ละรายจะจำหน่าย หรือลดการจำหน่าย หรือซื้อสินค้าหรือบริการได้ในท้องที่นั้น หรือกำหนดผู้ซื้อหรือผู้ขายที่ผู้ประกอบธุรกิจแต่ละราย จะจำหน่ายหรือซื้อสินค้าหรือบริการได้ โดยผู้ประกอบธุรกิจอื่นจะไม่ซื้อหรือจำหน่ายหรือซื้อสินค้า หรือบริการนั้น

บทบัญญัติตามวรรคหนึ่ง มิให้ใช้บังคับกับการกระทำระหว่างผู้ประกอบการซึ่งมีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการในลักษณะตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๕๓ ห้ามมิให้ผู้ประกอบธุรกิจใดตกลงกับผู้ประกอบธุรกิจอื่นกระทำการใด ๆ อันเป็นการผูกขาดหรือลดการแข่งขันหรือจำกัดการแข่งขันในตลาดสินค้าใดสินค้าหนึ่งหรือบริการใด บริการหนึ่งในลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

- (๑) กำหนดเงื่อนไขตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๕๒ (๑) (๒) และ (๔) ระหว่างผู้ประกอบการที่มีคู่แข่งกันในตลาดสินค้าหรือบริการเดียวกัน
- (๒) ลดคุณภาพของสินค้าหรือบริการให้ต่ำกว่าที่เคยผลิตจำหน่ายหรือให้บริการโดยจำหน่ายในราคาเดิมหรือสูงขึ้น
- (๓) แต่งตั้งหรือมอบหมายให้บุคคลใดแต่ผู้เดียวเป็นผู้จำหน่ายสินค้าหรือให้บริการอย่างเดียวกันหรือประเภทเดียวกัน
- (๔) กำหนดเงื่อนไขหรือวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการซื้อหรือการจำหน่ายสินค้าหรือการบริการเพื่อให้ปฏิบัติตามที่ตกลงกัน
- (๕) ความตกลงร่วมกันในลักษณะอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๕๔ บทบัญญัติมาตรา ๕๓ มิให้ใช้บังคับกับกรณีดังต่อไปนี้

- (๑) การกระทำของผู้ประกอบธุรกิจตั้งแต่สองรายขึ้นไปซึ่งมีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการ
- (๒) การตกลงร่วมกันในธุรกิจที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการพัฒนาการผลิต การจัดจำหน่ายสินค้า และการส่งเสริมให้เกิดความก้าวหน้าทางเทคนิคหรือเศรษฐกิจ
- (๓) การตกลงร่วมกันในรูปแบบธุรกิจที่มีสัญญาระหว่างผู้ประกอบการในต่างระดับกัน โดยฝ่ายหนึ่งเป็นผู้ให้สิทธิในสินค้าหรือบริการ เครื่องหมายการค้า วิธีการดำเนินธุรกิจ หรือการสนับสนุนการประกอบธุรกิจ และอีกฝ่ายหนึ่งเป็นผู้รับสิทธิซึ่งมีหน้าที่ชำระค่าสิทธิ ค่าธรรมเนียม หรือให้ผลตอบแทนอื่นใดตามที่ระบุในสัญญา
- (๔) ลักษณะข้อตกลงหรือรูปแบบธุรกิจตามที่กำหนดในกฎกระทรวงตามคำแนะนำของคณะกรรมการ

การตกลงร่วมกันตามวรรคหนึ่ง (๒) และ (๓) ต้องไม่สร้างข้อจำกัดที่เกินกว่าความจำเป็นในการบรรลุประโยชน์ข้างต้น และไม่ก่อให้เกิดอำนาจผูกขาดในตลาดสินค้าหรือบริการนั้น โดยคำนึงถึงผลกระทบต่อผู้บริโภคด้วย

มาตรา ๕๕ ห้ามมิให้ผู้ประกอบธุรกิจกระทำการใด ๆ อันมิใช่การประกอบธุรกิจอย่างเป็นธรรม และมีผลเป็นการทำลาย ทำให้เสียหาย ชัดขวาง กีดกัน หรือจำกัดการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบธุรกิจอื่น หรือทำให้ผู้อื่นไม่อาจประกอบธุรกิจ

การประกอบธุรกิจใดที่เป็นการประกอบธุรกิจอย่างไม่เป็นธรรม ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๕๖ เพื่ออำนวยความสะดวกแก่การประกอบธุรกิจ ผู้ประกอบธุรกิจอาจยื่นคำร้องขอต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณาวินิจฉัยเป็นการล่วงหน้าในเรื่องดังต่อไปนี้

- (๑) การกระทำของผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาดตามมาตรา ๕๐
- (๒) การประกอบธุรกิจที่มีลักษณะตามมาตรา ๕๒ มาตรา ๕๓ หรือมาตรา ๕๕

การยื่นคำร้องขอตามวรรคหนึ่งให้เป็นตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

การวินิจฉัยคำร้องขอตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการอาจกำหนดเงื่อนไขใด ๆ ที่ผู้ประกอบธุรกิจต้องปฏิบัติเพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ได้

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้มีผลผูกพันเฉพาะผู้ร้องขอ และตามขอบเขตและระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนด หากต่อมาภายหลังปรากฏต่อคณะกรรมการว่าข้อมูลที่ได้รับจากผู้ร้องขอที่ใช้ในการพิจารณาวินิจฉัยของคณะกรรมการไม่ถูกต้องครบถ้วนในสาระสำคัญ หรือผู้ประกอบธุรกิจที่ยื่นคำร้องไม่ได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดตามวรรคสาม ให้คณะกรรมการเพิกถอนคำวินิจฉัยและแจ้งให้ผู้ประกอบธุรกิจทราบ

มาตรา ๕๗ ในกรณีที่คณะกรรมการมีหลักฐานอันควรเชื่อได้ว่าผู้ประกอบธุรกิจฝ่าฝืนหรือจะฝ่าฝืนมาตรา ๕๐ มาตรา ๕๒ มาตรา ๕๓ หรือมาตรา ๕๕ ให้คณะกรรมการมีอำนาจสั่งเป็นหนังสือให้ผู้ประกอบธุรกิจระงับ หยุด หรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงการกระทำนั้นได้ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และระยะเวลาในการปฏิบัติ ตามที่คณะกรรมการกำหนด

การออกคำสั่งตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการอาจกำหนดเงื่อนไขใด ๆ เท่าที่จำเป็นเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัตินี้

ผู้ประกอบธุรกิจซึ่งได้รับแจ้งคำสั่งตามวรรคหนึ่งที่ไม่เห็นด้วยกับคำสั่งดังกล่าว มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง

มาตรา ๕๘ ในการมีคำสั่งตามมาตรา ๕๗ คณะกรรมการต้องระบุเหตุผลในการสั่งทั้งในปัญหาข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายและลงลายมือชื่อของกรรมการที่พิจารณา

การแจ้งคำสั่งตามวรรคหนึ่ง ให้กระทำภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่คณะกรรมการมีคำสั่ง และให้นำบทบัญญัติมาตรา ๖๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๕๙ ผู้ได้รับแจ้งคำสั่งตามมาตรา ๕๗ ต้องปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าว เว้นแต่ศาลปกครองจะได้มีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ทุเลาการบังคับตามคำสั่งหรือให้เพิกถอนคำสั่งของคณะกรรมการ

หมวด ๔
พนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๖๐ ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำ แจ้งข้อเท็จจริงหรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือให้ส่งบัญชี ทะเบียน เอกสาร หรือหลักฐานใดเพื่อตรวจสอบหรือเพื่อประกอบการพิจารณา

(๒) เข้าไปในสถานที่ทำการ สถานที่ผลิต สถานที่จำหน่าย สถานที่รับซื้อ สถานที่เก็บสินค้า สถานที่ให้บริการของผู้ประกอบธุรกิจหรือของบุคคลใด หรือสถานที่อื่นที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าจะมีการฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้เพื่อตรวจสอบให้การเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ หรือเพื่อตรวจค้นและยึดหรืออายัดเอกสาร บัญชี ทะเบียน หรือพยานหลักฐานอื่นเพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบ และดำเนินคดีตามพระราชบัญญัตินี้

ในการนี้ ให้มีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริง หรือเรียกบัญชี ทะเบียน เอกสาร หรือพยานหลักฐานอื่นจากผู้ประกอบธุรกิจ หรือจากบุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง ตลอดจนสั่งให้บุคคลดังกล่าวซึ่งอยู่ในสถานที่นั้นปฏิบัติการเท่าที่จำเป็น

(๓) เก็บหรือนำสินค้าในปริมาณพอสมควรไปเป็นตัวอย่าง เพื่อตรวจสอบหรือตรวจวิเคราะห์โดยไม่ต้องชำระราคาสินค้านั้น ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

ในกรณีตาม (๒) หากมีลักษณะเป็นการค้นตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาต้องมีหมายค้น เว้นแต่มีเหตุอันควรเชื่อว่าหากเน้นเข้าก็จะเอาหมายค้นมาได้ เอกสารหรือพยานหลักฐานดังกล่าวจะถูกยกย้าย ซุกซ่อน ทำลาย หรือทำให้เปลี่ยนแปลงสภาพไปจากเดิม ให้ดำเนินการค้น ยึดหรืออายัดเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดได้โดยไม่ต้องมีหมายค้นแต่ต้องปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาว่าด้วยการค้น แต่จะเริ่มการค้นในเวลากลางคืนมิได้เว้นแต่เป็นเวลาทำการของสถานที่นั้น

มาตรา ๖๑ ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้บุคคลซึ่งเกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

มาตรา ๖๒ ในการปฏิบัติหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวให้เป็นไปตามแบบที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๖๓ ในการส่งหนังสือเรียกตามมาตรา ๖๐ (๑) ให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับการแจ้งตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๖๔ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๖๕ เพื่อประโยชน์ในการจับกุมผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเช่นเดียวกับพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๖๖ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งคณะกรรมการประกาศแต่งตั้งมีอำนาจหน้าที่สืบสวนและสอบสวนเกี่ยวกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้เช่นเดียวกับพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และเมื่อได้ดำเนินการแล้วให้เสนอความเห็นต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณาต่อไป

หมวด ๕
การฟ้องคดีเรียกค่าเสียหาย

มาตรา ๖๗ ให้บุคคลซึ่งได้รับความเสียหายอันเนื่องจากการฝ่าฝืนมาตรา ๕๐ มาตรา ๕๒ มาตรา ๕๓ หรือมาตรา ๕๕ มีสิทธิฟ้องคดีเรียกค่าเสียหายจากผู้กระทำการฝ่าฝืนนั้นได้ ในการฟ้องคดีเรียกค่าเสียหายตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค สมาคมหรือมูลนิธิที่คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภครับรองตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภค มีสิทธิฟ้องคดีเรียกค่าเสียหายแทนผู้บริโภคหรือสมาชิกของสมาคมหรือมูลนิธิได้ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๖๘ การฟ้องคดีเรียกค่าเสียหายตามมาตรา ๖๗ ถ้ามิได้นำคดีสู่ศาลภายในกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ผู้ได้รับความเสียหายรู้หรือควรจะได้รู้ถึงเหตุดังกล่าว ให้สิทธิในการนำคดีสู่ศาลเป็นอันสิ้นไป

หมวด ๖
บทกำหนดโทษ

ส่วนที่ ๑
โทษอาญา

มาตรา ๖๙ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๖ หรือมาตรา ๔๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๐ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๕๐ หรือมาตรา ๕๒ ต้องระวางโทษ ดังต่อไปนี้

(๑) กรณีผู้กระทำความผิดเป็นนิติบุคคล ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินร้อยละสิบของรายได้ในปีบัญชีก่อนปีที่กระทำความผิด หรือทั้งจำทั้งปรับ

(๒) กรณีผู้กระทำความผิดเป็นบุคคลธรรมดา ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินร้อยละสิบของรายได้ในปีก่อนปีที่กระทำความผิด หรือทั้งจำทั้งปรับ

ในกรณีที่เป็นกรกระทำความผิดในปีแรกของการประกอบธุรกิจ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๑ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียกของพนักงานเจ้าหน้าที่ตาม
มาตรา ๖๐ (๑) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๒ ผู้ใดขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตาม
มาตรา ๖๐ (๒) หรือ (๓) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำ
ทั้งปรับ

มาตรา ๗๓ ผู้ใดไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๖๑
ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๔ ผู้ใดเปิดเผยข้อเท็จจริงเกี่ยวกับกิจการหรือการดำเนินงาน
ของผู้ประกอบธุรกิจอันเป็นข้อเท็จจริงที่ตามปกติวิสัยของผู้ประกอบธุรกิจจะพึงสงวนไว้ไม่เปิดเผย
ซึ่งตนได้มาหรือล่วงรู้เนื่องจากการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี
หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ เว้นแต่เป็นการเปิดเผยในการปฏิบัติราชการหรือ
เพื่อประโยชน์ในการสอบสวน การพิจารณาคดี หรือการดำเนินการของสำนักงาน

ผู้ใดได้มาหรือล่วงรู้ข้อเท็จจริงใดจากบุคคลตามวรรคหนึ่งเปิดเผยข้อเท็จจริงนั้น
ในประการที่น่าจะเสียหายแก่ผู้ใดคนหนึ่ง ต้องระวางโทษเช่นเดียวกัน

มาตรา ๗๕ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดซึ่งต้องรับโทษตามพระราชบัญญัตินี้
เป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้นเกิดจากการสั่งการ หรือการกระทำ
ของบุคคลใด หรือไม่สั่งการ หรือไม่กระทำการอันเป็นหน้าที่ที่ต้องกระทำของกรรมการผู้จัดการหรือ
บุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับ
ความผิดนั้น ๆ ด้วย

มาตรา ๗๖ ผู้เสียหายมีสิทธิร้องทุกข์ความผิดตามมาตรา ๗๐ ต่อคณะกรรมการ
เพื่อพิจารณาตามพระราชบัญญัตินี้ แต่ไม่มีสิทธิฟ้องคดีอาญาด้วยตนเอง

มาตรา ๗๗ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการมีอำนาจ
เปรียบเทียบได้ ในการใช้อำนาจดังกล่าวคณะกรรมการอาจมอบหมายให้คณะอนุกรรมการ เลขานุการ
หรือพนักงานเจ้าหน้าที่กระทำการแทนได้

เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในระยะเวลา
ที่กำหนดแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ส่วนที่ ๒
โทษทางปกครอง

มาตรา ๗๘ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๕๑ ต้องชำระค่าปรับทางปกครองในอัตราไม่เกินสองแสนบาท และปรับอีกในอัตราไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทต่อวันตลอดเวลาที่ฝ่าฝืนอยู่

มาตรา ๗๙ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๕๓ หรือมาตรา ๕๕ ต้องชำระค่าปรับทางปกครองในอัตราดังต่อไปนี้

(๑) กรณีผู้กระทำความผิดเป็นนิติบุคคล ต้องชำระค่าปรับทางปกครองในอัตราไม่เกินร้อยละสิบของรายได้ในปีบัญชีก่อนปีที่กระทำความผิด

(๒) กรณีผู้กระทำความผิดเป็นบุคคลธรรมดา ต้องชำระค่าปรับทางปกครองในอัตราไม่เกินร้อยละสิบของรายได้ปีก่อนปีที่กระทำความผิด

ในกรณีที่เป็นการกระทำความผิดในปีแรกของการประกอบธุรกิจ ให้ชำระค่าปรับทางปกครองในอัตราไม่เกินหนึ่งล้านบาท

มาตรา ๘๐ ผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งตามมาตรา ๕๗ ต้องชำระค่าปรับทางปกครองในอัตราไม่เกินหกล้านบาท และปรับอีกในอัตราไม่เกินสามแสนบาทต่อวันตลอดเวลาที่ฝ่าฝืนอยู่

มาตรา ๘๑ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดซึ่งต้องรับโทษปรับทางปกครองตามพระราชบัญญัตินี้เป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้นเกิดจากการสั่งการหรือการกระทำของบุคคลใด หรือไม่สั่งการ หรือไม่กระทำการอันเป็นหน้าที่ที่ต้องกระทำของกรรมการผู้จัดการหรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย

มาตรา ๘๒ ในการพิจารณาออกคำสั่งลงโทษปรับทางปกครอง ให้คณะกรรมการคำนึงถึงความร้ายแรงแห่งพฤติกรรมที่กระทำผิด

ในกรณีที่ผู้ถูกลงโทษปรับทางปกครองไม่ยอมชำระค่าปรับทางปกครอง ให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับการบังคับทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับโดยอนุโลม และในกรณีที่ไม่มีเจ้าหน้าที่ดำเนินการบังคับตามคำสั่ง หรือมีแต่ไม่สามารถดำเนินการบังคับทางปกครองได้ ให้คณะกรรมการมีอำนาจฟ้องคดีต่อศาลปกครองเพื่อบังคับชำระค่าปรับ ในกรณีนี้ ถ้าศาลปกครองเห็นว่าคำสั่งให้ชำระค่าปรับนั้นชอบด้วยกฎหมาย ให้ศาลปกครองมีอำนาจพิจารณาพิพากษา และบังคับให้มีการยึดหรืออายัดทรัพย์สินขายทอดตลาดเพื่อชำระค่าปรับได้

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๘๓ ในวาระเริ่มแรก ให้คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า ตามพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่ พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าตามพระราชบัญญัตินี้ และปฏิบัติ หน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า ตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ให้ดำเนินการสรรหาและคัดเลือกกรรมการการแข่งขันทางการค้า ตามพระราชบัญญัตินี้ให้แล้วเสร็จภายในสองร้อยเจ็ดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๘๔ ให้อธิบดีกรมการค้าภายในปฏิบัติหน้าที่ของเลขาธิการจนกว่าจะมีการ แต่งตั้งเลขาธิการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ให้ดำเนินการแต่งตั้งเลขาธิการให้แล้วเสร็จภายใน หนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ได้แต่งตั้งคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าครั้งแรก

มาตรา ๘๕ เพื่อให้การปฏิบัติงานของสำนักงานดำเนินการไปได้อย่างมี ประสิทธิภาพ รัฐมนตรีอาจอนุมัติให้ข้าราชการในสังกัดกระทรวงพาณิชย์มาช่วยปฏิบัติงาน ในสำนักงานเป็นการชั่วคราว ไม่เกินสองคราว คราวละไม่เกินสองปี โดยให้ได้รับเงินเดือน ทางสังกัดเดิม

มาตรา ๘๖ ภายใต้บังคับมาตรา ๘๗ ให้ข้าราชการที่ปฏิบัติราชการในสำนักงาน คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าตามพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันพ้นกำหนดเวลาตามมาตรา ๘๗ เป็นข้าราชการของกรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ และให้ปฏิบัติหน้าที่ในสำนักงาน โดยให้ถือว่าการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว เป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการของกรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์

ให้ข้าราชการที่ปฏิบัติหน้าที่ในสำนักงานตามวรรคหนึ่งได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้าง รวมทั้งสิทธิและประโยชน์ต่าง ๆ เท่าที่เคยได้รับอยู่เดิมไปพลางก่อนจนกว่าจะได้บรรจุและแต่งตั้ง ให้ดำรงตำแหน่งในสำนักงาน แต่จะแต่งตั้งให้ได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างต่ำกว่าเงินเดือนหรือค่าจ้าง ที่ได้รับอยู่เดิมไม่ได้

มาตรา ๘๗ ข้าราชการตามมาตรา ๘๖ ซึ่งสมัครใจเปลี่ยนไปเป็นพนักงาน ของสำนักงานให้ใช้สิทธิแจ้งความจำนงเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชาภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับสำหรับผู้ไม่ได้ใช้สิทธิแจ้งความจำนงภายในระยะเวลาดังกล่าว ให้กลับไป ปฏิบัติหน้าที่ในกรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์

การบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการซึ่งสมัครใจเปลี่ยนไปเป็นพนักงานตามวรรคหนึ่ง ให้ดำรงตำแหน่งใดในสำนักงาน ให้เป็นไปตามอัตรากำลัง คุณสมบัติ และอัตราเงินเดือนหรือค่าจ้าง ตามที่คณะกรรมการกำหนด

ให้โอนเงินงบประมาณหมวดเงินเดือนและค่าจ้างของข้าราชการของกรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ ซึ่งได้รับการบรรจุและแต่งตั้งให้เป็นพนักงานของสำนักงานตามวรรคสอง ไปเป็นของสำนักงานนับแต่วันที่ได้รับการบรรจุและแต่งตั้ง

การบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการซึ่งสมัครใจเปลี่ยนไปเป็นพนักงานตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าเป็นการให้ออกจากราชการเพราะเลิกหรือยุบตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ หรือกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๘๘ ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หน้าที่ หนี้ และงบประมาณของกรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับงานของสำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า กรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ ไปเป็นของสำนักงาน

มาตรา ๘๙ บรรดากฎกระทรวง ประกาศ หลักเกณฑ์ หรือระเบียบที่ออกตามพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๒ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวง ประกาศ หรือระเบียบ ที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

การดำเนินการออกกฎกระทรวง ประกาศ หรือระเบียบตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสามร้อยหกสิบห้าวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากไม่สามารถดำเนินการได้ ให้รัฐมนตรีรายงานเหตุผลที่ไม่อาจดำเนินการได้ต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

อัตราค่าธรรมเนียม

(๑) การขอให้วินิจฉัยตามมาตรา ๕๖	ครั้งละ ๕๐,๐๐๐ บาท
(๒) ค่าคัดหรือรับรองสำเนาคำวินิจฉัยตามมาตรา ๕๖
หรือคำสั่งตามมาตรา ๕๗	หน้าละ ๑๐๐ บาท

บันทึกวิเคราะห์สรุป
สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุป สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

โดยที่พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน และมีบทบัญญัติบางประการไม่สอดคล้องกับรูปแบบและพฤติกรรมประกอบการประกอบธุรกิจที่เปลี่ยนแปลงไป อีกทั้งการกำกับดูแลการแข่งขันทางการค้าในปัจจุบันเป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า ซึ่งเป็นหน่วยงานที่ตั้งขึ้นภายในกรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ จึงไม่มีความคล่องตัวและขาดความเป็นอิสระในการกำกับดูแลการแข่งขันทางการค้า ทำให้การกำกับดูแลการประกอบธุรกิจให้มีการแข่งขันอย่างเสรีและเป็นธรรมไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร สมควรปรับปรุงมาตรการในการกำกับดูแลการแข่งขันทางการค้าให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นและมีองค์การกำกับดูแลการแข่งขันทางการค้าที่มีความคล่องตัวและมีความเป็นอิสระ เพื่อให้ทันต่อพัฒนาการของรูปแบบและพฤติกรรมประกอบการประกอบธุรกิจที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. มีสาระสำคัญเป็นการปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการแข่งขันทางการค้าโดยยกเลิกพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๒ และตรากฎหมายขึ้นใหม่ สรุปได้ดังนี้

๒.๑ ขอบเขตการบังคับใช้กฎหมาย

พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับกับการประกอบธุรกิจโดยทั่วไป โดยมีข้อยกเว้น เฉพาะการกระทำของราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค หรือราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ เฉพาะในส่วนที่ดำเนินการตามกฎหมายหรือมติของคณะรัฐมนตรีที่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการรักษาความมั่นคงของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ ผลประโยชน์ส่วนรวม หรือจัดให้มีสาธารณูปโภค กลุ่มเกษตรกร สหกรณ์ หรือชุมนุมสหกรณ์ซึ่งมีกฎหมายรับรอง และมีวัตถุประสงค์ดำเนินการทางธุรกิจเพื่อประโยชน์ในการประกอบอาชีพของเกษตรกร และธุรกิจที่มีกฎหมายเฉพาะกำกับดูแล ในเรื่องการแข่งขันทางการค้า (ร่างมาตรา ๔)

๒.๒ คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า

(๑) คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าประกอบด้วยประธานกรรมการ รองประธานกรรมการหนึ่งคน และกรรมการอื่นอีกห้าคน ซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งจากบุคคลที่ผ่าน

การคัดเลือกโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี โดยมีเลขาธิการคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าเป็นเลขานุการคณะกรรมการ ทั้งนี้ กรรมการต้องเป็นผู้ที่มีผลงานหรือเคยปฏิบัติงานที่แสดงให้เห็นถึงการเป็นผู้มีความรู้ และมีความเชี่ยวชาญหรือมีประสบการณ์ไม่น้อยกว่าสิบปี ในสาขา นิติศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ การเงิน การบัญชี อุตสาหกรรม การบริหารธุรกิจ การคุ้มครองผู้บริโภค หรือในสาขาอื่น อันจะเป็นประโยชน์ต่อการกำกับดูแลการแข่งขันทางการค้า (ร่างมาตรา ๗ และร่างมาตรา ๘)

(๒) ประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ และกรรมการเป็นผู้ปฏิบัติงานเต็มเวลา โดยได้รับค่าตอบแทน ค่าใช้จ่ายในการปฏิบัติหน้าที่ และสิทธิประโยชน์อื่นตามที่ คณะรัฐมนตรีกำหนด ทั้งนี้ ให้มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละหกปี และให้ดำรงตำแหน่งได้เพียงสองวาระ นอกจากนี้ ได้กำหนดข้อห้ามของประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ และกรรมการ ภายหลังจากที่พ้นจากตำแหน่งโดยห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งกรรมการ ผู้จัดการ หรือผู้มีอำนาจในการบริหารหรือจัดการในบริษัทจำกัด บริษัทมหาชนจำกัด หรือธุรกิจอื่นใดที่อยู่ภายใต้บังคับพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่จะได้พ้นจากตำแหน่งมาแล้วไม่น้อยกว่าสองปี (ร่างมาตรา ๑๓ ร่างมาตรา ๑๖ และร่างมาตรา ๒๓)

(๓) คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่กำกับดูแลการประกอบธุรกิจและกำหนด มาตรการเพื่อให้มีการแข่งขันทางการค้าอย่างเสรีและเป็นธรรม พิจารณาเรื่องร้องเรียนและสอบสวน การกระทำความผิด ดำเนินคดีอาญา และกำหนดโทษปรับทางปกครองตามพระราชบัญญัตินี้ อีกทั้ง ให้คณะกรรมการมีอำนาจประกาศแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ให้มีอำนาจหน้าที่สืบสวนและสอบสวน เกี่ยวกับการกระทำความผิด ออกระเบียบหรือประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติ และ วางระเบียบการสืบสวนและสอบสวนของคณะอนุกรรมการสอบสวนและพนักงานเจ้าหน้าที่ ตลอดจน ออกระเบียบหรือข้อบังคับเกี่ยวกับโครงสร้างองค์กร การบริหารงานบุคคล การงบประมาณ การเงิน และทรัพย์สิน และการดำเนินงานอื่นของสำนักงาน (ร่างมาตรา ๑๗)

นอกจากนี้ คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณา หรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมาย และหากคณะกรรมการเห็นว่าการดำเนินการสอบสวนเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดที่มีความซับซ้อนจำเป็นต้องใช้วิธีการสืบสวน สอบสวนและรวบรวมพยานหลักฐานเป็นพิเศษ ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการสอบสวนเพื่อทำหน้าที่สืบสวนและสอบสวนเกี่ยวกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้แล้วให้ รายงานสรุปผลการดำเนินงานพร้อมความเห็นต่อคณะกรรมการ (ร่างมาตรา ๒๐ และร่างมาตรา ๒๑)

(๔) ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ประธานกรรมการ รองประธาน กรรมการ กรรมการ และอนุกรรมการสอบสวนเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา และมี อำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ร่างมาตรา ๒๔)

๒.๓ สำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า

(๑) จัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าขึ้นเป็นหน่วยงาน ของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการและไม่เป็นรัฐวิสาหกิจ และให้มีฐานะเป็นนิติบุคคล โดยกิจการของ สำนักงานไม่อยู่ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ กฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน แต่พนักงานและลูกจ้างของ สำนักงานต้องได้รับประโยชน์ตอบแทนไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน (ร่างมาตรา ๒๗)

(๒) สำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้ามีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบ งานธุรการของคณะกรรมการและคณะอนุกรรมการ ติดตามพฤติกรรมของผู้ประกอบธุรกิจที่อาจ

ก่อให้เกิดการฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้ ศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์ วิจัยเกี่ยวกับสินค้า การบริการ และ พฤติกรรมในการประกอบธุรกิจ รวมทั้งเสนอแนะแนวทางและให้ความเห็นในการส่งเสริม พัฒนา และกำกับดูแลการประกอบธุรกิจ รับเรื่องร้องเรียนที่บุคคลใดอ้างว่าได้มีการฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้ และดำเนินการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานในเรื่องที่ร้องเรียน ตลอดจนถือ กรรมสิทธิ์ มีสิทธิครอบครอง และก่อตั้งสิทธิหรือทำนิติกรรมใด ๆ เกี่ยวกับทรัพย์สิน (ร่างมาตรา ๒๙)

(๓) ให้มีเลขาธิการคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าซึ่งประธานกรรมการ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการเป็นผู้แต่งตั้ง โดยรับผิดชอบการปฏิบัติงานของสำนักงานขึ้นตรง ต่อประธานกรรมการ และเป็นผู้บังคับบัญชาพนักงานและลูกจ้างของสำนักงาน ตลอดจนมีอำนาจ หน้าที่บรรจู้ แต่งตั้ง ถอดถอน และลงโทษทางวินัยพนักงานและลูกจ้าง ตลอดจนวางระเบียบเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของสำนักงานโดยไม่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับหรือมติที่คณะกรรมการกำหนด (ร่างมาตรา ๓๐ ร่างมาตรา ๓๑ และร่างมาตรา ๓๘)

(๔) เลขาธิการคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี และดำรงตำแหน่งได้ไม่เกินสองวาระติดต่อกัน และกำหนดข้อห้ามของเลขาธิการภายหลังจากที่พ้น จากตำแหน่งโดยห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งกรรมการ ผู้จัดการ หรือผู้มีอำนาจในการบริหารหรือจัดการ ในบริษัทจำกัด บริษัทมหาชนจำกัด หรือธุรกิจอื่นใดที่อยู่ภายใต้บังคับพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่จะได้ พ้นจากตำแหน่งมาแล้วไม่น้อยกว่าสองปี (ร่างมาตรา ๓๕ และร่างมาตรา ๔๓)

(๕) เงินและทรัพย์สินในการดำเนินงานของสำนักงานประกอบด้วยเงินและ ทรัพย์สินที่ได้รับโอนมา เงินที่รัฐบาลจ่ายให้เป็นทุนเพิ่มเติม เงินอุดหนุนทั่วไปที่รัฐบาลจัดสรรให้ ค่าธรรมเนียม ค่าตอบแทน ค่าบริการ หรือรายได้จากการดำเนินงาน และเงินอุดหนุนจากต่างประเทศ รวมทั้งองค์การระหว่างประเทศ ตลอดจนเงินและทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้ และดอกผลหรือผลประโยชน์ใด ๆ ที่เกิดจากเงินหรือทรัพย์สินของสำนักงาน ทั้งนี้ บรรดารายได้ทั้งปวงที่สำนักงานได้รับให้ตกเป็นของ สำนักงาน โดยไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน (ร่างมาตรา ๔๔ และร่างมาตรา ๔๕)

(๖) ให้สำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าจัดทำงบการเงิน และบัญชีทำการของสำนักงานส่งผู้สอบบัญชีภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีงบประมาณ โดยใน ทุกรอบปีงบประมาณ ให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชีและประเมินผลการใช้จ่ายเงิน และทรัพย์สินของสำนักงาน และให้สำนักงานเป็นหน่วยรับตรวจตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน (ร่างมาตรา ๔๙)

๒.๔ การป้องกันการผูกขาดและการค้าที่ไม่เป็นธรรม

(๑) กำหนดลักษณะของการกระทำที่ห้ามมิให้ผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือ ตลาดกระทำการตามที่กำหนด เช่น กำหนดหรือรักษาระดับราคาซื้อหรือขายสินค้าหรือค่าบริการ อย่างไม่เป็นธรรม กำหนดเงื่อนไขในลักษณะที่ไม่เป็นธรรมให้ผู้ประกอบธุรกิจอื่นซึ่งเป็นลูกค้าของตน ต้องจำกัดการบริการ การผลิต การซื้อ หรือการจำหน่ายสินค้า หรือแทรกแซงการประกอบธุรกิจของ ผู้อื่นโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร (ร่างมาตรา ๕๐)

(๒) กำหนดหน้าที่ของผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิด การลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญในตลาดสินค้าใดสินค้าหนึ่งหรือบริการใดบริการหนึ่ง โดยจะต้อง แจ้งผลการรวมธุรกิจดังกล่าวต่อคณะกรรมการภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่รวมธุรกิจ (ร่างมาตรา ๕๑)

(๓) ห้ามมิให้ผู้ประกอบธุรกิจใดตกลงกับผู้ประกอบธุรกิจอื่นที่แข่งขันในตลาด สินค้าหรือบริการเดียวกัน กระทำการใด ๆ อันเป็นการผูกขาด หรือลดการแข่งขัน หรือจำกัดการ

แข่งขันในตลาดนั้นในลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่กำหนด เช่น กำหนดราคาซื้อหรือราคาขายสินค้าหรือบริการเป็นราคาตามที่ตกลงกัน กำหนดข้อตกลงหรือเงื่อนไขลักษณะสมบูรณ์เพื่อให้ฝ่ายหนึ่งได้รับการประมวลหรือประมวลราคาสินค้าหรือบริการ หรือกำหนดแบ่งท้องที่ที่ผู้ประกอบการธุรกิจแต่ละรายจะจำหน่าย หรือลดการจำหน่าย หรือซื้อสินค้าหรือบริการได้ในท้องที่นั้น โดยผู้ประกอบการธุรกิจอื่นจะไม่ซื้อหรือจำหน่ายหรือซื้อสินค้าหรือบริการนั้น (ร่างมาตรา ๕๒)

(๔) ห้ามมิให้ผู้ประกอบธุรกิจใดตกลงกับผู้ประกอบธุรกิจอื่นกระทำการใด ๆ อันเป็นการผูกขาดหรือลดการแข่งขันหรือจำกัดการแข่งขันในตลาดสินค้าใดสินค้าหนึ่งหรือบริการใดบริการหนึ่งในลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่กำหนด เช่น ลดคุณภาพของสินค้าหรือบริการให้ต่ำกว่าที่เคยผลิตจำหน่ายหรือให้บริการโดยจำหน่ายในราคาเดิมหรือสูงขึ้น หรือกำหนดเงื่อนไขหรือวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการซื้อหรือการจำหน่ายสินค้าหรือการบริการเพื่อให้ปฏิบัติตามที่ตกลงกัน และกำหนดข้อยกเว้นลักษณะของการกระทำที่สามารถกระทำได้ (ร่างมาตรา ๕๓ และร่างมาตรา ๕๔)

(๕) ห้ามมิให้ผู้ประกอบธุรกิจกระทำการใด ๆ อันมิใช่การประกอบธุรกิจอย่างเป็นธรรม และมีผลเป็นการทำลาย ทำให้เสียหาย ชัดขวาง กีดกัน หรือจำกัดการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบธุรกิจอื่น หรือทำให้ผู้อื่นไม่อาจประกอบธุรกิจ (ร่างมาตรา ๕๕)

(๖) กำหนดมาตรการเพื่ออำนวยความสะดวกแก่การประกอบธุรกิจ โดยผู้ประกอบการสามารถยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการเพื่อขอให้พิจารณาวินิจฉัยล่วงหน้าเกี่ยวกับลักษณะการกระทำของผู้ประกอบธุรกิจที่อาจเป็นการฝ่าฝืนบทบัญญัติตามพระราชบัญญัตินี้ โดยคำวินิจฉัยของคณะกรรมการมีผลผูกพันเฉพาะผู้ร้องขอ และตามขอบเขตระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนด ทั้งนี้ คณะกรรมการอาจกำหนดเงื่อนไขใด ๆ ให้ผู้ประกอบการต้องปฏิบัติได้ (ร่างมาตรา ๕๖)

(๗) ให้คณะกรรมการมีอำนาจสั่งเป็นหนังสือให้ผู้ประกอบธุรกิจระงับ หยุด หรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงการกระทำ หากมีหลักฐานอันควรเชื่อได้ว่าผู้ประกอบธุรกิจฝ่าฝืนหรือจะฝ่าฝืนบทบัญญัติตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ หากผู้ประกอบการไม่เห็นด้วยกับคำสั่ง ให้มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง (ร่างมาตรา ๕๗)

๒.๕ พนักงานเจ้าหน้าที่

(๑) ให้อำนาจพนักงานเจ้าหน้าที่มีหนังสือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำ แจ้งข้อเท็จจริงหรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือส่งเอกสารหรือหลักฐานใด ๆ เพื่อตรวจสอบ หรือเข้าไปในสถานที่ทำการ สถานที่ผลิต สถานที่จำหน่าย สถานที่รับซื้อ สถานที่เก็บสินค้า สถานที่ให้บริการของผู้ประกอบธุรกิจหรือของบุคคลใด หรือสถานที่อื่นที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าจะมีการฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ เพื่อตรวจสอบให้การเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ หรือเพื่อตรวจค้นและยึดหรืออายัดเอกสาร บัญชี ทะเบียน หรือพยานหลักฐานอื่นเพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบ และดำเนินคดีตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๖๐)

(๒) ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา และเพื่อประโยชน์ในการจับกุมผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเช่นเดียวกับพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา นอกจากนี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งคณะกรรมการประกาศแต่งตั้งมีอำนาจสืบสวนและสอบสวนเกี่ยวกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้เช่นเดียวกับพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ร่างมาตรา ๖๔ ถึงร่างมาตรา ๖๖)

๒.๖ การฟ้องเรียกค่าเสียหาย

ให้บุคคลซึ่งได้รับความเสียหายอันเนื่องมาจากการฝ่าฝืนบทบัญญัติตามพระราชบัญญัตินี้มีสิทธิฟ้องเรียกค่าเสียหายจากผู้กระทำการฝ่าฝืนได้ และให้คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค สมาคมหรือมูลนิธิที่คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภครับรองตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภคมีสิทธิฟ้องคดีเรียกค่าเสียหายแทนผู้บริโภคหรือสมาชิกของสมาคมหรือมูลนิธิได้ ทั้งนี้ การฟ้องเรียกค่าเสียหายจากผู้กระทำการฝ่าฝืน ถ้ามิได้นำคดีสู่ศาลภายในกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ผู้ได้รับความเสียหายรู้หรือควรจะได้รู้ถึงเหตุดังกล่าว ให้สิทธิในการนำคดีสู่ศาลเป็นอันสิ้นไป (ร่างมาตรา ๖๗ และร่างมาตรา ๖๘)

๒.๗ บทกำหนดโทษ

กำหนดโทษสำหรับผู้กระทำการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ โดยอาจได้รับโทษอาญาหรือโทษทางปกครอง แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับลักษณะความร้ายแรงของการกระทำความผิด โดยหากเป็นความผิดที่มีโทษอาญา ให้คณะกรรมการมีอำนาจเปรียบเทียบได้ และคณะกรรมการอาจมอบหมายให้คณะอนุกรรมการ เลขานุการ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่กระทำการเปรียบเทียบแทนได้ (ร่างมาตรา ๖๙ ถึงร่างมาตรา ๗๗)

สำหรับโทษทางปกครอง ให้คณะกรรมการพิจารณาออกคำสั่งลงโทษปรับทางปกครองโดยคำนึงถึงความร้ายแรงแห่งพฤติกรรมที่กระทำความผิด และในกรณีที่ผู้ถูกลงโทษปรับทางปกครองไม่ยอมชำระค่าปรับทางปกครอง ให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับการบังคับทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับโดยอนุโลม และในกรณีที่ไม่มีเจ้าหน้าที่ดำเนินการบังคับตามคำสั่ง หรือมีแต่ไม่สามารถดำเนินการบังคับทางปกครองได้ ให้คณะกรรมการมีอำนาจฟ้องคดีต่อศาลปกครองเพื่อบังคับชำระค่าปรับ (ร่างมาตรา ๗๘ ถึงร่างมาตรา ๘๒)

๒.๘ บทเฉพาะกาล

(๑) ให้คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าตามพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเป็นคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าตามพระราชบัญญัตินี้ และปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าตามพระราชบัญญัตินี้ และให้อธิบดีกรมการค้าภายใน ปฏิบัติหน้าที่ของเลขานุการจนกว่าจะมีการแต่งตั้งเลขานุการตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๘๓ และร่างมาตรา ๘๔)

(๒) เพื่อให้การปฏิบัติงานของสำนักงานดำเนินการไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ รัฐมนตรีอาจอนุมัติให้ข้าราชการในสังกัดกระทรวงพาณิชย์มาช่วยปฏิบัติงานในสำนักงานเป็นการชั่วคราว ไม่เกินสองคราว คราวละไม่เกินสองปี โดยให้ได้รับเงินเดือนทางสังกัดเดิม (ร่างมาตรา ๘๕)

(๓) ให้ข้าราชการที่ปฏิบัติราชการในสำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าตามพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๒ ใช้สิทธิแจ้งความจำนงเปลี่ยนไปเป็นพนักงานของสำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าตามพระราชบัญญัติภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ โดยการบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการซึ่งสมัครใจเปลี่ยนไปเป็นพนักงานดังกล่าวให้ดำรงตำแหน่งใดในสำนักงานให้เป็นไปตามอัตราค่าจ้าง คุณสมบัติ และอัตราเงินเดือนหรือค่าจ้างที่คณะกรรมการกำหนด ส่วนข้าราชการซึ่งไม่ได้ใช้สิทธิแจ้งความจำนงภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้เป็นข้าราชการของกรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ และให้ปฏิบัติหน้าที่ในสำนักงานโดยให้ถือว่าการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการของกรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ (ร่างมาตรา ๘๖ และร่างมาตรา ๘๗)

(๔) ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หน้าที่ และงบประมาณของ กรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับงานของสำนักงานคณะกรรมการ การแข่งขันทางการค้า กรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ ไปเป็นของสำนักงาน (ร่างมาตรา ๘๘)

(๕) บรรดากฎกระทรวง ประกาศ หลักเกณฑ์ หรือระเบียบที่ออกตาม พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๒ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวง ประกาศ หรือระเบียบ ที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และให้ดำเนินการออกกฎกระทรวง ประกาศ หรือระเบียบให้แล้วเสร็จภายในสามร้อยหกสิบห้าวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากไม่สามารถดำเนินการได้ ให้รัฐมนตรีรายงานเหตุผลที่ไม่อาจดำเนินการได้ต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อทราบ (ร่างมาตรา ๘๙)

๓. ข้อมูลทางวิชาการประกอบการพิจารณา

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. สำนักงาน คณะกรรมการกฤษฎีกาได้ศึกษากฎหมายต่างประเทศเพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณา สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

๓.๑ สิงคโปร์ รัฐบัญญัติว่าด้วยการแข่งขันทางการค้า (Competition Act) ซึ่งเป็น กฎหมายหลักเกี่ยวกับการกำกับดูแลการแข่งขันทางการค้า มีสาระสำคัญดังนี้

(๑) คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า

(ก) องค์ประกอบ มีประธานกรรมการและกรรมการอื่นอีกไม่น้อยกว่า ๒ คน และไม่เกิน ๑๖ คน ซึ่งแต่งตั้งโดยรัฐมนตรีจากบุคคลที่มีความสามารถและประสบการณ์ในด้าน อุตสาหกรรม พาณิชยกรรม หรือการบริหารจัดการ หรือมีคุณสมบัติทางวิชาชีพหรือคุณสมบัติอื่น ที่เหมาะสมกับการเป็นกรรมการการแข่งขันทางการค้า ในกรณี รัฐมนตรีอาจแต่งตั้งเลขาธิการ (Chief Executive) เป็นกรรมการด้วยก็ได้

(ข) วาระการดำรงตำแหน่ง ให้ดำรงตำแหน่งเป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๓ ปี และไม่เกิน ๕ ปี ตามที่รัฐมนตรีจะกำหนด โดยกรรมการที่พ้นจากตำแหน่งเมื่อครบวาระอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้

(ค) อำนาจหน้าที่ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ในการกำกับดูแล พฤติกรรมในตลาดเพื่อส่งเสริมให้มีการเพิ่มความสามารถในการผลิต การนวัตกรรม และการแข่งขัน ในตลาดสิงคโปร์ รวมทั้งการเสนอแนะนโยบายเกี่ยวกับการแข่งขันทางการค้าต่อรัฐบาลและหน่วยงานอื่น ของรัฐ

(ง) ความสัมพันธ์กับหน่วยงานกำกับดูแลธุรกิจเฉพาะ ในกรณีที่ธุรกิจใดอยู่ ภายใต้บังคับของหน่วยงานกำกับดูแลตามกฎหมายเฉพาะ การใช้อำนาจของหน่วยงานดังกล่าวหรือ คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าย่อมไม่ถือเป็นการตัดอำนาจซึ่งกันและกัน อย่างไรก็ตาม รัฐมนตรี อาจออกกฎเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการประสานการใช้อำนาจระหว่างหน่วยงานได้

(จ) เลขาธิการ ให้คณะกรรมการโดยความเห็นชอบของรัฐมนตรีแต่งตั้ง เลขาธิการ เป็นผู้บริหารสูงสุดของหน่วยงานปฏิบัติหน้าที่ตามที่คณะกรรมการมอบหมาย โดยมีวาระ และเงื่อนไขการดำรงตำแหน่งตามที่คณะกรรมการกำหนด และการถอดถอนจากตำแหน่งต้องได้รับความ เห็นชอบของรัฐมนตรี

(๒) การควบคุมพฤติกรรมการแข่งขันทางการค้า

(ก) ขอบเขตการใช้บังคับ กฎหมายนี้มีผลใช้บังคับกับการกระทำใด ๆ นอกประเทศสิงคโปร์ที่มีผลเป็นการฝ่าฝืนบทบัญญัติของกฎหมายในประเทศสิงคโปร์ แต่ไม่ใช่บังคับกับการกระทำใด ๆ ของรัฐบาลหรือหน่วยงานที่จัดตั้งขึ้นโดยกฎหมาย

(ข) การใช้อำนาจเหนือตลาดโดยมิชอบ (Abuse of dominant position) กำหนดห้ามการใช้อำนาจเหนือตลาดโดยมิชอบ ซึ่งรวมถึงการใช้พฤติกรรมทำลายคู่แข่ง การจำกัดการผลิต การตลาด หรือการพัฒนาสินค้าอันเป็นผลเสียต่อผู้บริโภค การใช้เงื่อนไขทางการค้าที่แตกต่างกันในธุรกรรมลักษณะเดียวกันระหว่างคู่ค้าต่าง ๆ และการกำหนดเงื่อนไขการทำสัญญาที่ไม่เป็นไปตามทางการค้าปกติ ส่วนคำว่า “อำนาจเหนือตลาด” นั้น มิได้กำหนดเกณฑ์การพิจารณาไว้โดยเฉพาะ และข้อห้ามนี้ไม่ใช่บังคับกับกรณียกเว้นตามที่กฎหมายกำหนด (excluded cases)

(ค) ความตกลงที่มีผลเป็นการลดหรือจำกัดการแข่งขัน (Agreements preventing, restricting or distorting competition) กำหนดข้อห้ามการทำความตกลงลักษณะดังกล่าวระหว่างผู้ประกอบการธุรกิจ ซึ่งรวมถึงการกำหนดราคาซื้อขาย การจำกัดหรือควบคุมการผลิต การตลาด การพัฒนาทางเทคนิค หรือการลงทุน การแบ่งตลาดหรือแหล่งอุปทาน การกำหนดเงื่อนไขที่แตกต่างกันระหว่างคู่ค้า หรือการกำหนดเงื่อนไขการทำสัญญาที่ไม่เป็นไปตามทางการค้าปกติ แต่ไม่ใช่บังคับกับความตกลงที่ได้รับยกเว้นตามที่กฎหมายกำหนด

(ง) การควบรวมกิจการ (mergers) กำหนดห้ามควบรวมกิจการที่จะส่งผลเป็นการลดการแข่งขันทางการค้าในตลาดสินค้าหรือบริการโดยอ้อมที่สำคัญ โดยการควบรวมกิจการให้หมายความรวมถึงการรวมกิจการสองแห่งเข้าเป็นกิจการเดียวกัน การเข้าควบคุมกิจการทั้งหมดหรือบางส่วน และการซื้อสินทรัพย์ของอีกกิจการหนึ่งจนทำให้ได้มาซึ่งอำนาจในการควบคุมกิจการนั้น แต่ไม่ใช่บังคับกับการควบรวมที่ได้รับยกเว้นตามที่กฎหมายกำหนด

(จ) การขอให้วินิจฉัยล่วงหน้า ผู้ประกอบธุรกิจอาจยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการเพื่อให้พิจารณาวินิจฉัยว่าการกระทำใด ๆ จะเป็นการฝ่าฝืนข้อห้ามเกี่ยวกับการใช้อำนาจเหนือตลาดโดยมิชอบ การตกลงระหว่างกันที่มีผลเป็นการลดหรือจำกัดการแข่งขัน หรือการควบรวมกิจการที่ต้องห้ามหรือไม่ และหากคณะกรรมการวินิจฉัยว่าการกระทำนั้นจะไม่เป็นการฝ่าฝืนกฎหมาย ผู้ยื่นคำร้องจะได้รับความคุ้มกันจากการดำเนินคดีภายใต้เงื่อนไขที่กำหนด เว้นแต่ต่อมาจะปรากฏว่าข้อมูลที่คณะกรรมการใช้ในการวินิจฉัยไม่ถูกต้องหรือครบถ้วน หรือมีพฤติการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปจากวันที่มีคำวินิจฉัย

(๓) การสอบสวนการกระทำผิด

คณะกรรมการมีอำนาจสอบสวนการกระทำผิดและอาจแต่งตั้งพนักงานสอบสวน (inspector) ทำหน้าที่สอบสวนแทนได้ โดยในการสอบสวนนั้น คณะกรรมการหรือพนักงานสอบสวนมีอำนาจเรียกเอกสารหรือข้อมูลจากบุคคลใด ๆ รวมทั้งสามารถเข้าไปในสถานที่ ๆ ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นสถานที่ใช้ประกอบกิจการที่เป็นการฝ่าฝืนข้อห้ามเกี่ยวกับการใช้อำนาจเหนือตลาดโดยมิชอบ การตกลงระหว่างกันที่มีผลเป็นการลดหรือจำกัดการแข่งขัน หรือการควบรวมกิจการที่ต้องห้ามโดยไม่ต้องมีหมาย โดยเจ้าหน้าที่สอบสวนจะต้องแสดงหลักฐานการมอบอำนาจและรายละเอียดของขอบเขตและวัตถุประสงค์ในการสอบสวน อย่างไรก็ตาม หากมีความจำเป็นต้องค้นสถานที่ใดคณะกรรมการหรือพนักงานสอบสวนก็ต้องขอหมายศาล

(๔) มาตรการบังคับ

ในกรณีที่คณะกรรมการวินิจฉัยว่าได้มีการกระทำความผิดตามกฎหมายนี้ คณะกรรมการอาจสั่งให้มีการระงับหรือแก้ไขการกระทำที่ฝ่าฝืน และสั่งให้ชำระค่าปรับซึ่งจะต้องไม่เกินร้อยละ ๑๐ ของรายได้กิจการในสิงคโปร์สำหรับแต่ละปีที่มีการกระทำความผิด แต่ต้องไม่เกินสามปี

(๕) การอุทธรณ์

ให้มีคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์คณะหนึ่งประกอบด้วยกรรมการไม่เกิน ๓๐ คน แต่งตั้งโดยรัฐมนตรีจากบุคคลที่มีความสามารถและประสบการณ์ในด้านอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม หรือการบริหารจัดการ หรือมีคุณสมบัติทางวิชาชีพหรือคุณสมบัติอื่นที่เหมาะสม แต่ประธานกรรมการพิจารณาอุทธรณ์จะต้องแต่งตั้งจากบุคคลซึ่งมีคุณสมบัติครบถ้วนสำหรับผู้พิพากษาศาลสูงสุด ส่วนวาระการดำรงตำแหน่งให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีกำหนด โดยรัฐมนตรีอาจถอดถอนกรรมการพิจารณาอุทธรณ์คนใดก็ได้โดยไม่ต้องระบุเหตุผล และในการพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ให้กรรมการตั้งแต่สามคนขึ้นไปประกอบเป็นองค์คณะ

คู่ความที่ไม่พอใจกับคำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์อาจยื่นฟ้องต่อศาลยุติธรรมได้เฉพาะในกรณีที่ได้แย้งประเด็นข้อกฎหมายและจำนวนค่าปรับเท่านั้น

(๖) บทบัญญัติอื่น ๆ

(ก) ในกรณีที่คณะกรรมการแข่งขันทางการค้าได้วินิจฉัยว่าผู้ประกอบการกระทำความผิดเกี่ยวกับการแข่งขันทางการค้าตามกฎหมายนี้ บุคคลใดที่ได้รับความเสียหายจากการกระทำดังกล่าวมีสิทธิฟ้องคดีเรียกค่าเสียหายจากผู้กระทำความผิดได้ภายในสองปีนับแต่วันที่คำวินิจฉัย คำวินิจฉัยอุทธรณ์ หรือคำพิพากษา แล้วแต่กรณี

(ข) คณะกรรมการต้องรักษาข้อมูลที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายนี้เป็นความลับ และให้เปิดเผยได้เฉพาะเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติการเพื่อให้การเป็นไปตามกฎหมายนี้

(ค) บุคคลใดจะเรียกหรือค่าเสียหายจากคณะกรรมการ พนักงานสอบสวน และพนักงานเจ้าหน้าที่ อันเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายนี้ไม่ได้

๓.๒ มาเลเชีย มีกฎหมายที่เกี่ยวข้องคือ รัฐบัญญัติว่าด้วยคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า ค.ศ. ๒๐๑๐ (Competition Commission Act 2010) ซึ่งมีสาระสำคัญเป็นการกำหนดองค์ประกอบ อำนาจหน้าที่ และหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ด้านการแข่งขันทางการค้า และรัฐบัญญัติว่าด้วยการแข่งขันทางการค้า (Competition Act 2010) ซึ่งมีสาระสำคัญเป็นการป้องกันพฤติกรรมที่อาจมีผลเป็นการลดหรือจำกัดการแข่งขันทางการค้า ทั้งนี้ กฎหมายมาเลเชียมีความคล้ายคลึงกฎหมายสิงคโปร์เป็นส่วนใหญ่ โดยมีความแตกต่างกันในรายละเอียดเพียงเล็กน้อยในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า แต่งตั้งโดยนายกรัฐมนตรี โดยคำแนะนำของรัฐมนตรี ประกอบด้วยประธานกรรมการ กรรมการผู้แทนรัฐบาลจำนวน ๔ คน และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิอีกไม่น้อยกว่า ๓ คน แต่ไม่เกิน ๕ คน จากบุคคลที่มีความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับธุรกิจ อุตสาหกรรม พาณิชยกรรม กฎหมาย เศรษฐศาสตร์ การบริหารราชการ การแข่งขันทางการค้า การคุ้มครองผู้บริโภค หรือคุณสมบัติอื่นที่เหมาะสมตามที่รัฐมนตรีกำหนด โดยกรรมการมีวาระการดำรงตำแหน่งไม่เกินสามปี และอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรง

ตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันไม่ได้ นอกจากนี้ ประธานกรรมการจะต้องไม่ดำรงตำแหน่งใด ๆ ว่าจะมีค่าตอบแทนหรือไม่ เว้นแต่ได้รับความเห็นชอบเป็นหนังสือจากรัฐมนตรี ส่วนกรรมการจะดำรงตำแหน่งที่ต้องปฏิบัติหน้าที่เต็มเวลาในบริษัทที่มีหลักทรัพย์จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ไม่ได้ เว้นแต่ได้รับความเห็นชอบเป็นหนังสือจากรัฐมนตรี

(๒) นายกรัฐมนตรีอาจถอดถอนกรรมการการแข่งขันทางการค้าเมื่อมีเหตุจำเป็นเพื่อประสิทธิภาพและความประหยัดในการปฏิบัติการของคณะกรรมการ

(๓) การทำความตกลงลดหรือจำกัดการแข่งขัน (Anti-competitive agreement) ได้กำหนดให้คณะกรรมการมีอำนาจยกเว้นความผิดให้แก่บุคคลใดที่สามารถแสดงได้ว่าการตกลงนั้นก่อให้เกิดประโยชน์ด้านการพัฒนาเทคโนโลยี ประสิทธิภาพ หรือสังคม ซึ่งมีความคุ้มค่าเมื่อเทียบกับผลเสียที่จะเกิดขึ้น และไม่เป็นการขจัดการแข่งขันโดยสิ้นเชิง (individual exemption) ตลอดจนมีอำนาจกำหนดลักษณะของการกระทำที่ไม่ถือเป็นความผิดเป็นการทั่วไป (block exemption)

(๔) กฎหมายว่าด้วยการแข่งขันทางการค้าไม่มีบทบัญญัติเกี่ยวกับการรวมกิจการ และไม่มีการขอให้คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าวินิจฉัยล่วงหน้า

(๕) ในกรณีที่คณะกรรมการวินิจฉัยว่าผู้ใดกระทำความผิดเกี่ยวกับการแข่งขันทางการค้า นอกจากจะมีคำสั่งให้หยุดหรือแก้ไขการกระทำที่ฝ่าฝืนแล้ว คณะกรรมการอาจสั่งปรับเป็นเงินจำนวนไม่เกินร้อยละ ๑๐ ของรายได้ทั่วโลก (worldwide turnover) ของกิจการตลอดระยะเวลาที่มีการฝ่าฝืน อย่างไรก็ตาม คณะกรรมการอาจพิจารณาลดโทษได้หากเห็นว่าผู้กระทำความผิดได้สำราญหรือให้ความร่วมมือกับการสอบสวน (leniency regime)

(๖) คณะกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ (Competition Appeal Tribunal) ประกอบด้วยประธานกรรมการซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้พิพากษาศาลสูงสุดโดยคำแนะนำของประธานศาลสูงสุด และกรรมการอื่นอีกจำนวนไม่น้อยกว่า ๗ คน แต่ไม่เกิน ๒๐ คน ซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งโดยคำแนะนำของรัฐมนตรี ทั้งนี้ ประธานกรรมการและกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์มีวาระการดำรงตำแหน่งไม่เกินหกปี

๓.๓ ญีปุ่น พระราชบัญญัติป้องกันการผูกขาดและรักษาการค้าที่เป็นธรรม (Act on Prohibition of Private Monopolization and Maintenance of Fair Trade) เป็นกฎหมายหลักเกี่ยวกับการกำกับดูแลการแข่งขันทางการค้า สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

(๑) คณะกรรมการการค้าที่เป็นธรรม (Fair Trade Commission)

(ก) เป็นหน่วยงานในสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรีแต่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้โดยอิสระ

(ข) ประกอบด้วยประธานกรรมการและกรรมการอีกจำนวน ๔ คน ซึ่งแต่งตั้งโดยนายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของสภาทั้งสองจากบุคคลที่มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบห้าปี บริบูรณ์ และมีความรู้และประสบการณ์ด้านกฎหมายหรือเศรษฐศาสตร์

(ค) ประธานกรรมการและกรรมการมีวาระการดำรงตำแหน่งห้าปี และอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้ แต่จะต้องพ้นจากตำแหน่งเมื่อมีอายุครบเจ็ดสิบปี

(ง) นายกรัฐมนตรีจะถอดถอนประธานกรรมการและกรรมการออกจากตำแหน่งโดยไม่ได้รับความยินยอมของบุคคลดังกล่าวมิได้ เว้นแต่เป็นกรณีที่บุคคลนั้นล้มละลาย กระทำผิดวินัย ได้รับโทษอันเนื่องมาจากการฝ่าฝืนกฎหมายนี้ หรือต้องโทษจำคุก

(จ) คณะกรรมการต้องกำหนดให้กรรมการคนใดคนหนึ่งเป็นผู้ทำหน้าที่แทนประธานกรรมการในกรณีที่ประธานกรรมการไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ และในการประชุม คณะกรรมการต้องมีประธานกรรมการและกรรมการอีกไม่น้อยกว่าสองคนจึงจะเป็นองค์ประชุม

(ข) คณะกรรมการมีสำนักงานเลขาธิการเป็นหน่วยงานรับผิดชอบงานธุรการ และในบรรดาพนักงานของสำนักงานเลขาธิการจะต้องมีพนักงานอัยการ ทนายความ หรือบุคคลที่มีคุณสมบัติเป็นทนายความรวมอยู่ด้วย

(ข) ประธานกรรมการ กรรมการ และพนักงานจะดำรงตำแหน่งทางการเมือง รับจ้างโดยมีค่าตอบแทนเว้นแต่ได้รับอนุญาตจากนายกรัฐมนตรี หรือประกอบธุรกิจไม่ได้

(๒) การควบคุมพฤติกรรมกรรมการแข่งขันทางการค้า

(ก) การผูกขาดทางการค้าและการจำกัดการค้าเกินควร (Private Monopolization and Unreasonable Restraint of Trade) มีการกำหนดข้อห้ามกระทำการที่ก่อให้เกิดผลเป็นการผูกขาดทางการค้าหรือจำกัดการค้าเกินควร ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นว่าผู้ใดกระทำการอันเป็นการฝ่าฝืนข้อห้ามดังกล่าว คณะกรรมการอาจสั่งให้ผู้กระทำผิดระงับหรือแก้ไขพฤติกรรม และให้ชำระค่าปรับในอัตราไม่เกินร้อยละ ๑๐ (เว้นแต่กิจการค้าปลีกให้ปรับไม่เกินร้อยละ ๓ และกิจการค้าส่งให้ปรับไม่เกินร้อยละ ๒) ของรายได้จากสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้องที่ได้รับ ในช่วงเวลาที่มีการฝ่าฝืน โดยอาจมีการลดหย่อนโทษปรับดังกล่าวสำหรับกิจการขนาดเล็กและผู้กระทำความผิดที่ให้ความร่วมมือในการสอบสวนการกระทำความผิด

นอกจากนี้ ได้มีการบัญญัติโทษอาญา (จำคุกและปรับ) สำหรับการกระทำความผิดนี้ด้วย

(ข) สมาคมการค้า (Trade Associations) มีการกำหนดข้อห้ามสมาคมการค้าดำเนินการใด ๆ ที่อาจจำกัดการแข่งขันทางการค้า กีดกันผู้ประกอบการธุรกิจใหม่ จำกัดกิจกรรมของสมาชิกอย่างไม่เป็นธรรม หรือจูงใจให้ผู้ประกอบการธุรกิจประกอบการค้าอย่างไม่เป็นธรรม

(ค) พฤติการณ์ผูกขาด (Monopolistic Situations) ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นว่าผู้ประกอบการใดมีพฤติการณ์ผูกขาดทางการค้า กล่าวคือ มีมูลค่าการขายสินค้าหรือบริการใดเกินหนึ่งแสนล้านเยนต่อปี คณะกรรมการอาจสั่งให้มีการแบ่งแยกกิจการหรือลดส่วนแบ่งตลาดได้ เว้นแต่การดำเนินการดังกล่าวจะก่อให้เกิดค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นมาก ลดความสามารถในการแข่งขันระหว่างประเทศ หรือมีวิธีการอื่นที่สามารถใช้ในการรักษาระดับการแข่งขันทางการค้าได้ ทั้งนี้ ในการออกคำสั่งคณะกรรมการต้องคำนึงถึงความต่อเนื่องในการดำเนินงานของธุรกิจและความเป็นอยู่ของลูกจ้างกิจการนั้นด้วย

(ง) ข้อจำกัดการถือหุ้น กำหนดห้ามการถือหุ้นในลักษณะที่เป็นการรวมอำนาจทางเศรษฐกิจมากเกินไป (excessive concentration of economic power) หรือมีผลเป็นการจำกัดการค้าในตลาดสินค้าหรือบริการใด โดยคณะกรรมการมีอำนาจสั่งให้ระงับหรือแก้ไขการกระทำที่เป็นการฝ่าฝืนได้

(จ) การค้าที่ไม่เป็นธรรม (Unfair Trade Practice) กำหนดห้ามกระทำการในลักษณะที่เป็นการค้าที่ไม่เป็นธรรม ซึ่งคณะกรรมการมีอำนาจสั่งระงับหรือแก้ไขการกระทำที่ฝ่าฝืนดังกล่าว รวมทั้งสั่งให้ชำระค่าปรับในอัตราไม่เกินร้อยละ ๓ (เว้นแต่กิจการค้าปลีกให้ปรับ

ไม่เกินร้อยละ ๒ และกิจการค้าส่งให้ปรับไม่เกินร้อยละ ๑) ของรายได้จากการขายสินค้าหรือบริการ
ที่จำหน่ายในช่วงเวลาที่ฝ่าฝืน โดยให้ใช้วิธีการคำนวณตามที่คณะกรรมการกำหนด

(๓) การสอบสวนการกระทำความผิด คณะกรรมการมีอำนาจสืบสวนและ
สอบสวนการกระทำความผิดและอาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ทำหน้าที่สืบสวนและสอบสวนแทนได้

ค.

การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า

พ.ศ.

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ร่างพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. เสนอโดย คณะรัฐมนตรี ได้รับการบรรจุระเบียบวาระการประชุมเป็นเรื่องด่วน ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๗๑/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ โดยที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้พิจารณาและลงมติในวาระที่หนึ่ง ชั้นรับหลักการ โดยได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวไว้พิจารณาด้วยคะแนนเสียง ๑๘๗ เสียง ไม่เห็นด้วย ๑ เสียง งดออกเสียง ๒ เสียง ไม่ลงคะแนนเสียง ๑ เสียง โดยมีสมาชิกแสดงตนเพื่อลงมติจำนวน ๑๙๑ คน และมีมติให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญชั้นคณะหนึ่ง จำนวน ๒๑ คน เพื่อพิจารณาในวาระที่สอง ชั้นคณะกรรมการ โดยกำหนดการแปรญัตติภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันถัดจากวันที่สภานิติบัญญัติแห่งชาติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวไว้พิจารณาตามข้อบังคับการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๗ ข้อ ๑๒๑*

คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. จำนวน ๒๑ คน ประกอบด้วย**

(๑) นายศิริพล ยอดเมืองเจริญ	เป็นประธานคณะกรรมการวิสามัญ
(๒) นายวรพล โสคติยานุรักษ์	เป็นรองประธานคณะกรรมการวิสามัญ คนที่หนึ่ง
(๓) พลเอก วรพงษ์ สง่าเนตร	เป็นรองประธานคณะกรรมการวิสามัญ คนที่สอง
(๔) นางสาวอรจิต สิงคาลวณิช	เป็นรองประธานคณะกรรมการวิสามัญ คนที่สาม

* ข้อบังคับการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๗ ข้อ ๑๒๑ กำหนดว่า

“ข้อ ๑๒๑ ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติชั้นคณะกรรมการที่สภาตั้งสมาชิกผู้ใดเห็นควรแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติก็ให้เสนอคำแปรญัตติลงหน้าเป็นหนังสือต่อประธานคณะกรรมการภายในกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันถัดจากวันที่สภารับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติไว้พิจารณา เว้นแต่สภาจะได้กำหนดเวลาแปรญัตติสำหรับร่างพระราชบัญญัตินั้นไว้เป็นอย่างอื่น ทั้งนี้ หากวันสุดท้ายของกำหนดเวลาแปรญัตติเป็นวันหยุดทำการตามประกาศเป็นทางการหรือตามประเพณีให้นับวันที่เริ่มทำการใหม่ต่อจากวันที่หยุดทำการนั้นเป็นวันสุดท้ายของกำหนดเวลาแปรญัตติ

การแปรญัตติ โดยปกติต้องแปรเป็นรายมาตรา และให้เป็นไปตามแบบที่เลขาธิการกำหนด

การแปรญัตติเพิ่มมาตราขึ้นใหม่ หรือตัดทอน หรือแก้ไขมาตราเดิม ต้องไม่ขัดกับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินั้น”.

**โปรดดู ประกาศสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เรื่อง ตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. เอกสารแนบหน้า (๗๔).

(๕) นายวัฒนศักดิ์ เสือเอี่ยม	เป็นเลขานุการคณะกรรมการวิชาการวิสามัญ
(๖) พลตำรวจโท บุญเรือง ผลพานิชย์	เป็นโฆษกคณะกรรมการวิชาการวิสามัญ
(๗) พลเอก อองอาจ พงษ์ศักดิ์	เป็นรองโฆษกคณะกรรมการวิชาการวิสามัญ
(๘) พลเอก สิงห์ศึก สิงห์ไพร	เป็นกรรมการวิชาการวิสามัญและประธานที่ปรึกษา
(๙) นายกิตติ วัฒนินท์	เป็นกรรมการวิชาการวิสามัญและที่ปรึกษา
(๑๐) รองศาสตราจารย์ประดิษฐ์ วรรณรัตน์	เป็นกรรมการวิชาการวิสามัญและที่ปรึกษา
(๑๑) พลเอก ไป่ภูก บุนนาค	เป็นกรรมการวิชาการวิสามัญและที่ปรึกษา
(๑๒) ศาสตราจารย์สนิท อักษรแก้ว	เป็นกรรมการวิชาการวิสามัญและที่ปรึกษา
(๑๓) พลเรือเอก อมรเทพ ณ บางช้าง	เป็นกรรมการวิชาการวิสามัญและที่ปรึกษา
(๑๔) พลเอก จิระเดช โมกขะสมิต	เป็นกรรมการวิชาการวิสามัญ
(๑๕) พลตำรวจเอก ชัชวาลย์ สุขสมจิตร	เป็นกรรมการวิชาการวิสามัญ
(๑๖) นางสาวนุชนาถ เกษมพิบูลย์ไชย	เป็นกรรมการวิชาการวิสามัญ
(๑๗) นายพจน์ อร่ามวัฒนานนท์	เป็นกรรมการวิชาการวิสามัญ
(๑๘) นางพรนภา ไทยเจริญ	เป็นกรรมการวิชาการวิสามัญ
(๑๙) ศาสตราจารย์ศักดิ์ดา ธนิตกุล	เป็นกรรมการวิชาการวิสามัญ
(๒๐) ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์	เป็นกรรมการวิชาการวิสามัญ
(๒๑) นายสรวิศ ลิ้มปริงซี่	เป็นกรรมการวิชาการวิสามัญ

อนึ่ง เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ฉบับนี้ ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ มีมติเห็นชอบให้คณะกรรมการฯ พิจารณาให้แล้วเสร็จภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่สภานิติบัญญัติแห่งชาติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติไว้พิจารณา โดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เมื่อวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ซึ่งจะครบกำหนดในวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๖๐ แต่โดยที่ร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวยังมีเนื้อหาบางประเด็นที่จะต้องพิจารณาให้เกิดความรอบคอบและได้ข้อยุติ ตลอดจนยังไม่ได้รับฟังความคิดเห็นจากสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติผู้เสนอคำแปรญัตติ ประกอบกับในช่วงระยะเวลาการปฏิบัติงานดังกล่าวเป็นวันหยุดราชการจำนวนหลายวัน จึงทำให้การพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ฉบับนี้ไม่สามารถดำเนินการให้แล้วเสร็จตามกำหนดเวลา*

ดังนั้น ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๘๒/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ พุธที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๙ ประธานคณะกรรมการวิชาการวิสามัญฯ (นายศิริพล ยอดเมืองเจริญ) จึงได้รายงานต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เพื่อพิจารณาและเสนอต่อที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เพื่อพิจารณาขยายเวลาการพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวออกไปอีก ๖๐ วัน ซึ่งที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้ลงมติให้ขยายเวลาการพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวออกไปอีก

*โปรดดู หนังสือของคณะกรรมการวิชาการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. สภานิติบัญญัติแห่งชาติ เรื่อง ขอยกขยายเวลาการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. เอกสารแนบหน้า (๑๒๕).

๖๐ วัน โดยต้องใช้ข้อบังคับการประชุมสมานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๗ ข้อ ๑๐๓ วรรคหนึ่ง (๑)* ประกอบข้อ ๒๑๑** เป็นการชั่วคราวเฉพาะกรณี นับตั้งแต่วันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๖๐ (ซึ่งครบกำหนดในวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๖๐)

เมื่อคณะกรรมการวิสามัญฯ พิจารณาเสร็จแล้ว ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ฉบับนี้ พร้อมด้วยรายงานการพิจารณาของคณะกรรมการฯ ต่อประธานสมานิติบัญญัติแห่งชาติ และได้รับการบรรจุระเบียบวาระการประชุมสมานิติบัญญัติแห่งชาติ ในคราวประชุมสมานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๑๙/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๖๐ เป็นเรื่องด่วน โดยในคราวประชุมสมานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๒๐/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๖๐ ที่ประชุมได้พิจารณาในวาระที่สอง เริ่มต้นด้วยชื่อร่างพระราชบัญญัติ คำปรารภ แล้วพิจารณาเรียงตามลำดับมาตราจนจบร่าง แล้วพิจารณาทั้งร่างเป็นการสรุปอีกครั้งหนึ่ง ตามข้อบังคับการประชุมสมานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๗ ข้อ ๑๒๖ และข้อ ๑๒๗*** โดยไม่มีสมาชิกสมานิติบัญญัติแห่งชาติ ขอแก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำแต่อย่างใด

* ข้อบังคับการประชุมสมานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อบังคับการประชุมสมานิติบัญญัติแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ ข้อ ๑๐๓ วรรคหนึ่ง (๑) กำหนดว่า

“ข้อ ๑๐๓ ถ้ามีมติของสภาให้คณะกรรมการใดพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญหรือร่างพระราชบัญญัติกระทำกิจการ พิจารณาสอบสวน หรือศึกษาเรื่องใดให้เสร็จภายในกำหนดเวลาใด หากคณะกรรมการเห็นว่าดำเนินการดังกล่าวไม่แล้วเสร็จภายในเวลาที่กำหนด ประธานคณะกรรมการหรือผู้ปฏิบัติหน้าที่แทน ต้องรายงานให้ประธานสภาทราบโดยด่วน แล้วให้ดำเนินการต่อไป ดังนี้

(๑) ในกรณีที่เป็นการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญหรือร่างพระราชบัญญัติ ให้ประธานสภาเสนอต่อที่ประชุมสภา ในการนี้ ที่ประชุมสภาอาจลงมติให้ขยายเวลาที่กำหนดไว้ได้ไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสามสิบวัน หรือให้ตั้งคณะกรรมการใหม่แทนคณะเดิม หรือให้ดำเนินการอย่างอื่นสุดแต่ที่ประชุมสภาจะเห็นสมควร”

** ข้อบังคับการประชุมสมานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๗ ข้อ ๒๑๑ กำหนดว่า

“ข้อ ๒๑๑ ถ้าประธานขอปรึกษา หรือสมาชิกเสนอญัตติโดยมีผู้รับรองไม่น้อยกว่าสิบคน ให้งดใช้ข้อบังคับข้อใดข้อหนึ่งทั้งหมดหรือบางส่วนเป็นการชั่วคราวเฉพาะกรณี หากที่ประชุมสภาลงมติเห็นชอบด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกในที่ประชุมสภา ก็ให้งดใช้ข้อบังคับนั้นได้”.

*** ข้อบังคับการประชุมสมานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อบังคับการประชุมสมานิติบัญญัติแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ ข้อ ๑๒๖ และข้อ ๑๒๗ กำหนดว่า

“ข้อ ๑๒๖ ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว ให้สภาพิจารณาเริ่มต้นด้วยชื่อร่าง คำปรารภ แล้วพิจารณาเรียงตามลำดับมาตรา และให้สมาชิกอภิปรายได้เฉพาะถ้อยคำหรือข้อความที่คณะกรรมการมีการแก้ไขเพิ่มเติม ส่วนกรณีที่มีการสงวนคำแปรญัตติหรือการสงวนความเห็น ให้อภิปรายได้เฉพาะผู้แปรญัตติ ที่ได้สงวนคำแปรญัตติหรือกรรมการที่ได้สงวนความเห็นไว้เท่านั้น ทั้งนี้ เว้นแต่ที่ประชุมสภาจะได้ลงมติเป็นอย่างอื่น

การพิจารณาเรียงตามลำดับมาตราตามวรรคหนึ่ง ให้สภาพิจารณาและลงมติเรียงตามลำดับมาตราที่ละมาตราจนจบร่าง เว้นแต่ประธานเห็นสมควรหรือสมาชิกร้องขอ จะพิจารณาเรียงตามลำดับมาตราจนจบร่างไปก่อน แล้วจึงย้อนกลับไปลงมติที่ละมาตราในภายหลังก็ได้

ในกรณีเช่นว่านี้ ประธานอาจกำหนดให้ลงมติในมาตราใดหรือในประเด็นใดก่อนก็ได้

การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่เป็นการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายเดิม ให้พิจารณาเรียงตามลำดับมาตราที่ได้แก้ไขเพิ่มเติมในกฎหมายเดิมด้วย และให้นำความในวรรคหนึ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม”

“ข้อ ๑๒๗ เมื่อได้พิจารณาตามข้อ ๑๒๖ จนจบร่างแล้ว ให้สภาพิจารณาทั้งร่างเป็นการสรุปอีกครั้งหนึ่ง และในการพิจารณาครั้งนี้สมาชิกอาจขอแก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำได้ แต่จะขอแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อความใดมิได้ นอกจากเพื่อความที่เห็นว่าขัดแย้งกันอยู่

เมื่อจบการพิจารณาในวาระที่สอง ชั้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตราแล้ว ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้พิจารณาต่อไปในวาระที่สาม โดยลงมติในวาระที่สามเห็นชอบให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายตามข้อบังคับการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๗ ข้อ ๑๒๙* ด้วยคะแนนเสียง ๒๐๐ เสียงไม่เห็นชอบ (ไม่มี) งดออกเสียง ๔ เสียง และไม่ลงคะแนนเสียง (ไม่มี) โดยมีสมาชิกแสดงตนเพื่อลงมติจำนวน ๒๐๔ คน พร้อมทั้งเห็นชอบด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการการวิสามัญฯ เพื่อส่งไปยังคณะรัฐมนตรีประกอบการพิจารณาดำเนินการต่อไป

เมื่อร่างพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ได้ผ่านการพิจารณาและเห็นชอบให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายจากสภานิติบัญญัติแห่งชาติแล้วนั้น ตามข้อบังคับการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๗ ข้อ ๑๓๑ ได้กำหนดให้เลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติส่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวไปยังนายกรัฐมนตรี เพื่อนำขึ้นทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวายเพื่อพระมหากษัตริย์ทรงลงพระปรมาภิไธยให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายต่อไป**

อนึ่ง เนื่องจากในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ฉบับนี้ คณะกรรมการการวิสามัญฯ ได้ตั้งข้อสังเกตเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติไว้ ดังนี้

๑. นิยามคำว่า “บริการ” (มาตรา ๕)

นิยามคำว่า “บริการ” นอกจากหมายความว่า การรับจัดทำกรงาน การให้สิทธิใด ๆ การให้ใช้หรือให้ประโยชน์ในทรัพย์สินหรือกิจการใด ๆ โดยเรียกค่าตอบแทนเป็นเงินหรือผลประโยชน์อื่น แต่ไม่รวมถึงการจ้างแรงงานแล้ว ตามเจตนารมณ์ยังให้ครอบคลุมถึงธุรกิจค้าปลีกด้วย

๒. รูปแบบองค์กร (มาตรา ๒๗)

(๑) เนื่องจากการจัดโครงสร้างองค์กรมีหลายรูปแบบ โดยส่วนใหญ่องค์กรที่มีภารกิจกำกับดูแลเต็มรูปแบบจะกำหนดโครงสร้างองค์กรในรูปแบบที่เป็นส่วนราชการ เช่น สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เป็นต้น หรือกำหนดให้เป็นองค์กรอิสระที่มีอำนาจหน้าที่ในการกำกับดูแลธุรกิจเฉพาะด้าน เช่น สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (คปภ.) กำกับดูแลเฉพาะธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการประกันภัย แต่กรณีสำนักงานคณะกรรมการแข่งขันทางการค้านั้นมีอำนาจหน้าที่กำกับดูแลการแข่งขันการค้าของธุรกิจ การค้าทุกประเภทจึงมีความแตกต่างจากสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (คปภ.) ดังนั้น การจัดโครงสร้างของสำนักงานคณะกรรมการแข่งขันทางการค้า ตามร่างพระราชบัญญัตินี้ มีข้อแตกต่าง จำเป็นที่กระทรวงพาณิชย์จะต้องผลักดันให้องค์กรนี้มีผลงาน เกิดความเชื่อถือเป็นที่ประจักษ์

ในการพิจารณาทั้งร่างเป็นการสรุปอีกครั้งหนึ่งตามวรรคหนึ่งนั้น หากปรากฏว่าเนื้อความในร่างนั้นมีความผิดพลาดหรือมีความจำเป็นอันสมควรอย่างยิ่งที่ต้องแก้ไขเพิ่มเติมเนื้อความในร่างนั้น ให้ประธานหรือที่ประชุมสภาว่าสมควรพิจารณา ทบทวนหรือไม่ หากที่ประชุมสภาลงมติเห็นชอบด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ในวันประชุม ก็ให้ทบทวนเพื่อแก้ไขเพิ่มเติมเนื้อความในร่างนั้นได้”.

* ข้อบังคับการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๗ ข้อ ๑๒๙ กำหนดว่า

“ข้อ ๑๒๙ การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติในวาระที่สาม ให้ที่ประชุมสภาลงมติว่าสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมายหรือไม่ การพิจารณาในวาระนี้ไม่มีการอภิปราย”.

**โปรดดู หนังสือสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ตอนที่ ๑๗ (สนช) ๐๐๐๗/๑๙๔๘ ลงวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๖๐ เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. เอกสารแนบหน้า (๑๒๖).

(๒) สำหรับกรณีโครงสร้างหน่วยงานของรัฐรูปแบบอื่นที่เป็นองค์กรอิสระที่กำกับดูแลธุรกิจเฉพาะด้าน เช่น สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (คปภ.) เป็นต้น องค์กรอิสระที่กำกับดูแลธุรกิจเฉพาะด้านเหล่านี้มีรายได้เพียงพอ โดยไม่จำเป็นต้องขอรับเงินอุดหนุนจากรัฐบาล แต่กรณีการจัดโครงสร้างสำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าตามร่างพระราชบัญญัตินี้ จะมีความแตกต่างจากองค์กรอิสระอื่นดังที่ยกตัวอย่างไว้ข้างต้น กล่าวคือ เงินและทรัพย์สินในการดำเนินงานของสำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้ามีลักษณะที่จะต้องพึ่งพาแหล่งรายได้จากภาครัฐเป็นหลักและต้องขอรับการจัดสรรงบประมาณจากงบประมาณแผ่นดินประจำปี ซึ่งหากสำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าไม่มีผลงานเป็นที่ประจักษ์ก็อาจไม่ได้รับการจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอ ตลอดจนอาจมีกระบวนการแทรกแซงการทำงานในขั้นตอนดังกล่าว อันจะส่งผลให้ไม่สามารถปฏิบัติงานได้อย่างอิสระและคล่องตัวตามเจตนารมณ์ของกฎหมายฉบับนี้ ซึ่งกรณีดังกล่าวจะเป็นผลกระทบจากการกำหนดรูปแบบโครงสร้างองค์กร โดยมีใช่เป็นปัญหาข้อติดขัดในเชิงกฎหมายแต่ประการใด

๓. พฤติกรรมทางการค้าที่ไม่เป็นธรรม (มาตรา ๕๗)

มาตรา ๕๗ ห้ามมิให้ผู้ประกอบธุรกิจกระทำการใด ๆ อันเป็นผลให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ประกอบธุรกิจรายอื่นในลักษณะที่บัญญัติไว้ โดยคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าสามารถพิจารณาประกาศกำหนดลักษณะพฤติกรรมทางการค้าที่ไม่เป็นธรรมเพิ่มเติมได้

คณะกรรมการวิสามัญฯ มีข้อสังเกตว่า การกำหนดพฤติกรรมทางการค้าในลักษณะที่ไม่เป็นธรรมและก่อให้เกิดความเสียหายนั้น ควรมีการพิจารณาพฤติกรรมดังต่อไปนี้ ประกอบด้วย

(ก) กรณีที่ผู้ประกอบการรายใหญ่ซึ่งเป็นผู้ให้สิทธิแก่ผู้ประกอบการรายอื่น ๆ ในลักษณะแฟรนไชส์ในการประกอบธุรกิจร้านค้าแบบสะดวกซื้อ (ซึ่งผู้รับสิทธิส่วนใหญ่เป็นผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม) แต่ในขณะเดียวกันผู้ให้สิทธิดังกล่าวก็ดำเนินการประกอบธุรกิจเดียวกัน โดยเปิดร้านค้าของตนเองในบริเวณท้องที่ใกล้เคียงกับร้านค้าของผู้รับสิทธิของตน ควรมีการกำหนดระยะห่างระหว่างกันหรืออีกกรณีหนึ่ง เป็นกรณีที่ผู้ประกอบธุรกิจค้าปลีกรายใหญ่เปิดร้านค้าปลีกในท้องที่ใกล้เคียงกับผู้ประกอบการร้านค้าปลีกขนาดเล็ก ร้านโชห่วยหรือร้านขายของเบ็ดเตล็ด อันทำให้ผู้ประกอบการร้านค้าปลีกขนาดเล็ก ร้านโชห่วยหรือร้านขายของเบ็ดเตล็ด ไม่สามารถแข่งขันได้ ควรมีการกำหนดมิให้ธุรกิจขนาดใหญ่ที่มีสาขาจำนวนมากเปิดสาขาในระยะที่ใกล้กับผู้ประกอบการร้านค้าปลีกขนาดเล็ก ร้านโชห่วยหรือร้านขายของเบ็ดเตล็ด เช่น ผู้ประกอบการรายใหญ่ควรเปิดร้านหรือสาขาในระยะห่างจากร้านค้าปลีกขนาดเล็ก ร้านโชห่วยหรือร้านขายของเบ็ดเตล็ด ในระยะทางไม่ต่ำกว่า ๑๐๐ เมตร เป็นต้น เพื่อเป็นการช่วยเหลือผู้ประกอบการร้านค้าปลีกขนาดเล็ก ร้านโชห่วยหรือร้านขายของเบ็ดเตล็ดให้สามารถประกอบธุรกิจเพื่อเลี้ยงครอบครัวได้และไม่เป็นการปิดกั้นโอกาสบริษัทใหญ่ที่จะเพิ่มสาขาได้

(ข) กรณีผู้ค้าพันธุ์ไก่ไข่อายพันธุ์ไก่ไข่ให้แก่เกษตรกรซึ่งประกอบธุรกิจขายไข่ไก่ โดยผู้ค้าพันธุ์ไก่ไข่ดังกล่าวเองประกอบธุรกิจขายไข่ไก่ด้วย และมีการทุ่มราคาขายไข่ไก่ในท้องที่ที่ลูกค้าพันธุ์ไก่ไข่ของตนประกอบธุรกิจขายไข่ไก่ อันทำให้เกษตรกรซึ่งเป็นลูกค้าของตนไม่สามารถแข่งขันได้ และรวมถึงกรณีสินค้าเกษตรอื่นที่มีลักษณะพฤติกรรมเช่นเดียวกัน

กรณีดังกล่าวข้างต้นเป็นพฤติกรรมทางการค้าที่ไม่เป็นธรรม จึงควรพิจารณาประกาศในอนุบัญญัติกำหนดห้ามพฤติกรรมดังกล่าว เพื่อเป็นการคุ้มครองผู้ประกอบการร้านค้าปลีกขนาดเล็ก ร้านโชห่วยหรือร้านขายของเบ็ดเตล็ด และเกษตรกรรายย่อยให้สามารถประกอบธุรกิจเพื่อดำรงชีพได้

๔. ระยะเวลาในการสืบสวนสอบสวน (มาตรา ๒๑)

ระยะเวลาในการสืบสวนสอบสวนของคณะอนุกรรมการสอบสวน นอกจากจะต้องให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาตามมาตรา ๒๑ วรรคสองแล้ว ยังต้องคำนึงถึงระยะเวลาการควบคุมตัว หรือการปล่อยตัวชั่วคราวตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาด้วย

๕. การรวมธุรกิจ (มาตรา ๕๑)

ผู้ประกอบการธุรกิจที่จะต้องขออนุญาตก่อนรวมธุรกิจนั้น ธุรกิจดังกล่าวจะต้องส่งผลให้เกิดการผูกขาดหรือเป็นผู้ประกอบธุรกิจที่มีอำนาจเหนือตลาดที่มีส่วนแบ่งตลาดและยอดเงินขายตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด แต่สำหรับกรณีผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม ตามเจตนารมณ์ของกฎหมายต้องการที่จะส่งเสริมการประกอบธุรกิจเพื่อประโยชน์ของประเทศในภาพรวม ดังนั้น การรวมธุรกิจที่ต้องขออนุญาตตามมาตรา ๕๑ ไม่รวมถึงกรณีการรวมธุรกิจของผู้ประกอบธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เพราะผู้ที่ต้องขออนุญาตรวมธุรกิจต้องเป็นผู้ประกอบธุรกิจที่มีอำนาจเหนือตลาดที่มีส่วนแบ่งตลาดร้อยละ ๕๐ และยอดเงินขาย ๕,๐๐๐ ล้านบาท ขึ้นไป ซึ่งจะเห็นได้ว่าผู้ประกอบการส่วนใหญ่ รวมถึงผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อมจะไม่เข้าหลักเกณฑ์ดังกล่าว

ซึ่งในคราวประชุมสมานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๒๐/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๖๐ ที่ประชุมสมานิติบัญญัติแห่งชาติได้พิจารณาและลงมติเห็นด้วยกับข้อสังเกตดังกล่าว จึงมีหนังสือสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสมานิติบัญญัติแห่งชาติ ด่วนที่สุด ที่ สว(สนช) ๐๐๐๗/๑๙๔๙ ลงวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๖๐ เรื่อง ข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. เพื่อส่งข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญฯ ดังกล่าวไปยังคณะรัฐมนตรีเพื่อประกอบการพิจารณาดำเนินการต่อไป* ตามนัยแห่งข้อบังคับการประชุมสมานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๗ ข้อ ๑๐๒ วรรคสอง **

โดยการประชุมคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๖๐ คณะรัฐมนตรีได้มีมติรับทราบรายงานผลการพิจารณาตามข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ซึ่งกระทรวงพาณิชย์ได้จัดประชุมร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องแล้ว โดยเห็นว่า นิยามคำว่า “บริการ” ครอบคลุมการกำกับดูแลธุรกิจทุกประเภทอยู่แล้วและยังสอดคล้องกับหลักกฎหมายการแข่งขันทางการค้าที่เป็นสากล ส่วนการให้สำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า มีรายได้ที่เพียงพอในการทำงาน จะได้หาแนวทางที่เหมาะสมสอดคล้องกับหลักการวิธีการงบประมาณและระเบียบของทางราชการ เพื่อให้สามารถบังคับใช้กฎหมายได้อย่างเป็นอิสระตามเจตนารมณ์ของกฎหมายต่อไป

*โปรดดู หนังสือสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสมานิติบัญญัติแห่งชาติฯ เอกสารแนบหน้า (๑๒๗).

** ข้อบังคับการประชุมสมานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๗ ข้อ ๑๐๒ กำหนดว่า

“ข้อ ๑๐๒ ในการพิจารณาของคณะกรรมการฯ ถ้าคณะกรรมการฯ เห็นว่ามีข้อสังเกตหรือข้อเสนอแนะที่คณะรัฐมนตรี ศาลรัฐธรรมนูญ ศาลฎีกา ศาลปกครองสูงสุดหรือองค์กรตามรัฐธรรมนูญที่เกี่ยวข้องควรทราบหรือควรปฏิบัติ ให้บันทึกข้อสังเกตหรือข้อเสนอแนะดังกล่าวไว้ในรายงานของคณะกรรมการฯ เพื่อให้สภาพิจารณา

ในกรณีที่สภาเห็นด้วยกับข้อสังเกตหรือข้อเสนอแนะของคณะกรรมการฯ ให้ประธานสภาส่งรายงานและข้อสังเกตหรือข้อเสนอแนะไปยังคณะรัฐมนตรี ศาลรัฐธรรมนูญ ศาลฎีกา ศาลปกครองสูงสุดหรือองค์กรตามรัฐธรรมนูญที่เกี่ยวข้อง”.

นอกจากนี้ ร่างพระราชบัญญัตินี้ครอบคลุมการกำกับดูแลพฤติกรรมทางการค้าที่ไม่เป็นธรรมของผู้ประกอบธุรกิจร้านค้าของผู้ประกอบการให้สิทธิ (Franchisor) กับร้านค้าที่ได้รับสิทธิประกอบการ (Franchisee) ของตน หรือกับร้านค้าปลีกขนาดเล็กหรือผู้ประกอบธุรกิจค้าปลีกแบบดั้งเดิมอยู่แล้ว โดยอาจพิจารณาให้มีกฎหมายมากำกับดูแลเป็นการเฉพาะในแต่ละธุรกิจ โดยคำนึงถึงผลกระทบทางเศรษฐกิจการค้าในภาพรวม สำหรับการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการสอบสวนในการปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญานั้น คณะกรรมการแข่งขันทางการค้ามีอำนาจกำหนดระเบียบข้อบังคับในการสืบสวนสอบสวนของพนักงานเจ้าหน้าที่อยู่แล้ว และการรวมธุรกิจตามร่างพระราชบัญญัตินี้ มุ่งเน้นการกำกับดูแลเฉพาะการรวมธุรกิจของผู้ประกอบธุรกิจรายใหญ่เพื่อป้องกันมิให้เกิดการผูกขาดทางการค้าและการมีอำนาจเหนือตลาด ตามที่กระทรวงพาณิชย์เสนอ และแจ้งให้สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทราบต่อไป

ซึ่งในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๔๕/๒๕๖๐ เมื่อวันที่พฤหัสบดีที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้รับทราบผลการดำเนินการของคณะรัฐมนตรีตามข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๕๐๓/๒๐๘๗๙ ลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๖๐ เรื่อง รายงานผลการพิจารณาตามข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. *

พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ๑๓๔ ตอนที่ ๗๐ ก หน้า ๒๒ เมื่อวันที่ศุกร์ที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๖๐ และมีผลใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนด ๙๐ วัน นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป กล่าวคือ เริ่มมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๖๐ เป็นต้นไป

*โปรดดู หนังสือสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เอกสารแนบ หน้า (๑๓๑).

ประกาศสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

เรื่อง ตั้งคณะกรรมการวิสามัญ

พิจารณาร่างพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ.

ด้วยในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๗๑/๒๕๕๙ วันศุกร์ที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ที่ประชุมได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ แล้วลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว และตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง เพื่อพิจารณา ประกอบด้วย

๑. นายกิตติ วะสีนนท์
๒. พลเอก จิระเดช โมกขะสมิต
๓. พลตำรวจเอก ชัชวาลย์ สุขสมจิตร
๔. นางสาวนุชนาถ เกษมพิบูลย์ไชย
๕. พลตำรวจโท บุญเรือง ผลพานิชย์
๖. รองศาสตราจารย์ประดิษฐ์ วรรณรัตน์
๗. พลเอก ไป่ภูก บุนนาค
๘. นายพจน์ อร่ามวัฒนานนท์
๙. นางพรนภา ไทยเจริญ
๑๐. พลเอก วรพงษ์ สง่าเนตร
๑๑. นายวรพล โสคติยานุรักษ์
๑๒. นายวัฒนศักดิ์ เสือเอี่ยม
๑๓. ศาสตราจารย์ศักดิ์ดา ธนิตกุล
๑๔. นายศิริพล ยอดเมืองเจริญ
๑๕. ศาสตราจารย์สนิท อักษรแก้ว
๑๖. ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์
๑๗. นายสรวิศ ลิมปั้งยี

- ๑๘. พลเอก สิงห์ศึก สิงห์ไพร
 - ๑๙. พลเอก อองอาจ พงษ์ศักดิ์
 - ๒๐. พลเรือเอก อมรเทพ ณ บางช้าง
 - ๒๑. นางสาวอรจิต สิงคาลวณิช
- จึงประกาศให้ทราบทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๑๕ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๙

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

รายงาน
ของ
คณะกรรมการการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ.
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สำนักกรรมการ ๑
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

(สำเนา)

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะกรรมการการเลือกตั้งพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ.
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ที่ สว.(สนช)(กมธ.๑).๐๐๐๙/(ร.๙) วันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๖๐

เรื่อง รายงานการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ตามที่ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๗๑/๒๕๕๙ วันศุกร์ที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ไว้พิจารณา และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา ซึ่งกรรมาธิการวิสามัญคณะนี้ ประกอบด้วย

๑. นายกิตติ วะสีนนท์
๒. พลเอก จิระเดช โหมกชะสมิต
๓. พลตำรวจเอก ชัชวาลย์ สุขสมจิตร์
๔. นางสาวนุชนาถ เกษมพิบูลย์ไชย
๕. พลตำรวจโท บุญเรือง ผลพานิชย์
๖. รองศาสตราจารย์ประดิษฐ์ วรรณรัตน์
๗. พลเอก ไปฏก บุนนาค
๘. นายพจน์ อร่ามพัฒนานนท์
๙. นางพรนภา ไทยเจริญ
๑๐. พลเอก วรพงษ์ สง่าเนตร
๑๑. นายวรพล โสคติยานุรักษ์
๑๒. นายวัฒนศักดิ์ เสือเอี่ยม
๑๓. ศาสตราจารย์ศักดิ์ดา ธนิตกุล
๑๔. นายศิริพล ยอดเมืองเจริญ
๑๕. ศาสตราจารย์สนธิ อักษรแก้ว
๑๖. ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์
๑๗. นายสรวิศ ลิ้มปรีงษ์
๑๘. พลเอก สิงห์ศึก สิงห์ไพร
๑๙. พลเอก องอาจ พงษ์ศักดิ์
๒๐. พลเรือเอก อมรเทพ ฦ บางช้าง
๒๑. นางสาวอรจิต สิงคาลวณิช

บัดนี้ ...

บัดนี้ คณะกรรมการวิสามัญได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว
จึงกราบเรียนมาเพื่อได้โปรดนำเสนอต่อที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาต่อไป

(ลงชื่อ) ศิริพล ยอดเมืองเจริญ
(นายศิริพล ยอดเมืองเจริญ)
ประธานคณะกรรมการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ.
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สำเนาถูกต้อง

(นายสุภโชค คำแฝง)
ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ.

สำนักกรรมการ ๑
ฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ
โทรศัพท์ ๐ ๒๘๓๑ ๙๑๕๘ - ๙
โทรสาร ๐ ๒๘๓๑ ๙๑๕๙

เกษณี พิมพ์
วรวิทย์/สุภโชค ทาน ๑
วีณา/พีรพล ทาน ๒

**รายงานของคณะกรรมการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ.
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ**

ตามที่ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๗๑/๒๕๕๙ วันศุกร์ที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ไว้พิจารณา และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา กำหนดแปรญัตติภายใน ๑๕ วัน โดยมีกำหนดเวลาปฏิบัติงานภายใน ๖๐ วัน ต่อมาในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๘๒/๒๕๕๙ วันพฤหัสบดีที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๙ ที่ประชุมได้ลงมติให้งดใช้ข้อบังคับการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๗ ข้อ ๑๐๓ ให้ขยายเวลาการปฏิบัติงานออกไปอีก ๖๐ วัน นั้น

บัดนี้ คณะกรรมาธิการวิสามัญได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว
ปรากฏผลดังนี้

๑. ที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญได้มีมติเลือกตำแหน่งต่าง ๆ ดังนี้

๑.๑ นายศิริพล ยอดเมืองเจริญ	เป็นประธานคณะกรรมการวิสามัญ
๑.๒ นายวรพล โสคติยานุรักษ์	เป็นรองประธานคณะกรรมการวิสามัญ
คนที่หนึ่ง
๑.๓ พลเอก วรพงษ์ สง่าเนตร	เป็นรองประธานคณะกรรมการวิสามัญ
คนที่สอง
๑.๔ นางสาวอรจิต สิงคาลวณิช	เป็นรองประธานคณะกรรมการวิสามัญ
คนที่สาม
๑.๕ นายวัฒนศักดิ์ เสือเอี่ยม	เป็นเลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ
๑.๖ พลตำรวจโท บุญเรือง ผลพานิชย์	เป็นโฆษกคณะกรรมการวิสามัญ
๑.๗ พลเอก อองอาจ พงษ์ศักดิ์	เป็นรองโฆษกคณะกรรมการวิสามัญ
๑.๘ พลเอก สิงห์ศึก สิงห์ไพร	เป็นกรรมาธิการวิสามัญและประธานที่ปรึกษา
๑.๙ นายกิตติ วัฒนินท์	เป็นกรรมาธิการวิสามัญและที่ปรึกษา
๑.๑๐ รองศาสตราจารย์ประดิษฐ์ วรรณรัตน์	เป็นกรรมาธิการวิสามัญและที่ปรึกษา
๑.๑๑ พลเอก โปฏก บุนนาค	เป็นกรรมาธิการวิสามัญและที่ปรึกษา
๑.๑๒ ศาสตราจารย์สนิท อักษรแก้ว	เป็นกรรมาธิการวิสามัญและที่ปรึกษา
๑.๑๓ พลเรือเอก อมรเทพ ณ บางช้าง	เป็นกรรมาธิการวิสามัญและที่ปรึกษา

๒. ที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญได้มีมติตั้งที่ปรึกษากิตติมศักดิ์ ดังนี้

๒.๑ ว่าที่ร้อยเอก จิตร ศิริธรานนท์	รองประธานกรรมการหอการค้าไทย
๒.๒ นายนำชัย เอกพัฒนาพานิชย์	รองเลขาธิการสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
๒.๓ นายปรีดา เตียสุวรรณ	ประธานกรรมการบริษัท แพรนต้า
จีเวลรี่ จำกัด (มหาชน)

๓. ที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญได้มีมติแต่งตั้ง นายศุภโชค คำแฝง
สำนักกรรมการ ๑ ทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ ตามข้อบังคับการประชุม
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๗ ข้อ ๙๑ วรรคสาม

๔. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้มาชี้แจงแสดงความคิดเห็น ดังนี้

สำนักนายกรัฐมนตรี

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

๑) นายยอดฉัตร ตสาริกา	นักกฎหมายกฤษฎีกาชำนาญการพิเศษ
๒) นายรัฐพงศ์ โภคะสุวรรณ	นักกฎหมายกฤษฎีกาชำนาญการ

กระทรวงพาณิชย์

กรมการค้าภายใน

๑) นายสมศักดิ์ เกียรติชัยลักษณ์	รองอธิบดี
๒) นางอร่ามศรี รุพันธ์	ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านพัฒนา
และส่งเสริม การแข่งขันทางการค้า
๓) นายสันติชัย เกียรติคุณโสภณ	ผู้อำนวยการกลุ่มเชี่ยวชาญ
และตรวจสอบ ๔
๔) นายนิพนธ์ เกิดลาภผล	นักวิชาการพาณิชย์ชำนาญการพิเศษ
๕) นางสาวพริมา ดำริธรรมนิจ	นักวิชาการพาณิชย์ชำนาญการพิเศษ
๖) นายธวัชชัย ทรัพย์สมิง	นักวิชาการพาณิชย์ปฏิบัติการ

๕. ผู้ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญได้เชิญมาชี้แจงแสดงความคิดเห็น ดังนี้

กระทรวงยุติธรรม

สำนักงานปลัดกระทรวง

- นางสาวเกสรินันท์ ยิ้มไย	นิติกรปฏิบัติการ

กรมสอบสวนคดีพิเศษ

๑) พันตำรวจโท สมพร ชื่นโกมล	ผู้อำนวยการส่วนคดีความมั่นคง ๓
๒) พันตรี อรรคริน ลัทธศักดิ์ศิริ	พนักงานสอบสวนคดีพิเศษชำนาญการพิเศษ

ส่วนราชการไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง หรือทบวง

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

- พันตำรวจเอก ขวลิต ขวลิตพงศ์พันธุ์	ผู้กำกับการ (สอบสวน)
กลุ่มงานสอบสวน กองบังคับการ
ปราบปรามการกระทำความผิด
เกี่ยวกับอาชญากรรมทางเศรษฐกิจ |
|-------------------------------------|---|

หน่วยงานของศาล

สำนักงานศาลยุติธรรม

- นางจิตติรัตน์ นรินทรางกูร ณ อยุธยา ผู้พิพากษาศาลชั้นต้น
ประจำสำนักประธานศาลฎีกา

สำนักงานศาลปกครอง

- ๑) นายประสาธ พงษ์สุวรรณ ตุลาการศาลปกครองสูงสุด
๒) นางสมฤดี ธีบุญสิริ รองเลขาธิการ
๓) นายเชิดวุฒิ สิ้นพิมลบูรณ์ พนักงานคดีปกครองชำนาญการ

หน่วยงานอิสระของรัฐ

สำนักงานอัยการสูงสุด

- นายสิทธิภาค อ่อวิเชียร อัยการประจำสำนักงานอัยการสูงสุด

สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์

และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ

- ๑) นายพวกเพียร สุนทรสิต ผู้เชี่ยวชาญพิเศษด้านกฎหมาย
๒) นายนทชาติ จินตกานนท์ ผู้เชี่ยวชาญรักษาการแทนผู้อำนวยการ
สำนักการต่างประเทศ
๓) นางสาวสมจิตต์ สาสนรักกิจ ผู้อำนวยการส่วนสำนักการต่างประเทศ
๔) นายประถมพงศ์ ศรีนวล ผู้อำนวยการส่วนสำนักวิชาการ
และจัดการทรัพยากรโทรคมนาคม
๕) นายภูริต ประสานศักดิ์ พนักงานปฏิบัติการระดับสูง
รักษาการผู้อำนวยการส่วน
สำนักกฎหมายโทรคมนาคม

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

- ๑) นางสุมาลี เลิศชนะพร ผู้อำนวยการฝ่ายวินัยและคดี
๒) นางสาวไพลิน วัฒนระรัตน์ ผู้อำนวยการฝ่ายกฎหมาย

หอการค้าไทยและสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย

- ๑) นายเกรียงศักดิ์ สวัสดิ์พานิชย์ กรรมการกฎหมายธุรกิจและกฎระเบียบ
๒) นายปัญญา เกษมทรัพย์ กรรมการกฎหมายธุรกิจและกฎระเบียบ

(๔)

สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

๑) นายกิตติ ตั้งจิตรมณีศักดิ์ดา	เลขาธิการ
๒) นายกมลชัย เวทีบุรณะ	เจ้าหน้าที่สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
สายงานกฎหมาย
๓) นายกรพงศ์ ชินโน	เจ้าหน้าที่สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
สายงานกฎหมาย
๔) นายณัฐฤทธิ ฤทธิพิชญ์นันท์	เจ้าหน้าที่สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
สายงานกฎหมาย

สภาผู้ส่งสินค้าทางเรือแห่งประเทศไทย

- นายคงฤทธิ จันทริก	ผู้อำนวยการบริหาร

สมาคมการค้าส่ง – ปลีกไทย

- นายสมชาย พรรรัตน์เจริญ	นายกสมาคม

สมาคมผู้ประกอบการกิจการขนาดกลางและขนาดย่อมไทย

- นางสาวนพเก้า จันทร์สุขสวัสดิ์	กรรมการ

บริษัท ซีพี ออลล์ จำกัด (มหาชน)

๑) นายสกล เตชะสถาพร	รองกรรมการผู้จัดการอาวุโส
๒) นายสุวิทย์ กิ่งแก้ว	รองกรรมการผู้จัดการอาวุโส

เกษตรกร

๑) นายณฤตล ท้าวสกุล	เกษตรกร
๒) นายสุเทพ สุวรรณรัตน์	เกษตรกร
๓) นางสาวลักษณีย์ เหลืองเรณู	เกษตรกร

๖. ร่างพระราชบัญญัตินี้ไม่มีกรรมาธิการวิสามัญสงวนความเห็น

๗. ร่างพระราชบัญญัตินี้มีสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติเสนอคำแปรญัตติ
จำนวน ๓ คน ดังนี้

- ๗.๑ นายเจน นำชัยศิริ
- ๗.๒ นายกรรณภว์ ธนภรรควิน
- ๗.๓ นายธานี อ่อนละเอียด

(๘๒)

๘. ผลการพิจารณา

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ

ไม่มีการแก้ไข

คำปรารภ

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔

มีการแก้ไข

นายเจน นำชัยศิริ

ขอแปรญัตติ ดังนี้

“มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้มิให้ใช้บังคับแก่การกระทำของ

(๑) ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค หรือราชการส่วนท้องถิ่น

(๒) รัฐวิสาหกิจเฉพาะใน ส่วนที่ตัดเน้นครุฑมหามุขหรือสมมติของ

คณะรัฐมนตรี ในกิจการที่มีกฎหมายยกเว้นมิให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ เนื่องจากมีความจำเป็น
เพื่อประโยชน์ในการรักษาความมั่นคงของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ ผลประโยชน์ส่วนรวม หรือจัดให้มี
สาธารณูปโภค

..... ฯลฯ.....”

คณะกรรมการได้ชี้แจงแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๕

มีการแก้ไข

“ผู้ประกอบการซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด”

มีการแก้ไข

นายเจน นำชัยศิริ

ขอแปรญัตติ ดังนี้

“ผู้ประกอบการซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด”

หมายความว่า ผู้ประกอบธุรกิจ

รายหนึ่งหรือหลายรายในตลาดสินค้าใดสินค้าหนึ่งหรือบริการใดบริการหนึ่ง ซึ่งมีส่วนแบ่งตลาด
เกินกว่าเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด โดยให้นำปัจจัยสภาพการแข่งขันของตลาดอย่างไร
อย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง แล้วแต่กรณี มาประกอบการพิจารณา ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการพิจารณา
ทบทวนเกณฑ์ส่วนแบ่งตลาดอย่างน้อยหนึ่งครั้งภายในระยะเวลาสามปีนับแต่วันออกประกาศ

การนับส่วนแบ่งตลาดของผู้ประกอบธุรกิจรายหนึ่งซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด
ให้นำรวมส่วนแบ่งตลาดในตลาดสินค้าใดสินค้าหนึ่งหรือบริการใดบริการหนึ่งของบรรดาผู้ประกอบการ
ที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนดด้วย
และให้ถือว่าบรรดาผู้ประกอบการที่มีส่วนแบ่งตลาดดังกล่าวเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด”

คณะกรรมการได้ชี้แจงแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

นายกรรณภว์ ธนภรรคภวิน

ขอแปรญัตติ ดังนี้

“ผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด” หมายความว่า ผู้ประกอบธุรกิจรายหนึ่งหรือหลายรายในตลาดสินค้าใดสินค้าหนึ่งหรือบริการใดบริการหนึ่ง ซึ่งมีส่วนแบ่งตลาดเกินกว่าเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด โดยให้นำปัจจัยสภาพการแข่งขันของตลาดได้อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง แล้วแต่กรณี มาประกอบการพิจารณา โดยการกำหนดเกณฑ์ขั้นต่ำของส่วนแบ่งตลาดดังกล่าว ต้องไม่น้อยกว่าร้อยละห้าสิบของตลาด และทั้งนี้ให้คณะกรรมการพิจารณาทบทวนเกณฑ์ส่วนแบ่งตลาดอย่างน้อยหนึ่งครั้งภายในระยะเวลาสามปีนับแต่วันออกประกาศ
.....ฯลฯ.....”

คณะกรรมการได้ชี้แจงแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

“ปัจจัยสภาพการแข่งขัน”

มีการแก้ไข

นายเจน นำชัยศิริ

ขอแปรญัตติ ดังนี้

“ปัจจัยสภาพการแข่งขัน” หมายความว่า จำนวนผู้ประกอบธุรกิจในตลาดจำนวนเงินลงทุน ขีดความสามารถของผู้ประกอบธุรกิจ โดยรวมทั้งในและต่างประเทศ การเข้าถึงปัจจัยการผลิตที่สำคัญ ช่องทางการจัดจำหน่าย เครือข่ายในการประกอบธุรกิจ โครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นในการประกอบธุรกิจ กฎระเบียบของภาครัฐ ตลอดจนการส่งเสริมการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบธุรกิจในประเทศ และปัจจัยอื่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด”

คณะกรรมการได้ชี้แจงแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๖

ไม่มีการแก้ไข

หมวด ๑ คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๗

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๘

ไม่มีการแก้ไข

นายเจน นำชัยศิริ

ขอแปรญัตติ ดังนี้

“มาตรา ๘ กรรมการต้องเป็นผู้ที่มีผลงานหรือเคยปฏิบัติงานที่แสดงให้เห็นถึง การเป็นผู้มีความรู้ในการประกอบธุรกิจ และมีความเชี่ยวชาญหรือมีประสบการณ์ไม่น้อยกว่าสิบห้าปี ในสาขานิติศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ การเงิน การบัญชี อุตสาหกรรม การบริหารธุรกิจ การคุ้มครองผู้บริโภค หรือในสาขาอื่น อันจะเป็นประโยชน์ต่อการกำกับดูแลการแข่งขันทางการค้า ทั้งนี้ การนับระยะเวลาข้างต้นให้นำมารวมกันได้”

คณะกรรมการได้ชี้แจงแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

<u>มาตรา ๙</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๐</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๑</u> นายกรรณภว์ ธนภรรคภวิน “มาตรา ๑๑ ในการแต่งตั้งกรรมการ ให้มีคณะกรรมการสรรหาคณะหนึ่งจำนวน <u>เจ็ด</u> <u>เก้า</u> คนทำหน้าที่คัดเลือกบุคคลที่สมควรได้รับการเสนอชื่อเป็นกรรมการ ประกอบด้วยบุคคล ดังต่อไปนี้	มีการแก้ไข ขอแปรญัตติ ดังนี้
.....ฯลฯ..... <u>(๘) เลขานุการสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค</u> <u>(๙) ตัวแทนมูลนิธิเพื่อผู้บริโภค</u>ฯลฯ.....”	
คณะกรรมการธิการเห็นด้วยในหลักการ และได้แก้ไขแล้ว	ผู้แปรญัตติพอใจ
<u>มาตรา ๑๒</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๓</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๔</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๕</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๖</u> นายเจน นำชัยศิริ “มาตรา ๑๖ ห้ามมิให้ผู้ซึ่งพ้นจากตำแหน่งประธานกรรมการ รองประธาน กรรมการ หรือกรรมการดำรงตำแหน่งกรรมการ ผู้จัดการ หรือผู้มีอำนาจในการบริหารหรือจัดการ ในบริษัทจำกัด บริษัทมหาชนจำกัด หรือธุรกิจอื่นใดที่อยู่ภายใต้บังคับพระราชบัญญัตินี้ <u>รวมถึงห้ามรับ ผลประโยชน์หรือค่าตอบแทนที่เป็นการพิเศษนอกเหนือไปจากที่ธุรกิจนั้นปฏิบัติต่อบุคคลอื่น ๆ ในกิจการงานตามปกติ</u> เว้นแต่จะได้พ้นจากตำแหน่งมาแล้วไม่น้อยกว่า <u>สอง</u> <u>ห้า</u> ปี”	มีการแก้ไข ขอแปรญัตติ ดังนี้
คณะกรรมการธิการได้ชี้แจงแล้ว	ผู้แปรญัตติพอใจ

(มาตรา ๑๖/๑)

นายเจน นำชัยศิริ

ขอแปรญัตติเพิ่มความเป็น
มาตรา ๑๖/๑ ดังนี้

“มาตรา ๑๖/๑ กำหนดให้ใช้กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกัน
และปราบปรามการทุจริตในส่วนที่เกี่ยวกับการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินกับผู้ดำรงตำแหน่งประธาน
กรรมการ รองประธานกรรมการหรือกรรมการ”

คณะกรรมการธิการได้ชี้แจงแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๑๗

นายเจน นำชัยศิริ

มีการแก้ไข
ขอแปรญัตติ ดังนี้

“มาตรา ๑๗”

(๓) กำกับดูแลการประกอบธุรกิจและกำหนดมาตรการเพื่อให้มีการแข่งขันทาง
การค้าอย่างเสรีและเป็นธรรม

.....”

คณะกรรมการธิการเห็นด้วยในหลักการ
และได้แก้ไขแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

นายกรรณภว์ ธนภรรคภวิน

ขอแปรญัตติเพิ่มความเป็น
(๓/๑) ของมาตรา ๑๗ ดังนี้

“ (๓/๑) จัดทำฐานข้อมูลส่วนแบ่งตลาดของธุรกิจต่าง ๆ เพื่อติดตามสถานการณ์
ผูกขาดโดยจัดทำเป็นรายงานประจำปีเผยแพร่ต่อสาธารณชน ”

คณะกรรมการธิการเห็นด้วยในหลักการ
และได้แก้ไขแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

นายธานี อ่อนละเอียด

ขอแปรญัตติ ดังนี้

“มาตรา ๑๗”

(๔) พิจารณาเรื่องร้องเรียนและสอบสวนการกระทำผิดตามพระราชบัญญัตินี้

.....”

(๗) ประเทศแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ให้มีอำนาจหน้าที่สืบสวนและสอบสวน
เกี่ยวกับคดีการกระทำผิดตามพระราชบัญญัตินี้ตามมาตรา ๒๒

.....”

คณะกรรมการธิการเห็นด้วยในหลักการ
และได้แก้ไขแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๑๘

นายเจน นำชัยศิริ

ไม่มีการแก้ไข

ขอแปรญัตติ ดังนี้

“มาตรา ๑๘ ให้คณะกรรมการจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสีย และประชาชนทั่วไปเพื่อนำความคิดเห็นที่ได้มาประกอบการพิจารณาก่อนออกระเบียบหรือประกาศ เกี่ยวกับการกำกับดูแลการแข่งขันทางการค้าที่มีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไป โดยต้องให้ข้อมูลเกี่ยวกับ เรื่องและประเด็นที่ต้องการรับฟังความคิดเห็นล่วงหน้าแก่ผู้มีส่วนได้เสียและประชาชนทั่วไปไม่น้อยกว่า สิบห้าวันก่อนการรับฟังความคิดเห็น ทั้งนี้ ระยะเวลาในการรับฟังความคิดเห็นต้องไม่น้อยกว่าสามสิบวัน เว้นแต่ในกรณีมีเหตุฉุกเฉินหรือมีความจำเป็นเร่งด่วน คณะกรรมการอาจกำหนดระยะเวลาในการรับฟัง ความคิดเห็นให้น้อยกว่าสามสิบวันก็ได้โดยการรับฟังความคิดเห็นต้องคำนึงถึงวันเวลาและสถานที่จัด เพื่อให้ผู้มีส่วนได้เสียและประชาชนทั่วไปสามารถเข้าถึงได้ อำนวยความสะดวกในการให้ความคิดเห็น”

ให้สำนักงานจัดทำบันทึกสรุปผลการรับฟังความคิดเห็นที่ประกอบด้วย ความคิดเห็นที่ได้รับมติหรือผลการพิจารณาของคณะกรรมการที่มีต่อความคิดเห็นทั้งหมดดังกล่าว พร้อมทั้งเหตุผลและแนวทางในการดำเนินการต่อไป และเผยแพร่บันทึกดังกล่าวในระบบเครือข่าย สารสนเทศของสำนักงาน”

คณะกรรมการธิการได้ชี้แจงแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๑๙

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๐

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๑

นายเจน นำชัยศิริ

มีการแก้ไข

ขอแปรญัตติ ดังนี้

“มาตรา ๒๑ฯลฯ.....
ให้คณะอนุกรรมการสอบสวนมีอำนาจหน้าที่สืบสวนและสอบสวนเกี่ยวกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ และให้รายงานสรุปผลการดำเนินงานพร้อมความเห็น ต่อคณะกรรมการภายในสิบแปดสิบสองเดือนนับแต่วันที่คณะกรรมการแต่งตั้ง เว้นแต่ในกรณีที่มีเหตุ จำเป็นให้ขยายได้อีกไม่เกินหกสามเดือน”

คณะกรรมการธิการได้ชี้แจงแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๒๒

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๓

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๔

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๕

นายกรรณภว์ ธนภรรคภวิน

ไม่มีการแก้ไข

ขอแปรญัตติเพิ่มความเป็น
วรรคสี่ของมาตรา ๒๕ ดังนี้

“ในกรณีที่คณะทำงานไม่อาจหาข้อยุติเกี่ยวกับการฟ้องคดีได้ภายในกำหนดเวลา
สิบสี่วันนับแต่วันตั้งคณะทำงาน ให้คณะกรรมการมีอำนาจยื่นฟ้องคดีเอง หรือแต่งตั้งทนายความให้ฟ้องคดี
แทนได้ แต่ต้องฟ้องภายในสิบสี่วันนับแต่วันครบกำหนด”

คณะกรรมการฯ ได้ชี้แจงแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๒๖

**หมวด ๒ สำนักงานคณะกรรมการ
การแข่งขันทางการค้า**

ไม่มีการแก้ไข

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๗

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๘

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๙

มีการแก้ไข

มาตรา ๓๐

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๑

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๒

นายเจน นำชัยศิริ

ไม่มีการแก้ไข

ขอแปรญัตติ ดังนี้

“มาตรา ๓๒”

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสี่สิบปีบริบูรณ์ แต่ไม่เกินหกสิบห้าปีบริบูรณ์

.....”

คณะกรรมการฯ ได้ชี้แจงแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๓๓

มีการแก้ไข

มาตรา ๓๔

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๕

ไม่มีการแก้ไข

<u>มาตรา ๓๖</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๗</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๘</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๙</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๐</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๑</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๒</u>	ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔๓

มีการแก้ไข

นายเจน นำชัยศิริ

ขอแปรญัตติ ดังนี้

“มาตรา ๔๓ ห้ามมิให้ผู้ซึ่งพ้นจากตำแหน่งเลขาธิการดำรงตำแหน่งกรรมการผู้จัดการ หรือผู้มีอำนาจในการบริหารหรือจัดการในบริษัทจำกัด บริษัทมหาชนจำกัด หรือธุรกิจอื่นใดที่อยู่ภายใต้บังคับพระราชบัญญัตินี้ รวมถึงห้ามรับผลประโยชน์หรือค่าตอบแทนที่เป็นพิเศษนอกเหนือไปจากที่ธุรกิจนั้นปฏิบัติต่อบุคคลอื่น ๆ ในกิจการงานตามปกติ เว้นแต่จะได้พ้นจากตำแหน่งมาแล้วไม่น้อยกว่าสองห้าปี

ความตามวรรคหนึ่งให้นำมาใช้บังคับกับคู่สมรสและบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะซึ่งได้ดำรงตำแหน่งหรือรับผลประโยชน์หรือค่าตอบแทนดังกล่าวอันเนื่องมาจากการดำรงตำแหน่งของเลขาธิการตามพระราชบัญญัตินี้”

คณะกรรมการธิการได้ชี้แจงแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

(มาตรา ๔๓/๑)

นายเจน นำชัยศิริ

ขอแปรญัตติเพิ่มความเป็น
มาตรา ๔๓/๑ ดังนี้

“มาตรา ๔๓/๑ กำหนดให้ใช้กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในส่วนที่เกี่ยวกับการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินกับผู้ดำรงตำแหน่งเลขาธิการ”

คณะกรรมการธิการได้ชี้แจงแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

<u>มาตรา ๔๔</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๕</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๖</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๗</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๘</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๙</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>หมวด ๓ การป้องกันการผูกขาด และการค้าที่ไม่เป็นธรรม</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๐</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๑</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๑/๑</u>	คณะกรรมการธิการเพิ่มขึ้นใหม่
<u>มาตรา ๕๑/๒</u>	คณะกรรมการธิการเพิ่มขึ้นใหม่
<u>มาตรา ๕๒</u> นายกรรณภว์ ธนภรรคภวิน “มาตรา ๕๒ ห้ามมิให้ผู้ประกอบธุรกิจใดตกลงกับผู้ประกอบธุรกิจอื่นที่แข่งขัน ในตลาดสินค้าหรือบริการเดียวกัน <u>หรือแข่งขันในตลาดสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้องกัน หรือแข่งขัน ในตลาดต่างกันไม่เกี่ยวข้องกัน แล้วแต่กรณี</u> กระทำการใด ๆ อันเป็นการผูกขาด หรือลดการแข่งขัน หรือจำกัดการแข่งขันในตลาดนั้นในลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ฯลฯ.....”	มีการแก้ไข ขอแปรญัตติ ดังนี้
คณะกรรมการธิการได้ชี้แจงแล้ว	ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๕๓

นายกรรณภว์ ธนภรรคภวิน

มีการแก้ไข

ขอแปรญัตติ ดังนี้

“มาตรา ๕๓ฯลฯ.....”

(๑) กำหนดเงื่อนไขตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๕๒ (๑) (๒) และ (๔) ระหว่างผู้ประกอบการธุรกิจที่มีใช้คู่แข่งกันในตลาดสินค้าหรือบริการเดียวกัน หรือในตลาดสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้อง เนื่องกัน หรือในตลาดต่างกันไม่เกี่ยวเนื่องกัน แล้วแต่กรณี

.....ฯลฯ.....”

คณะกรรมการธิการได้ชี้แจงแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๕๔

มีการแก้ไข

มาตรา ๕๕

นายเจน นำชัยศิริ

มีการแก้ไข

ขอแปรญัตติ ดังนี้

“มาตรา ๕๕ฯลฯ.....”

ควรระงับข้อพิพาทใดที่เป็นข้อพิพาทข้อพิพาทที่ไม่เป็นธรรม ให้เป็นไปตามมติที่คณะกรรมการระงับข้อพิพาทคดีกำหนด”

คณะกรรมการธิการได้ชี้แจงแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๕๕/๑

คณะกรรมการธิการเพิ่มขึ้นใหม่

มาตรา ๕๖

มีการแก้ไข

มาตรา ๕๗

นายเจน นำชัยศิริ

มีการแก้ไข

ขอแปรญัตติ ดังนี้

“มาตรา ๕๗ ในกรณีที่คณะกรรมการมีหลักฐานอันควรเชื่อได้ว่าผู้ประกอบการฝ่าฝืนหรือละเมิดฝ่าฝืนมาตรา ๕๐ มาตรา ๕๒ มาตรา ๕๓ หรือมาตรา ๕๕ ให้คณะกรรมการมีอำนาจสั่งเป็นหนังสือให้ผู้ประกอบการระงับ หยุด หรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงการกระทำนั้นได้ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และระยะเวลาในการปฏิบัติ ตามที่คณะกรรมการกำหนด

.....ฯลฯ.....”

ผู้ประกอบการซึ่งได้รับแจ้งคำสั่งตามวรรคหนึ่งที่ไม่เห็นด้วยกับคำสั่งดังกล่าว มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองหรือศาลยุติธรรม หรือการคัดค้านคำสั่งดังกล่าว ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง”

คณะกรรมการธิการได้ชี้แจงแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๕๘ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕๙ ไม่มีการแก้ไข

หมวด ๔ พนักงานเจ้าหน้าที่ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๖๐ ไม่มีการแก้ไข

นายธานี อ่อนละเอียด ขอแปรญัตติ ดังนี้

“มาตรา ๖๐ฯลฯ.....

ในกรณีตาม (๒) หากมีลักษณะเป็นการคัดค้านตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาต้องมีหมายค้น เว้นแต่มีเหตุอันควรเชื่อว่าจะหาคนขึ้นชื่อหรือจะหาคนขึ้นชื่อได้ เอกสารหรือพยานหลักฐานดังกล่าวจะถูกยึดไว้ ชุบช้อน หักสวดย หรือทำให้เปลี่ยนสภาพไปจนหมด ให้ดำเนินคดี ยึดหรืออายัดเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับคดีกระทำผิดคดีได้โดยไม่ต้องมีหมายค้นแต่ต้องปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาว่าด้วยการค้น แต่จะเริ่มการค้นในเวลากลางคืนมิได้เว้นแต่เป็นเวลาทำการของสถานที่นั้น”

คณะกรรมการธิการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๖๑ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๖๒ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๖๓ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๖๔ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๖๕ มีการแก้ไข

มาตรา ๖๖ คณะกรรมการธิการตัดออก

นายธานี อ่อนละเอียด ขอแปรญัตติ ดังนี้

“มาตรา ๖๖ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งคณะกรรมการประกาศแต่งตั้งมีอำนาจหน้าที่สืบสวนและสอบสวนเกี่ยวกับคดีกระทำผิดคดีตามพระราชบัญญัตินี้เช่นเดียวกับพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และเมื่อได้ดำเนินคดีแล้วให้เสนอความเห็นต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณาต่อไป”

คณะกรรมการธิการเห็นด้วยกับผู้แปรญัตติ และได้แก้ไขแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

หมวด ๕ การฟ้องคดีเรียกค่าเสียหาย ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๖๗ มีการแก้ไข

มาตรา ๖๘ ไม่มีการแก้ไข

หมวด ๖ บทกำหนดโทษ ไม่มีการแก้ไข

ส่วนที่ ๑ โทษอาญา ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๖๙ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๗๐ มีการแก้ไข

มาตรา ๗๑ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๗๒ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๗๓ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๗๔ มีการแก้ไข
นายเจน นำชัยศิริ
ขอแปรญัตติ ดังนี้

“มาตรา ๗๔ ผู้ใดเปิดเผยข้อเท็จจริงเกี่ยวกับกิจการหรือการดำเนินงานของผู้ประกอบธุรกิจอันเป็นข้อเท็จจริงที่ตามปกติวิสัยของผู้ประกอบธุรกิจจะพึงสงวนไว้ไม่เปิดเผยซึ่งตนได้มาหรือล่วงรู้เนื่องจากการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีตั้งแต่ห้าปีถึงเจ็ดปีหรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาทตั้งแต่ห้าแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ เว้นแต่เป็นการเปิดเผยในการปฏิบัติราชการหรือเพื่อประโยชน์ในการสอบสวน การพิจารณาคดีหรือการดำเนินการของสำนักงาน

..... ฯลฯ.....”

คณะกรรมการธิการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๗๕ มีการแก้ไข

มาตรา ๗๖ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๗๗ มีการแก้ไข

ส่วนที่ ๒ โทษทางปกครอง ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๗๔ มีการแก้ไข

มาตรา ๗๙ มีการแก้ไข

มาตรา ๘๐ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๘๑ มีการแก้ไข

มาตรา ๘๒ ไม่มีการแก้ไข

บทเฉพาะกาล ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๘๓ มีการแก้ไข

นายเจน นำชัยศิริ

ขอแปรญัตติเพิ่มความ
เป็นวรรคสองของมาตรา ๘๓
ดังนี้

“กำหนดให้ไม่ถือว่าวาระการดำรงตำแหน่งของคณะกรรมการแข่งขันทางการค้า
ที่เคยดำรงตำแหน่งตามพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๒ เป็นวาระดำรงตำแหน่ง
ตามพระราชบัญญัตินี้และมีให้ใช้บังคับมาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๖/๑ กับคณะกรรมการแข่งขันทางการค้า
ตามพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ”

คณะกรรมการธิการเห็นด้วยในหลักการ
 และได้แก้ไขแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๘๔ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๘๕ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๘๖ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๘๗ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๘๘ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๘๙

ไม่มีการแก้ไข

อัตราค่าธรรมเนียม

มีการแก้ไข

๙. ข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญ

คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. เห็นควรตั้งข้อสังเกตเพื่อเสนอต่อที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณา ดังนี้

๙.๑ นิยามคำว่า “บริการ” (มาตรา ๕)

นิยามคำว่า “บริการ” นอกจากหมายความว่า การรับจัดทำกรงาน การให้สิทธิใด ๆ การให้ใช้หรือให้ประโยชน์ในทรัพย์สินหรือกิจการใด ๆ โดยเรียกค่าตอบแทนเป็นเงินหรือผลประโยชน์อื่น แต่ไม่รวมถึงการจ้างแรงงานแล้ว ตามเจตนารมณ์ยังให้ครอบคลุมถึงธุรกิจค้าปลีกด้วย

๙.๒ รูปแบบองค์กร (มาตรา ๒๗)

(๑) เนื่องจากการจัดโครงสร้างองค์กรมีหลายรูปแบบ โดยส่วนใหญ่องค์กรที่มีภารกิจกำกับดูแลเต็มรูปแบบจะกำหนดโครงสร้างองค์กรในรูปแบบที่เป็นส่วนราชการ เช่น สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เป็นต้น หรือกำหนดให้เป็นองค์กรอิสระที่มีอำนาจหน้าที่ในการกำกับดูแลธุรกิจเฉพาะด้าน เช่น สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (คปภ.) กำกับดูแลเฉพาะธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการประกันภัย แต่กรณีสำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้านั้นมีอำนาจหน้าที่กำกับดูแลการแข่งขันการค้าของธุรกิจการค้าทุกประเภท จึงมีความแตกต่างจากสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (คปภ.) ดังนั้น การจัดโครงสร้างของสำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าตามร่างพระราชบัญญัตินี้มีข้อแตกต่าง จำเป็นที่กระทรวงพาณิชย์จะต้องผลักดันให้องค์กรนี้มีผลงานเกิดความเชื่อถือเป็นที่ประจักษ์

(๒) สำหรับกรณีโครงสร้างหน่วยงานของรัฐรูปแบบอื่นที่เป็นองค์กรอิสระที่กำกับดูแลธุรกิจเฉพาะด้าน เช่น สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (คปภ.) เป็นต้น องค์กรอิสระที่กำกับดูแลธุรกิจเฉพาะด้านเหล่านี้มีรายได้เพียงพอโดยไม่จำเป็นต้องขอรับเงินอุดหนุนจากรัฐบาล แต่กรณีการจัดโครงสร้างสำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าตามร่างพระราชบัญญัตินี้จะมีความแตกต่างจากองค์กรอิสระอื่นดังที่ยกตัวอย่างไว้ข้างต้น กล่าวคือ เงินและทรัพย์สินในการดำเนินงานของสำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้ามีลักษณะที่จะต้องพึ่งพาแหล่งรายได้จากภาครัฐเป็นหลักและต้องขอรับการจัดสรรงบประมาณจากงบประมาณแผ่นดินประจำปี ซึ่งหากสำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าไม่มีผลงานเป็นที่ประจักษ์ ก็อาจไม่ได้รับการจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอ ตลอดจนอาจมีกระบวนการแทรกแซงการทำงานในขั้นตอนดังกล่าว อันจะส่งผลให้ไม่สามารถปฏิบัติงานได้อย่างอิสระและคล่องตัวตามเจตนารมณ์ของกฎหมายฉบับนี้ ซึ่งกรณีดังกล่าวจะเป็นผลกระทบจากการกำหนดรูปแบบโครงสร้างองค์กร โดยมีใช่เป็นปัญหาข้อติดขัดในเชิงกฎหมายแต่ประการใด

๙.๓ พฤติกรรมทางการค้าที่ไม่เป็นธรรม (มาตรา ๕๕)

มาตรา ๕๕ ห้ามมิให้ผู้ประกอบธุรกิจกระทำการใด ๆ อันเป็นผลให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ประกอบธุรกิจรายอื่นในลักษณะที่บัญญัติไว้ โดยคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าสามารถพิจารณาประกาศกำหนดลักษณะพฤติกรรมทางการค้าที่ไม่เป็นธรรมเพิ่มเติมได้

คณะกรรมการวิสามัญมีข้อสังเกตว่า การกำหนดพฤติกรรมทางการค้าในลักษณะที่ไม่เป็นธรรมและก่อให้เกิดความเสียหายนั้น ควรมีการพิจารณาพฤติกรรมดังต่อไปนี้ประกอบด้วย

(ก) กรณีที่ผู้ประกอบการรายใหญ่ซึ่งเป็นผู้ให้สิทธิแก่ผู้ประกอบการรายอื่น ๆ ในลักษณะแฟรนไชส์ในการประกอบธุรกิจร้านค้าแบบสะดวกซื้อ (ซึ่งผู้รับสิทธิส่วนใหญ่เป็นผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม) แต่ในขณะเดียวกันผู้ให้สิทธิดังกล่าวก็ดำเนินการประกอบธุรกิจเดียวกัน โดยเปิดร้านค้าของตนเองในบริเวณท้องที่ใกล้เคียงกับร้านค้าของผู้รับสิทธิของตน ควรมีการกำหนดระยะห่างระหว่างกัน หรืออีกกรณีหนึ่ง เป็นกรณีที่ผู้ประกอบการรายปลีกใหญ่เปิดร้านค้าปลีกในท้องที่ใกล้เคียงกับผู้ประกอบการร้านค้าปลีกขนาดเล็ก ร้านโชห่วยหรือร้านขายของเบ็ดเตล็ดอันทำให้ผู้ประกอบการร้านค้าปลีกขนาดเล็ก ร้านโชห่วยหรือร้านขายของเบ็ดเตล็ดไม่สามารถแข่งขันได้ ควรมีการกำหนดมิให้ธุรกิจขนาดใหญ่ที่มีสาขาจำนวนมากเปิดสาขาในระยะที่ใกล้กับผู้ประกอบการร้านค้าปลีกขนาดเล็ก ร้านโชห่วยหรือร้านขายของเบ็ดเตล็ด เช่น ผู้ประกอบการรายใหญ่ควรเปิดร้านหรือสาขาในระยะห่างจากร้านค้าปลีกขนาดเล็ก ร้านโชห่วยหรือร้านขายของเบ็ดเตล็ดในระยะทางไม่ต่ำกว่า ๑๐๐ เมตร เป็นต้น เพื่อเป็นการช่วยเหลือผู้ประกอบการร้านค้าปลีกขนาดเล็ก ร้านโชห่วยหรือร้านขายของเบ็ดเตล็ดให้สามารถประกอบธุรกิจเพื่อเลี้ยงครอบครัวได้ และไม่เป็นการปิดกั้นโอกาสบริษัทใหญ่ที่จะเพิ่มสาขาได้

(ข) กรณีผู้ค้าพันธุ์ไก่ไข่ ขายพันธุ์ไก่ไข่ให้แก่เกษตรกรซึ่งประกอบธุรกิจขายไข่ไก่ โดยผู้ค้าพันธุ์ไก่ไข่ดังกล่าวเองประกอบธุรกิจขายไข่ไก่ด้วย และมีการทุ่มราคายไข่ไก่ในท้องที่ที่ถูกค้าพันธุ์ไก่ไข่ของตนประกอบธุรกิจขายไข่ไก่อันทำให้เกษตรกรซึ่งเป็นลูกค้าของตนไม่สามารถแข่งขันได้ และรวมถึงกรณีสินค้าเกษตรอื่นที่มีลักษณะพฤติกรรมเช่นเดียวกัน

กรณีดังกล่าวข้างต้นเป็นพฤติกรรมทางการค้าที่ไม่เป็นธรรม จึงควรพิจารณาประกาศในอนุบัญญัติกำหนดห้ามพฤติกรรมดังกล่าว เพื่อเป็นการคุ้มครองผู้ประกอบการร้านค้าปลีกขนาดเล็ก ร้านโชห่วยหรือร้านขายของเบ็ดเตล็ด และเกษตรกรรายย่อยให้สามารถประกอบธุรกิจเพื่อดำรงชีพได้

๙.๔ ระยะเวลาในการสืบสวนสอบสวน (มาตรา ๒๑)

ระยะเวลาในการสืบสวนสอบสวนของคณะอนุกรรมการสอบสวน นอกจากจะต้องให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาตามมาตรา ๒๑ วรรคสองแล้ว ยังต้องคำนึงถึงระยะเวลาการควบคุมตัวหรือการปล่อยตัวชั่วคราวตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาด้วย

(๑๙)

๑๐. คณะกรรมการวิสามัญได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมรวมทั้งข้อสังเกตมาพร้อมกับรายงานนี้ด้วยแล้ว

(นายวัฒนศักดิ์ เสือเอี่ยม)

เลขาธิการคณะกรรมการวิสามัญ

พิจารณาร่างพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ.

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

(๑๗)

(ก)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า
พ.ศ.

หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการแข่งขันทางการค้า

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน และมีบทบัญญัติบางประการไม่สอดคล้องกับรูปแบบและพฤติกรรมกรรมการประกอบธุรกิจที่เปลี่ยนแปลงไป อีกทั้งการกำกับดูแลการแข่งขันทางการค้าในปัจจุบันเป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า ซึ่งเป็นหน่วยงานที่ตั้งขึ้นภายในกรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ จึงไม่มีความคล่องตัวและขาดความเป็นอิสระในการกำกับดูแลการแข่งขันทางการค้า ทำให้การกำกับดูแลการประกอบธุรกิจให้มีการแข่งขันอย่างเสรีและเป็นธรรม ไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร สมควรปรับปรุงมาตรการในการกำกับดูแลการแข่งขันทางการค้าให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นและมีองค์กรกำกับดูแลการแข่งขันทางการค้าที่มีความคล่องตัวและมีความเป็นอิสระ เพื่อให้ทันต่อพัฒนาการของรูปแบบและพฤติกรรมกรรมการประกอบธุรกิจที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
การแข่งขันทางการค้า
พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....
.....
โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการแข่งขันทางการค้า

.....
.....
.....
มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า
พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๒

มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้มิให้ใช้บังคับแก่การกระทำของ

(๑) ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค หรือราชการส่วนท้องถิ่น

(๒) รัฐวิสาหกิจ องค์กรมหาชน หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ ทั้งนี้ เฉพาะในส่วนที่
ดำเนินการตามกฎหมายหรือมติของคณะรัฐมนตรีที่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการรักษาความ
มั่นคงของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ ผลประโยชน์ส่วนรวม หรือจัดให้มีสาธารณูปโภค

(๓) กลุ่มเกษตรกร สหกรณ์ หรือชุมนุมสหกรณ์ซึ่งมีกฎหมายรับรอง และมี
วัตถุประสงค์ดำเนินการทางธุรกิจเพื่อประโยชน์ในการประกอบอาชีพของเกษตรกร

(๔) ธุรกิจที่มีกฎหมายเฉพาะกำกับดูแลในเรื่องการแข่งขันทางการค้า

มาตรา ๕ ในพระราชบัญญัตินี้

“ธุรกิจ” หมายความว่า กิจการอันดำเนินการเพื่อประโยชน์ทางการค้าในทาง
เกษตรกรรม อุตสาหกรรม พาณิชยกรรม การเงิน การประกันภัย และการบริการ และให้หมายความ
รวมถึงกิจการอื่นตามที่กำหนดโดยกฎกระทรวง

“ผู้ประกอบการธุรกิจ” หมายความว่า ผู้จำหน่าย ผู้ผลิตเพื่อจำหน่าย ผู้ส่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อจำหน่าย ผู้ซื้อเพื่อผลิตหรือจำหน่ายต่อซึ่งสินค้า หรือผู้ให้บริการในธุรกิจ

“สินค้า” หมายความว่า สิ่งของที่ใช้ในการอุปโภคหรือบริโภค รวมทั้งเอกสารแสดงสิทธิในสิ่งของนั้น

“บริการ” หมายความว่า การรับจัดทำกรงาน การให้สิทธิใด ๆ การให้ใช้หรือให้ประโยชน์ในทรัพย์สินหรือกิจการใด ๆ โดยเรียกค่าตอบแทนเป็นเงินหรือผลประโยชน์อื่น แต่ไม่รวมถึงการจ้างแรงงาน

“ราคา” หมายความว่า ราคาสินค้า และให้หมายความรวมถึงค่าตอบแทนสำหรับการให้บริการด้วย

“ตลาด” หมายความว่า ตลาดที่เกี่ยวข้องในสินค้าหรือบริการชนิดเดียวกัน หรือที่สามารถใช้ทดแทนกันได้ โดยให้พิจารณาตามคุณลักษณะ ราคา หรือวัตถุประสงค์การใช้งานของสินค้าหรือบริการ และด้านพื้นที่ในการจำหน่ายสินค้าหรือให้บริการ

“ผู้ประกอบการธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด” หมายความว่า ผู้ประกอบการธุรกิจรายหนึ่งหรือหลายรายในตลาดสินค้าใดสินค้าหนึ่งหรือชนิดใดชนิดหนึ่งใดตลาดหนึ่ง ซึ่งมีส่วนแบ่งตลาดและยอดขายเกินกว่าเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด โดยให้นำปัจจัยสภาพการแข่งขันของตลาดอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง แล้วแต่กรณี มาประกอบการพิจารณา ทั้งนี้ให้คณะกรรมการพิจารณาบทวนเกณฑ์ส่วนแบ่งตลาดและยอดขายอย่างน้อยหนึ่งครั้งภายในระยะเวลาสามปีนับแต่วันออกประกาศ

การนับส่วนแบ่งตลาดและยอดขายของผู้ประกอบการรายหนึ่งซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด ให้นำรวมส่วนแบ่งตลาดและยอดขายในตลาดสินค้าใดสินค้าหนึ่งหรือชนิดใดชนิดหนึ่งใดตลาดหนึ่งของบรรดาผู้ประกอบการที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนดด้วย และให้ถือว่าบรรดาผู้ประกอบการที่มีส่วนแบ่งตลาดและยอดขายดังกล่าวเป็นผู้ประกอบการซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด

“ปัจจัยสภาพการแข่งขัน” หมายความว่า จำนวนผู้ประกอบการในตลาด จำนวนเงินลงทุน การเข้าถึงปัจจัยการผลิตที่สำคัญ ช่องทางการจัดจำหน่าย เครือข่ายในการประกอบธุรกิจ โครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นในการประกอบธุรกิจ กฎระเบียบของภาครัฐ และปัจจัยอื่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการการแข่งขันทางการค้า

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า เลขาธิการ และพนักงานของสำนักงานซึ่งดำรงตำแหน่งในระดับไม่ต่ำกว่าข้าราชการพลเรือนสามัญระดับปฏิบัติการซึ่งเสขชิตสรรคณะกรรมการแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ ลดหรือยกเว้นค่าธรรมเนียม และกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า

มาตรา ๗ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า” ประกอบด้วย ประธานกรรมการ รองประธานกรรมการหนึ่งคน และกรรมการอื่นอีกห้าคน ซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งจากบุคคลที่ผ่านการคัดเลือกโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี ให้เลขาธิการเป็นเลขานุการคณะกรรมการ

มาตรา ๘ กรรมการต้องเป็นผู้ที่มีผลงานหรือเคยปฏิบัติงานที่แสดงให้เห็นถึงการเป็นผู้มีความรู้ และมีความเชี่ยวชาญหรือมีประสบการณ์ไม่น้อยกว่าสิบปี ในสาขานิติศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ การเงิน การบัญชี อุตสาหกรรม การบริหารธุรกิจ การคุ้มครองผู้บริโภค หรือในสาขาอื่น อันจะเป็นประโยชน์ต่อการกำกับดูแลการแข่งขันทางการค้า ทั้งนี้ การนับระยะเวลาข้างต้นให้นำมารวมกันได้

มาตรา ๙ กรรมการต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสี่สิบปีบริบูรณ์ แต่ไม่เกินเจ็ดสิบปีบริบูรณ์
- (๓) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง
- (๔) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งใดในพรรคการเมือง
- (๕) ไม่เป็นบุคคลวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ
- (๖) ไม่ติดยาเสพติดให้โทษ
- (๗) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย หรือไม่เคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต
- (๘) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๙) ไม่เป็นบุคคลที่ต้องคำพิพากษาให้จำคุกและถูกคุมขังอยู่โดยหมายของศาล
- (๑๐) ไม่เป็นบุคคลที่เคยต้องคำพิพากษาให้จำคุกโดยได้พ้นโทษมายังไม่ถึงห้าปี

ในวันได้รับการเสนอชื่อต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อให้ความเห็นชอบตามมาตรา ๑๒ (๓) เว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๑๑) ไม่เป็นบุคคลที่เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน เพราะร่ำรวยผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ

(๑๒) ไม่เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของเอกชน เพราะทุจริตต่อหน้าที่ ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง หรือถือว่ากระทำการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

(๑๓) ไม่เป็นตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ กรรมการการเลือกตั้ง ผู้ตรวจการแผ่นดิน กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน หรือกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

(๑๔) ไม่เคยถูกถอดถอนออกจากตำแหน่งตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

มาตรา ๑๐ นอกจากคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๙ แล้ว กรรมการต้อง

(๑) ไม่ดำรงตำแหน่งใด ๆ ในองค์กรธุรกิจ หรือเป็นหุ้นส่วนที่มีอำนาจจัดการในห้างหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นที่เกินกว่าร้อยละห้าของทุนทั้งหมดในบริษัทใด

(๒) ไม่เป็นข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ

(๓) ไม่เป็นพนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยงานของรัฐ หรือราชการส่วนท้องถิ่น หรือไม่เป็นกรรมการหรือที่ปรึกษาของหน่วยงานของรัฐที่ดำเนินธุรกิจ

(๔) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งใด ๆ ในสถาบันหรือสมาคมซึ่งเป็นการรวมกลุ่มของผู้ประกอบธุรกิจที่มีวัตถุประสงค์หรือประโยชน์ร่วมกันในทางการค้า

ในกรณีที่ได้รับเลือกตามมาตรา ๑๒ เป็นบุคคลตามวรรคหนึ่ง นายกรัฐมนตรีจะแต่งตั้งได้ต่อเมื่อผู้นั้นได้ลาออกจากการเป็นบุคคลตามวรรคหนึ่งแล้ว ซึ่งต้องกระทำภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเลือก แต่ถ้าผู้นั้นมิได้ลาออกภายในเวลาที่กำหนด ให้ถือว่าผู้นั้นไม่เคยได้รับเลือกให้เป็นกรรมการ และให้ดำเนินการคัดเลือกกรรมการแทนบุคคลดังกล่าวตามมาตรา ๑๒

มาตรา ๑๑ ในการแต่งตั้งกรรมการ ให้มีคณะกรรมการสรรหาคณะหนึ่งจำนวน เจ็ด ~~เก้า~~ คนทำหน้าที่คัดเลือกบุคคลที่สมควรได้รับการเสนอชื่อเป็นกรรมการ ประกอบด้วยบุคคลดังต่อไปนี้

(๑) ปลัดกระทรวงการคลัง

(๒) ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

(๓) ปลัดกระทรวงพาณิชย์

(๓/๑) ปลัดกระทรวงยุติธรรม

(๔) ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

(๕) เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

(๕/๑) เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค

(๖) ประธานกรรมการสภาพการการค้าแห่งประเทศไทย

(๗) ประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

ให้คณะกรรมการสรรหาคณะหนึ่งเป็นประธานกรรมการสรรหาประธานกรรมการสรรหาและกรรมการสรรหาไม่มีสิทธิสมัครเป็นกรรมการ

ให้สำนักงานทำหน้าที่เป็นหน่วยงานธุรการในการดำเนินการคัดเลือกกรรมการ

ให้ประธานกรรมการสรรหาและกรรมการสรรหาได้รับค่าตอบแทนและค่าใช้จ่ายอื่น

ในการปฏิบัติงานตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๑๒ การคัดเลือกและแต่งตั้งกรรมการให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ให้คณะกรรมการสรรหาประกาศรับสมัครบุคคลที่มีผลงานหรือเคยปฏิบัติงานที่แสดงให้เห็นถึงการเป็นผู้มีความรู้ และมีความเชี่ยวชาญหรือมีประสบการณ์ตามมาตรา ๘ รวมทั้งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๙ และมาตรา ๑๐ ให้ทราบเป็นการทั่วไปอย่างน้อยสามสิบวันติดต่อกัน

(๒) เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาตาม (๑) แล้ว ให้คณะกรรมการสรรหาพิจารณาคัดเลือกผู้สมัครที่มีคุณสมบัติที่จะเป็นกรรมการให้ได้จำนวนกรรมการตามมาตรา ๗ และให้เสนอบัญชีรายชื่อของบุคคลที่ได้รับการคัดเลือกต่อรัฐมนตรี พร้อมทั้งรายละเอียดของบุคคลดังกล่าวซึ่งต้องระบุชัดเจนหรือมีหลักฐานแสดงให้เห็นได้ว่าเป็นบุคคลที่มีความเหมาะสมในด้านหนึ่งด้านใดตามมาตรา ๘ การมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๙ และมาตรา ๑๐

(๓) ให้รัฐมนตรีเสนอรายชื่อผู้ที่ได้รับคัดเลือกเป็นกรรมการพร้อมทั้งรายละเอียดตาม (๒) ต่อคณะรัฐมนตรีภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับการเสนอรายชื่อจากคณะกรรมการสรรหา เพื่อให้ความเห็นชอบ

(๔) เมื่อคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบบุคคลเป็นกรรมการครบจำนวนแล้ว ให้เสนอนายกรัฐมนตรีเพื่อมีคำสั่งแต่งตั้งเป็นกรรมการ

ในกรณีที่คณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบไม่ครบจำนวนกรรมการที่จะได้รับแต่งตั้ง ให้คณะกรรมการสรรหาดำเนินการพิจารณาคัดเลือกบุคคลให้ครบจำนวนที่ยังขาดอยู่ โดยให้ดำเนินการตาม (๑) (๒) (๓) และ (๔) จนกว่าจะได้กรรมการครบจำนวน

ในการแต่งตั้งกรรมการครั้งแรก เมื่อคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบบุคคลเป็นกรรมการครบจำนวนแล้ว ให้บุคคลดังกล่าวประชุมร่วมกันเพื่อเลือกกันเองเป็นประธานกรรมการและรองประธานกรรมการหนึ่งคนก่อนเสนอนายกรัฐมนตรีเพื่อมีคำสั่งแต่งตั้งต่อไป

กำหนดระยะเวลา หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการคัดเลือกกรรมการให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๓ กรรมการมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละหกสัปดาห์ และให้ดำรงตำแหน่งได้เพียงสองวาระ

ในวาระเริ่มแรกเมื่อครบกำหนดสามปี ให้กรรมการออกจากตำแหน่งจำนวนสามคนโดยวิธีจับสลาก และให้ถือว่าการออกจากตำแหน่งโดยการจับสลากดังกล่าวเป็นการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ

ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่

เพื่อให้ได้มาซึ่งกรรมการคนใหม่เข้ามปฏิบัติหน้าที่เมื่อสิ้นสุดวาระของกรรมการคนเดิม ให้ตั้งนิยามการคัดเลือกกรรมการคนใหม่ตามมาตรา ๑๒ เป็นคำสั่งสงฆ์ตามสมควรก่อนครบกำหนดตามวาระเป็นเวลาไม่น้อยกว่าเก้าสิบวัน ให้คณะกรรมการสรรหาดำเนินการคัดเลือกบุคคลที่สมควรได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการขึ้นใหม่ให้แล้วเสร็จโดยเร็ว

มาตรา ๑๔ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) คณะรัฐมนตรีมีมติให้ออก เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ

(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๙

(๕) กระทำการอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๐

เมื่อประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ หรือกรรมการพ้นจากตำแหน่งตามวาระหนึ่ง ให้ดำเนินการคัดเลือกและแต่งตั้งประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ หรือกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างตามมาตรา ๑๒ โดยให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งแทนอยู่ในตำแหน่งเท่าวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน เว้นแต่วาระที่เหลืออยู่ไม่ถึงเก้าสิบวันจะไม่ดำเนินการเพื่อแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่แทนก็ได้

ในระหว่างที่ยังมิได้มีการแต่งตั้งประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ หรือกรรมการตามวรรคสอง ให้กรรมการเท่าที่เหลืออยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้ โดยให้ถือว่าคณะกรรมการประกอบด้วยประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ หรือกรรมการเท่าที่มีอยู่ เว้นแต่จำนวนที่เหลือไม่ถึงสี่คน

มาตรา ๑๕ ในกรณีที่ประธานกรรมการหรือรองประธานกรรมการพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๑๓ และได้มีการแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่แล้ว หรือในกรณีที่ประธานกรรมการหรือรองประธานกรรมการพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๑๔ ให้คณะกรรมการประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานกรรมการหรือรองประธานกรรมการ และให้เสนอนายกรัฐมนตรีเพื่อมีคำสั่งแต่งตั้งเป็นประธานกรรมการหรือรองประธานกรรมการ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๖ ห้ามมิให้ผู้ซึ่งพ้นจากตำแหน่งประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ หรือกรรมการดำรงตำแหน่ง คณบดี ผู้จัดสรร หรือผู้มีอำนาจในคณาภิบาลหรือจัดสรรใด ๆ ในบริษัทจำกัด บริษัทมหาชนจำกัด หรือธุรกิจอื่นใด ที่อยู่ภายใต้บังคับพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งเป็นคู่กรณี ที่อยู่ในกระบวนการพิจารณาของคณะกรรมการ เว้นแต่จะจะได้พ้นจากตำแหน่งมาแล้วไม่น้อยกว่าสองปี

มาตรา ๑๗ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอแนะต่อรัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวงตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) ออกระเบียบหรือประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) กำกับดูแลการประกอบธุรกิจและกำหนด คณาภิบาล แนวทางปฏิบัติ เพื่อให้มีการแข่งขันทางการค้าอย่างเสรีและเป็นธรรม

(๔) พิจารณาเรื่องร้องเรียนและสอบสวนการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

(๕) พิจารณาวินิจฉัยคำร้องขอตามมาตรา ๕๖

(๖) วางระเบียบการสืบสวนและสอบสวนของคณะอนุกรรมการสอบสวน และ พนักงานเจ้าหน้าที่

(๗) ประกาศแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้มีอำนาจหน้าที่สืบสวนและสอบสวน เกี่ยวกับคณาภิบาลหรือคณาภิบาลเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ตามวรรค ๒๖

- (๘) พิษฆราวาสดำเนินคดีอาญาตามที่ถูกผู้เสียหายร้องทุกข์ตามมาตรา ๗๖
- (๙) พิจารณากำหนดโทษปรับทางปกครองตามมาตรา ๗๘ มาตรา ๗๙ และ มาตรา ๘๐ รวมทั้งฟ้องคดีต่อศาลปกครอง
- (๑๐) เชิญบุคคลหนึ่งบุคคลใดมาให้ข้อเท็จจริง คำอธิบาย คำแนะนำหรือความเห็น
- (๑๑) เสนอความเห็นและเสนอแนะต่อรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับนโยบายของรัฐบาลด้านการแข่งขันทางการค้า
- (๑๒) ให้คำแนะนำแก่หน่วยงานของรัฐเกี่ยวกับกฎ ระเบียบ หรือคำสั่งที่เป็นอุปสรรคต่อการแข่งขันทางการค้า ทำให้เกิดการกีดกัน จำกัดการแข่งขัน หรือลดการแข่งขันทางการค้า อันก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมระหว่างผู้ประกอบการธุรกิจ
- (๑๓) กำหนดแผน กลยุทธ์ และแนวทางการบริหารงานของสำนักงาน
- (๑๔) ออกระเบียบหรือข้อบังคับเกี่ยวกับโครงสร้างองค์กร การบริหารงานบุคคล การงบประมาณ การเงินและทรัพย์สิน และการดำเนินงานอื่นของสำนักงาน
- (๑๕) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการบรรดาระเบียบหรือประกาศที่ใช้บังคับเป็นการทั่วไป เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๑๘ ให้คณะกรรมการจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสียและประชาชนทั่วไปเพื่อนำความคิดเห็นที่ได้มาประกอบการพิจารณาก่อนออกระเบียบหรือประกาศเกี่ยวกับการกำกับดูแลการแข่งขันทางการค้าที่มีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไป โดยต้องให้ข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องและประเด็นที่ต้องการรับฟังความคิดเห็น ทั้งนี้ ระยะเวลาในการรับฟังความคิดเห็นต้องไม่น้อยกว่าสามสิบวัน เว้นแต่ในกรณีมีเหตุฉุกเฉินหรือมีความจำเป็นเร่งด่วน คณะกรรมการอาจกำหนดระยะเวลาในการรับฟังความคิดเห็นให้น้อยกว่าสามสิบวันก็ได้

ให้สำนักงานจัดทำบันทึกสรุปผลการรับฟังความคิดเห็นที่ประกอบด้วยความคิดเห็นที่ได้รับ มติหรือผลการพิจารณาของคณะกรรมการที่มีต่อความคิดเห็นดังกล่าว พร้อมทั้งเหตุผลและแนวทางในการดำเนินการต่อไป และเผยแพร่บันทึกดังกล่าวในระบบเครือข่ายสารสนเทศของสำนักงาน

มาตรา ๑๙ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุม หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ถ้ารองประธานกรรมการไม่มาหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๒๐ คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

มาตรา ๒๑ ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นว่าการสมควรตั้งคณะกรรมการสอบสวนคดี เกี่ยวข้องกับระดับกระทรวงหรือทบวงที่มีคุณวุฒิชั้นสูง จำเป็นต้องใช้วิธีการสืบสวน สอบสวนและ รวบรวมพยานหลักฐานเป็นพิเศษ ให้คณะกรรมการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการสอบสวนขึ้นคณะหนึ่งหรือหลายคณะ โดยในแต่ละคณะประกอบด้วยผู้ซึ่งมีความรู้และประสบการณ์ทางคดีอาญาซึ่งแต่งตั้งจากผู้ที่เป็นหรือเคยเป็นพนักงานอัยการ ผู้ที่เป็นหรือเคยเป็นตำรวจ และผู้ที่เป็นหรือเคยเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีความรู้และประสบการณ์ด้านเศรษฐศาสตร์ นิติศาสตร์ พาณิชยศาสตร์ การบัญชี หรือสาขาอื่น ๆ ที่จำเป็น เป็นอนุกรรมการสอบสวน และมอบหมายพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ตนมอบหมาย ๒๒ เป็นอนุกรรมการสอบสวนและเลขานุการ ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการสอบสวนประชุมเลือกอนุกรรมการสอบสวนคนหนึ่งเป็นประธานอนุกรรมการสอบสวน

ให้คณะกรรมการสอบสวนมีอำนาจหน้าที่สืบสวนและสอบสวนเกี่ยวกับการกระทำ ความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ และให้รายงานสรุปผลคดีพร้อมความเห็นพร้อมความเห็นต่อ เมื่อคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าการสอบสวนเสร็จแล้ว ให้ทำความเข้าใจพร้อมสำนวนเสนอ คณะกรรมการภายในสิบแปดสิบสองเดือนนับแต่วันที่คณะกรรมการแต่งตั้ง เว้นแต่ในกรณีที่มีเหตุ จำเป็นให้ขยายได้อีกไม่เกินหกเดือน แต่ต้องบันทึกเหตุผลและความจำเป็นในการขยายเวลาไว้ในสำนวน ด้วย

มาตรา ๒๒ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๙ มาใช้บังคับแก่การประชุม คณะอนุกรรมการและคณะอนุกรรมการสอบสวนโดยอนุโลม

มาตรา ๒๓ ให้ประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ และกรรมการ เป็นผู้ปฏิบัติงานเต็มเวลา โดยได้รับค่าตอบแทน ค่าใช้จ่ายในการปฏิบัติหน้าที่ และสิทธิประโยชน์อื่น ตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด ทั้งนี้ ในการกำหนดค่าตอบแทนให้คำนึงถึงข้อห้ามการดำรงตำแหน่ง ภายหลังพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๑๖ ด้วย

ค่าตอบแทนและค่าใช้จ่ายอื่นในการปฏิบัติหน้าที่ของประธานอนุกรรมการ และ อนุกรรมการตามมาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๑ ให้เป็นไปตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๒๔ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ กรรมการ และอนุกรรมการสอบสวนเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมาย อาญา และมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา ความอาญา

มาตรา ๒๕ ในกรณีที่คณะกรรมการมีความเห็นควรสั่งฟ้องและส่งความเห็น พร้อมสำนวนไปยังพนักงานอัยการ แต่พนักงานอัยการมีคำสั่งไม่ฟ้อง การแย้งคำสั่งไม่ฟ้องของพนักงาน อัยการตามความในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ให้ประธานกรรมการเป็นผู้ใช้อำนาจ ของผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติหรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่ประธานกรรมการแย้งคำสั่งของพนักงานอัยการ ให้ส่งสำนวนพร้อมความเห็นที่แย้งกันไปยังอัยการสูงสุดเพื่อพิจารณา หากอัยการสูงสุดเห็นว่าสำนวนพร้อมความเห็นที่ประธานกรรมการส่งให้ยังไม่สมบูรณ์พอที่จะดำเนินคดีได้ ให้อัยการสูงสุดแจ้งให้คณะกรรมการทราบเพื่อดำเนินการต่อไป โดยให้ระบุนข้อที่ไม่สมบูรณ์นั้นให้ครบถ้วนในคราวเดียวกัน ในกรณีนี้ ให้ประธานกรรมการและอัยการสูงสุดร่วมกันตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่ง ประกอบด้วยผู้แทนจากแต่ละฝ่ายจำนวนฝ่ายละเท่ากัน โดยมีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาพยานหลักฐานที่ไม่สมบูรณ์ และรวบรวมพยานหลักฐานให้สมบูรณ์ แล้วส่งให้อัยการสูงสุดเพื่อสั่งคดีต่อไป

ให้สำนักงานทำหน้าที่เป็นฝ่ายเลขานุการของคณะกรรมการตามวรรคสอง

มาตรา ๒๖ การฟ้องคดีอาญาและการฟ้องคดีเรียกค่าเสียหายตามพระราชบัญญัตินี้ ให้อยู่ในเขตอำนาจของศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ

หมวด ๒

สำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า

มาตรา ๒๗ ให้จัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าขึ้นเป็นหน่วยงานของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการและไม่เป็นรัฐวิสาหกิจ และให้มีฐานะเป็นนิติบุคคล กิจการของสำนักงานไม่อยู่ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ กฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน แต่พนักงานและลูกจ้างของสำนักงานต้องได้รับประโยชน์ตอบแทนไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน

มาตรา ๒๘ ให้สำนักงานมีสำนักงานแห่งใหญ่ในกรุงเทพมหานครหรือจังหวัดใกล้เคียง และจะตั้งสำนักงานสาขาขึ้น ณ ที่อื่นใดก็ได้

มาตรา ๒๙ ให้สำนักงานมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) รับผิดชอบงานธุรการของคณะกรรมการและคณะอนุกรรมการ
- (๒) ติดตามพฤติกรรมของผู้ประกอบธุรกิจที่อาจก่อให้เกิดการฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้และรายงานต่อคณะกรรมการ
- (๓) ศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์ วิจัยเกี่ยวกับสินค้า การบริการ และพฤติกรรมในการประกอบธุรกิจ รวมทั้งเสนอแนะแนวทางและให้ความเห็นในการส่งเสริม พัฒนา และกำกับดูแลการประกอบธุรกิจ

(๓/๑) จัดทำฐานข้อมูลขนาดตลาดสินค้าหรือบริการที่มีแนวโน้มจะก่อให้เกิดการผูกขาดตลาดตามที่คณะกรรมการกำหนด และเผยแพร่ต่อสาธารณชน

- (๔) รับเรื่องร้องเรียนที่บุคคลใดอ้างว่าได้มีการฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้ และดำเนินการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานในเรื่องที่ร้องเรียนให้ได้ข้อเท็จจริงเพียงพอเพื่อนำเสนอคณะกรรมการพิจารณา ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

- (๕) ถ้อยกรรมสิทธิ์ มีสิทธิครอบครอง และมีทรัพย์สินใด ๆ
- (๖) ก่อตั้งสิทธิหรือทำนิติกรรมใด ๆ เกี่ยวกับทรัพย์สิน
- (๗) แลกเปลี่ยนข้อมูล ร่วมดำเนินการในการเจรจา ทำความตกลงและร่วมมือกับองค์กรหรือหน่วยงานในประเทศและต่างประเทศในกิจการที่เกี่ยวกับการดำเนินงานของสำนักงาน
- (๘) จัดให้มีหรือให้ความร่วมมือกับองค์กรอื่นในการศึกษาอบรมและพัฒนาความรู้เกี่ยวกับการแข่งขันทางการค้า
- (๙) ประสานงานและให้ความร่วมมือกับส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้
- (๑๐) รับค่าธรรมเนียมตามที่กำหนดในกฎหมาย และค่าตอบแทน ค่าบริการ หรือรายได้จากการดำเนินงาน
- (๑๑) เผยแพร่ผลคำวินิจฉัยของคณะกรรมการต่อสาธารณชน
- (๑๒) จัดทำรายงานประจำปีแสดงผลงานและอุปสรรคในการดำเนินงานของคณะกรรมการและสำนักงานเสนอต่อคณะรัฐมนตรี และเผยแพร่ต่อสาธารณชน
- (๑๓) ปฏิบัติการตามประกาศ ระเบียบ มติของคณะกรรมการ และปฏิบัติการตามที่คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการมอบหมาย
- (๑๔) ปฏิบัติการอื่นใดที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงาน

มาตรา ๓๐ ให้สำนักงานมีเลขาธิการเป็นผู้รับผิดชอบการปฏิบัติงานของสำนักงานขึ้นตรงต่อประธานกรรมการ และเป็นผู้บังคับบัญชาพนักงานและลูกจ้างของสำนักงาน ในกิจการของสำนักงานที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก ให้เลขาธิการเป็นผู้แทนสำนักงานเพื่อการนี้เลขาธิการจะมอบอำนาจให้บุคคลใดปฏิบัติงานเฉพาะอย่างแทนก็ได้ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๓๑ ให้ประธานกรรมการโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการเป็นผู้แต่งตั้งและถอดถอนเลขาธิการ

หลักเกณฑ์และวิธีการประกาศรับสมัคร การคัดเลือก และการแต่งตั้งเลขาธิการให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๓๒ ผู้ที่จะได้รับการแต่งตั้งเป็นเลขาธิการต้องมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) มีอายุไม่เกินหกสิบห้าปีบริบูรณ์

(๓) สามารถทำงานให้แก่สำนักงานได้เต็มเวลา

(๔) มีความรู้ความเชี่ยวชาญในสาขานิติศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ การเงิน การบัญชี อุตสาหกรรม การบริหารธุรกิจ การคุ้มครองผู้บริโภค หรือในสาขาอื่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

(๕) คุณสมบัติอื่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๓๓ ผู้มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ ต้องห้ามมิให้เป็นเลขาธิการ

- (๑) เป็นบุคคลล้มละลายหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต
- (๒) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๓) เป็นบุคคลที่ต้องคำพิพากษาให้จำคุกและถูกคุมขังอยู่โดยหมายของศาล
- (๔) เป็นบุคคลที่เคยต้องคำพิพากษาให้จำคุก เว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
- (๕) เป็นกรรมการ ผู้จัดการ หรือผู้มีอำนาจในการบริหารหรือจัดการในบริษัทจำกัด บริษัทมหาชนจำกัด หรือธุรกิจอื่นใดที่อยู่ภายใต้บังคับพระราชบัญญัตินี้
- (๖) เป็นข้าราชการ พนักงานหรือลูกจ้างของส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานอื่นของรัฐหรือของราชการส่วนท้องถิ่น
- (๗) เป็นหรือเคยเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เว้นแต่จะได้พ้นจากตำแหน่งมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปี
- (๘) เป็นหรือเคยเป็นกรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งอื่นในพรรคการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของพรรคการเมือง เว้นแต่จะได้พ้นจากตำแหน่งมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปี
- (๙) เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของเอกชน เพราะทุจริตต่อหน้าที่ ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง หรือถือว่ากระทำการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ
- (๑๐) เป็นบุคคลที่เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน เพราะร่ำรวยผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ
- (๑๑) เป็นหรือเคยเป็นผู้ดำรงตำแหน่งใด ๆ ในสถาบันหรือสมาคมตรีศิว เว้นแต่จะได้พ้นจากตำแหน่งมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปี ซึ่งเป็นการรวมกลุ่มของผู้ประกอบธุรกิจที่มีวัตถุประสงค์หรือประโยชน์ร่วมกันในทางการค้า

มาตรา ๓๔ ให้เลขาธิการได้รับเงินเดือนและประโยชน์ตอบแทนอื่นตามที่คณะกรรมการกำหนด ทั้งนี้ ในการกำหนดเงินเดือนให้คำนึงถึงข้อห้ามการดำรงตำแหน่งภายหลังพ้นจากตำแหน่งเลขาธิการตามมาตรา ๔๓ ด้วย

มาตรา ๓๕ เลขาธิการมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี
เลขาธิการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

มาตรา ๓๖ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ เลขาธิการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๓๒ หรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๓
- (๔) เป็นผู้มีส่วนได้เสียตามมาตรา ๔๑
- (๕) คณะกรรมการมีมติให้ออก เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือหย่อนความสามารถ

มาตรา ๓๗ ให้มีรองเลขาธิการตามจำนวนที่คณะกรรมการกำหนดเพื่อช่วย
เลขาธิการในการปฏิบัติหน้าที่ตามที่เลขาธิการมอบหมาย

มาตรา ๓๘ เลขาธิการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) บรรจุ แต่งตั้ง ถอดถอน เลื่อน ลด ตัดเงินเดือนหรือค่าจ้าง ลงโทษทางวินัย
พนักงาน และลูกจ้าง ตลอดจนให้พนักงานหรือลูกจ้างออกจากตำแหน่ง ทั้งนี้ ตามข้อบังคับ
ที่คณะกรรมการกำหนดแต่ถ้าเป็นพนักงานตำแหน่งรองเลขาธิการ ผู้บริหารระดับสูง และผู้ตรวจสอบ
ภายใน ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการก่อน

(๒) วางระเบียบเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของสำนักงานโดยไม่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับ
หรือมติที่คณะกรรมการกำหนด

(๓) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของเลขาธิการ

มาตรา ๓๙ ในการปฏิบัติหน้าที่ เลขาธิการอาจมอบอำนาจให้พนักงานกระทำการแทนได้
ตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด

ให้ผู้ได้รับมอบอำนาจตามวรรคหนึ่งมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับเลขาธิการในเรื่อง
ที่ได้รับมอบอำนาจนั้น

มาตรา ๔๐ ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งเลขาธิการหรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้
ให้คณะกรรมการแต่งตั้งรองเลขาธิการคนหนึ่งเป็นผู้รักษาการแทนเลขาธิการ ในกรณีที่ไม่มี
รองเลขาธิการหรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้คณะกรรมการแต่งตั้งพนักงานของสำนักงานคนหนึ่ง
เป็นผู้รักษาการแทนเลขาธิการ

ให้ผู้รักษาการแทนเลขาธิการตามวรรคหนึ่งมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับเลขาธิการ

มาตรา ๔๑ เลขาธิการต้องไม่เป็นผู้มีส่วนได้เสียในนิติกรรมที่ทำกับสำนักงานหรือ
ในกิจการที่กระทำให้แก่สำนักงาน ไม่ว่าจะทางตรงหรือทางอ้อม เว้นแต่เป็นเพียงผู้ถือหุ้นเพื่อประโยชน์
ในการลงทุนโดยสุจริตในบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดที่กระทำการอันมีส่วนได้เสียเช่นว่านั้น
ไม่เกินอัตราตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด

ในกรณีที่บุพการี คู่สมรส ผู้สืบสันดาน หรือบุพการีของคู่สมรสของเลขาธิการ
กระทำการตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าเลขาธิการเป็นผู้มีส่วนได้เสียตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๔๒ นิติกรรมหรือกิจการใดที่ทำขึ้นโดยไม่ถูกต้องตามมาตรา ๔๑ ไม่มี
ผลผูกพันสำนักงาน

มาตรา ๔๓ ห้ามมิให้ผู้ซึ่งพ้นจากตำแหน่งเลขาธิการดำรงตำแหน่ง **กรรมการ
ผู้สมัคร หรือผู้มีอำนาจในครอบครัวหรือผู้สมัครใด ๆ** ในบริษัทจำกัด บริษัทมหาชนจำกัด หรือ
ธุรกิจอื่นใดที่ อยู่ภายใต้บังคับพระราชบัญญัติ ซึ่งเป็นคู่กรณีที่อยู่ในกระบวนการพิจารณาของ
คณะกรรมการ เว้นแต่จะได้พ้นจากตำแหน่งมาแล้วไม่น้อยกว่าสองปี

มาตรา ๔๔ เงินและทรัพย์สินในการดำเนินงานของสำนักงาน ประกอบด้วย

- (๑) เงินและทรัพย์สินที่ได้รับโอนมาตามมาตรา ๘๘
- (๒) เงินที่รัฐบาลจ่ายให้เป็นทุนประเดิม
- (๓) เงินอุดหนุนทั่วไปที่รัฐบาลจัดสรรให้
- (๔) ค่าธรรมเนียม ค่าตอบแทน ค่าบริการ หรือรายได้จากการดำเนินงาน
- (๕) เงินและทรัพย์สินที่มีผู้ทูลเกล้าฯ ให้หรือเงินอุดหนุนจากต่างประเทศรวมทั้งองค์การระหว่างประเทศ ทั้งนี้ ต้องไม่มีเงื่อนไขหรือข้อผูกมัดใด ๆ ที่อาจส่งผลกระทบต่อภารกิจปฏิบัติงานของคณะกรรมการหรือสำนักงาน

(๖) เงินและทรัพย์สินที่มีผู้ทูลเกล้าฯ ให้

(๗) ดอกผลหรือผลประโยชน์ใด ๆ ที่เกิดจากเงินหรือทรัพย์สินของสำนักงาน

มาตรา ๔๕ บรรดารายได้ทั้งปวงที่สำนักงานได้รับจากการดำเนินงานในปีหนึ่ง ๆ ให้ตกเป็นของสำนักงานเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายสำหรับการดำเนินงานและค่าภาระต่าง ๆ ที่เหมาะสม เช่น ค่าบำรุงรักษาและค่าเสื่อมราคา ประโยชน์ตอบแทนของคณะกรรมการและคณะอนุกรรมการ และเงินสำรองเพื่อใช้จ่ายในกิจการของสำนักงานหรือเพื่อการอื่น

รายได้ตามวรรคหนึ่งไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

ในกรณีรายได้ของสำนักงานมีจำนวนไม่พอสำหรับค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพของสำนักงาน และค่าภาระต่าง ๆ ที่เหมาะสม และไม่สามารถหาเงินจากแหล่งอื่นได้ รัฐพึงจัดสรรเงินงบประมาณแผ่นดินให้แก่สำนักงานเท่าจำนวนที่จำเป็น เพื่อเป็นเงินอุดหนุนทั่วไป ตามมาตรา ๔๔ (๓)

มาตรา ๔๖ ค่าปรับทางปกครองตามพระราชบัญญัตินี้ ให้สำนักงานนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดินโดยเร็วเมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาฟ้องคดีหรือเมื่อศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดแล้วแต่กรณี

มาตรา ๔๗ เพื่อประโยชน์ในการจัดสรรเงินงบประมาณแผ่นดินให้แก่สำนักงาน ตามมาตรา ๔๔ (๓) ให้สำนักงานเสนองบประมาณรายจ่ายของปีงบประมาณที่ขอความสนับสนุนต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อจัดสรรเงินอุดหนุนทั่วไปของสำนักงานไว้ในร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีหรือร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม แล้วแต่กรณี

มาตรา ๔๘ ทรัพย์สินของสำนักงานไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดีและบุคคลใดจะยกอายุความขึ้นเป็นข้อต่อสู้กับสำนักงานในเรื่องทรัพย์สินของสำนักงานมิได้

มาตรา ๔๙ ให้สำนักงานจัดทำงบการเงิน และบัญชีทำการของสำนักงาน ส่งผู้สอบบัญชีภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีงบประมาณ

ในทุกกรอบปีงบประมาณ ให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชีและประเมินผลการใช้จ่ายเงินและทรัพย์สินของสำนักงาน โดยให้วิเคราะห์ประสิทธิภาพของการใช้จ่ายเงิน พร้อมทั้งแสดงความคิดเห็นว่าการใช้จ่ายดังกล่าวเป็นไปตามวัตถุประสงค์ และได้ผลตามเป้าหมายเพียงใดด้วย แล้วทำบันทึกรายงานผลเสนอต่อคณะกรรมการ คณะรัฐมนตรี และรัฐสภา

ให้สำนักงานเป็นหน่วยรับตรวจตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย
การตรวจเงินแผ่นดิน

หมวด ๓

การป้องกันการผูกขาดและการค้าที่ไม่เป็นธรรม

มาตรา ๕๐ ห้ามมิให้ผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาดกระทำการในลักษณะ
อย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

- (๑) กำหนดหรือรักษาระดับราคาซื้อหรือขายสินค้าหรือค่าบริการอย่างไม่เป็นธรรม
- (๒) กำหนดเงื่อนไขในลักษณะที่ไม่เป็นธรรมให้ผู้ประกอบธุรกิจอื่นซึ่งเป็นคู่ค้า
ของตนต้องจำกัดการบริการ การผลิต การซื้อ หรือการจำหน่ายสินค้า หรือต้องจำกัดโอกาสในการ
เลือกซื้อหรือขายสินค้า การได้รับหรือให้บริการ หรือในการจัดหาสินค้าจากผู้ประกอบธุรกิจอื่น
- (๓) ระงับ ลด หรือจำกัดการบริการ การผลิต การซื้อ การจำหน่าย การส่งมอบ
การนำเข้ามาในราชอาณาจักรโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ทำลายหรือทำให้เสียหายซึ่งสินค้า ทั้งนี้
เพื่อลดปริมาณให้ต่ำกว่าความต้องการของตลาด
- (๔) แทรกแซงการประกอบธุรกิจของผู้อื่นโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

มาตรา ๕๑ ห้ามมิให้ผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิด
การผูกขาดหรือลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญในตลาดสินค้าใดสินค้าหนึ่งหรือบริการใดบริการหนึ่ง
ใดตลาดหนึ่งตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนดต่อสภพสทรวรรวมธุรกิจโดย
คณะกรรมการทรวรรพในเจ็ดวันนับแต่วันที่รวมธุรกิจ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการ
ทรวรรพประกาศกำหนดของคณะกรรมการตามวรรคหนึ่ง ให้ระบุว่าจะใช้บังคับแก่
การรวมธุรกิจที่มีผลให้มีส่วนแบ่งตลาด ยอดเงินขาย จำนวนทุน จำนวนหุ้น หรือจำนวนสินทรัพย์
ไม่น้อยกว่าจำนวนเท่าใด ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการพิจารณาทบทวนเกณฑ์ตามประกาศอย่างน้อย
หนึ่งครั้งภายในระยะเวลาสามปีนับแต่วันออกประกาศ

การรวมธุรกิจตามวรรคหนึ่งให้หมายความรวมถึง

- (๑) การที่ผู้ผลิตรวมกับผู้ผลิต ผู้จำหน่ายรวมกับผู้จำหน่าย ผู้ผลิตรวมกับผู้จำหน่าย
หรือผู้บริการรวมกับผู้บริการ อันจะมีผลให้สถานะของธุรกิจหนึ่งคงอยู่และอีกธุรกิจหนึ่งสิ้นสุดลงหรือ
เกิดเป็นธุรกิจใหม่ขึ้น
- (๒) การเข้าซื้อสินทรัพย์ทั้งหมดหรือบางส่วนของธุรกิจอื่นเพื่อควบคุมนโยบาย
การบริหารธุรกิจ การอำนวยความสะดวก หรือการจัดการ
- (๓) การเข้าซื้อหุ้นทั้งหมดหรือบางส่วนของธุรกิจอื่น ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม
เพื่อควบคุมนโยบายการบริหารธุรกิจ การอำนวยความสะดวก หรือการจัดการ

การแจ้งสภพสทรวรรวมธุรกิจขออนุญาตและการอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตาม
หลักเกณฑ์และ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด ทั้งนี้ คำขออนุญาตอย่างน้อย
ต้องระบุเหตุผลและความจำเป็นในการกระทำ วิธีดำเนินการ และกำหนดระยะเวลาที่จะดำเนินการ

บทบัญญัติตามวรรคหนึ่ง มิให้ใช้บังคับกับการรวมธุรกิจเพื่อปรับโครงสร้างภายในของผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการในลักษณะตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๕๑/๑ ในการพิจารณาอนุญาตตามมาตรา ๕๑ ให้คณะกรรมการดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำขอ และในกรณีมีความจำเป็นที่ไม่อาจพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลา ให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสิบห้าวัน โดยบันทึกเหตุผลและความจำเป็นที่ต้องขยายเวลาไว้ในการพิจารณาวินิจฉัยด้วย

ให้คณะกรรมการพิจารณาอนุญาตโดยคำนึงถึงความจำเป็นตามควรทางธุรกิจ ประโยชน์ต่อการส่งเสริมการประกอบธุรกิจ การไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อเศรษฐกิจอย่างร้ายแรง และการไม่กระทบต่อประโยชน์สำคัญอันควรมีควรได้ของผู้บริโภคส่วนรวม

ในกรณีที่มีคำสั่งอนุญาต คณะกรรมการอาจกำหนดระยะเวลาหรือเงื่อนไขใด ๆ ให้ผู้ประกอบธุรกิจที่ได้รับอนุญาตปฏิบัติได้

คณะกรรมการต้องระบุเหตุผลในการสั่งอนุญาตหรือไม่อนุญาตรวมธุรกิจ ทั้งในปัญหาข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย และลงลายมือชื่อของกรรมการที่พิจารณา และให้นำบทบัญญัติมาตรา ๕๘ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ผู้ประกอบธุรกิจซึ่งได้รับแจ้งคำสั่งของคณะกรรมการและไม่เห็นด้วยกับคำสั่งดังกล่าวมีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง

มาตรา ๕๑/๒ ผู้ประกอบธุรกิจที่ได้รับอนุญาตให้รวมธุรกิจ ต้องดำเนินการตามระยะเวลา และเงื่อนไขที่ได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการ

ในกรณีที่มีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการมีอำนาจเพิกถอนคำสั่งอนุญาตทั้งหมดหรือบางส่วน โดยจะกำหนดระยะเวลาให้ปฏิบัติไว้ด้วยก็ได้

มาตรา ๕๒ ห้ามมิให้ผู้ประกอบธุรกิจใดตกลงร่วมกับผู้ประกอบธุรกิจอื่นที่แข่งขันในตลาดสินค้าหรือบริการเดียวกัน กระทำการใด ๆ อันเป็นการผูกขาด หรือลดการแข่งขัน หรือจำกัดการแข่งขันในตลาดนั้นในลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดราคาซื้อหรือราคาขายหรือเงื่อนไขทางการค้าใด ๆ ไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อมที่ส่งผลต่อราคาสินค้าหรือบริการเป็นสาระตามที่ตกลงกัน

(๒) จำกัดปริมาณของสินค้าหรือบริการที่ผู้ประกอบธุรกิจแต่ละรายจะผลิต ชื่อจำหน่าย หรือบริการตามที่ตกลงกัน

(๓) กำหนดข้อตกลงหรือเงื่อนไขในลักษณะสมรู้กัน เพื่อให้ฝ่ายหนึ่งได้รับการประมูลหรือประกวดราคาสินค้าหรือบริการ หรือเพื่อมิให้ฝ่ายหนึ่งเข้าแข่งขันราคาในการประมูลหรือประกวดราคาสินค้าหรือบริการ

(๔) กำหนดแบ่งท้องที่ที่ผู้ประกอบธุรกิจแต่ละรายจะจำหน่าย หรือลดการจำหน่าย หรือซื้อสินค้าหรือบริการได้ในท้องที่นั้น หรือกำหนดผู้ซื้อหรือผู้ขายที่ผู้ประกอบธุรกิจแต่ละรายจะจำหน่ายหรือซื้อสินค้าหรือบริการได้ โดยผู้ประกอบธุรกิจอื่นจะไม่ซื้อหรือจำหน่ายหรือซื้อสินค้าหรือบริการนั้น

บทบัญญัติตามวรรคหนึ่ง มิให้ใช้บังคับกับการกระทำระหว่างผู้ประกอบการซึ่งมีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการในลักษณะตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๕๓ ห้ามมิให้ผู้ประกอบธุรกิจใดตกลงร่วมกับผู้ประกอบธุรกิจอื่นกระทำการใด ๆ อันเป็นการผูกขาด หรือลดการแข่งขัน หรือจำกัดการแข่งขันในตลาดสินค้าใดสินค้าหนึ่งหรือบริการใด บริการหนึ่งในตลาดหนึ่งในลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

- (๑) กำหนดเงื่อนไขตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๕๒ (๑) (๒) และหรือ (๔) ระหว่างผู้ประกอบธุรกิจที่มีคู่แข่งกันในตลาดสินค้าหรือบริการเดียวกัน
- (๒) ลดคุณภาพของสินค้าหรือบริการให้ต่ำกว่าที่เคยผลิตจำหน่ายหรือให้บริการโดยส่วนหนึ่งในสวตเขตเดิมหรือสูงขึ้น
- (๓) แต่งตั้งหรือมอบหมายให้บุคคลใดแต่ผู้เดียวเป็นผู้จำหน่ายสินค้าหรือให้บริการอย่างเดียวกันหรือประเภทเดียวกัน
- (๔) กำหนดเงื่อนไขหรือวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการซื้อหรือการจำหน่ายสินค้าหรือการบริการเพื่อให้ปฏิบัติตามที่ตกลงกัน
- (๕) ความตกลงร่วมกันในลักษณะอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๕๔ บทบัญญัติมาตรา ๕๓ มิให้ใช้บังคับกับกรณีดังต่อไปนี้

- (๑) การกระทำของระหว่างผู้ประกอบการตั้งแต่สองรายขึ้นไปซึ่งมีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการในลักษณะตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด
- (๒) การตกลงร่วมกันในธุรกิจที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการพัฒนาการผลิต การจัดจำหน่ายสินค้า และการส่งเสริมให้เกิดความก้าวหน้าทางเทคนิคหรือเศรษฐกิจ
- (๓) การตกลงร่วมกันในรูปแบบธุรกิจที่มีสัญญาะหว่างผู้ประกอบการ ในต่างระดับกัน โดยฝ่ายหนึ่งเป็นผู้ให้สิทธิในสินค้าหรือบริการ เครื่องหมายการค้า วิธีการดำเนินธุรกิจ หรือการสนับสนุนการประกอบธุรกิจ และอีกฝ่ายหนึ่งเป็นผู้รับสิทธิซึ่งมีหน้าที่ชำระค่าสิทธิค่าธรรมเนียม หรือให้ผลตอบแทนอื่นใดตามที่ระบุในสัญญา
- (๔) ลักษณะข้อตกลงหรือรูปแบบธุรกิจตามที่กำหนดในกฎกระทรวงตามคำแนะนำของคณะกรรมการ

การตกลงร่วมกันตามวรรคหนึ่ง (๒) และ (๓) ต้องไม่สร้างข้อจำกัดที่เกินกว่าความจำเป็นในการบรรลุประโยชน์ข้างต้น และไม่ก่อให้เกิดอำนาจผูกขาด หรือจำกัดการแข่งขันในตลาดสินค้าหรือบริการนั้นอย่างมีนัยสำคัญ โดยคำนึงถึงผลกระทบต่อผู้บริโภคด้วย

มาตรา ๕๕ ห้ามมิให้ผู้ประกอบธุรกิจกระทำการใด ๆ อันมิใช่การประกอบธุรกิจ อย่างหนึ่งหรือสองอย่าง และมีผลเป็นอันตราย หักใจให้เสียหาย ชัดชัด หรือสั่งคัดค้านหรือ ยุติของคู่แข่งรายอื่น หรือทำให้ผู้อื่นไม่อาจประกอบธุรกิจ เป็นผลให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ประกอบธุรกิจรายอื่นในลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

- (๑) กีดกันการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบธุรกิจรายอื่นอย่างไม่เป็นธรรม
- (๒) ใช้อำนาจตลาดหรืออำนาจต่อรองที่เหนือกว่าอย่างไม่เป็นธรรม

(๓) กำหนดเงื่อนไขทางการค้าอันเป็นการจำกัดหรือขัดขวางการประกอบธุรกิจของผู้อื่นอย่างไม่เป็นธรรม

(๔) บังคับขายพ่วงอย่างไม่เป็นธรรม

(๕) กระทำการในลักษณะอื่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

คหบดีประกอบธุรกิจใดที่เป็นคหบดีประกอบธุรกิจอย่างไม่เป็นธรรม ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการคหบดีกำหนด

มาตรา ๕๕/๑ ห้ามมิให้ผู้ประกอบธุรกิจในประเทศทำนิติกรรมหรือสัญญากับผู้ประกอบธุรกิจในต่างประเทศอย่างไม่มีเหตุผลอันสมควร อันก่อให้เกิดพฤติกรรมการผูกขาดหรือจำกัดการค้าอย่างไม่เป็นธรรม และส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจและผลประโยชน์ของผู้บริโภคโดยรวม

มาตรา ๕๖ เพื่ออำนวยความสะดวกแก่การประกอบธุรกิจ ผู้ประกอบธุรกิจอาจยื่นคำร้องขอต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณาวินิจฉัยเป็นการล่วงหน้าในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) การกระทำของผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาดตามมาตรา ๕๐

(๒) การประกอบธุรกิจที่มีลักษณะตามมาตรา ๕๒ มาตรา ๕๓ **หรือ**มาตรา ๕๔ **หรือ**

มาตรา ๕๕/๑

การยื่นคำร้องขอตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

การวินิจฉัยคำร้องขอตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการอาจกำหนดเงื่อนไขใด ๆ ที่ผู้ประกอบธุรกิจต้องปฏิบัติเพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ได้

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้มีผลผูกพันเฉพาะผู้ร้องขอ และตามขอบเขตและระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนด หากต่อมาภายหลังปรากฏต่อคณะกรรมการว่าข้อมูลที่ได้รับจากผู้ร้องขอที่ใช้ในการพิจารณาวินิจฉัยของคณะกรรมการไม่ถูกต้องครบถ้วนในสาระสำคัญ หรือผู้ประกอบธุรกิจที่ยื่นคำร้องไม่ได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดตามวรรคสาม ให้คณะกรรมการเพิกถอนคำวินิจฉัยและแจ้งให้ผู้ประกอบธุรกิจทราบ

มาตรา ๕๗ ในกรณีที่คณะกรรมการมีหลักฐานอันควรเชื่อได้ว่าผู้ประกอบธุรกิจฝ่าฝืนหรือจะฝ่าฝืนมาตรา ๕๐ มาตรา ๕๑ มาตรา ๕๒ มาตรา ๕๓ **หรือ**มาตรา ๕๔ **หรือ**มาตรา ๕๕/๑ ให้คณะกรรมการมีอำนาจสั่งเป็นหนังสือให้ผู้ประกอบธุรกิจระงับ หยุด หรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงการกระทำนั้นได้ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และระยะเวลาในการปฏิบัติ ตามที่คณะกรรมการกำหนด

การออกคำสั่งตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการอาจกำหนดเงื่อนไขใด ๆ เท่าที่จำเป็นเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัตินี้

ผู้ประกอบธุรกิจซึ่งได้รับแจ้งคำสั่งตามวรรคหนึ่งที่ไม่เห็นด้วยกับคำสั่งดังกล่าว มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง

มาตรา ๕๘ ในการมีคำสั่งตามมาตรา ๕๗ คณะกรรมการต้องระบุเหตุผลในการสั่ง ทั้งในปัญหาข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายและลงลายมือชื่อของกรรมการที่พิจารณา การแจ้งคำสั่งตามวรรคหนึ่ง ให้กระทำภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่คณะกรรมการ มีคำสั่ง และให้นำบทบัญญัติมาตรา ๖๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๕๙ ผู้ได้รับแจ้งคำสั่งตามมาตรา ๕๗ ต้องปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าว เว้นแต่ ศาลปกครองจะได้มีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ทุเลาการบังคับตามคำสั่งหรือให้เพิกถอนคำสั่งของ คณะกรรมการ

หมวด ๔ พนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๖๐ ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำ แจ้งข้อเท็จจริงหรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือให้ส่งบัญชี ทะเบียน เอกสาร หรือหลักฐานใดเพื่อตรวจสอบหรือเพื่อประกอบการพิจารณา

(๒) เข้าไปในสถานที่ทำการ สถานที่ผลิต สถานที่จำหน่าย สถานที่รับซื้อ สถานที่เก็บ สินค้า สถานที่ให้บริการของผู้ประกอบธุรกิจหรือของบุคคลใด หรือสถานที่อื่นที่มีเหตุอันควรสงสัยว่า จะมีการฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้เพื่อตรวจสอบให้การเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ หรือเพื่อตรวจค้นและยึดหรืออายัดเอกสาร บัญชี ทะเบียน หรือพยานหลักฐานอื่นเพื่อประโยชน์ ในการตรวจสอบ และดำเนินคดีตามพระราชบัญญัตินี้

ในการนี้ ให้มีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริง หรือเรียกบัญชี ทะเบียน เอกสาร หรือ พยานหลักฐานอื่นจากผู้ประกอบธุรกิจ หรือจากบุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง ตลอดจนสั่งให้บุคคลดังกล่าวซึ่งอยู่ ในสถานที่นั้นปฏิบัติการเท่าที่จำเป็น

(๓) เก็บหรือนำสินค้าในปริมาณพอสมควรไปเป็นตัวอย่าง เพื่อตรวจสอบหรือ ตรวจวิเคราะห์โดยไม่ต้องชำระราคาสินค้านั้น ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

ในกรณีตาม (๒) หากมีลักษณะเป็นการค้นตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา ความอาญาต้องมีหมายค้น เว้นแต่มีเหตุอันควรเชื่อว่าหากเน้นซ้ำกว่าจะเอาหมายค้นมาได้ เอกสาร หรือพยานหลักฐานดังกล่าวจะถูกยกย้าย ซุกซ่อน ทำลาย หรือทำให้เปลี่ยนแปลงสภาพไปจากเดิม ให้ดำเนินการค้น ยึดหรืออายัดเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดได้โดยไม่ต้องมี หมายค้นแต่ต้องปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาว่าด้วยการค้น แต่จะเริ่มการค้น ในเวลากลางคืนมิได้เว้นแต่เป็นเวลาทำการของสถานที่นั้น

มาตรา ๖๑ ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้บุคคลซึ่งเกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

มาตรา ๖๒ ในการปฏิบัติหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัว
ต่อบุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวให้เป็นไปตามแบบที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๖๓ ในการส่งหนังสือเรียกตามมาตรา ๖๐ (๑) ให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับ
การแจ้งตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๖๔ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่
เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๖๕ เพื่อประโยชน์ในกรณีลับคุมผู้กระทำความผิดในการปฏิบัติหน้าที่
ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเช่นเดียวกับพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ
ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

หมวด ๖๖ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งคณะกรรมการประกาศแต่งตั้งมีอำนาจ
หน้าที่สืบสวนและสอบสวนเกี่ยวกับคดีกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้เช่นเดียวกับ
พนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และเมื่อได้ดำเนินคดีแล้วให้เสนอ
ความเห็นต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณาต่อไป

หมวด ๕

การฟ้องคดีเรียกค่าเสียหาย

มาตรา ๖๗ ให้บุคคลซึ่งได้รับความเสียหายอันเนื่องจากการฝ่าฝืนมาตรา ๕๐
มาตรา ๕๑ มาตรา ๕๒ มาตรา ๕๓ หรือ มาตรา ๕๔ หรือ มาตรา ๕๕/๑ มีสิทธิฟ้องคดีเรียกค่าเสียหาย
จากผู้กระทำการฝ่าฝืนนั้นได้

ในการฟ้องคดีเรียกค่าเสียหายตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค
สมาคมหรือมูลนิธิที่คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภครับรองตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภค
มีสิทธิฟ้องคดีเรียกค่าเสียหายแทนผู้บริโภคหรือสมาชิกของสมาคมหรือมูลนิธิได้ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๖๘ การฟ้องคดีเรียกค่าเสียหายตามมาตรา ๖๗ ถ้ามิได้นำคดีสู่ศาลภายใน
กำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ผู้ได้รับความเสียหายรู้หรือควรจะได้รู้ถึงเหตุดังกล่าว ให้สิทธิในการนำคดี
สู่ศาลเป็นอันสิ้นไป

หมวด ๖
บทกำหนดโทษ

ส่วนที่ ๑
โทษอาญา

มาตรา ๖๙ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๖ หรือมาตรา ๔๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๐ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๕๐ หรือมาตรา ๕๒ ต้องระวางโทษ ดังต่อไปนี้จำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินร้อยละสิบของรายได้ในปีที่กระทำความผิด หรือทั้งจำทั้งปรับ

(๑) กรณีผู้กระทำความผิดเป็นนิติบุคคล ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินร้อยละสิบของรายได้ในปีบัญชีก่อนปีที่กระทำความผิด หรือทั้งจำทั้งปรับ

(๒) กรณีผู้กระทำความผิดเป็นบุคคลธรรมดา ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินร้อยละสิบของรายได้ในปีก่อนปีที่กระทำความผิด หรือทั้งจำทั้งปรับ

ในกรณีที่เป็นการกระทำความผิดในปีแรกของการประกอบธุรกิจ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน สามปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๑ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียกของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๖๐ (๑) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๒ ผู้ใดขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๖๐ (๒) หรือ (๓) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๓ ผู้ใดไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๖๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๔ ผู้ใดเปิดเผยข้อเท็จจริงเกี่ยวกับกิจการหรือการดำเนินงานของผู้ประกอบธุรกิจอันเป็นข้อเท็จจริงที่ตามปกติวิสัยของผู้ประกอบธุรกิจจะพึงสงวนไว้ไม่เปิดเผยซึ่งตนได้มาหรือล่วงรู้เนื่องจากการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ เว้นแต่เป็นการเปิดเผยในการปฏิบัติราชการหรือเพื่อประโยชน์ในการสืบสวนสอบสวน การดำเนินคดี การพิจารณาคดี หรือการดำเนินการของสำนักงาน

ผู้ใดได้มาหรือล่วงรู้ข้อเท็จจริงใดจากบุคคลตามวรรคหนึ่งเปิดเผยข้อเท็จจริงนั้น
ในประการที่น่าจะเสียหายแก่ผู้ใดผู้หนึ่ง ต้องระวางโทษเช่นเดียวกัน

มาตรา ๗๕ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดซึ่งต้องรับโทษตามพระราชบัญญัตินี้
เป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้นเกิดจากการสั่งการหรือการกระทำ
ของบุคคลใด หรือไม่สั่งการ หรือไม่กระทำควรอันเป็นหน้าที่ที่ต้องกระทำของกรรมการ
หรือผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น หรือในกรณีที่บุคคล
ดังกล่าวมีหน้าที่ต้องสั่งการหรือทำการและละเว้นไม่สั่งการหรือไม่ทำการจนเป็นเหตุให้
นิติบุคคลนั้นกระทำความผิด ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย

มาตรา ๗๖ ผู้เสียหายมีสิทธิร้องทุกข์ความผิดตามมาตรา ๗๐ ต่อคณะกรรมการ
เพื่อพิจารณาตามพระราชบัญญัตินี้ แต่ไม่มีสิทธิฟ้องคดีอาญาด้วยตนเอง

มาตรา ๗๗ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการมีอำนาจ
เปรียบเทียบได้ ในการใช้อำนาจดังกล่าวคณะกรรมการอาจมอบหมายให้คณะอนุกรรมการ
เลขาธิการ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่กระทำการแทนได้

เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในระยะเวลา
ที่กำหนดแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา
การกำหนดจำนวนเงินค่าปรับที่จะเปรียบเทียบให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ
และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

ส่วนที่ ๒

โทษทางปกครอง

มาตรา ๗๘ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๕๑ หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕๑/๒ ต้องชำระ
ค่าปรับทางปกครองในอัตราไม่เกินสองแสนบาท และปรับอีกในอัตราไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทต่อวัน
ตลอดเวลาที่ฝ่าฝืนอยู่หรือละศูนย์จุดห้าของมูลค่าธุรกรรมในการรวมธุรกิจ

มาตรา ๗๙ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๕๓ หรือมาตรา ๕๔ หรือมาตรา ๕๕/๑ ต้องชำระ
ค่าปรับทางปกครองในอัตราดังต่อไปนี้ไม่เกินร้อยละสิบของรายได้ในปีที่กระทำความผิด

(๑) กรณีผู้กระทำผิดมีความผิดเป็นนิติบุคคล ต้องชำระค่าปรับทางปกครองในอัตรา
ไม่เกินร้อยละสิบของรายได้ในปีบัญชีก่อนปีที่กระทำผิด

(๒) กรณีผู้กระทำผิดมีความผิดเป็นบุคคลธรรมดา ต้องชำระค่าปรับทางปกครองใน
อัตราไม่เกินร้อยละสิบของรายได้ในปีก่อนปีที่กระทำผิด

ในกรณีที่เป็นการกระทำความผิดในปีแรกของการประกอบธุรกิจ ให้ชำระค่าปรับ
ทางปกครองในอัตราไม่เกินหนึ่งล้านบาท

มาตรา ๘๐ ผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งตามมาตรา ๕๗ ต้องชำระค่าปรับทางปกครองในอัตราไม่เกินหกล้านบาท และปรับอีกในอัตราไม่เกินสามแสนบาทต่อวันตลอดเวลาที่ฝ่าฝืนอยู่

มาตรา ๘๑ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดซึ่งต้องรับโทษปรับทางปกครอง ทรมพระพรหมบัญญัติ เป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้นเกิดจากการสั่งการหรือการกระทำของบุคคลใด หรือไม่สั่งทรม หรือไม่ทรมทรมอันเป็นหน้าที่ที่ต้องทรมทรมของกรรมการหรือผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น หรือในกรณีที่บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องสั่งการหรือกระทำการและละเว้นไม่สั่งการหรือไม่กระทำการจนเป็นเหตุให้นิติบุคคลนั้นกระทำความผิด ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย

มาตรา ๘๒ ในการพิจารณาออกคำสั่งลงโทษปรับทางปกครอง ให้คณะกรรมการคำนึงถึงความร้ายแรงแห่งพฤติกรรมที่กระทำผิด

ในกรณีที่ผู้ถูกลงโทษปรับทางปกครองไม่ยอมชำระค่าปรับทางปกครอง ให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับการบังคับทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับโดยอนุโลม และในกรณีที่ไม่มีเจ้าหน้าที่ดำเนินการบังคับตามคำสั่ง หรือมีแต่ไม่สามารถดำเนินการบังคับทางปกครองได้ ให้คณะกรรมการมีอำนาจฟ้องคดีต่อศาลปกครองเพื่อบังคับชำระค่าปรับ ในกรณีนี้ ถ้าศาลปกครองเห็นว่าคำสั่งให้ชำระค่าปรับนั้นชอบด้วยกฎหมาย ให้ศาลปกครองมีอำนาจพิจารณาพิพากษา และบังคับให้มีการยึดหรืออายัดทรัพย์สินขายทอดตลาดเพื่อชำระค่าปรับได้

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๘๓ ในวาระเริ่มแรก ให้คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า ตามพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นคณะกรรมกรแข่งขันทางการค้าทรมพระพรหมบัญญัติ และปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า ตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ให้ดำเนินการสรรหาและคัดเลือกกรรมการการแข่งขันทางการค้า ตามพระราชบัญญัตินี้ให้แล้วเสร็จภายในสองร้อยเจ็ดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๘๔ ให้อธิบดีกรมการค้าภายในปฏิบัติหน้าที่ของเลขาธิการจนกว่าจะมีการแต่งตั้งเลขาธิการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ให้ดำเนินการแต่งตั้งเลขาธิการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ได้แต่งตั้งคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าครั้งแรก

มาตรา ๘๕ เพื่อให้การปฏิบัติงานของสำนักงานดำเนินการไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ รัฐมนตรีอาจอนุมัติให้ข้าราชการในสังกัดกระทรวงพาณิชย์มาช่วยปฏิบัติงานในสำนักงานเป็นการชั่วคราว ไม่เกินสองคราว คราวละไม่เกินสองปี โดยให้ได้รับเงินเดือนทางสังกัดเดิม

มาตรา ๘๖ ภายใต้บังคับมาตรา ๘๗ ให้ข้าราชการที่ปฏิบัติราชการในสำนักงาน คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าตามพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๕๒ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันพ้นกำหนดเวลาตามมาตรา ๘๗ เป็นข้าราชการของกรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ และให้ปฏิบัติหน้าที่ในสำนักงาน โดยให้ถือว่าการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว เป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการของกรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์

ให้ข้าราชการที่ปฏิบัติหน้าที่ในสำนักงานตามวรรคหนึ่งได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้าง รวมทั้งสิทธิและประโยชน์ต่าง ๆ เท่าที่เคยได้รับอยู่เดิมไปพลางก่อนจนกว่าจะได้บรรจุและแต่งตั้ง ให้ดำรงตำแหน่งในสำนักงาน แต่จะแต่งตั้งให้ได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างต่ำกว่าเงินเดือนหรือค่าจ้าง ที่ได้รับอยู่เดิมไม่ได้

มาตรา ๘๗ ข้าราชการตามมาตรา ๘๖ ซึ่งสมัครใจเปลี่ยนไปเป็นพนักงาน ของสำนักงานให้ใช้สิทธิแจ้งความจำนงเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชาภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับสำหรับผู้ไม่ได้ใช้สิทธิแจ้งความจำนงภายในระยะเวลาดังกล่าว ให้กลับไป ปฏิบัติหน้าที่ในกรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์

การบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการซึ่งสมัครใจเปลี่ยนไปเป็นพนักงานตามวรรคหนึ่ง ให้ดำรงตำแหน่งใดในสำนักงาน ให้เป็นไปตามอัตรากำลัง คุณสมบัติ และอัตราเงินเดือนหรือค่าจ้าง ตามที่คณะกรรมการกำหนด

ให้โอนเงินงบประมาณหมวดเงินเดือนและค่าจ้างของข้าราชการของกรมการค้า ภายใน กระทรวงพาณิชย์ ซึ่งได้รับการบรรจุและแต่งตั้งให้เป็นพนักงานของสำนักงานตามวรรคสอง ไปเป็นของสำนักงานนับแต่วันที่ได้รับการบรรจุและแต่งตั้ง

การบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการซึ่งสมัครใจเปลี่ยนไปเป็นพนักงานตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าเป็นการให้ออกจากราชการเพราะเลิกหรือยุบตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญ ข้าราชการ หรือกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๘๘ ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หน้าที่ หนี้ และงบประมาณ ของกรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับงานของสำนักงานคณะกรรมการ การแข่งขันทางการค้า กรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ ไปเป็นของสำนักงาน

มาตรา ๘๙ บรรดากฎกระทรวง ประกาศ หลักเกณฑ์ หรือระเบียบที่ออก ตามพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๕๒ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมี กฎกระทรวง ประกาศ หรือระเบียบ ที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

การดำเนินการออกกฎกระทรวง ประกาศ หรือระเบียบตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการ ให้แล้วเสร็จภายในสามร้อยหกสิบห้าวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากไม่สามารถ ดำเนินการได้ ให้รัฐมนตรีรายงานเหตุผลที่ไม่อาจดำเนินการได้ต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ

.....
.....

อัตราค่าธรรมเนียม

(๑) การขอ <u>ให้วินิจฉัยตามมาตรา ๕๖</u> <u>อนุญาตรวมธุรกิจตามมาตรา ๕๑</u>	ครั้งละ	๕๘,๘๘๗๒๕๐.๐๐๐	บาท
(๑/๑) การขอ <u>ให้วินิจฉัยตามมาตรา ๕๖</u>	ครั้งละ	๕๐.๐๐๐	บาท
(๒) ค่าคัดหรือรับรองสำเนา <u>คำสั่งตามมาตรา ๕๑/๑</u> คำวินิจฉัยตามมาตรา ๕๖ หรือ <u>คำสั่งตามมาตรา ๕๗</u>	หน้าละ	๑๐๐	บาท

สรุปผลการดำเนินงาน
การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ.
ของ
คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ.
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

คณะกรรมการวิสามัญได้มีการประชุมเพื่อพิจารณา จำนวน ๓๑ ครั้ง ดังนี้

<u>ครั้งที่ ๑</u>	วันศุกร์ที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๙	<u>ครั้งที่ ๒</u>	วันอังคารที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๙
<u>ครั้งที่ ๓</u>	วันศุกร์ที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๙	<u>ครั้งที่ ๔</u>	วันอังคารที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๙
<u>ครั้งที่ ๕</u>	วันศุกร์ที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๙	<u>ครั้งที่ ๖</u>	วันอังคารที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๙
<u>ครั้งที่ ๗</u>	วันศุกร์ที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๙	<u>ครั้งที่ ๘</u>	วันอังคารที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๕๙
<u>ครั้งที่ ๙</u>	วันศุกร์ที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๙	<u>ครั้งที่ ๑๐</u>	วันอังคารที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๙
<u>ครั้งที่ ๑๑</u>	วันศุกร์ที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๙	<u>ครั้งที่ ๑๒</u>	วันอังคารที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๙
<u>ครั้งที่ ๑๓</u>	วันศุกร์ที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๙	<u>ครั้งที่ ๑๔</u>	วันอังคารที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๙
<u>ครั้งที่ ๑๕</u>	วันอังคารที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๖๐	<u>ครั้งที่ ๑๖</u>	วันศุกร์ที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๖๐
<u>ครั้งที่ ๑๗</u>	วันอังคารที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๖๐	<u>ครั้งที่ ๑๘</u>	วันศุกร์ที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๖๐
<u>ครั้งที่ ๑๙</u>	วันอังคารที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๖๐	<u>ครั้งที่ ๒๐</u>	วันศุกร์ที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๖๐
<u>ครั้งที่ ๒๑</u>	วันอังคารที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๖๐	<u>ครั้งที่ ๒๒</u>	วันศุกร์ที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐
<u>ครั้งที่ ๒๓</u>	วันอังคารที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐	<u>ครั้งที่ ๒๔</u>	วันศุกร์ที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐
<u>ครั้งที่ ๒๕</u>	วันอังคารที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐	<u>ครั้งที่ ๒๖</u>	วันศุกร์ที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐
<u>ครั้งที่ ๒๗</u>	วันอังคารที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐	<u>ครั้งที่ ๒๘</u>	วันศุกร์ที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐
<u>ครั้งที่ ๒๙</u>	วันอังคารที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐	<u>ครั้งที่ ๓๐</u>	วันศุกร์ที่ ๓ มีนาคม ๒๕๖๐
<u>ครั้งที่ ๓๑</u>	วันอังคารที่ ๗ มีนาคม ๒๕๖๐		

คณะผู้รับผิดชอบ
ในการจัดทำรายงานของคณะกรรมการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ.
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

นายกิตติ เจริญรงค์

ผู้อำนวยการสำนักกรรมการ ๑

ฝ่ายเลขานุการ

นายพีรพล ยวงนาค	ผู้บังคับบัญชากลุ่มงาน
นายศุภโชค คำแฝง	ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ
นางสาวโฆษณี กำลังศิลป์	นิติกรชำนาญการ
นายวรวิทย์ ศิริมหาพฤกษ์	นิติกรปฏิบัติการ
นางสาววีณา อยู่น่าน	วิทยากรปฏิบัติการ
นางสาวนนทิพัฒน์ มาศสิริระรัตน์	วิทยากรปฏิบัติการ
นายไพสิฐ สีพลากร	เจ้าพนักงานธุรการอาวุโส
นางสาวเกศณี กร์ไกรนุช	เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน
นายฤทธิเดช ลิมพิพิธสุวรรณ	นักวิชาการสนับสนุนงานนิติบัญญัติด้านกฎหมาย
นางสาวปัทมาภรณ์ พลเวียง	นักวิชาการสนับสนุนงานนิติบัญญัติด้านวิชาการ
ว่าที่ร้อยตรีหญิงสุรัชดา เงินแถบ	พนักงานสนับสนุนการประชุม

ฝ่ายเอกสารอ้างอิง

นางสาวลัดดาวัลย์ สมบูรณ์กิจชัย	ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานบริการเอกสารอ้างอิงฯ
นางอนงค์ โต๊ะประดับ	วิทยากรเชี่ยวชาญ
นายธณเดช เขตจัตุรัส	นิติกรชำนาญการ
นายคมสัน นิคมคณารักษ์	นิติกรปฏิบัติการ
นางสาวยุพิน พรพันธ์	เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน

** สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่สำนักกรรมการ ๑ โทรศัพท์ ๐ ๒๘๓๑ ๙๑๕๘ - ๙ โทรสาร ๐ ๒๘๓๑ ๙๑๕๙ **

ค่าน้ำหนัก

บันทึกข้อความ

สำนักงานคณะกรรมการสภาพัฒนาการคลัง

12954

เลขรับ.....

วันที่.....

เวลา.....

ส่วนราชการ คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ.....

โทรศัพท์ ๐ ๒๘๓๑ ๙๑๕๘ - ๙

ที่ สว. (สนช)(กมธ.๑) ๐๐๐๙/ ๒๕๕๗ วันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๙

เรื่อง ขอยกเวลาการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ.....

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ตามที่ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๗๑/๒๕๕๙ วันศุกร์ที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ ไว้พิจารณา และตั้งคณะกรรมการวิสามัญชั้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา โดยมีกำหนดระยะเวลาปฏิบัติงานภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่สภานิติบัญญัติแห่งชาติมีมติรับหลักการ นั้น

เนื่องจากระยะเวลาในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว จะครบกำหนดในวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๖๐ แต่การพิจารณาของคณะกรรมการวิสามัญยังมีเนื้อหาบางประเด็นที่จะต้องพิจารณาให้เกิดความรอบคอบและได้ข้อยุติ ตลอดจนยังไม่ได้รับฟังความคิดเห็นจากสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติผู้เสนอคำแปรญัตติ ประกอบกับในช่วงระยะเวลาปฏิบัติงานดังกล่าว เป็นวันหยุดราชการจำนวนหลายวัน จึงทำให้การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่สามารถดำเนินการให้แล้วเสร็จตามกำหนดเวลา ดังนั้น ที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญจึงมีมติขอยกยระยะเวลาการพิจารณาออกไปอีก ๖๐ วัน นับแต่วันที่ ๙ มกราคม ๒๕๖๐ เป็นต้นไป โดยขอยกวันข้อบังคับการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๗ ข้อ ๑๐๓

จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดนำเสนอที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาต่อไป

(นายศิริพงษ์ ยอดเมืองเจริญ)

ประธานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ.
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

กลุ่มงานบริหารทั่วไป

วันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๙

เวลา ๑๖.๐๗ น.

สำนักการประสาน

กลุ่มงานพระราชบัญญัติ

รับที่ ๕๕๕ / ๒๕๕๙

วันที่ ๑๙ / ๑๒.๐๗ / ๕๕๙

เวลา ๑๙.๐๗ น.

ด่วนที่สุด

ที่ สว(สนช) ๐๐๐๗/ ๑๙๔๘

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ถนนอุทองใน กทม. ๑๐๓๐๐

๑๘ เมษายน ๒๕๖๐

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ.

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ นร ๐๕๐๓/๔๐๘๒๐ ลงวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ.

ตามที่คณะรัฐมนตรีเสนอร่างพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติเพื่อพิจารณาตามมาตรา ๑๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ นั้น

ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๑๙/๒๕๖๐ วันพฤหัสบดีที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๖๐ และครั้งที่ ๒๐/๒๕๖๐ วันศุกร์ที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๖๐ ที่ประชุมได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวแล้วลงมติเห็นสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย

จึงเรียนยืนยันมติของสภานิติบัญญัติแห่งชาติมาพร้อมด้วยร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว เพื่อนำขึ้นทูลเกล้าฯ ถวาย เพื่อพระมหากษัตริย์ทรงลงพระปรมาภิไธย ให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายต่อไป ทั้งนี้ ตามความในมาตรา ๑๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ ประกอบกับข้อบังคับการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๗ ข้อ ๑๓๑

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุรัตน์ หวังต่อลาม)

ที่ปรึกษาด้านระบบงานนิติบัญญัติ ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการวุฒิสภา

ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สำนักการประชุม

โทรศัพท์ ๐ ๒๘๓๑ ๙๔๕๑ - ๒

โทรสาร ๐ ๒๘๓๑ ๙๔๕๒

(๑๒๖)

ด่วนที่สุด

ที่ สว(สนช) ๐๐๐๗/ ๑๙๕๙

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ถนนอุทองใน กทม. ๑๐๓๐๐

๑๘ เมษายน ๒๕๖๐

เรื่อง ข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ.

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย ข้อสังเกตของคณะกรรมการดังกล่าวข้างต้น

เนื่องจากการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. คณะกรรมการวิสามัญได้ตั้งข้อสังเกตเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้บางประการ และในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๒๐/๒๕๖๐ วันศุกร์ที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๖๐ ที่ประชุมได้พิจารณาและลงมติเห็นด้วยกับข้อสังเกตนั้น

จึงส่งข้อสังเกตดังกล่าวมาเพื่อเสนอต่อคณะรัฐมนตรีตามนัยแห่งข้อบังคับการประชุม สภานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๗ ข้อ ๑๐๒ วรรคสอง

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุรรัตน์ หวังต่อลาภ)

ที่ปรึกษาด้านระบบงานนิติบัญญัติ ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการวุฒิสภา

ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สำนักการประชุม

โทรศัพท์ ๐ ๒๘๓๑ ๙๔๕๑ - ๒

โทรสาร ๐ ๒๘๓๑ ๙๔๕๒

ข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ.

คณะกรรมการวิสามัญได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. แล้ว
เห็นควรตั้งข้อสังเกต ดังนี้

๑. นิยามคำว่า “บริการ” (มาตรา ๕)

นิยามคำว่า “บริการ” นอกจากหมายความว่า การรับจัดทำกรงาน การให้สิทธิใด ๆ
การให้ใช้หรือให้ประโยชน์ในทรัพย์สินหรือกิจการใด ๆ โดยเรียกค่าตอบแทนเป็นเงินหรือผลประโยชน์อื่น
แต่ไม่รวมถึงการจ้างแรงงานแล้ว ตามเจตนารมณ์ยังให้ครอบคลุมถึงธุรกิจค้าปลีกด้วย

๒. รูปแบบองค์กร (มาตรา ๒๗)

(๑) เนื่องจากการจัดโครงสร้างองค์กรมีหลายรูปแบบ โดยส่วนใหญ่องค์กรที่มีภารกิจ
กำกับดูแลเต็มรูปแบบจะกำหนดโครงสร้างองค์กรในรูปแบบที่เป็นส่วนราชการ เช่น สำนักงาน
คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เป็นต้น หรือกำหนดให้เป็นองค์กรอิสระ
ที่มีอำนาจหน้าที่ในการกำกับดูแลธุรกิจเฉพาะด้าน เช่น สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริม
การประกอบธุรกิจประกันภัย (คปภ.) กำกับดูแลเฉพาะธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการประกันภัย แต่กรณี
สำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้านั้นมีอำนาจหน้าที่กำกับดูแลการแข่งขันการค้าของธุรกิจ
การค้าทุกประเภท จึงมีความแตกต่างจากสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจ
ประกันภัย (คปภ.) ดังนั้น การจัดโครงสร้างของสำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า
ตามร่างพระราชบัญญัตินี้มีข้อแตกต่าง จำเป็นที่กระทรวงพาณิชย์จะต้องผลักดันให้องค์กรนี้มีผลงาน
เกิดความเชื่อถือเป็นที่ประจักษ์

(๒) สำหรับกรณีโครงสร้างหน่วยงานของรัฐรูปแบบอื่นที่เป็นองค์กรอิสระที่กำกับดูแล
ธุรกิจเฉพาะด้าน เช่น สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (คปภ.)
เป็นต้น องค์กรอิสระที่กำกับดูแลธุรกิจเฉพาะด้านเหล่านี้มีรายได้เพียงพอโดยไม่จำเป็นต้องขอรับ
เงินอุดหนุนจากรัฐบาล แต่กรณีการจัดโครงสร้างสำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า
ตามร่างพระราชบัญญัตินี้จะมีความแตกต่างจากองค์กรอิสระอื่นดังที่ยกตัวอย่างไว้ข้างต้น กล่าวคือ
เงินและทรัพย์สินในการดำเนินงานของสำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้ามีลักษณะ
ที่จะต้องพึ่งพาแหล่งรายได้จากภาครัฐเป็นหลักและต้องขอรับการจัดสรรงบประมาณจากงบประมาณ
แผ่นดินประจำปี ซึ่งหากสำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าไม่มีผลงานเป็นที่ประจักษ์
ก็อาจไม่ได้รับการจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอ ตลอดจนอาจมีกระบวนการแทรกแซงการทำงาน
ในขั้นตอนดังกล่าว อันจะส่งผลให้ไม่สามารถปฏิบัติงานได้อย่างอิสระและคล่องตัวตามเจตนารมณ์ของ
กฎหมายฉบับนี้ ซึ่งกรณีดังกล่าวจะเป็นผลกระทบจากการกำหนดรูปแบบโครงสร้างองค์กร โดยมีใช้เป็น
ปัญหาข้อติดขัดในเชิงกฎหมายแต่ประการใด

๓. พฤติกรรมทางการค้าที่ไม่เป็นธรรม (มาตรา ๕๗)

มาตรา ๕๗ ห้ามมิให้ผู้ประกอบธุรกิจกระทำการใด ๆ อันเป็นผลให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ประกอบธุรกิจรายอื่นในลักษณะที่บัญญัติไว้ โดยคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าสามารถพิจารณาประกาศกำหนดลักษณะพฤติกรรมทางการค้าที่ไม่เป็นธรรมเพิ่มเติมได้

คณะกรรมการวิสามัญมีข้อสังเกตว่า การกำหนดพฤติกรรมทางการค้าในลักษณะที่ไม่เป็นธรรมและก่อให้เกิดความเสียหายนั้น ควรมีการพิจารณาพฤติกรรมดังต่อไปนี้ ประกอบด้วย

(ก) กรณีที่ผู้ประกอบการรายใหญ่ซึ่งเป็นผู้ให้สิทธิแก่ผู้ประกอบการรายอื่น ๆ ในลักษณะแฟรนไชส์ในการประกอบธุรกิจร้านค้าแบบสะดวกซื้อ (ซึ่งผู้รับสิทธิส่วนใหญ่เป็นผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม) แต่ในขณะเดียวกันผู้ให้สิทธิดังกล่าวก็ดำเนินการประกอบธุรกิจเดียวกัน โดยเปิดร้านค้าของตนเองในบริเวณท้องที่ใกล้เคียงกับร้านค้าของผู้รับสิทธิของตน ควรมีการกำหนดระยะห่างระหว่างกัน หรืออีกกรณีหนึ่ง เป็นกรณีที่ผู้ประกอบธุรกิจค้าปลีกรายใหญ่เปิดร้านค้าปลีกในท้องที่ใกล้เคียงกับผู้ประกอบการร้านค้าปลีกขนาดเล็ก ร้านโชห่วยหรือร้านขายของเบ็ดเตล็ด อันทำให้ผู้ประกอบการร้านค้าปลีกขนาดเล็ก ร้านโชห่วยหรือร้านขายของเบ็ดเตล็ดไม่สามารถแข่งขันได้ ควรมีการกำหนดมิให้ธุรกิจขนาดใหญ่ที่มีสาขาจำนวนมากเปิดสาขาในระยะที่ใกล้กับผู้ประกอบการร้านค้าปลีกขนาดเล็ก ร้านโชห่วยหรือร้านขายของเบ็ดเตล็ด เช่น ผู้ประกอบการรายใหญ่ควรเปิดร้านหรือสาขาในระยะห่างจากร้านค้าปลีกขนาดเล็ก ร้านโชห่วยหรือร้านขายของเบ็ดเตล็ดในระยะทางไม่ต่ำกว่า ๑๐๐ เมตร เป็นต้น เพื่อเป็นการช่วยเหลือผู้ประกอบการร้านค้าปลีกขนาดเล็ก ร้านโชห่วยหรือร้านขายของเบ็ดเตล็ดให้สามารถประกอบธุรกิจเพื่อเลี้ยงครอบครัวได้ และไม่เป็นการปิดกั้นโอกาสบริษัทใหญ่ที่จะเพิ่มสาขาได้

(ข) กรณีผู้ค้าพันธุ์ไก่ไข่ ขายพันธุ์ไก่ไข่ให้แก่เกษตรกรซึ่งประกอบธุรกิจขายไข่ไก่ โดยผู้ค้าพันธุ์ไก่ไข่ดังกล่าวเองประกอบธุรกิจขายไข่ไก่ด้วย และมีการทุ่มราคาขายไข่ไก่ในท้องที่ที่ลูกค้าพันธุ์ไก่ไข่ของตนประกอบธุรกิจขายไข่ไก่อันทำให้เกษตรกรซึ่งเป็นลูกค้าของตนไม่สามารถแข่งขันได้ รวมถึงกรณีสินค้าเกษตรอื่นที่มีลักษณะพฤติกรรมเช่นเดียวกัน

กรณีดังกล่าวข้างต้นเป็นพฤติกรรมทางการค้าที่ไม่เป็นธรรม จึงควรพิจารณาประกาศในอนุบัญญัติกำหนดห้ามพฤติกรรมดังกล่าว เพื่อเป็นการคุ้มครองผู้ประกอบการร้านค้าปลีกขนาดเล็ก ร้านโชห่วยหรือร้านขายของเบ็ดเตล็ด และเกษตรกรรายย่อยให้สามารถประกอบธุรกิจเพื่อดำรงชีพได้

๔. ระยะเวลาในการสืบสวนสอบสวน (มาตรา ๒๑)

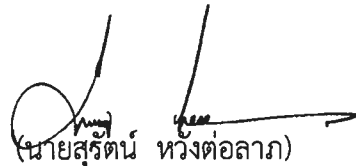
ระยะเวลาในการสืบสวนสอบสวนของคณะอนุกรรมการสอบสวน นอกจากจะต้องให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาตามมาตรา ๒๑ วรรคสองแล้ว ยังต้องคำนึงถึงระยะเวลาการควบคุมตัวหรือการปล่อยตัวชั่วคราวตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาด้วย

๕. การรวมธุรกิจ ...

๕. การรวมธุรกิจ (มาตรา ๕๑)

ผู้ประกอบการที่จะต้องขออนุญาตก่อนรวมธุรกิจนั้น ธุรกิจดังกล่าวจะต้องส่งผลให้เกิดการผูกขาดหรือเป็นผู้ประกอบธุรกิจที่มีอำนาจเหนือตลาดที่มีส่วนแบ่งตลาดและยอดเงินขายตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด แต่สำหรับกรณีผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม ตามเจตนารมณ์ของกฎหมายต้องการที่จะส่งเสริมการประกอบธุรกิจเพื่อประโยชน์ของประเทศในภาพรวม ดังนั้น การรวมธุรกิจที่ต้องขออนุญาตตามมาตรา ๕๑ ไม่รวมถึงกรณีการรวมธุรกิจของผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม เพราะผู้ที่ต้องขออนุญาตรวมธุรกิจต้องเป็นผู้ประกอบธุรกิจที่มีอำนาจเหนือตลาดที่มีส่วนแบ่งตลาดร้อยละ ๕๐ และยอดเงินขาย ๕,๐๐๐ ล้านบาท ขึ้นไป ซึ่งจะเห็นได้ว่าผู้ประกอบการส่วนใหญ่รวมถึงผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อมจะไม่เข้าหลักเกณฑ์ดังกล่าว

ถูกต้องตามมติของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

(นายสุรตน์ หวังต่อลาภ)

ที่ปรึกษาด้านระบบงานนิติบัญญัติ

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
ปฏิบัติหน้าที่
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
๖๐๖๒
เลขรับ.....
วันที่ 21 มิ.ย. 2560
เวลา 9 น.

ที่ นร ๐๕๐๓/๒๐๗๒๖

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๒๐ มิถุนายน ๒๕๖๐

เรื่อง รายงานผลการพิจารณาตามข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
การแข่งขันทางการค้า พ.ศ.

เรียน เลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

อ้างถึง หนังสือสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ด่วนที่สุดที่ สว (สนช) ๐๐๐๗/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๖๐

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือกระทรวงพาณิชย์ ด่วนที่สุด ที่ พณ ๐๔๐๙/๒๕๕๗
ลงวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๖๐

ตามที่ได้ส่งข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการแข่งขัน
ทางการค้า พ.ศ. ไปเพื่อดำเนินการ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กระทรวงพาณิชย์ได้เสนอรายงานผลการดำเนินการตามข้อสังเกตของคณะกรรมการฯ ดังกล่าว
มาเพื่อดำเนินการ ความละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๖๐ รับทราบรายงานผลการพิจารณา
ตามข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ.
ตามที่กระทรวงพาณิชย์เสนอ และแจ้งให้สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการ
สภาผู้แทนราษฎรทราบต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ ทั้งนี้ ได้แจ้งให้กระทรวงพาณิชย์ส่งรายงานในเรื่องนี้
จำนวน ๗๕๐ ชุด ให้สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
โดยตรงต่อไปแล้ว

ขอแสดงความนับถือ

(นายธีระพงษ์ วงศ์ศิวัชลาส)
เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

กองนิติธรรม

โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๓๐๕ (มัธยมา)

โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๕๘ (งาน กษ๑/ท นจ๑๓/ม132)

(๑๓๑)

กลุ่มงานพระราชบัญญัติ
รับที่ ๕๖๙/๒๐.๖๑.๒๑.๒๐
เวลา ๙:๒๕ น. พ.ช.
ณ ทำเนียบรัฐบาล

กลุ่มงานพระราชบัญญัติ
รับที่ ๕๖๙/๒๕๖๐
วันที่ ๒๑/๖/๒๕๖๐
เวลา ๑๐.๐๔ น.

ด่วนที่สุด

ที่ พณ ๐๕๐๙/ ๒๕๗๗

กระทรวงพาณิชย์
๕๖๓ ถนนนนทบุรี
อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๒ มิถุนายน ๒๕๖๐

เรื่อง ผลการประชุมพิจารณาข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
การแข่งขันทางการค้า พ.ศ.

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี ที่ นร ๐๕๐๙/๑๕๒๕๑ ลงวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๖๐

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักเลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรีแจ้งว่ารองนายกรัฐมนตรี (นายสมคิด
จาดุศรีพิทักษ์) สั่งและปฏิบัติราชการแทนนายกรัฐมนตรีมอบหมายให้กระทรวงพาณิชย์รับข้อสังเกต
ของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ไปพิจารณาร่วมกับ
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง แล้วส่งให้สำนักเลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง
เพื่อนำเสนอคณะกรรมการต่อไป ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ในการนี้ กระทรวงพาณิชย์ได้ประชุมร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ๑) กระทรวง
เกษตรและสหกรณ์ ๒) สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ๓) สำนักงานศาลยุติธรรม
๔) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ๕) สำนักงาน ก.พ.ร. ๖) สำนักงบประมาณ ๗) กรมบัญชีกลาง เมื่อวันที่
๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ณ กระทรวงพาณิชย์ โดยสรุปความเห็นของที่ประชุมได้ ดังนี้

๑. นิยามคำว่า “บริการ” (มาตรา ๕) คณะกรรมการฯ มีข้อสังเกตโดยสรุปว่า
นอกจากคำว่า “บริการ” จะมีความหมายตามมาตรา ๕ แห่งร่างพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ.
ยังให้ครอบคลุมถึงธุรกิจค้าปลีกด้วย

ความเห็น: คำนิยาม “บริการ” ตามมาตรา ๕ ครอบคลุมการกำกับดูแลธุรกิจ
ทุกประเภทอยู่แล้ว หากระบุประเภทธุรกิจในคำนิยามอาจเป็นข้อจำกัดในการพิจารณา นอกจากนี้
คำนิยามตามร่างพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ยังสอดคล้องกับหลักกฎหมายการแข่งขัน
ทางการค้าที่เป็นสากล

๒. รูปแบบองค์กร (มาตรา ๒๗) คณะกรรมการฯ มีข้อสังเกตโดยสรุปว่า สำนักงาน
คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าอาจไม่ได้รับการจัดสรรงบประมาณที่เพียงพอและอาจมีการแทรกแซง
การทำงาน หากไม่มีผลงานเป็นที่ประจักษ์

ความเห็น: เห็นด้วยกับข้อสังเกตดังกล่าวว่า สำนักงานฯ ควรมียาได้ที่เพียงพอ
เพื่อจะได้ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยในขั้นต้น ให้ดำเนินการตามงบประมาณที่ได้รับการจัดสรร
ตามกฎหมาย และเมื่อสำนักงานฯ ได้เริ่มดำเนินการในระยะหนึ่งแล้วเกิดข้อจำกัดหรือมีความจำเป็นในการขอ
งบประมาณเพิ่มเติมเป็นค่าใช้จ่ายของสำนักงานฯ รวมทั้งอาจมีการขยายขอบข่ายการปฏิบัติงานซึ่งรวมถึง
การขยายสาขาไปยังภูมิภาค สำนักงานฯ จะได้พิจารณาแนวทางหาแหล่งรายได้ที่เหมาะสมสอดคล้องกับ
หลักการวิธีการงบประมาณและระเบียบของทางราชการ เพื่อให้สามารถบังคับใช้กฎหมายอย่างเป็นอิสระ
ตามเจตนารมณ์ในการแก้ไขกฎหมาย

๓. พฤติกรรมทางการค้าที่ไม่เป็นธรรม (มาตรา ๕๗) คณะกรรมาธิการฯ มีข้อสังเกต โดยสรุปว่า (๑) ควรกำหนดระยะห่างขั้นต่ำระหว่างร้านค้าของผู้ประกอบการให้สิทธิ (Franchisor) กับร้านค้าที่ได้รับสิทธิประกอบการ (Franchisee) ของตน หรือกับร้านค้าปลีกขนาดเล็กหรือผู้ประกอบการธุรกิจค้าปลีกแบบดั้งเดิม และ (๒) ควรพิจารณากำหนดให้พฤติกรรมของผู้ค้าพันธุ์ไก่ไข่ผู้ประกอบการรายไข่ไก่ แข่งกับเกษตรกร โดยขายในราคาต่ำกว่าไข่ไก่ของเกษตรกร

ความเห็น: ร่างพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ครอบคลุมการกำกับดูแล พฤติกรรมทางการค้าที่ไม่เป็นธรรมของผู้ประกอบการในทั้งสองกรณีอยู่แล้ว ทั้งนี้ ในส่วนของการกำกับดูแลการประกอบธุรกิจ อาทิ การกำหนดจำนวนสาขาของร้านค้า การกำหนดระยะห่างระหว่างร้านค้า อาจพิจารณาให้มีกฎหมายกำกับดูแลเป็นการเฉพาะในแต่ละธุรกิจ โดยคำนึงถึงผลกระทบทางเศรษฐกิจ การค้าในภาพรวม

๔. ระยะเวลาในการสืบสวนสอบสวน (มาตรา ๒๑) คณะกรรมาธิการฯ มีข้อสังเกต โดยสรุปว่า ในการดำเนินการสืบสวนสอบสวนของคณะอนุกรรมการสอบสวนที่กำหนดให้แล้วเสร็จภายใน ระยะเวลา ๑๒ เดือน และขยายได้อีก ๖ เดือน ตามมาตรา ๒๑ วรรคสอง จะต้องคำนึงถึงระยะเวลาการควบคุมตัว และปล่อยตัวชั่วคราวตามกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาด้วย

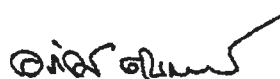
ความเห็น: ในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะอนุกรรมการสอบสวนจะต้องปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และร่างพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. กำหนดให้ คณะกรรมการมีอำนาจกำหนดระเบียบข้อบังคับในการสืบสวนสอบสวนของพนักงานเจ้าหน้าที่อยู่ด้วยแล้ว

๕. การรวมธุรกิจ (มาตรา ๕๑) คณะกรรมาธิการฯ มีข้อสังเกตโดยสรุปว่า การขออนุญาตรวมธุรกิจตามร่างพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ไม่ควรเป็นภาระกับผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในการต้องมาขออนุญาตรวมธุรกิจ

ความเห็น: ข้อสังเกตดังกล่าวสอดคล้องกับหลักการกำกับดูแลโครงสร้างธุรกิจ ตามบทบัญญัติการรวมธุรกิจตามร่างพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ที่มุ่งเน้น การกำกับดูแลเฉพาะการรวมธุรกิจของผู้ประกอบการรายใหญ่เพื่อป้องกันมิให้เกิดการผูกขาด ทางการค้าและการมีอำนาจเหนือตลาด ซึ่งผู้ประกอบการ SMEs หรือผู้ประกอบการรายใหญ่ที่ไม่เข้า หลักเกณฑ์ไม่ต้องมาขออนุญาตรวมธุรกิจ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดนำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบต่อไปด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นางอภริตี ต้นตราภรณ์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

กรมการค้าภายใน

โทร. ๐ ๒๕๐๗ ๕๘๘๑

โทรสาร ๐ ๒๕๕๗ ๕๔๓๔

บันทึกช่วยจำ

การประชุมหารือข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ.
วันพุธที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๐ เวลา ๑๐.๐๐ น.
ณ ห้องพิพิธสมบัติ สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์

ในคราวประชุมเมื่อวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๐ กระทรวงพาณิชย์ โดยกรมการค้าภายใน ได้ประชุมร่วมกับผู้แทนจาก ๘ หน่วยงาน ได้แก่ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค สำนักงานศาลยุติธรรม สำนักงานตำรวจแห่งชาติ สำนักงานประมง กรมบัญชีกลาง กรมพัฒนาธุรกิจการค้า และสำนักงาน ก.พ.ร. โดยมีรองอธิบดีกรมการค้าภายใน (นายสมศักดิ์ เกียรติชัยลักษณ์) เป็นประธานที่ประชุมเพื่อพิจารณากรณีร้องนายกรัฐมนตรีนายสมคิด จาตุศรีพิทักษ์) สั่งและปฏิบัติราชการแทนนายกรัฐมนตรีนายกรัฐมนตรีมีคำสั่งมอบหมายให้กระทรวงพาณิชย์รับข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ไปพิจารณาร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อศึกษาแนวทางและความเหมาะสมของข้อสังเกตดังกล่าว

สรุปความเห็นของที่ประชุมตามข้อสังเกต ดังนี้

๑. นิยามคำว่า “บริการ” (มาตรา ๕) คณะกรรมการฯ มีข้อสังเกตโดยสรุปว่า นอกจากคำว่า “บริการ” จะมีความหมายตามมาตรา ๕ แห่งร่างพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ยังให้ครอบคลุมถึงธุรกิจค้าปลีกด้วย

ความเห็น: คำนิยาม “บริการ” ตามมาตรา ๕ ครอบคลุมการค้ากับดูแลธุรกิจทุกประเภทอยู่แล้ว หากระบุประเภทธุรกิจในคำนิยามอาจเป็นข้อจำกัดในการพิจารณา นอกจากนี้ คำนิยามตามร่างพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ยังสอดคล้องกับหลักกฎหมายการแข่งขันทางการค้าที่เป็นสากล

๒. รูปแบบองค์กร (มาตรา ๒๗) คณะกรรมการฯ มีข้อสังเกตโดยสรุปว่า สำนักงานคณะกรรมการแข่งขันทางการค้าอาจไม่ได้รับการจัดสรรงบประมาณที่เพียงพอและอาจมีการแทรกแซงการทำงาน หากไม่มีผลงานเป็นที่ประจักษ์

ความเห็น: เห็นด้วยกับข้อสังเกตดังกล่าวว่า สำนักงานฯ ควรมีรายได้ที่เพียงพอ เพื่อจะได้ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยในขั้นต้น ให้ดำเนินการตามงบประมาณที่ได้รับการจัดสรรตามกฎหมาย และเมื่อสำนักงานฯ ได้เริ่มดำเนินการในระยะหนึ่งแล้วเกิดข้อจำกัดหรือมีความจำเป็นในการของบประมาณเพิ่มเติมเป็นค่าใช้จ่ายของสำนักงานฯ รวมทั้งอาจมีการขยายขอบข่ายการปฏิบัติงาน ซึ่งรวมถึงการขยายสาขาไปยังภูมิภาค สำนักงานฯ จะได้พิจารณาแนวทางหาแหล่งรายได้ที่เหมาะสมสอดคล้องกับหลักการวิธีการงบประมาณและระเบียบของทางราชการ เพื่อให้สามารถบังคับใช้กฎหมายอย่างเป็นอิสระตามเจตนารมณ์ในการแก้ไขกฎหมาย

๓. พฤติกรรมทางการค้าที่ไม่เป็นธรรม (มาตรา ๕๗) คณะกรรมการฯ มีข้อสังเกตโดยสรุปว่า (๑) ควรกำหนดระยะห่างขั้นต่ำระหว่างร้านค้าของผู้ประกอบการให้สิทธิ (Franchisor) กับร้านค้าที่ได้รับสิทธิประกอบการ (Franchisee) ของตน หรือกับร้านค้าปลีกขนาดเล็กหรือผู้ประกอบการธุรกิจค้าปลีกแบบดั้งเดิม และ (๒) ควรพิจารณากำหนดให้พฤติกรรมของผู้ค้าพันธุ์ไก่ไข่ประกอบธุรกิจขายไข่ไก่แข่งกับเกษตรกร โดยขายในราคาต่ำกว่าไข่ไก่ของเกษตรกร

ความเห็น: ร่างพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ครอบคลุมการกำกับดูแลพฤติกรรมทางการค้าที่ไม่เป็นธรรมของผู้ประกอบธุรกิจทั้งสองกรณีอยู่แล้ว ทั้งนี้ ในส่วนของการกำกับดูแลการประกอบธุรกิจ อาทิ การกำหนดจำนวนสาขาของร้านค้า การกำหนดระยะห่างระหว่างร้านค้าอาจพิจารณาให้มีกฎหมายมากำกับดูแลเป็นการเฉพาะในแต่ละธุรกิจ โดยคำนึงถึงผลกระทบทางเศรษฐกิจการค้าในภาพรวม

๔. ระยะเวลาในการสืบสวนสอบสวน (มาตรา ๒๑) คณะกรรมการการค้าฯ มีข้อสังเกตโดยสรุปว่า ในการดำเนินการสืบสวนสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนที่กำหนดให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลา ๑๒ เดือน และขยายได้อีก ๖ เดือนตามมาตรา ๒๑ วรรคสอง จะต้องคำนึงถึงระยะเวลาการควบคุมตัวและปล่อยตัวชั่วคราวตามกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาด้วย

ความเห็น: ในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการสอบสวนจะต้องปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และร่างพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. กำหนดให้คณะกรรมการมีอำนาจกำหนดระเบียบข้อบังคับในการสืบสวนสอบสวนของพนักงานเจ้าหน้าที่อยู่ด้วยแล้ว

๕. การรวมธุรกิจ (มาตรา ๕๑) คณะกรรมการการค้าฯ มีข้อสังเกตโดยสรุปว่าการขออนุญาตรวมธุรกิจตามร่างพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ไม่ควรเป็นภาระกับผู้ประกอบธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในการต้องมาขออนุญาตรวมธุรกิจ

ความเห็น: ข้อสังเกตดังกล่าวสอดคล้องกับหลักการกำกับดูแลโครงสร้างธุรกิจตามบทบัญญัติการรวมธุรกิจตามร่างพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ซึ่งมีได้เป็นข้อจำกัดต่อการรวมธุรกิจของผู้ประกอบธุรกิจ SMEs หรือผู้ประกอบธุรกิจรายใหญ่ที่ไม่เข้าหลักเกณฑ์ รวมทั้งเป็นไปตามเจตนารมณ์ในการยกเว้นพระราชบัญญัติฯ ของกระทรวงพาณิชย์ที่มุ่งเน้นการกำกับดูแลเฉพาะการรวมธุรกิจของผู้ประกอบธุรกิจที่มีขนาดใหญ่และกระทบเศรษฐกิจในวงกว้างเท่านั้น

ในการนี้ ที่ประชุมขอให้กรมการค้าภายในพิจารณาสรุปผลการหารือและรายงานไปยังคณะรัฐมนตรีตามขั้นตอนต่อไปด้วย

กรมการค้าภายใน
พฤษภาคม ๒๕๖๐

ง.

กฎกระทรวง ระเบียบ ประกาศ ข้อบังคับ และ
หลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องซึ่งออกโดยอาศัยอำนาจ
ตามพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า

พ.ศ. ๒๕๖๐

กฎกระทรวง
การคัดเลือกกรรมการการแข่งขันทางการค้า
พ.ศ. ๒๕๖๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๑๒ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในกฎกระทรวงนี้

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการการแข่งขันทางการค้า

“ผู้สมัคร” หมายความว่า บุคคลผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือกเป็นกรรมการ

“คณะกรรมการสรรหา” หมายความว่า คณะกรรมการสรรหาตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐

ข้อ ๒ ให้คณะกรรมการสรรหาประกาศรับสมัครบุคคลเข้ารับการคัดเลือกเป็นกรรมการให้ทราบเป็นการทั่วไป โดยปิดประกาศไว้ที่สำนักงานและประกาศในเว็บไซต์ของสำนักงานไม่น้อยกว่าสามสิบวันติดต่อกัน ทั้งนี้ คณะกรรมการสรรหาจะเผยแพร่การประกาศรับสมัครดังกล่าวโดยวิธีอื่นใดเพื่อให้ประชาชนได้รับรู้ด้วยก็ได้

ประกาศตามวรรคหนึ่งต้องระบุวัน เวลา สถานที่ และรายละเอียดเกี่ยวกับการสมัคร

ข้อ ๓ ผู้สมัครต้องกรอกใบสมัครเข้ารับการคัดเลือกพร้อมแนบเอกสารและหลักฐานประกอบตามแบบท้ายกฎกระทรวงนี้

ข้อ ๔ ให้คณะกรรมการสรรหาประกาศรายชื่อผู้สมัครให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไปภายในเจ็ดวันนับแต่วันปิดรับสมัคร โดยปิดประกาศไว้ที่สำนักงานและประกาศในเว็บไซต์ของสำนักงานและจะเผยแพร่รายชื่อของผู้สมัครโดยวิธีอื่นใดเพื่อให้ประชาชนได้รับรู้ด้วยก็ได้ พร้อมทั้งกำหนดระยะเวลาให้มีการคัดค้านผู้สมัครตามความจำเป็นเหมาะสม แต่ต้องไม่น้อยกว่าสิบห้าวันนับแต่วันประกาศรายชื่อผู้สมัคร

การคัดค้านผู้สมัครจะต้องทำเป็นหนังสือพร้อมแนบสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของผู้คัดค้านยื่นต่อสำนักงาน โดยคำคัดค้านอย่างน้อยต้องมีรายการ ดังต่อไปนี้

(๑) วัน เดือน ปี ที่ยื่นคำคัดค้าน

(๒) ชื่อและที่อยู่ของผู้คัดค้าน

(๓) เหตุผลพร้อมทั้งข้อเท็จจริง ข้อโต้แย้ง หรือข้อกฎหมายที่ยกขึ้นอ้างอิงในคำคัดค้าน

(๔) ลายมือชื่อของผู้คัดค้าน

ในกรณีที่ผู้คัดค้านประสงค์จะยื่นเอกสารหรือหลักฐานประกอบการพิจารณาวินิจฉัย ให้ผู้คัดค้านยื่นพร้อมคำคัดค้าน

การเปิดเผยเลขประจำตัวประชาชนของผู้สมัครและบุคคลที่เกี่ยวข้องตามที่ระบุไว้ในใบสมัคร และของผู้คัดค้าน ให้ประชาชนรับรู้เป็นการทั่วไปจะกระทำมิได้

ข้อ ๕ เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาคัดค้านตามข้อ ๔ ให้คณะกรรมการสรรหาดำเนินการคัดเลือกผู้สมัครที่สมควรจะได้รับการเสนอชื่อเป็นกรรมการตามลำดับ ดังต่อไปนี้

(๑) คัดเลือกผู้สมัครซึ่งมีผลงานหรือเคยปฏิบัติงานที่แสดงให้เห็นถึงการเป็นผู้มีความรู้ และมีความเชี่ยวชาญหรือมีประสบการณ์ตามมาตรา ๘ รวมทั้งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ตามมาตรา ๙ โดยให้นำคำคัดค้านตามข้อ ๔ มาประกอบการพิจารณาด้วย

(๒) แจ้งผู้สมัครซึ่งผ่านการคัดเลือกตาม (๑) ให้มาแสดงความรู้และวิสัยทัศน์ในด้านการกำกับดูแลการแข่งขันทางการค้าหรือในด้านอื่นใดอันจะเป็นประโยชน์ต่อการกำกับดูแลการแข่งขันทางการค้า ตามมาตรา ๘ ต่อคณะกรรมการสรรหา ตามวัน เวลา และสถานที่ที่กำหนด โดยผู้สมัครต้องแสดงความรู้ และวิสัยทัศน์ด้วยวาจาต่อคณะกรรมการสรรหา ทั้งนี้ คณะกรรมการสรรหาจะกำหนดให้ใช้วิธีการอื่น ด้วยก็ได้

(๓) คัดเลือกผู้สมัครที่สมควรจะได้รับการเสนอชื่อเป็นกรรมการให้ได้ตามจำนวนกรรมการที่พ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๑๓ หรือตามจำนวนกรรมการที่พ้นจากตำแหน่งด้วยเหตุอื่น ตามมาตรา ๑๔ แล้วแต่กรณี เว้นแต่ในคราวแรกให้คณะกรรมการสรรหาคัดเลือกผู้สมัครให้ได้ ตามจำนวนกรรมการที่กำหนดไว้ในมาตรา ๗

ข้อ ๖ การออกเสียงลงคะแนนเพื่อคัดเลือกผู้สมัครซึ่งสมควรจะได้รับการเสนอชื่อเป็นกรรมการ ให้ใช้วิธีลงคะแนนลับซึ่งต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) เกณฑ์การให้คะแนนรวมทั้งหมดหนึ่งร้อยคะแนนของกรรมการสรรหาแต่ละคน แบ่งออกเป็น ๒ ส่วน ได้แก่ คะแนนด้านผลงานของผู้สมัครตามมาตรา ๘ มีน้ำหนักร้อยละยี่สิบ และคะแนนด้านความรู้และวิสัยทัศน์ในด้านการกำกับดูแลการแข่งขันทางการค้าหรือในด้านอื่นใด อันจะเป็นประโยชน์ต่อการกำกับดูแลการแข่งขันทางการค้า มีน้ำหนักร้อยละแปดสิบ

(๒) การให้คะแนนด้านผลงาน ให้คณะกรรมการสรรหาพิจารณาวุฒิการศึกษา ประสบการณ์ ความเชี่ยวชาญ การปฏิบัติงาน การฝึกอบรมหรือดูงาน ที่เกี่ยวข้องกับการกำกับดูแลการแข่งขันทางการค้าและอื่น ๆ ที่แสดงให้เห็นถึงการเป็นผู้มีความรู้ และมีความเชี่ยวชาญหรือมีประสบการณ์ ในสาขาตามมาตรา ๘

(๓) การให้คะแนนด้านความรู้และวิสัยทัศน์ในด้านการกำกับดูแลการแข่งขันทางการค้า หรือในด้านอื่นใดอันจะเป็นประโยชน์ต่อการกำกับดูแลการแข่งขันทางการค้า ให้คณะกรรมการสรรหา พิจารณากำหนดประเด็นคำถามและสัดส่วนการให้คะแนน ทั้งนี้ ต้องมีคำถามกลางที่เป็นมาตรฐาน เพื่อให้สามารถคัดกรองผู้ซึ่งมีความรู้ความสามารถและวิสัยทัศน์ในการกำกับดูแลการแข่งขันทางการค้า ตามพระราชบัญญัตินี้

ให้คณะกรรมการสรรหานำคะแนนตาม (๒) และ (๓) จากกรรมการสรรหาทุกคนมารวมกัน โดยให้เรียงลำดับจากผู้สมัครซึ่งมีคะแนนรวมสูงสุดไปจนครบจำนวนที่ประกาศรับสมัคร ทั้งนี้ ผู้สมัคร ซึ่งจะได้รับการคัดเลือกให้เป็นกรรมการจะต้องได้คะแนนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของคะแนนรวม

หากมีผู้สมัครซึ่งมีคะแนนรวมตามวรรคสองเท่ากันอันจะทำให้มีบุคคลซึ่งผ่านการคัดเลือก เกินจำนวนที่ประกาศรับสมัคร ให้คณะกรรมการสรรหาพิจารณาว่าผู้สมัครรายใดมีคะแนนด้านผลงานสูงกว่า แต่หากผู้สมัครมีคะแนนด้านผลงานเท่ากัน ให้คณะกรรมการสรรหานำรายชื่อผู้สมัครที่มีคะแนน ด้านผลงานเท่ากันทั้งหมดมาคัดเลือกโดยการออกเสียงลงคะแนนลับจนครบตามจำนวนกรรมการ ที่ประกาศรับสมัคร

ข้อ ๗ ในกรณีที่ผู้สมัครผ่านการคัดเลือกไม่ครบตามจำนวนที่คณะกรรมการสรรหา ประกาศรับสมัคร ให้คณะกรรมการสรรหาดำเนินการพิจารณาคัดเลือกบุคคลให้ครบจำนวนที่ยังขาดอยู่ โดยให้นำความในข้อ ๒ ข้อ ๓ ข้อ ๔ ข้อ ๕ และข้อ ๖ มาใช้บังคับแก่การคัดเลือกดังกล่าว

ข้อ ๘ ให้คณะกรรมการสรรหาเสนอบัญชีรายชื่อของบุคคลซึ่งได้รับการคัดเลือกเป็นกรรมการ พร้อมทั้งรายละเอียดของบุคคลดังกล่าว ซึ่งต้องระบุชัดเจนหรือมีหลักฐานแสดงให้เห็นได้ว่าเป็นบุคคล ซึ่งมีความเหมาะสมในด้านหนึ่งด้านใดตามมาตรา ๘ และมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ตามมาตรา ๙ และมาตรา ๑๐ ต่อรัฐมนตรีภายในห้าวันนับแต่วันที่คณะกรรมการสรรหาพิจารณา คัดเลือกแล้วเสร็จ

ให้รัฐมนตรีเสนอรายชื่อดังกล่าวต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อให้ความเห็นชอบภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับการเสนอชื่อจากคณะกรรมการสรรหา

ข้อ ๙ ในกรณีที่คณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบบุคคลเป็นกรรมการไม่ครบจำนวนกรรมการ ที่จะได้รับแต่งตั้ง ให้คณะกรรมการสรรหาดำเนินการพิจารณาคัดเลือกบุคคลให้ครบจำนวนที่ยังขาดอยู่ โดยให้นำความในข้อ ๒ ข้อ ๓ ข้อ ๔ ข้อ ๕ ข้อ ๖ ข้อ ๗ และข้อ ๘ มาใช้บังคับ แก่การคัดเลือกดังกล่าว

ข้อ ๑๐ ในกรณีที่มีปัญหาหรือข้อโต้แย้งเกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎกระทรวงนี้ ให้คณะกรรมการสรรหาเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด

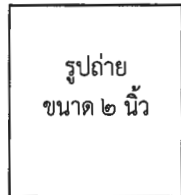
ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๒ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

สนธิรัตน์ สนธิจิรวงศ์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

ใบสมัคร
เข้ารับการศึกษาเลือกเป็นกรรมการการแข่งขันทางการค้า

.....

ข้าพเจ้า.....

เป็นผู้ซึ่งเคยปฏิบัติงานที่แสดงให้เห็นถึงการเป็นผู้มีความรู้ และมีความเชี่ยวชาญ หรือมีประสบการณ์
ไม่ต่ำกว่าสิบปี ในสาขา

(โปรดระบุว่าเป็นผู้ที่เคยปฏิบัติงาน และมีความเชี่ยวชาญหรือประสบการณ์ด้านใดตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐*)

☐ นิติศาสตร์.....ปี	☐ เศรษฐศาสตร์.....ปี	☐ การเงิน.....ปี
☐ การบัญชี.....ปี	☐ อุตสาหกรรม.....ปี	☐ การบริหารธุรกิจ.....ปี
☐ การคุ้มครองผู้บริโภค.....ปี	☐ อื่น.....ปี	

* พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐

มาตรา ๘ กรรมการต้องเป็นผู้ที่มีผลงานหรือเคยปฏิบัติงานที่แสดงให้เห็นถึงการเป็นผู้มีความรู้ และมีความเชี่ยวชาญ หรือมีประสบการณ์ไม่น้อยกว่าสิบปี ในสาขานิติศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ การเงิน การบัญชี อุตสาหกรรม การบริหารธุรกิจ การคุ้มครองผู้บริโภค หรือในสาขาอื่น อันจะเป็นประโยชน์ต่อการกำกับดูแลการแข่งขันทางการค้า ทั้งนี้ การนับระยะเวลาข้างต้นให้นำมารวมกันได้

๑. ประวัติส่วนตัว

๑.๑ ชื่อผู้สมัคร (ระบุคำนำหน้าชื่อ).....นามสกุล.....

หมายเลขประจำตัวประชาชน - - - -

เกิดวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....ปัจจุบันอายุ.....ปี

สัญชาติ.....อาชีพ.....

๑.๒ ชื่อบิดา.....นามสกุล.....

สัญชาติ.....อาชีพ.....

๑.๓ ชื่อมารดา.....นามสกุล.....

สัญชาติ.....อาชีพ.....

(กรณีบิดาหรือมารดาเป็นผู้มีสัญชาติอื่น ให้ยื่นหลักฐานใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าวของบิดาหรือมารดา แล้วแต่กรณี หรือใบสำคัญที่แสดงว่าบิดาหรือมารดาได้รับอนุญาตให้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทยในขณะที่ผู้สมัครเกิด)

๑.๔ สถานภาพ โสด สมรส หย่า หม้าย

ชื่อคู่สมรส.....นามสกุล.....

หมายเลขประจำตัวประชาชน - - - -

เกิดวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....ปัจจุบันอายุ.....ปี

สัญชาติ.....อาชีพ.....

สถานที่ทำงาน.....

จำนวนบุตร.....คน ชาย.....คน หญิง.....คน

ชื่อบุตร คนที่ ๑.....นามสกุล.....

หมายเลขประจำตัวประชาชน - - - -

เกิดวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....ปัจจุบันอายุ.....ปี

ชื่อบุตร คนที่ ๒.....นามสกุล.....

หมายเลขประจำตัวประชาชน - - - -

เกิดวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....ปัจจุบันอายุ.....ปี

ชื่อบุตร คนที่ ๓.....นามสกุล.....

หมายเลขประจำตัวประชาชน - - - -

เกิดวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....ปัจจุบันอายุ.....ปี

(กรณีที่ผู้สมัครมีบุตรมากกว่า ๓ คน ให้จัดทำเอกสารแสดงรายละเอียดของบุตรมาพร้อมใบสมัครด้วย)

๒. ที่อยู่ปัจจุบัน

บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ตรอก / ซอย.....
 ถนน..... ตำบล / แขวง..... อำเภอ / เขต.....
 จังหวัด..... รหัสไปรษณีย์..... โทรศัพท์.....
 โทรสาร..... โทรศัพท์เคลื่อนที่.....

ที่อยู่ในการจัดส่งเอกสารและติดต่อได้สะดวก

สถานที่ทำงาน / ที่บ้าน / เลขที่..... หมู่ที่..... ตรอก / ซอย.....
 ถนน..... ตำบล / แขวง.....
 อำเภอ / เขต..... จังหวัด.....
 รหัสไปรษณีย์..... โทรศัพท์..... โทรสาร.....
 โทรศัพท์เคลื่อนที่..... อีเมล.....

๓. วุฒิการศึกษาและการฝึกอบรม/ดูงาน

๓.๑ วุฒิการศึกษา (โปรดระบุรายละเอียดวุฒิการศึกษา สถาบันการศึกษา ปีที่สำเร็จการศึกษา ตั้งแต่ระดับปริญญาตรีขึ้นไป)

.....

๓.๒ การฝึกอบรม/ดูงาน (โปรดระบุหลักสูตร สถาบัน ระยะเวลา และปี ที่เข้ารับการฝึกอบรม/ดูงาน)

.....

๔. ประสบการณ์การทำงานที่ผ่านมา (ให้ระบุเฉพาะตำแหน่งสำคัญ ๆ พร้อมระยะเวลาและปีที่ดำรงตำแหน่ง)

๔.๑ ประวัติการทำงาน

(๑).....

.....

(๒).....

.....

(๓).....

.....

(๔).....

.....

(๕).....

.....

๔.๒ ประวัติการเป็นกรรมการ ที่ปรึกษา หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่สำคัญ

(๑).....

.....

(๒).....

.....

(๓).....

.....

(๔).....

.....

(๕).....

.....

.....

๕. ปัจจุบันดำรงตำแหน่งหรือประกอบอาชีพหรือวิชาชีพ

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

๖. ความเกี่ยวข้องกับพรรคการเมือง หรือการดำรงตำแหน่งทางการเมือง

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

๗. เคยถูกตั้งกรรมการสอบสวน เคยถูกลงโทษ หรือเคยถูกดำเนินคดีในเรื่องใด ๆ บ้าง หรือไม่ (ถ้าเคยให้ระบุรายละเอียดให้ชัดเจน)

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

๘. ผลงานที่บ่งชี้ถึงความรู้ความสามารถที่เหมาะสมต่อการทำหน้าที่ในฐานะกรรมการการแข่งขันทางการค้า

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

๙. ความเชี่ยวชาญ หรือประสบการณ์ที่พึงซึ่งถึงความเหมาะสมต่อการทำหน้าที่ในฐานะกรรมการการแข่งขันทางการค้า

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ทั้งนี้ ได้แนบเอกสารประกอบที่เกี่ยวข้องซึ่งได้ลงลายมือชื่อรับรองสำเนาถูกต้องมาพร้อมใบสมัครแล้ว

- รูปถ่าย ขนาดสองนิ้ว หน้าตรง ไม่สวมหมวก และไม่ใส่แว่นตาดำ ถ่ายไว้ไม่เกินหนึ่งปี นับถึงวันสมัคร จำนวน ๒ รูป
- สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน หรือสำเนาบัตรประจำตัวอื่นซึ่งทางราชการหรือหน่วยงานของรัฐออกให้ จำนวน ๑ ฉบับ
- เอกสารและหลักฐานที่แสดงผลงานหรือความรู้ และความเชี่ยวชาญหรือประสบการณ์ในด้านหนึ่งด้านใด ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ ที่ผู้สมัครระบุไว้ในใบสมัครจำนวน ๑๐ ชุด
- เอกสารแสดงวิสัยทัศน์ของผู้สมัครในเรื่องนโยบาย เป้าหมาย หรือแนวทางการปฏิบัติหน้าที่อันจะเป็นประโยชน์ต่อการกำกับดูแลการแข่งขันทางการค้า จำนวนไม่เกินห้าหน้ากระดาษ A ๔ จำนวน ๑๐ ชุด
- สำเนาหนังสือการตรวจสอบประวัติอาชญากรรม
- เอกสารหรือหลักฐานที่จำเป็นอื่น ๆ เช่น หลักฐานการเปลี่ยนชื่อตัวและชื่อสกุล เป็นต้น (ถ้ามี)

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าข้าพเจ้าเป็นบุคคลผู้มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ และขอรับรองว่ารายละเอียดเกี่ยวกับประวัติของข้าพเจ้าตามที่ระบุไว้ข้างต้นพร้อมเอกสารประกอบที่เกี่ยวข้องเป็นความจริงทุกประการ และยินยอมให้เปิดเผยข้อมูลที่ได้รับระบุไว้ในใบสมัคร*

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้สมัคร

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

* จะไม่มีการเปิดเผยข้อมูลเลขประจำตัวประชาชนของผู้สมัครและบุคคลที่เกี่ยวข้องตามที่ระบุไว้ในใบสมัครให้ประชาชนรับรู้เป็นการทั่วไป

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๑๒ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติ
การแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ บัญญัติให้ระยะเวลา หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการคัดเลือก
กรรมการการแข่งขันทางการค้าเป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

**ระเบียบคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า
ว่าด้วยการประชุมคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า
พ.ศ. ๒๕๖๐**

โดยที่มาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ กำหนดกฎเกณฑ์การประชุมคณะกรรมการในภาพรวมเกี่ยวกับองค์ประชุม การปฏิบัติหน้าที่ประธานในที่ประชุม และการวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุม และเพื่อให้การประชุมของคณะกรรมการดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพด้วยความเรียบร้อย อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ (๒) และ (๑๔) แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าจึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าว่าด้วยการประชุมคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๒ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๐ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า

“ประธานกรรมการ” หมายความว่า ประธานกรรมการการแข่งขันทางการค้า

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการการแข่งขันทางการค้า โดยให้รวมถึงประธานกรรมการและรองประธานกรรมการการแข่งขันทางการค้า

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า

“เลขานุการ” หมายความว่า เลขานุการคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า

ข้อ ๔ ให้ประธานกรรมการรักษาการตามระเบียบนี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๕ กรณีประธานกรรมการไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการการแข่งขันทางการค้าปฏิบัติหน้าที่แทน และหากประธานกรรมการและรองประธานกรรมการการแข่งขันทางการค้าไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ประธานกรรมการมอบหมายกรรมการคนใดคนหนึ่งปฏิบัติหน้าที่แทน

หมวด ๒
การนัดประชุมและวาระการประชุม

ข้อ ๖ ประธานกรรมการมีอำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) เรียกประชุมคณะกรรมการ หรือสั่งให้เลขานุการเรียกหรือนัดประชุมคณะกรรมการ
- (๒) สั่งให้จัดทำระเบียบวาระการประชุม หรือให้ความเห็นชอบระเบียบวาระการประชุม

ข้อ ๗ เลขานุการมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) ดำเนินการเรียกหรือนัดประชุมคณะกรรมการตามคำสั่งของประธานกรรมการ
- (๒) จัดทำระเบียบวาระการประชุม และเอกสารประกอบการประชุม
- (๓) จัดส่งระเบียบวาระการประชุม เอกสารประกอบการประชุม และเอกสารอื่นที่เกี่ยวข้อง

ให้คณะกรรมการ

ข้อ ๘ การนัดประชุมต้องทำเป็นหนังสือ และแจ้งให้กรรมการทุกคนทราบล่วงหน้าก่อนวันประชุม

ในกรณีมีเหตุจำเป็นเร่งด่วน ประธานกรรมการจะนัดประชุมเป็นอย่างอื่นก็ได้

ในกรณีที่มีเหตุอันควร ประธานกรรมการอาจสั่งงดการประชุมตามที่นัดไว้แล้วก็ได้

ข้อ ๙ การจัดทำระเบียบวาระการประชุม ให้จัดลำดับดังนี้

- (๑) เรื่องที่ประธานแจ้งให้ที่ประชุมทราบ
- (๒) เรื่องรับรองรายงานการประชุม
- (๓) เรื่องเพื่อทราบ
- (๔) เรื่องติดตามการดำเนินงาน
- (๕) เรื่องเพื่อพิจารณา
- (๖) เรื่องอื่น ๆ

ในกรณีที่ประธานกรรมการเห็นสมควร จะจัดลำดับระเบียบวาระการประชุมให้แตกต่างจากที่กำหนดในวรรคหนึ่งก็ได้

ข้อ ๑๐ การบรรจุวาระการประชุมทุกครั้งให้ได้รับอนุมัติจากประธานกรรมการเท่านั้น กรรมการอาจขอให้ประธานกรรมการพิจารณาอนุมัติการบรรจุเรื่องใดเรื่องหนึ่งเข้าในระเบียบวาระการประชุมได้

ข้อ ๑๑ ในกรณีที่ประธานกรรมการเห็นว่าเรื่องใดเป็นเรื่องเร่งด่วน และจำเป็นต้องเสนอที่ประชุมพิจารณา จะจัดไว้ในลำดับใดของระเบียบวาระการประชุมก็ได้ แต่จะต้องจัดไว้ในวาระเรื่องอื่น ๆ

หมวด ๓
การประชุม

ข้อ ๑๒ การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

กรณีมีความจำเป็นเร่งด่วนและเป็นการประชุมที่ไม่กำหนดขึ้นความลับ ให้ใช้วิธีการประชุมทางไกลได้

ข้อ ๑๓ ให้ประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม หากประธานกรรมการไม่มาหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้รองประธานกรรมการการแข่งขันทางการค้าทำหน้าที่ประธานในที่ประชุม หากประธานกรรมการและรองประธานกรรมการการแข่งขันทางการค้าไม่มาหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการในที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่ประธานในที่ประชุม

ข้อ ๑๔ ประธานในที่ประชุม มีอำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) ควบคุมและดำเนินการประชุมให้เป็นไปโดยเรียบร้อย
- (๒) รักษาความสงบเรียบร้อยในที่ประชุมคณะกรรมการ
- (๓) วินิจฉัยชี้ขาดเกี่ยวกับปัญหาการดำเนินการประชุม
- (๔) มอบหมายบุคคลหรือคณะบุคคลเพื่อดำเนินการตามมติของที่ประชุม
- (๕) ดำเนินการอื่นใดเพื่อให้เป็นไปตามมีกฎหมายบัญญัติหรือตามที่กำหนดในระเบียบนี้

ข้อ ๑๕ เลขานุการมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) รับผิดชอบและควบคุมการจัดทำรายงานการประชุม
- (๒) แจ้งหรือยืนยันมติของที่ประชุมไปยังผู้ที่เกี่ยวข้อง
- (๓) จัดเก็บรักษาเอกสารและข้อมูลทั้งปวงที่เกี่ยวกับการประชุม
- (๔) ดำเนินการอื่นใดตามที่กฎหมายหรือระเบียบกำหนดไว้ หรือตามที่คณะกรรมการ

หรือประธานกรรมการมอบหมาย

ข้อ ๑๖ ในการประชุม ผู้ที่เข้าร่วมประชุมได้ นอกจากเลขานุการ และพนักงานผู้มีหน้าที่รับผิดชอบเรื่องที่เสนอ ให้เป็นไปตามที่ประธานกรรมการหรือประธานในที่ประชุมอนุญาต เว้นแต่ที่ประชุมมีมติกำหนดเป็นอย่างอื่น

ให้ผู้เข้าร่วมประชุมทุกคนลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐานในการประชุมทุกครั้ง

ข้อ ๑๗ ในกรณีมีการพิจารณาเรื่องที่กรรมการ เลขานุการ พนักงาน หรือผู้ใดในที่ประชุมมีส่วนได้เสีย ให้ผู้นั้นแจ้งต่อที่ประชุมว่าตนมีส่วนได้เสียและให้ออกจากห้องประชุมในระหว่างการพิจารณาและมีมติเรื่องนั้น

หากในภายหลังการประชุม ปรากฏว่า มีผู้ที่มีส่วนได้เสียที่มีได้แจ้งต่อที่ประชุมและอยู่ในที่ประชุมระหว่างการพิจารณาและการมีมติในเรื่องที่ตนมีส่วนได้เสียนั้น หากกรณีดังกล่าวอาจเป็นเหตุอันก่อให้เกิดความไม่เป็นกลางในการพิจารณา หรืออาจมีการนำข้อมูลในเรื่องนั้นไปใช้ประโยชน์อันไม่ควรมิควรได้ ให้คณะกรรมการพิจารณาทบทวนมติดังกล่าว

ข้อ ๑๘ ให้ดำเนินการประชุมตามลำดับระเบียบวาระการประชุมที่จัดไว้ เว้นแต่ที่ประชุมจะมีมติเป็นอย่างอื่น

เรื่องที่จัดตามระเบียบวาระการประชุมแล้ว ที่ประชุมอาจมีมติถอนเรื่องออกจากวาระการประชุมได้ และให้บันทึกเหตุผลไว้ในรายงานการประชุม

ในกรณีมีเรื่องเร่งด่วนใดนอกเหนือจากที่จัดไว้ในระเบียบวาระการประชุม ที่ประชุมอาจมีมติให้นำเรื่องเร่งด่วนนั้นมาพิจารณาเพิ่มเติมได้ โดยให้หมายเหตุและบันทึกความเห็นไว้ในรายงานการประชุมด้วย

ข้อ ๑๙ ในระหว่างการประชุม ห้ามมิให้ผู้ใดบันทึกเสียงหรือภาพหรือใช้เครื่องมือสื่อสารหรือเผยแพร่การประชุมด้วยเครื่องมือใด ๆ เว้นแต่เพื่อประโยชน์ในการประชุม หรือเมื่อได้รับอนุญาตจากประธานในที่ประชุม

หมวด ๔

การลงมติ

ข้อ ๒๐ การลงมติของที่ประชุมในการประชุมทุกครั้ง ให้เลขานุการสรุปประเด็นการประชุมพร้อมทั้งมติที่ประชุม หากไม่มีกรรมการผู้ใดคัดค้าน ให้ถือเป็นมติคณะกรรมการ

ในกรณีที่มีกรรมการคัดค้านในประเด็นใดที่เลขานุการกล่าวสรุปตามความในวรรคหนึ่ง ให้ที่ประชุมคณะกรรมการวินิจฉัยชี้ขาดและให้ถือเป็นมติคณะกรรมการ

ข้อ ๒๑ การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๒๒ วิธีการออกเสียงให้กระทำโดยเปิดเผย เว้นแต่ที่ประชุมจะมีมติให้ใช้วิธีการลงคะแนนลับ วิธีการลงคะแนนลับ ให้เป็นไปตามที่ที่ประชุมกำหนด

ข้อ ๒๓ หากที่ประชุมมีมติว่าเรื่องใดส่งผลกระทบต่อประโยชน์สาธารณะและสมควรเปิดเผย ให้จัดการแถลงมติหรือความเห็นของคณะกรรมการในเรื่องดังกล่าวผ่านทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ของสำนักงานหรือวิธีอื่นใดตามที่คณะกรรมการเห็นสมควร โดยอาจมอบหมายให้กรรมการ เลขานุการ หรือพนักงานของสำนักงานเป็นผู้แถลงก็ได้

ข้อ ๒๔ กรณีที่มติคณะกรรมการเรื่องใดมีความจำเป็นเร่งด่วน ให้คณะกรรมการมีมติให้มติดังกล่าวมีผลทันทีและให้หมายเหตุไว้ในรายงานการประชุม

ข้อ ๒๕ เรื่องใดซึ่งคณะกรรมการได้พิจารณาและมีมติแล้ว คณะกรรมการอาจพิจารณาและมีมติใหม่ได้ ถ้ามีข้อเท็จจริงหรือพยานหลักฐานใหม่ หรือเหตุอื่นใด อันอาจทำให้เรื่องที่พิจารณาและมีมติไปแล้วนั้นเปลี่ยนแปลงในสาระสำคัญ

หมวด ๕

รายงานการประชุมและเอกสารการประชุม

ข้อ ๒๖ ในการประชุมต้องมีรายงานการประชุมเป็นหนังสือ ซึ่งอย่างน้อยต้องมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

- (๑) รายชื่อกรรมการที่มาและไม่มาประชุม รวมทั้งรายชื่อผู้เข้าร่วมประชุม
- (๒) เรื่องหรือประเด็นตามที่นำเสนอต่อที่ประชุม
- (๓) ความเห็นของที่ประชุม
- (๔) มติของที่ประชุม

ทั้งนี้ เมื่อสิ้นสุดการประชุมให้เลขานุการสรุปผลการประชุมอย่างย่อในวันถัดไป เพื่อเวียนให้ผู้เกี่ยวข้องใช้เป็นแนวทางปฏิบัติ

ข้อ ๒๗ ให้เลขานุการจัดให้มีการบันทึกเสียงหรือบันทึกภาพและเสียงเพื่อประโยชน์ในการจัดทำรายงานการประชุม และถือเป็นหลักฐานประกอบรายงานการประชุม

ข้อ ๒๘ ถ้ากรรมการที่มาประชุมและร่วมลงมติมีความเห็นแย้ง ให้บันทึกความเห็นแย้ง พร้อมทั้งเหตุผลไว้ในรายงานการประชุม และถ้ากรรมการผู้เห็นแย้งเสนอความเห็นแย้งเป็นหนังสือก็ให้บันทึกไว้ด้วย และให้แนบหนังสือนั้นไว้กับรายงานการประชุม

ข้อ ๒๙ รายงานการประชุมของคณะกรรมการจะต้องมีการรับรองในการประชุมครั้งถัดไป เว้นแต่ที่ประชุมจะกำหนดเป็นอย่างอื่น

รายงานการประชุมที่กรรมการยังไม่ได้รับรองเพราะกรรมการพ้นจากตำแหน่งไม่ว่าด้วยเหตุใด ให้เลขานุการแจ้งเป็นหนังสือให้กรรมการผู้นั้นตรวจสอบความถูกต้อง แล้วให้เลขานุการบันทึกเหตุนั้นไว้ และเป็นผู้รับรองความถูกต้องของรายงานการประชุมนั้น

ข้อ ๓๐ การแก้ไขเพิ่มเติมหรือตัดทอนข้อความหนึ่งข้อความใดในรายงานการประชุมที่รับรองแล้ว จะกระทำมิได้ เว้นแต่เป็นการแก้ไขข้อผิดพลาดเล็กน้อยอันไม่กระทบต่อสาระสำคัญของมติที่ประชุมหรือแก้ไขเพื่อให้รายงานการประชุมนั้นถูกต้อง และให้เลขานุการรายงานข้อความที่แก้ไขต่อคณะกรรมการทราบ

ข้อ ๓๑ ให้สำนักงานเก็บรักษาระเบียบวาระการประชุม เอกสารที่เกี่ยวข้อง และรายงานการประชุมไว้ในที่ปลอดภัย การทำลายเอกสารให้เป็นไปตามระเบียบว่าด้วยการนั้น

ข้อ ๓๒ การเปิดเผยหรือดัดแปลงรายงานการประชุมทั้งหมดหรือบางส่วน ให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการหรือตามที่สำนักงานพิจารณาตามระเบียบนี้ภายใต้กฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ และระเบียบว่าด้วยการนั้น

ข้อ ๓๓ ให้นำระเบียบนี้ไปใช้บังคับกับการประชุมของคณะอนุกรรมการและคณะอนุกรรมการสอบสวนด้วยโดยอนุโลมเท่าที่ใช้บังคับได้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๐

(นางอภิรตี ดันตราภรณ์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ปฏิบัติหน้าที่
ประธานกรรมการการแข่งขันทางการค้า

ระเบียบคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า
ว่าด้วยการมอบอำนาจให้บุคคลใดปฏิบัติงานเฉพาะอย่างแทน
พ.ศ. ๒๕๖๑

โดยที่มาตรา ๓๐ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ กำหนดให้เลขาธิการเป็นผู้แทนสำนักงานในกิจการของสำนักงานที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินงานในกิจการของสำนักงานที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอกเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและคล่องตัว เลขาธิการจะมอบอำนาจให้บุคคลใดปฏิบัติงานเฉพาะอย่างแทนก็ได้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ (๒) แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ ประกอบกับมติคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า ในคราวประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า จึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าว่าด้วยการมอบอำนาจให้บุคคลใดปฏิบัติงานเฉพาะอย่างแทน พ.ศ. ๒๕๖๑”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า

“บุคคลใด” หมายความว่า พนักงานของสำนักงานหรือบุคคลอื่นซึ่งมิได้เป็นพนักงานของสำนักงาน

ข้อ ๔ ให้เลขาธิการมีอำนาจมอบหมายให้บุคคลใดปฏิบัติงานเฉพาะอย่างในกิจการของสำนักงานที่เกี่ยวข้องกับบุคคลภายนอก โดยทำเป็นหนังสือระบุรายละเอียดเกี่ยวกับการมอบอำนาจชัดเจนเพียงพอที่จะเข้าใจในเรื่อง ดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อและตำแหน่งของผู้มอบอำนาจ

(๒) ชื่อและตำแหน่งของผู้รับมอบอำนาจ

(๓) อำนาจที่มอบ รวมทั้งอาจกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการใช้อำนาจด้วยก็ได้

ข้อ ๕ ในกรณีที่เลขาธิการเห็นว่าการมอบอำนาจดังกล่าวอาจก่อให้เกิดความเสียหายหรือกระทบต่อสำนักงาน เลขาธิการมีอำนาจยกเลิกการมอบอำนาจได้ โดยแจ้งให้คณะกรรมการทราบโดยเร็ว

ข้อ ๖ ผู้รับมอบอำนาจต้องรายงานผลการปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบอำนาจต่อเลขาธิการทราบตามที่กำหนด และให้เลขาธิการพิจารณารายงานคณะกรรมการ

ข้อ ๗ ให้ประธานกรรมการการแข่งขันทางการค้าเป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

สนธิรัตน์ สนธิจิรวงศ์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ปฏิบัติหน้าที่

ประธานกรรมการการแข่งขันทางการค้า

ระเบียบคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า
ว่าด้วยการรับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้เสียและประชาชนทั่วไป
ในการพิจารณาออกระเบียบหรือประกาศเกี่ยวกับการกำกับดูแลการแข่งขันทางการค้า
พ.ศ. ๒๕๖๑

โดยที่มาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ กำหนดให้ คณะกรรมการจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสียและประชาชนทั่วไปเพื่อนำความคิดเห็นที่ได้มาประกอบการพิจารณาออกระเบียบหรือประกาศเกี่ยวกับการกำกับดูแลการแข่งขันทางการค้า ที่มีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไป

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ (๒) แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า จึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าว่าด้วยการรับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้เสียและประชาชนทั่วไปในการพิจารณาออกระเบียบหรือประกาศเกี่ยวกับการกำกับดูแลการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๑”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“ระเบียบหรือประกาศเกี่ยวกับการกำกับดูแลการแข่งขันทางการค้า” หมายความว่า ระเบียบหรือประกาศเกี่ยวกับการกำกับดูแลการแข่งขันทางการค้าเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติ

“ผู้มีส่วนได้เสีย” หมายความว่า ผู้ซึ่งอาจได้รับผลกระทบโดยตรงจากการออกระเบียบหรือประกาศเกี่ยวกับการกำกับดูแลการแข่งขันทางการค้า

ข้อ ๔ ในการออกระเบียบหรือประกาศเกี่ยวกับการกำกับดูแลการแข่งขันทางการค้า ที่มีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไป ให้สำนักงานจัดทำข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องและประเด็นที่ต้องการรับฟังความคิดเห็นไว้บนระบบเครือข่ายสารสนเทศของสำนักงาน โดยกำหนดระยะเวลาในการรับฟังความคิดเห็นไม่น้อยกว่าสามสิบวัน เว้นแต่ในกรณีมีเหตุฉุกเฉินหรือมีความจำเป็นเร่งด่วน คณะกรรมการอาจกำหนดระยะเวลาในการรับฟังความคิดเห็นให้น้อยกว่าสามสิบวันก็ได้

ในกรณีมีเหตุฉุกเฉินหรือมีความจำเป็นเร่งด่วนที่จะกำหนดระยะเวลาในการรับฟังความคิดเห็นน้อยกว่าสามสิบวัน ให้สำนักงานจัดทำความเห็นพร้อมเหตุผลและความจำเป็น เสนอต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบก่อนจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็น

ข้อ ๕ ในการรับฟังความเห็นของผู้มีส่วนได้เสียและประชาชนทั่วไป อาจใช้วิธีการอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง ดังต่อไปนี้

(๑) การประชุมปรึกษาหารือ โดยวิธีการประชาพิจารณ์ การอภิปรายสาธารณะ การประชุมเชิงปฏิบัติการ การประชุมระดับตัวแทนของกลุ่มบุคคลที่เกี่ยวข้องหรือมีส่วนได้เสีย

(๒) การสำรวจความคิดเห็น โดยวิธีการเปิดให้แสดงความคิดเห็นทางระบบเครือข่ายสารสนเทศ ผู้มีส่วนได้เสียและประชาชนทั่วไปจะต้องระบุชื่อ นามสกุล และหมายเลขประจำตัวประชาชน ก่อนแสดงความคิดเห็นให้ครบถ้วน โดยการแสดงความคิดเห็นจะต้องใช้ถ้อยคำสุภาพไม่ดูหมิ่นหรือหมิ่นประมาทผู้ใด และคณะกรรมการจะนำความคิดเห็นที่ได้รับฟังไปประกอบการพิจารณา ร่าง แก้ไข เปลี่ยนแปลง ระเบียบหรือประกาศเกี่ยวกับการกำกับดูแลการแข่งขันทางการค้า ก่อนประกาศใช้ ตามขั้นตอนของกฎหมาย

ข้อ ๖ ให้สำนักงานรับผิดชอบงานเลขานุการในการรับฟังความคิดเห็น และเมื่อดำเนินการรับฟังความคิดเห็นเสร็จแล้ว ให้สำนักงานจัดทำสรุปผลการรับฟังความคิดเห็นที่ประกอบด้วยความคิดเห็นที่ได้รับมติ หรือผลการพิจารณาของคณะกรรมการที่มีต่อความคิดเห็นดังกล่าว พร้อมทั้งเหตุผลและแนวทางในการดำเนินการต่อไป และเผยแพร่สรุปผลการรับฟังความคิดเห็นดังกล่าว ในระบบเครือข่ายสารสนเทศของสำนักงานให้ผู้มีส่วนได้เสียและประชาชนทั่วไปทราบ

ข้อ ๗ ให้ประธานกรรมการการแข่งขันทางการค้าเป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๘ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

สนธิรัตน์ สนธิจิรวงศ์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ปฏิบัติหน้าที่

ประธานกรรมการการแข่งขันทางการค้า

ประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า

เรื่อง บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่
ตามพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐

โดยที่มาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ กำหนดให้ การปฏิบัติหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง และบัตรประจำตัว พนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าประกาศกำหนด

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ (๒) และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขัน ทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ ประกอบกับมติคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า ในคราวประชุม ครั้งที่ ๑/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง บัตรประจำตัว พนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐”

ข้อ ๒ ในประกาศนี้

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า

“เลขอาธิการ” หมายความว่า เลขอาธิการคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า เลขอาธิการและพนักงานซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งให้ปฏิบัติ ตามพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐

ข้อ ๓ ในการปฏิบัติหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัว

ข้อ ๔ บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้มีขนาดและลักษณะตามแบบแนบท้ายประกาศนี้

ข้อ ๕ ให้ประธานกรรมการการแข่งขันทางการค้าเป็นผู้ออกบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่

ข้อ ๖ คำขอมิบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบแนบท้ายประกาศนี้

ข้อ ๗ เมื่อได้ออกบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้แก่ผู้ใด ให้สำนักงานจัดให้มีสำเนา ข้อความและรายการบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ของผู้นั้นไว้ด้วยหนึ่งฉบับซึ่งติดรูปถ่ายของผู้นั้นไว้ และให้เก็บไว้เป็นหลักฐานที่สำนักงาน

ข้อ ๘ บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ใช้ได้ห้าปีนับแต่วันออกบัตร

ข้อ ๙ ค่าใช้จ่ายในการทำบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้สำนักงานเป็นผู้ออกค่าใช้จ่าย

ข้อ ๑๐ ในกรณีเปลี่ยนชื่อตัว ชื่อสกุล หรือชื่อตัวและชื่อสกุล หรือเปลี่ยนตำแหน่งให้พนักงาน เจ้าหน้าที่ผู้ยื่นเรื่องต่อสำนักงานเพื่อขอเปลี่ยนบัตรภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่เปลี่ยนชื่อตัว ชื่อสกุล หรือเปลี่ยนตำแหน่งแล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๑ ผู้ใดได้รับบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ใหม่แล้ว หรือผู้ถือบัตรไม่มีสิทธิใช้บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่นั้นต่อไป ให้ส่งคืนบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่เดิมต่อสำนักงานภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ใหม่ หรือไม่มีสิทธิใช้บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่นั้น

ข้อ ๑๒ การออกบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ในกรณีที่บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่หมดอายุ สูญหาย ถูกทำลายหรือชำรุด ให้นำความในข้อ ๔ ข้อ ๕ ข้อ ๖ ข้อ ๗ ข้อ ๘ และข้อ ๙ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

กรณีบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่สูญหาย ให้แนบหลักฐานการแจ้งความด้วย

ข้อ ๑๓ ให้ประธานกรรมการการแข่งขันทางการค้ารักษาการตามประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

สนธิรัตน์ สนธิจิรวงศ์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ปฏิบัติหน้าที่

ประธานกรรมการการแข่งขันทางการค้า

แบบคำขอมีบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่
ตามพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐

วันที่เดือน.....พ.ศ.....

เรียน ประธานกรรมการการแข่งขันทางการค้า

ข้าพเจ้า..... ตำแหน่ง.....

ฝ่าย.....สายงาน.....

เลขประจำตัวประชาชน

มีความประสงค์ขอมีบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งได้รับการแต่งตั้งเมื่อวันที่ (วัน/เดือน/ปี)

- กรณี ขอมีบัตรครั้งแรก
- ขอมีบัตรใหม่ เนื่องจาก
☐ บัตรหมดอายุ	☐ สูญหาย
☐ ถูกทำลายหรือชำรุด	☐ เปลี่ยนตำแหน่ง/เลื่อนระดับ
☐ เปลี่ยนชื่อตัวและชื่อสกุล	☐ เปลี่ยนชื่อตัว
☐ เปลี่ยนชื่อสกุล	☐ อื่น ๆ (ระบุ)

หมายเลขของบัตรเดิม.....

- ได้แนบรูปถ่ายขนาด ๑ นิ้ว ครึ่งตัวหน้าตรงไม่สวมหมวก ซึ่งถ่ายมาแล้วไม่เกิน ๖ เดือน จำนวน ๒ รูป มาพร้อมกับคำขอนี้แล้ว
- หลักฐานอื่น ๆ (ถ้ามี) โปรดระบุ.....

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าข้อความดังกล่าวข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ)..... ผู้ยื่นคำขอ
(.....)

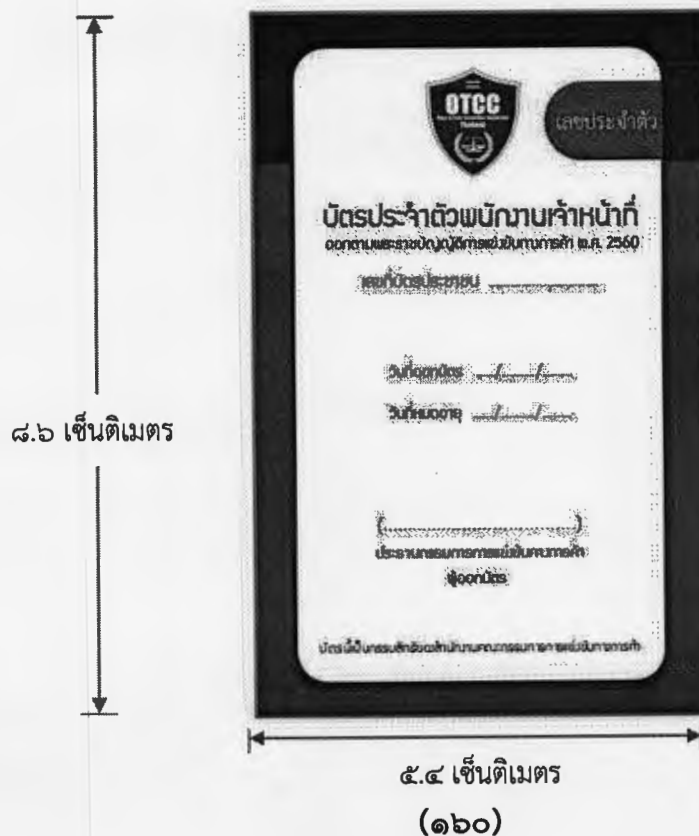
<p>เรียน เลขาธิการคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า</p> <p style="text-align: center;">ได้ตรวจสอบรายละเอียดแล้ว เห็นควรให้มีบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ได้</p> <p>ลงชื่อ _____ ()</p> <p>ตำแหน่ง _____</p>	<p>เรียน ประธานกรรมการการแข่งขันทางการค้า</p> <p style="text-align: center;">ได้ตรวจสอบรายละเอียดแล้ว เห็นควรให้มีบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ได้</p> <p>ลงชื่อ _____ ()</p> <p>เลขาธิการคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า</p>
--	---

แบบบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่แบบทำประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า
เรื่อง บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐

ด้านหน้า

ด้านหลัง

ประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า

เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาผู้ประกอบการที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการ
พ.ศ. ๒๕๖๑

โดยที่มาตรา ๕ มาตรา ๕๑ วรรคหก มาตรา ๕๔ วรรคสอง และมาตรา ๕๖ (๑) แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ ให้คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า กำหนดหลักเกณฑ์การเป็นผู้ประกอบการธุรกิจที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ (๒) มาตรา ๕๑ วรรคหก มาตรา ๕๔ วรรคสอง และมาตรา ๕๖ (๑) แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาผู้ประกอบการธุรกิจที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการ พ.ศ. ๒๕๖๑”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในประกาศนี้

“ความสัมพันธ์กันทางนโยบาย” หมายความว่า ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ประกอบการตั้งแต่สองรายขึ้นไป ที่มีแนวทาง นโยบาย หรือวิธีการในการบริหาร การอำนวยการ หรือการจัดการธุรกิจที่อยู่ภายใต้บุคคลที่มีอำนาจสั่งการของผู้ประกอบการรายเดียวกัน

“อำนาจสั่งการ” หมายความว่า อำนาจควบคุมอันเนื่องมาจากเหตุหนึ่งเหตุใด ดังต่อไปนี้

(๑) การถือหุ้นที่มีสิทธิออกเสียงในผู้ประกอบการรายหนึ่งเกินกว่าร้อยละห้าสิบของจำนวนสิทธิออกเสียงทั้งหมดของผู้ประกอบการนั้น

(๒) การมีอำนาจควบคุมคะแนนเสียงส่วนใหญ่ในที่ประชุมผู้ถือหุ้นของผู้ประกอบการรายหนึ่ง ไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือโดยทางอ้อม

(๓) การมีอำนาจควบคุมการแต่งตั้งหรือถอดถอนกรรมการในผู้ประกอบการรายหนึ่งตั้งแต่กึ่งหนึ่งของกรรมการทั้งหมด ไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือโดยทางอ้อม

(๔) การมีอำนาจสั่งการตาม (๑) หรือ (๒) ต่อไปเป็นทอด ๆ ทุกทอด โดยเริ่มจากการมีอำนาจสั่งการตาม (๑) หรือ (๒) ในผู้ประกอบการในทอดแรก

ข้อ ๔ การเป็นผู้ประกอบธุรกิจที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการจะถือว่าผู้ประกอบธุรกิจเหล่านั้นมีสถานะเสมือนเป็นหน่วยธุรกิจเดียวกัน (Single Economic Entity) ที่ไม่มีการแข่งขันระหว่างกัน

ข้อ ๕ ให้ประธานกรรมการการแข่งขันทางการค้ารักษาการตามประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๔ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

สนธิรัตน์ สนธิจิรวงศ์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ปฏิบัติหน้าที่

ประธานกรรมการการแข่งขันทางการค้า

ประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า
เรื่อง แนวทางปฏิบัติในการพิจารณากำหนดขอบเขตตลาดและส่วนแบ่งตลาด
พ.ศ. ๒๕๖๑

โดยที่มาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ กำหนดคำจำกัดความของคำว่าตลาดไว้ และในการพิจารณาสถานะของผู้ประกอบธุรกิจและพฤติกรรมความผิดอื่นภายใต้กฎหมายการแข่งขันทางการค้า จำเป็นต้องมีการกำหนดขอบเขตตลาดที่เกี่ยวข้องเนื่องในการพิจารณาในแต่ละกรณี ดังนั้น เพื่อให้ขั้นตอนการกำหนดขอบเขตตลาดดังกล่าวภายใต้พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ มีความชัดเจนและเป็นไปในแนวทางที่เป็นสากล

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ (๓) แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า จึงออกประกาศ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง แนวทางปฏิบัติในการพิจารณากำหนดขอบเขตตลาดและส่วนแบ่งตลาด พ.ศ. ๒๕๖๑”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในประกาศนี้

“ตลาดที่เกี่ยวข้อง (Relevant Market)” หมายความว่า ตลาดสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้อง และตลาดภูมิศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง

“ตลาดสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้อง (Relevant Product Market)” หมายความว่า ตลาดที่ประกอบด้วยสินค้าหรือบริการที่สามารถใช้ทดแทนกันได้โดยผู้บริโภค เมื่อพิจารณาจากคุณลักษณะ ราคา หรือวัตถุประสงค์การใช้งานของสินค้าหรือบริการนั้น

“ตลาดภูมิศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง (Relevant Geographic Market)” หมายความว่า ตลาดที่ประกอบด้วยพื้นที่ที่จำหน่ายสินค้าหรือบริการซึ่งสามารถใช้ทดแทนกันได้โดยผู้บริโภคและมีเงื่อนไขการแข่งขันในลักษณะเดียวกัน

“การกำหนดขอบเขตตลาด (Market Definition)” หมายความว่า การวิเคราะห์ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการที่ใช้ทดแทนกันได้ โดยพิจารณาตลาดสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้องและตลาดภูมิศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อสรุปของขอบเขตตลาดในการบังคับใช้ภายใต้พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐

ข้อ ๔ ให้ประธานกรรมการการแข่งขันทางการค้ารักษาการตามประกาศนี้

หมวด ๑

หลักการในการกำหนดขอบเขตตลาด

ข้อ ๕ ในการกำหนดขอบเขตตลาดจะพิจารณาเงื่อนไขที่เป็นการจำกัดการแข่งขันของสินค้าหรือบริการในด้านการทดแทนกันด้านอุปสงค์ (Demand Substitutability) การทดแทนกันด้านอุปทาน (Supply Substitutability) และการแข่งขันกับสินค้าหรือบริการที่อาจเกิดขึ้นได้ในอนาคต (Potential Competition) มาประกอบกัน

ข้อ ๖ การทดแทนกันด้านอุปสงค์ของสินค้าหรือบริการ เป็นการพิจารณาความเห็นและมุมมองของผู้บริโภคถึงขอบเขตของการใช้สินค้าหรือบริการที่ทดแทนกันได้ ทั้งจากเหตุผลคุณลักษณะ ราคา หรือวัตถุประสงค์การใช้งานของสินค้าหรือบริการนั้น และเหตุผลทางด้านภูมิศาสตร์

ข้อ ๗ การทดแทนกันด้านอุปทานของสินค้าหรือบริการ เป็นการพิจารณาความสามารถของผู้ผลิตหรือผู้จำหน่ายสินค้าหรือบริการหนึ่งในการเปลี่ยนไปผลิตและทำการตลาดสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้องได้โดยไม่ต้องแบกรับภาระต้นทุนหรือความเสี่ยงที่เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ อันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงของราคา

ข้อ ๘ การแข่งขันกับสินค้าหรือบริการที่อาจเกิดขึ้นได้ในอนาคต เป็นการพิจารณาปัจจัยและสถานการณ์ในแต่ละกรณีที่อาจส่งผลกระทบต่อเงื่อนไขการเข้าสู่ตลาดของสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อระดับการแข่งขันในตลาดนั้น ๆ ได้

ข้อ ๙ ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นว่าการกำหนดขอบเขตตลาดในกรณีใดมีความยุ่งยากซับซ้อน คณะกรรมการอาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการตามมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ ขึ้นมาคณะหนึ่งเพื่อพิจารณากำหนดขอบเขตตลาดก็ได้ ประกอบด้วยผู้แทนจากภาครัฐ ภาควิชาการ ภาคเอกชน และภาคประชาชนที่เกี่ยวข้องจำนวนห้าถึงแปดคน โดยให้พนักงานเจ้าหน้าที่ของสำนักงานเป็นอนุกรรมการและเลขานุการ และให้พิจารณาให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวัน สามารถขยายเวลาได้อีกไม่เกินสามสิบวัน

หมวด ๒

การพิจารณาการทดแทนกันด้านอุปสงค์

ข้อ ๑๐ การพิจารณาการทดแทนกันด้านอุปสงค์ในการกำหนดขอบเขตตลาดตามหลักตลาดสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้องนั้น ให้พิจารณาข้อมูลอย่างหนึ่งอย่างใดหรือหลายอย่างประกอบกัน ดังต่อไปนี้

(๑) ข้อมูลย้อนหลังในช่วงระยะเวลาไม่เกินห้าปีที่แสดงถึงการทดแทนกันได้ของสินค้าหรือบริการ อาทิ เหตุการณ์สำคัญทางเศรษฐกิจที่แสดงถึงการเปลี่ยนไปบริโภคสินค้าหรือบริการที่ทดแทนกันได้ เนื่องจากเหตุผลด้านคุณลักษณะ ราคา หรือวัตถุประสงค์การใช้งานของสินค้าหรือบริการ

(๒) การวิเคราะห์เชิงปริมาณและคุณภาพ (Quantitative and Qualitative Tests) ในด้านต่าง ๆ เช่น ความยืดหยุ่นของอุปสงค์ต่อราคา (Price Elasticity of Demand) ความยืดหยุ่นของอุปสงค์ต่อราคาสินค้าแบบไขว้ (Cross Elasticity of Demand) การวิเคราะห์อนุกรมราคา (Price Series) ระดับราคา (Price Levels) หรือทิศทางของราคา (Price Convergence) เป็นต้น

(๓) การเก็บข้อมูลหรือการสัมภาษณ์คู่ค้า ผู้บริโภค และคู่แข่งกัน เกี่ยวกับความเห็นและมุมมองเกี่ยวกับคุณลักษณะ ราคา หรือวัตถุประสงค์การใช้งานของสินค้าหรือบริการ โดยสุ่มตัวอย่างตามหลักการทางสถิติหรือทางเศรษฐศาสตร์ที่เป็นที่ยอมรับทางสากล

(๔) ข้อมูลหรือเอกสารของผู้ประกอบธุรกิจ สถาบันการศึกษา ผู้เชี่ยวชาญ ที่ได้วิเคราะห์ความชอบและรสนิยมของผู้บริโภค (Consumer Preferences) เช่น ข้อมูลการวิเคราะห์ตลาด (Market Studies) แบบสอบถามผู้บริโภค ข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบการเลือกซื้อสินค้าหรือบริการ ความเห็นของผู้จำหน่ายปลีก เป็นต้น

(๕) กฎเกณฑ์หรือกฎระเบียบของรัฐที่เป็นข้อจำกัดในการทดแทนกันได้ของสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวกับคุณลักษณะ ราคา หรือวัตถุประสงค์การใช้งานของสินค้าหรือบริการ

(๖) อุปสรรคหรือข้อจำกัดอื่น ๆ ในการเปลี่ยนไปใช้สินค้าหรือบริการที่ทดแทนกันได้ในด้านคุณลักษณะ ราคา หรือวัตถุประสงค์การใช้งานของสินค้าหรือบริการ เช่น ข้อจำกัดจากตลาดสินค้าหรือบริการปลายน้ำ (Downstream Markets) ความไม่แน่นอนเกี่ยวกับคุณภาพและชื่อเสียงของผู้ผลิตหรือผู้จำหน่ายรายอื่น เป็นต้น

(๗) กลุ่มลูกค้าที่แตกต่างกัน

ข้อ ๑๑ การพิจารณาการทดแทนกันด้านอุปสงค์ในการกำหนดขอบเขตตลาดตามหลักตลาดภูมิศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง ให้พิจารณาข้อมูลอย่างหนึ่งอย่างใดหรือหลายอย่างประกอบกัน ดังต่อไปนี้

(๑) ข้อมูลย้อนหลังในช่วงระยะเวลาไม่เกินห้าปีที่แสดงการเปลี่ยนแปลงการซื้อหรือสั่งซื้อสินค้าหรือบริการของคู่ค้าหรือผู้บริโภคจากพื้นที่หนึ่งไปยังอีกพื้นที่ เนื่องจากการขึ้นราคาสินค้าหรือบริการในพื้นที่นั้น

(๒) ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะด้านอุปสงค์ของสินค้าหรือบริการชนิดนั้น เช่น ความนิยมของผู้บริโภคในสินค้าหรือบริการที่เป็นยี่ห้อหรือผลิตในประเทศ หรือสินค้าที่ผลิตจากต่างประเทศ ภาษาที่สื่อสารวัฒนธรรมและวิถีการดำเนินชีวิตของผู้บริโภค เป็นต้น

(๓) การเก็บข้อมูลหรือการสัมภาษณ์คู่ค้า ผู้บริโภค และคู่แข่งกัน เกี่ยวกับความเห็นและมุมมองเกี่ยวกับพื้นที่ในการจำหน่ายสินค้าหรือให้บริการ

(๔) รูปแบบการซื้อสินค้าหรือบริการของคู่ค้าหรือผู้บริโภคซึ่งเกี่ยวข้องกับสภาพทางภูมิศาสตร์ (Geographic Pattern) ของการซื้อสินค้าหรือบริการ

(๕) ทิศทางของการค้า (Trade Flow) ช่องทางการจัดจำหน่าย หรือรูปแบบของการส่งมอบสินค้าหรือบริการ (Pattern of Shipments)

(๖) กฎเกณฑ์หรือกฎระเบียบของรัฐที่เป็นข้อจำกัดในการทดแทนกันได้ของสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้องเหตุผลด้านพื้นที่ที่จำหน่ายสินค้าหรือให้บริการ

(๗) อุปสรรคหรือข้อจำกัดอื่น ๆ ในการเปลี่ยนไปใช้สินค้าหรือบริการที่ทดแทนกันได้ ในที่เกี่ยวกับพื้นที่ในการจำหน่ายสินค้าหรือให้บริการ เช่น ข้อจำกัดจากตลาดสินค้าหรือบริการปลายน้ำ (Downstream Markets) สถานที่ตั้งของลูกค้า เป็นต้น

ข้อ ๑๒ หากไม่สามารถพิจารณาการทดแทนกันด้านอุปสงค์เพื่อกำหนดขอบเขตตลาดได้อย่างชัดเจน โดยใช้ข้อมูลตามข้อ ๑๐ หรือข้อ ๑๑ ให้ทำการวิเคราะห์การทดแทนกันด้านอุปสงค์ตามหลักเศรษฐศาสตร์ เรื่องการทดสอบการเปลี่ยนไปซื้อสินค้าหรือบริการอื่นเมื่อสินค้าหรือบริการชนิดหนึ่งมีการขึ้นราคาเพียงเล็กน้อย แต่มีนัยสำคัญในช่วงระยะเวลาหนึ่ง (SSNIP Test : Small but Significant and Non-transitory Increase in Price) ตามขั้นตอน ดังนี้

(๑) ให้เริ่มการพิจารณาจากประเภทของสินค้าหรือบริการชนิดเดียวกัน และพื้นที่ที่บรรดาผู้ประกอบการจำหน่ายสินค้าหรือบริการเดียวกัน

(๒) จากนั้นให้ขยายขอบเขตประเภทของสินค้าหรือบริการและพื้นที่ทางภูมิศาสตร์ให้กว้างขึ้น และให้พิจารณาว่าหากเพิ่มราคาของสินค้าหรือบริการในขอบเขตที่ขยายให้กว้างขึ้นแล้วประมาณร้อยละ ๑๐ ของราคาปัจจุบัน ผู้บริโภคในจำนวนที่เป็นนัยสำคัญจะเปลี่ยนไปใช้สินค้าหรือบริการในขอบเขตที่ได้ขยายให้กว้างขึ้นแล้วหรือไม่

(๓) ให้ดำเนินการขยายขอบเขตของสินค้าหรือบริการทั้งในด้านประเภทของสินค้าหรือบริการ และพื้นที่ทางภูมิศาสตร์ต่อไปจนกว่าจะพบว่าผู้บริโภคจะไม่เปลี่ยนไปใช้สินค้าหรือบริการในการขยายขอบเขตครั้งนั้น

หมวด ๓

การพิจารณาการทดแทนกันด้านอุปทาน

ข้อ ๑๓ การทดแทนกันด้านอุปทานของสินค้าหรือบริการเป็นการพิจารณาความสามารถของผู้ผลิตหรือผู้จำหน่ายสินค้าหรือบริการหนึ่ง ในการเปลี่ยนไปผลิตและทำการตลาดสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้องเนื่องได้ โดยไม่ต้องแบกรับภาระต้นทุนหรือความเสี่ยงที่เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ อันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงของราคา

ทั้งนี้ ให้นำปัจจัยในการพิจารณาการทดแทนทางด้านอุปสงค์ที่เกี่ยวข้องมาประกอบการพิจารณา

หมวด ๔
การพิจารณาการแข่งขันที่อาจเกิดขึ้น

ข้อ ๑๔ การพิจารณาการแข่งขันกับสินค้าหรือบริการที่อาจเกิดขึ้นในอนาคตในการกำหนดขอบเขตตลาดตามหลักตลาดสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้องนั้น ให้พิจารณาจากปัจจัยและสถานการณ์เฉพาะในแต่ละกรณีที่อาจส่งผลกระทบต่อเงื่อนไขการเข้าสู่ตลาดของสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อระดับการแข่งขันในตลาดนั้น ๆ ได้

หมวด ๕
ส่วนแบ่งตลาด

ข้อ ๑๕ การพิจารณาส่วนแบ่งตลาดของผู้ประกอบธุรกิจแต่ละรายในตลาดสินค้าหรือบริการนั้น ให้พิจารณาเป็นร้อยละจากปริมาณจำหน่าย ยอดเงินขาย ปริมาณการผลิต หรือกำลังการผลิตของสินค้าหรือบริการในตลาด

ประกาศ ณ วันที่ ๔ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

สนธิรัตน์ สนธิจิรวงศ์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ปฏิบัติหน้าที่
ประธานกรรมการการแข่งขันทางการค้า

ประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า

เรื่อง แนวทางปฏิบัติในการพิจารณาการกระทำต้องห้ามของผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด
พ.ศ. ๒๕๖๑

โดยที่มาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ กำหนดลักษณะการกระทำของผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาดที่ฝ่าฝืนกฎหมาย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ (๓) แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ และเพื่อให้การพิจารณาการกระทำที่เป็นความผิดตามมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ มีความชัดเจนและเป็นไปในแนวทางเดียวกัน คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า จึงออกประกาศ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง แนวทางปฏิบัติในการพิจารณาการกระทำต้องห้ามของผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด พ.ศ. ๒๕๖๑”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ประธานกรรมการการแข่งขันทางการค้ารักษาการตามประกาศนี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๔ ผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำความผิดตามมาตรา ๕๐ จะต้องเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาดตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

หมวด ๒

การกระทำที่เป็นความผิด

ข้อ ๕ การกำหนดหรือรักษาระดับราคาซื้อหรือราคาขายสินค้าหรือค่าบริการอย่างไม่เป็นธรรม มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) การตั้งราคาเพื่อกำจัดคู่แข่ง (Predatory Pricing) ได้แก่ การตั้งราคาสินค้าหรือบริการในระดับต่ำมากโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้ประกอบธุรกิจที่เป็นคู่แข่งต้องออกจากตลาดไป ทั้งนี้ให้สันนิษฐานว่าการตั้งราคาสินค้าหรือบริการต่ำกว่าต้นทุนแปรผันเฉลี่ย (Average Variable Cost : AVC) เป็นการตั้งราคาเพื่อกำจัดคู่แข่งและผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาดที่กำหนดราคาดังกล่าวจะต้องชี้แจงเหตุผลอันสมควรหรือความเป็นธรรมในการตั้งราคาดังกล่าว เช่น การลดราคาสินค้าชนิดหนึ่งเพื่อเพิ่มการขายสินค้าอีกชนิดหนึ่ง (Loss Leading) การสนับสนุนการขายสินค้าในระยะสั้น

(Short-run Promotions) เช่น การแนะนำสินค้าชนิดใหม่เพื่อเข้าสู่ตลาด หรือการลดราคาลงเพื่อให้สามารถอยู่รอดได้ในตลาดกรณีที่ความต้องการของตลาด (Demand) ลดลงอย่างไม่สามารถคาดการณ์ได้

(๒) การตั้งราคาสินค้าหรือบริการที่ต่ำกว่าต้นทุน (Price Below Cost) ที่เป็นการตั้งราคาสินค้าหรือบริการสูงกว่าต้นทุนแปรผันเฉลี่ย (AVC) แต่ต่ำกว่าต้นทุนรวมเฉลี่ย (Average Total Cost : ATC) โดยจะต้องพิจารณาถึงข้อเท็จจริงอื่นเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุผลและวัตถุประสงค์ในการตั้งราคาดังกล่าวว่ามีเหตุผลอันสมควรหรือความเป็นธรรมหรือไม่

(๓) การกำหนดหรือรักษาราคาซื้อหรือราคาขายสินค้าหรือบริการให้คู่ค้าโดยเลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม (Price Discrimination) โดยเป็นการกระทำกรณีหนึ่งกรณีใด ดังต่อไปนี้

(ก) กำหนดราคาซื้อหรือราคาขายสินค้าหรือบริการชนิดเดียวกันให้คู่ค้าต่างรายในราคาที่แตกต่างกัน โดยมีได้เป็นเหตุผลเนื่องมาจากเหตุผลด้านต้นทุน ปริมาณ คุณภาพ หรือคุณลักษณะอื่นใดของสินค้าหรือบริการ และไม่มีเหตุผลอันสมควร

(ข) กำหนดราคาซื้อหรือราคาขายสินค้าหรือบริการชนิดเดียวกันให้คู่ค้าต่างรายในราคาเดียวกัน แม้ว่าจะมีต้นทุน ปริมาณ คุณภาพ หรือคุณลักษณะอื่นใดของสินค้าหรือบริการที่แตกต่างกัน และไม่มีเหตุผลอันสมควร

(๔) การกำหนดราคาขายสินค้าหรือบริการที่เป็นวัตถุดิบให้ผู้ประกอบธุรกิจ ซึ่งเป็นทั้งลูกค้าของตน และเป็นคู่แข่งในตลาดสินค้าหรือบริการต้นน้ำหรือปลายน้ำในราคาที่สูงอย่างไม่เป็นธรรม (Margin Squeeze) มีลักษณะดังต่อไปนี้

(ก) ผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาดดำเนินธุรกิจโดยเป็นทั้งผู้ผลิตหรือผู้จำหน่ายเพื่อการผลิตในตลาด และยังเป็นผู้จำหน่ายสินค้าหรือบริการต้นน้ำหรือปลายน้ำ

(ข) มีการกำหนดราคาขายสินค้าหรือบริการแก่ผู้ประกอบธุรกิจซึ่งเป็นทั้งลูกค้าของตน และเป็นคู่แข่งในตลาดสินค้าหรือบริการต้นน้ำหรือปลายน้ำในราคาที่สูงมาก จนอาจทำให้ผู้ประกอบธุรกิจดังกล่าวไม่มีกำไรเพียงพอที่จะดำเนินธุรกิจต่อไปได้

(๕) การกำหนดหรือรักษาระดับราคาสูงอย่างไม่เป็นธรรม (Excessive Pricing) คือ การกำหนดราคาขายที่มีผลทำให้ได้รับกำไรสูงกว่าปกติหรือสูงกว่ากำไรที่เคยได้รับ โดยพิจารณาการกำหนดราคาขายหรืออัตรากำไรของผู้ประกอบธุรกิจอื่นเทียบเคียงกันในตลาดทั้งในประเทศและต่างประเทศ

(๖) การกำหนดหรือรักษาระดับราคาซื้อหรือราคาขายสินค้าหรือค่าบริการในลักษณะอื่นอย่างไม่เป็นธรรม

ข้อ ๖ การกำหนดเงื่อนไขในลักษณะที่ไม่เป็นธรรมให้ผู้ประกอบธุรกิจอื่นซึ่งเป็นคู่ค้าของตนต้องจำกัดการบริการ การผลิต การซื้อ หรือการจำหน่ายสินค้า หรือต้องจำกัดโอกาสในการเลือกซื้อหรือขายสินค้า การได้รับหรือให้บริการ หรือในการจัดหาสินค้าหรือจากผู้ประกอบธุรกิจอื่น มีลักษณะดังต่อไปนี้

- (๑) มีการกำหนดเงื่อนไขต่อผู้ประกอบการอื่นซึ่งเป็นผู้ค้าของตน เช่น
- (ก) กิจกรรมส่วนลดของราคาสินค้าหรือบริการ (Discount Schemes) เช่น การกำหนดให้ผู้ซื้อต้องซื้อสินค้าเป็นจำนวนมากหรือทั้งหมด (Fidelity Discounts) ซึ่งมากเกินไปจนความจำเป็นของผู้ซื้อ และตัดโอกาสให้ผู้ซื้อเลือกซื้อสินค้าจากผู้ขายรายอื่น หรือการกำหนดให้ผู้ซื้อต้องซื้อสินค้าอื่นพ่วงด้วย (Tied Product) จึงจะได้ส่วนลด
 - (ข) เงื่อนไขให้ผู้ค้าต้องซื้อหรือจำหน่ายสินค้าหรือบริการจากตนเท่านั้น (Exclusive Dealing)
 - (ค) เงื่อนไขให้ผู้ค้าต้องซื้อหรือจำหน่ายสินค้าหรือบริการในปริมาณที่กำหนด (Quantity Forcing)
 - (ง) เงื่อนไขให้ผู้ค้าต้องซื้อสินค้าหรือบริการอื่นพ่วง (Tied Product) กับการซื้อสินค้าหรือบริการที่ผู้ค้าต้องการ (Tying Product)
 - (จ) เงื่อนไขให้ผู้ค้าต้องจำหน่ายสินค้าในราคาหรือช่วงราคาที่กำหนด (Resale Price Maintenance)
 - (ฉ) การปฏิเสธที่จะจำหน่ายสินค้าหรือบริการให้ผู้ค้า (Refusal to Supply)
- (๒) เงื่อนไขดังกล่าวจะต้องมีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้
- (ก) ต้องจำกัดการบริการ การผลิต การซื้อ หรือการจำหน่ายสินค้าของผู้ค้า
 - (ข) ต้องจำกัดโอกาสในการเลือกซื้อหรือขายสินค้า การได้รับหรือให้บริการของผู้ค้า
 - (ค) ต้องจำกัดโอกาสของผู้ค้าในการจัดหาสินค้าจากผู้ประกอบการอื่น
- (๓) เงื่อนไขดังกล่าวมีลักษณะที่ไม่เป็นธรรม
- ข้อ ๗ การระงับ ลด หรือจำกัดการบริการ การผลิต การซื้อ การจำหน่าย การส่งมอบ การนำเข้าในราชอาณาจักรโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ทำลายหรือทำให้เสียหายซึ่งสินค้า ทั้งนี้ เพื่อลดปริมาณให้ต่ำกว่าความต้องการของตลาด มีลักษณะดังต่อไปนี้
- (๑) การกระทำที่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้
 - (ก) เป็นการระงับ ลด หรือจำกัดการบริการ การผลิต การซื้อ การจำหน่าย การส่งมอบ การนำเข้าในราชอาณาจักรโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร
 - (ข) เป็นการทำลายหรือทำให้เสียหายซึ่งสินค้า
 - (๒) มีวัตถุประสงค์เพื่อลดปริมาณสินค้าหรือบริการให้ต่ำกว่าความต้องการของตลาด
- ข้อ ๘ การแทรกแซงการประกอบธุรกิจของผู้อื่นโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร มีลักษณะดังต่อไปนี้
- (๑) การแทรกแซงการประกอบธุรกิจของผู้อื่นที่มีใช้ระบุตน
 - (๒) การกระทำดังกล่าวไม่มีเหตุผลอันสมควร

หมวด ๓

แนวทางการพิจารณาการกระทำที่ไม่เป็นธรรมหรือไม่มีเหตุผลอันสมควร

ข้อ ๙ การพิจารณาความไม่เป็นธรรมหรือไม่มีเหตุผลอันสมควรของการกระทำ ให้พิจารณาเกณฑ์ดังต่อไปนี้ประกอบกัน

- (๑) เป็นการกระทำที่ไม่เคยมีการปฏิบัติมาก่อนที่มีใช้การดำเนินการตามธุรกิจปกติ
- (๒) เป็นเงื่อนไขที่มีได้กำหนดเป็นลายลักษณ์อักษรและมีได้แจ้งให้คู่ค้าทราบเป็นการล่วงหน้าภายในระยะเวลาอันสมควรตามแนวทางการค้าปกติของคู่กรณี
- (๓) เป็นการกระทำที่ไม่สามารถรับฟังได้ด้วยเหตุผลอันชอบธรรมในทางธุรกิจ การตลาด หรือเศรษฐศาสตร์
- (๔) ปัจจัยอื่นที่เกี่ยวข้อง

ประกาศ ณ วันที่ ๔ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

สนธิรัตน์ สนธิจิรวงศ์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ปฏิบัติหน้าที่

ประธานกรรมการการแข่งขันทางการค้า

ประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า
เรื่อง แนวทางปฏิบัติในการพิจารณาการกระทำร่วมกันของผู้ประกอบธุรกิจ
อันเป็นการผูกขาด หรือลดการแข่งขัน หรือจำกัดการแข่งขันในตลาด
พ.ศ. ๒๕๖๑

โดยที่ มาตรา ๕๔ และมาตรา ๕๕ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ ห้ามมิให้ผู้ประกอบธุรกิจใดร่วมกับผู้ประกอบธุรกิจอื่นกระทำการอันเป็นการผูกขาด หรือลดการแข่งขัน หรือจำกัดการแข่งขัน โดยกำหนดลักษณะของการกระทำซึ่งเป็นความผิด นอกจากนี้ มาตรา ๕๔ วรรคท้าย และมาตรา ๕๖ ได้กำหนดข้อยกเว้นการกระทำความผิด

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ (๓) แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ และเพื่อให้การพิจารณาการกระทำที่เป็นความผิดตามมาตรา ๕๔ และมาตรา ๕๕ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ รวมทั้งข้อยกเว้นการกระทำความผิดดังกล่าวตามมาตรา ๕๔ วรรคท้าย และมาตรา ๕๖ มีความชัดเจนและเป็นไปในแนวทางเดียวกัน คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า จึงออกประกาศ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง แนวทางปฏิบัติในการพิจารณาการกระทำร่วมกันของผู้ประกอบธุรกิจอันเป็นการผูกขาด หรือลดการแข่งขัน หรือจำกัดการแข่งขันในตลาด พ.ศ. ๒๕๖๑”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในประกาศนี้

“การผูกขาด” หมายความว่า การที่ผู้ประกอบธุรกิจไม่มีการแข่งขันในตลาดใดตลาดหนึ่งของสินค้าหรือบริการ ซึ่งมีอำนาจในการกำหนดราคาและปริมาณสินค้าหรือบริการของตนได้อย่างเป็นอิสระ

ข้อ ๔ ให้ประธานกรรมการการแข่งขันทางการค้ารักษาการตามประกาศนี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๕ ในการพิจารณาการกระทำร่วมกันระหว่างผู้ประกอบธุรกิจตามบทบัญญัติมาตรา ๕๔ และ ๕๕ ให้พิจารณาลักษณะของการกระทำอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) ข้อตกลงที่มีผลบังคับและไม่มีผลบังคับในทางกฎหมาย โดยอาจจัดทำเป็นลายลักษณ์อักษร หรือโดยวาจา ทั้งนี้ ข้อตกลงอาจมาจากการประชุมหารือระหว่างผู้ประกอบการธุรกิจ การส่งเอกสาร การสื่อสารทางโทรศัพท์ หรือวิธีการอื่นใด

(๒) การตัดสินใจของสมาคมหรือผู้ประกอบการธุรกิจหลายรายที่รวมตัวกัน โดยเป็นการดำเนินการ ที่เกิดเป็นข้อสรุปต่าง ๆ เช่น ข้อบังคับ ข้อเสนอแนะ มติของคณะกรรมการบริหาร มติของที่ประชุมสามัญ ของสมาชิก เป็นต้น

(๓) การกระทำร่วมกันที่ไม่ปรากฏข้อตกลงเฉพาะหรือไม่ปรากฏการตัดสินใจที่มีหลักฐาน ชัดเจน ซึ่งจะพิจารณาถึงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการตระหนักรู้ของผู้ประกอบการธุรกิจว่าได้กระทำการร่วมกัน

ข้อ ๖ ในการพิจารณาการกระทำอันเป็นการลดการแข่งขัน ให้พิจารณาถึงการแข่งขัน ที่ลดลงในตลาดใดตลาดหนึ่ง เช่น จำนวนคู่แข่งในตลาดลดลง จำนวนสินค้าหรือบริการในตลาด ที่แข่งขันกันลดลง ทั้งนี้ ให้พิจารณาเฉพาะกรณีผู้ประกอบการธุรกิจมีส่วนแบ่งตลาดรวมกันตั้งแต่ร้อยละสิบขึ้นไป

ข้อ ๗ ในการพิจารณาการกระทำอันเป็นการจำกัดการแข่งขัน ให้พิจารณาถึงการแข่งขัน ที่ถูกจำกัดในตลาดใดตลาดหนึ่ง เช่น คู่แข่งขันในตลาดรายหนึ่งถูกจำกัดสิทธิหรือโอกาสในการจำหน่าย สินค้าหรือบริการในตลาด หรือถูกจำกัดสิทธิหรือโอกาสในการดำเนินการเพื่อแข่งขันในตลาด ทั้งนี้ ให้พิจารณาเฉพาะกรณีผู้ประกอบการธุรกิจมีส่วนแบ่งตลาดรวมกันตั้งแต่ร้อยละสิบขึ้นไป

หมวด ๒

การกระทำร่วมกันที่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อการแข่งขันอย่างร้ายแรง

ส่วนที่ ๑

การกระทำที่เป็นความผิดตามมาตรา ๕๔

ข้อ ๘ การกระทำร่วมกันระหว่างผู้ประกอบการธุรกิจที่แข่งขันกันที่เป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๕๔ มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดราคาซื้อหรือราคาขายหรือเงื่อนไขทางการค้าใด ๆ ไม่ว่าจะทางตรงหรือทางอ้อม ที่ส่งผลต่อราคาสินค้าหรือบริการ (Price Fixing) มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(ก) การกำหนดราคาซื้อหรือราคาขายของสินค้าหรือบริการในตลาด เช่น การกำหนด เป็นราคาเดียวกันหรืออยู่ในช่วงราคาที่ตกลงกันหรือเป็นไปในทิศทางเดียวกัน การกำหนดช่วงราคา หรือสัดส่วนที่ผู้ประกอบการธุรกิจแต่ละรายสามารถขึ้นหรือลดราคาได้ เป็นต้น

(ข) การกำหนดเงื่อนไขทางการค้าไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อมที่ส่งผลต่อราคาสินค้าหรือบริการในตลาด เช่น ส่วนลด (Discount) ค่าธรรมเนียมต่าง ๆ เช่น ค่าขนส่ง บริการเสริม เงื่อนไขการชำระเงิน เงื่อนไขการรับประกัน เป็นต้น

(๒) จำกัดปริมาณของสินค้าหรือบริการที่ผู้ประกอบการแต่ละรายจะผลิต ซื้อ จำหน่ายหรือบริการตามที่ตกลงกันได้ (Quantity Limitation) มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(ก) การกำหนดปริมาณในการผลิต ซื้อ หรือจำหน่ายสินค้า หรือให้บริการของผู้ประกอบการแต่ละราย

(ข) การกำหนดสัดส่วนในการผลิต ซื้อ หรือจำหน่ายสินค้า หรือให้บริการของผู้ประกอบการแต่ละราย

(ค) การกำหนดโควตาในการผลิต ซื้อ หรือจำหน่ายสินค้า หรือให้บริการของผู้ประกอบการแต่ละราย

(๓) กำหนดข้อตกลงหรือเงื่อนไขในลักษณะสมรู้กัน เพื่อให้ฝ่ายหนึ่งได้รับการประมูลหรือประกวดราคาสินค้าหรือบริการ หรือเพื่อมิให้ฝ่ายหนึ่งเข้าแข่งขันราคาในการประมูลหรือประกวดราคาสินค้าหรือบริการ (Bid Rigging) มีลักษณะดังต่อไปนี้

(ก) การประมูลหรือประกวดราคาสินค้าหรือบริการ และ

(ข) การกำหนดข้อตกลงหรือเงื่อนไขใด ๆ ที่มีวัตถุประสงค์อย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

๑) เพื่อให้ผู้ประกอบการรายหนึ่งรายใดได้รับการประมูลหรือประกวดราคาสินค้าหรือบริการนั้น

๒) เพื่อมิให้ผู้ประกอบการรายหนึ่งรายใดเข้าแข่งขันราคาในการประมูลหรือประกวดราคาสินค้าหรือบริการนั้น

(๔) กำหนดแบ่งท้องที่ที่ผู้ประกอบการแต่ละรายจะจำหน่าย หรือลดการจำหน่าย หรือซื้อสินค้าหรือบริการได้ในท้องที่นั้น หรือกำหนดผู้ซื้อหรือผู้ขายที่ผู้ประกอบการแต่ละรายจะจัดจำหน่ายหรือซื้อสินค้าหรือบริการได้ โดยผู้ประกอบการอื่นจะไม่ซื้อหรือจำหน่ายหรือซื้อสินค้าหรือบริการนั้น (Market Allocation) มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(ก) การกำหนดแบ่งท้องที่ที่ผู้ประกอบการแต่ละรายจะจำหน่าย หรือลดการจำหน่ายหรือซื้อสินค้าหรือบริการได้ในท้องที่นั้น

(ข) การกำหนดคู่ค้า ได้แก่ ผู้ซื้อหรือผู้ขาย ที่ผู้ประกอบการแต่ละรายจะจัดจำหน่ายหรือซื้อสินค้าหรือบริการได้ โดยผู้ประกอบการอื่นจะไม่ซื้อหรือจำหน่ายหรือซื้อสินค้าหรือบริการนั้น

ส่วนที่ ๒

ข้อยกเว้นการกระทำความผิดตามมาตรา ๕๔

ข้อ ๙ การกระทำระหว่างผู้ประกอบการที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการ ตามประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาผู้ประกอบการที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการ พ.ศ. ๒๕๖๑ ไม่เป็นการกระทำความผิดตามมาตรา ๕๔

หมวด ๓

การกระทำร่วมกันที่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อการแข่งขัน

ส่วนที่ ๑

การกระทำที่เป็นความผิดตามมาตรา ๕๕

ข้อ ๑๐ การกระทำร่วมกันระหว่างผู้ประกอบการใด ๆ ที่เป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๕๕ มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) การกระทำร่วมกันตามข้อ ๘ (๑) (๒) หรือ (๔) ระหว่างผู้ประกอบการที่มีคู่แข่งชั้นในตลาดเดียวกัน จะพิจารณาตามหลักเกณฑ์ในข้อ ๘

(๒) การลดคุณภาพของสินค้าหรือบริการให้ต่ำกว่าที่เคยผลิต จำหน่าย หรือให้บริการ โดยจะพิจารณาถึงการลดคุณภาพสินค้าหรือบริการในตลาดของผู้ประกอบการแต่ละราย ให้ต่ำกว่าที่เคยผลิต จำหน่าย หรือให้บริการ โดยผู้ประกอบการแต่ละรายอาจลดคุณภาพสินค้าหรือบริการในรายละเอียดที่แตกต่างกัน

(๓) การแต่งตั้งหรือมอบหมายให้บุคคลใดแต่ผู้เดียวเป็นผู้จำหน่ายสินค้าหรือให้บริการอย่างเดียวกัน หรือประเภทเดียวกัน ซึ่งมีลักษณะดังต่อไปนี้

(ก) มีการแต่งตั้งหรือมอบหมาย โดยอาจเป็นลายลักษณ์อักษรหรือรูปแบบอื่นก็ได้

(ข) บุคคลที่ได้รับแต่งตั้งหรือมอบหมายอาจเป็นบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลก็ได้

(ค) บุคคลนั้นได้รับมอบหมายหรือแต่งตั้งให้เป็นผู้แทนจำหน่ายสินค้าหรือผู้แทนให้บริการในตลาดที่เป็นอย่างเดียวกันหรือประเภทเดียวกัน

(๔) การกำหนดเงื่อนไขหรือวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการซื้อหรือการจำหน่ายสินค้าหรือการบริการ เพื่อให้ปฏิบัติตามที่ตกลงกัน มีลักษณะดังต่อไปนี้

(ก) มีการกำหนดเงื่อนไขหรือวิธีปฏิบัติให้ผู้ประกอบการแต่ละรายปฏิบัติตาม โดยอาจเป็นลายลักษณ์อักษรหรือรูปแบบอื่นก็ได้

(ข) เป็นเงื่อนไขหรือวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการซื้อหรือการจำหน่ายสินค้าหรือการบริการในตลาด

ส่วนที่ ๒

ข้อยกเว้นการกระทำความผิดตามมาตรา ๕๖

ข้อ ๑๑ การกระทำร่วมกันในลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ ไม่เป็นการกระทำความผิดตามมาตรา ๕๕

(๑) การกระทำระหว่างผู้ประกอบการธุรกิจที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการ ตามประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาผู้ประกอบการธุรกิจที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการ พ.ศ. ๒๕๖๑

(๒) การตกลงร่วมกันในธุรกิจที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการพัฒนาการผลิต การจัดจำหน่ายสินค้า และการส่งเสริมให้เกิดความก้าวหน้าทางเทคนิคหรือเศรษฐกิจ

(๓) การตกลงร่วมกันในรูปแบบธุรกิจที่มีสัญญาระหว่างผู้ประกอบการธุรกิจในต่างระดับกัน โดยฝ่ายหนึ่งเป็นผู้ให้สิทธิในสินค้าหรือบริการ เครื่องหมายการค้า วิธีการดำเนินธุรกิจ หรือสนับสนุน การประกอบธุรกิจ และอีกฝ่ายเป็นผู้รับสิทธิซึ่งมีหน้าที่ชำระค่าสิทธิ ค่าธรรมเนียม หรือผลตอบแทนใด ตามระบุในสัญญา เช่น สัญญาในการทำธุรกิจในรูปแบบแฟรนไชส์ (Franchise Agreement) หรือรูปแบบตัวแทนจำหน่ายที่ได้รับอนุญาต (Authorized Dealer) เป็นต้น

ข้อ ๑๒ การตกลงร่วมกันตามข้อ ๑๑ (๒) และ (๓) ต้องมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) ไม่สร้างข้อจำกัดที่เกินกว่าความจำเป็นในการบรรลุประโยชน์ที่กำหนดไว้ตามข้อ ๑๑ (๒) และ (๓) โดยจะต้องพิจารณาว่าประโยชน์ที่เกิดขึ้นตามวัตถุประสงค์ของข้อยกเว้นจะต้องสมเหตุสมผล ต่อการกระทำที่ได้ก่อให้เกิดผลกระทบทางลบที่เป็นข้อจำกัดของการแข่งขันในตลาด

(๒) ไม่ก่อให้เกิดอำนาจผูกขาด หรือจำกัดการแข่งขันในตลาดนั้นอย่างมีนัยสำคัญ กล่าวคือ การกระทำร่วมกันที่เข้าข่ายข้อยกเว้นจะต้องไม่ก่อให้เกิดการผูกขาดในตลาด หรือผู้ประกอบการ ที่กระทำการร่วมกันจะต้องมีส่วนแบ่งตลาดรวมกันน้อยกว่าร้อยละ ๑๐

(๓) คำนึงถึงผลกระทบต่อผู้บริโภคในด้านราคา คุณภาพ ปริมาณ หรือทางเลือกของการใช้สินค้า หรือบริการ

ประกาศ ณ วันที่ ๔ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

สนธิรัตน์ สนธิจิรวงศ์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ปฏิบัติหน้าที่

ประธานกรรมการการแข่งขันทางการค้า

ประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า

เรื่อง แนวทางปฏิบัติในการพิจารณาการกระทำอันเป็นผลเสียหายแก่ผู้ประกอบการรายอื่น

พ.ศ. ๒๕๖๑

โดยที่มาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ ห้ามมิให้ผู้ประกอบการกระทำการใด ๆ อันเป็นผลให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ประกอบการรายอื่นในลักษณะตามที่กฎหมายกำหนด

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ (๓) แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ และเพื่อให้การพิจารณาการกระทำที่เป็นความผิดตามมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ มีความชัดเจนและเป็นไปในแนวทางเดียวกัน คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า จึงออกประกาศ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง แนวทางปฏิบัติในการพิจารณาการกระทำอันเป็นผลเสียหายแก่ผู้ประกอบการรายอื่น พ.ศ. ๒๕๖๑”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในประกาศนี้

“อำนาจตลาด” หมายความว่า การที่ผู้ประกอบการมีอำนาจและความสามารถในการกำหนดทิศทางหรือเงื่อนไขของการดำเนินธุรกิจในตลาดได้

“อำนาจต่อรองที่เหนือกว่า” หมายความว่า การที่ผู้ประกอบการมีอำนาจและความสามารถในการควบคุม สั่งการ กำหนดทิศทาง หรือกำหนดเงื่อนไขของการดำเนินธุรกิจกับผู้ประกอบการรายอื่นได้ โดยผู้ประกอบการรายดังกล่าวจำต้องยินยอมโดยปริยาย

ข้อ ๔ ให้ประธานกรรมการการแข่งขันทางการค้ารักษาการตามประกาศนี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๕ การกระทำความผิดตามมาตรา ๕๗ จะต้องส่งผลให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ประกอบการรายอื่น โดยจะพิจารณาจากความสูญเสียในทางเศรษฐกิจ (Economic Loss) ที่ปรากฏตามข้อเท็จจริง เช่น การสูญเสียรายได้ของผู้ประกอบการ การสูญเสียมูลค่าตลาด (Market Value) ของสินค้าหรือบริการ การสูญเสียโอกาสในการผลิตสินค้าหรือบริการ เป็นต้น

หมวด ๒

การพิจารณาอำนาจตลาดและอำนาจต่อรองที่เหนือกว่า

ข้อ ๖ การมีอำนาจตลาด ให้สันนิษฐานว่าผู้ประกอบการธุรกิจที่มีส่วนแบ่งตลาดตั้งแต่ร้อยละ ๑๐ ขึ้นไปมีอำนาจตลาด โดยพิจารณาองค์ประกอบอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น จำนวนผู้ประกอบการธุรกิจในตลาด จำนวนเงินลงทุน การเข้าถึงปัจจัยการผลิตที่สำคัญ ช่องทางการจัดจำหน่าย เครือข่ายในการประกอบธุรกิจ โครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นในการประกอบธุรกิจ และกฎระเบียบภาครัฐ เป็นต้น

ข้อ ๗ การมีอำนาจต่อรองที่เหนือกว่าให้พิจารณาลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ประกอบการธุรกิจรายหนึ่งต้องพึ่งพาการซื้อขายสินค้าหรือบริการจากผู้ประกอบการธุรกิจอีกรายหนึ่ง โดยมูลค่าการทำธุรกิจระหว่างกันตั้งแต่ร้อยละ ๓๐ ขึ้นไปของรายได้จากการซื้อหรือขายสินค้าหรือบริการนั้น

(๒) กรณีที่ผู้ประกอบการธุรกิจรายหนึ่งต้องพึ่งพาการซื้อขายสินค้าหรือบริการจากผู้ประกอบการธุรกิจอีกรายหนึ่ง โดยมูลค่าการทำธุรกิจระหว่างกันน้อยกว่าร้อยละ ๓๐ ของรายได้จากการซื้อหรือขายสินค้าหรือบริการนั้น และเข้าลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(ก) ไม่สามารถหรือไม่มีทางเลือกในการเปลี่ยนไปประกอบธุรกิจกับรายอื่น

(ข) การเปลี่ยนไปประกอบธุรกิจกับรายอื่นจะก่อให้เกิดค่าใช้จ่ายในการดำเนินการเกินกว่าประโยชน์ที่จะได้รับจากผู้ประกอบการรายเดิม

หมวด ๓

การกระทำที่เป็นความผิด

ข้อ ๘ การกีดกันการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบการรายอื่นอย่างไม่เป็นธรรม คือ การกีดกันผู้ประกอบการรายอื่น โดยการกำหนดราคาสินค้า ปริมาณสินค้า หรือวิธีการทางการค้าอื่น ๆ ในการผลิตซื้อ หรือจำหน่าย ของผู้ประกอบการ โดยมิลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดราคาขายสินค้าหรือบริการต่ำอย่างไม่เป็นธรรม

(๒) การกำหนดราคาซื้อสินค้าหรือบริการสูงอย่างไม่เป็นธรรม

(๓) กีดกันมิให้ผู้ประกอบการรายใดรายหนึ่งมีส่วนร่วมในการดำเนินการของสมาคมหรือการรวมกลุ่มทางการค้าอย่างไม่เป็นธรรม

ข้อ ๙ การใช้อำนาจตลาดหรืออำนาจต่อรองที่เหนือกว่าอย่างไม่เป็นธรรม มีลักษณะดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ประกอบธุรกิจมีอำนาจตลาดหรืออำนาจต่อรองที่เหนือกว่าผู้ประกอบธุรกิจอื่นราย

(๒) ผู้ประกอบธุรกิจใช้อำนาจตลาดหรืออำนาจต่อรองที่เหนือกว่าในการเอาเปรียบหรือจำกัดทางเลือกของคู่ค้าดังกล่าวอย่างไม่เป็นธรรม

ข้อ ๑๐ การกำหนดเงื่อนไขทางการค้าอันเป็นการจำกัดหรือขัดขวางการประกอบธุรกิจของผู้อื่นอย่างไม่เป็นธรรม มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) การกำหนดเงื่อนไขทางการค้าที่เป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ระหว่างลูกค้าต่างรายหรือพื้นที่การทำธุรกิจที่แตกต่างกัน

(๒) การกำหนดเงื่อนไขทางการค้าที่เป็นการเลือกปฏิบัติโดยเอื้อประโยชน์ให้ผู้ประกอบธุรกิจบางรายเป็นการเฉพาะอย่างไม่เป็นธรรม

(๓) การกำหนดเงื่อนไขทางการค้าที่เป็นอำนาจประโยชน์ตอบแทนแก่คู่ค้าของคู่แข่งที่ไม่มีเหตุผลอันสมควร เพื่อให้คู่ค้าดังกล่าวเปลี่ยนมาทำการค้ากับตน

(๔) การกำหนดเงื่อนไขบังคับโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ให้คู่ค้าต้องซื้อสินค้าหรือบริการอื่นจากตนหรือจากผู้ประกอบธุรกิจรายอื่น หากคู่ค้าจะซื้อสินค้าหรือบริการชนิดที่ต้องการจากตน

(๕) การกำหนดเงื่อนไขห้ามมิให้คู่ค้าดำเนินธุรกิจหรือทำการค้ากับคู่แข่งของตนโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

(๖) การกำหนดเงื่อนไขทางการค้าที่จำกัดหรือขัดขวางการประกอบธุรกิจของคู่ค้ากับผู้ประกอบธุรกิจรายอื่นอย่างไม่เป็นธรรม

(๗) การเข้าควบคุมการแต่งตั้งพนักงานของผู้ประกอบธุรกิจที่เป็นคู่ค้าอย่างไม่เป็นธรรม

(๘) การแทรกแซงการทำธุรกรรมของคู่แข่งอย่างไม่เป็นธรรม

(๙) การแทรกแซงการบริหารงานภายในของคู่แข่งอย่างไม่เป็นธรรม โดยการใช้สิทธิออกเสียงการแต่งตั้งผู้บริหาร หรือวิธีอื่นใดในธุรกิจของคู่แข่ง

(๑๐) การปฏิเสธที่จะทำการค้ากับคู่ค้าโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

หมวด ๔

แนวทางการพิจารณาการกระทำที่ไม่เป็นธรรม

ข้อ ๑๑ การพิจารณาความไม่เป็นธรรมของการกระทำ ให้พิจารณาเกณฑ์ดังต่อไปนี้ประกอบกัน

(๑) เป็นการกระทำที่ไม่เคยมีการปฏิบัติมาก่อนที่มีการดำเนินการตามธุรกิจปกติ

- (๒) เป็นเงื่อนไขที่มีได้กำหนดเป็นลายลักษณ์อักษรและมีได้แจ้งให้คู่ค้าทราบเป็นการล่วงหน้า
ภายในระยะเวลาอันสมควรตามแนวทางการค้าปกติของคู่กรณี
- (๓) เป็นการกระทำที่ไม่สามารถรับฟังได้ด้วยเหตุผลอันชอบธรรมในทางธุรกิจ การตลาด
หรือเศรษฐศาสตร์
- (๔) ปัจจัยอื่นที่เกี่ยวข้อง

ประกาศ ณ วันที่ ๔ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

สนธิรัตน์ สนธิจิรวงศ์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ปฏิบัติหน้าที่

ประธานกรรมการการแข่งขันทางการค้า

ข้อบังคับคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า

ว่าด้วยการมอบอำนาจ

พ.ศ. ๒๕๖๑

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการมอบอำนาจ เพื่อให้การดำเนินงานของสำนักงานเป็นไปด้วยความเรียบร้อย ความคล่องตัว รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ (๑๔) มาตรา ๓๙ และมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า จึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าว่าด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ. ๒๕๖๑”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า

“เลขานุการ” หมายความว่า เลขานุการคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า

“รองเลขานุการ” หมายความว่า รองเลขานุการคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า

“พนักงาน” หมายความว่า พนักงานของสำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า

“มอบอำนาจ” หมายความว่า การที่ผู้ดำรงตำแหน่งที่มีอำนาจหน้าที่ที่จะพึงปฏิบัติหรือดำเนินการตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งใด หรือมติของคณะกรรมการในเรื่องใด เว้นแต่มีกฎหมายบัญญัติให้เป็นอำนาจเฉพาะของผู้มอบอำนาจ ได้มอบอำนาจในการสั่ง การอนุญาต การอนุมัติ การปฏิบัติการหรือการดำเนินการอื่นใดตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งนั้น หรือมติของคณะกรรมการในเรื่องนั้น ให้แก่ผู้รับมอบอำนาจ

“ผู้มอบอำนาจ” หมายความว่า ผู้ดำรงตำแหน่งที่มีอำนาจหน้าที่ที่จะพึงปฏิบัติหรือดำเนินการตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ประกาศ คำสั่ง หรือมติของคณะกรรมการ ในการสั่ง การอนุญาต การอนุมัติการปฏิบัติงานหรือการดำเนินการอื่นใด

“ผู้รับมอบอำนาจ” หมายความว่า ผู้ดำรงตำแหน่งอื่นที่ได้รับมอบอำนาจจากผู้ดำรงตำแหน่งที่มีอำนาจหน้าที่ดังกล่าว

ข้อ ๔ ให้ประธานกรรมการการแข่งขันทางการค้ารักษาการตามข้อบังคับนี้ และวินิจฉัยชี้ขาดปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๕ การมอบอำนาจต้องเป็นไปเพื่อวัตถุประสงค์ ดังต่อไปนี้

(๑) การอำนวยความสะดวกและตอบสนองความต้องการของประชาชน

(๒) ความคุ้มค่า ความรวดเร็ว และประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน

(๓) การกระจายอำนาจการตัดสินใจและความรับผิดชอบที่เหมาะสม

(๔) ไม่เป็นการเพิ่มขึ้นขั้นตอนหรือระยะเวลาในการใช้อำนาจ และไม่ต้องผ่านการพิจารณาของผู้ดำรงตำแหน่งต่าง ๆ มากเกินความจำเป็น

เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการมอบอำนาจตามวรรคหนึ่ง ผู้มอบอำนาจอาจวางแนวทางหรือกำหนดรายละเอียดวิธีปฏิบัติการเพิ่มเติมในเรื่องการมอบอำนาจโดยไม่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ เพื่อให้สอดคล้องกับภารกิจหรือลักษณะของงานที่ต้องมีการใช้อำนาจที่มอบอำนาจไปนั้นก็ได้

ข้อ ๖ ในการมอบอำนาจ ผู้มอบอำนาจอาจมอบอำนาจในเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ การปฏิบัติการของผู้มอบอำนาจ เพื่อให้ผู้รับมอบอำนาจปฏิบัติการแทนในเรื่องนั้นทั้งหมดหรือบางส่วนก็ได้ โดยต้องเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการมอบอำนาจตามข้อ ๕ และคำนึงถึงขีดความสามารถ ความรับผิดชอบ อำนาจหน้าที่ และความรับผิดชอบของผู้รับมอบอำนาจและผู้มอบอำนาจ เว้นแต่เป็นเรื่องใดตามกรณี ดังต่อไปนี้ ผู้มอบอำนาจอาจไม่มอบอำนาจในเรื่องดังกล่าวก็ได้

(๑) เป็นเรื่องที่มีกฎหมายบัญญัติให้เป็นอำนาจเฉพาะหรือเป็นเรื่องที่โดยสภาพไม่อาจมอบอำนาจได้

(๒) เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับนโยบายสำคัญ

(๓) เป็นเรื่องที่มีความจำเป็นต้องมีการดูแลอย่างใกล้ชิดเพื่อให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน

(๔) เป็นเรื่องที่อาจก่อให้เกิดความเดือดร้อนหรือเกิดความไม่เป็นธรรมแก่ประชาชนได้

การมอบอำนาจตามวรรคหนึ่งให้รวมถึงการมอบอำนาจในการทำนิติกรรมสัญญาฟ้องคดีและดำเนินคดีด้วย

ข้อ ๗ ในการมอบอำนาจ ให้ผู้มอบอำนาจดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) วางหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการใช้อำนาจของผู้รับมอบอำนาจ

(๒) จัดให้มีระบบการตรวจสอบและการรายงานผลการใช้อำนาจของผู้รับมอบอำนาจ

(๓) กำกับดูแล และแนะนำการใช้อำนาจของผู้รับมอบอำนาจ

(๔) จัดทำบัญชีการมอบอำนาจเสนอผู้บังคับบัญชา

เมื่อมีการมอบอำนาจแล้ว หากผู้มอบอำนาจเห็นว่าผู้รับมอบอำนาจใช้อำนาจที่รับมอบโดยไม่ถูกต้องหรืออาจก่อให้เกิดความเสียหาย ผู้มอบอำนาจอาจมีคำสั่งแก้ไขการปฏิบัติการของผู้รับมอบอำนาจหรือให้ผู้รับมอบอำนาจหยุดการปฏิบัติการไว้ก่อน และผู้มอบอำนาจเป็นผู้ใช้อำนาจนั้นโดยตรงก็ได้

ข้อ ๘ การมอบอำนาจให้ทำเป็นหนังสือโดยระบุรายละเอียดเกี่ยวกับการมอบอำนาจให้ชัดเจนเพียงพอให้เข้าใจในเรื่อง ดังต่อไปนี้

- (๑) ชื่อและตำแหน่งของผู้มอบอำนาจ
- (๒) ชื่อและตำแหน่งของผู้รับมอบอำนาจ
- (๓) อำนาจที่มอบ รวมทั้งอาจกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการใช้อำนาจด้วยก็ได้

ข้อ ๙ การมอบอำนาจย่อมมีผลตราบเท่าที่ยังไม่มีการเพิกถอนหรือสิ้นผลลงโดยเงื่อนไขหรือโดยเหตุอื่น

ข้อ ๑๐ เมื่อมีการมอบอำนาจโดยชอบแล้ว ผู้รับมอบอำนาจมีหน้าที่ต้องรับมอบอำนาจและจะมอบอำนาจแก่ผู้ดำรงตำแหน่งอื่นมิได้

ข้อ ๑๑ การมอบอำนาจตามข้อบังคับนี้ให้ใช้กับการปฏิบัติงานทั้งในและนอกราชอาณาจักร

หมวด ๒

การมอบอำนาจและการปฏิบัติกรแทน

ข้อ ๑๒ อำนาจในการสั่ง การอนุญาต การอนุมัติการปฏิบัติงานหรือการดำเนินการอื่นที่เลขาธิการจะพึงปฏิบัติหรือดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ ถ้ากฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งนั้น มิได้ห้ามการมอบอำนาจเอาไว้ เลขาธิการจะมอบอำนาจให้ผู้ดำรงตำแหน่งดังต่อไปนี้ปฏิบัติหน้าที่แทนได้ เว้นแต่จะมีการกำหนดเงื่อนไข หรือข้อห้ามการมอบอำนาจไว้เป็นการเฉพาะ

- (๑) รองเลขาธิการ
- (๒) ผู้ช่วยเลขาธิการ
- (๓) ผู้อำนวยการฝ่าย
- (๔) ผู้ดำรงตำแหน่งอื่นที่เทียบเท่า (๑) ถึง (๓)

หมวด ๓

การรักษาการแทน

ข้อ ๑๓ ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งเลขาธิการหรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้คณะกรรมการแต่งตั้งรองเลขาธิการเป็นผู้รักษาการแทนเลขาธิการ ในกรณีที่ไม่มีรองเลขาธิการหรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้คณะกรรมการแต่งตั้งพนักงานคนหนึ่งเป็นผู้รักษาการแทนเลขาธิการ

ข้อ ๑๔ ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งรองเลขาธิการ ผู้ช่วยเลขาธิการ และผู้ตรวจสอบภายในหรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้เลขาธิการแต่งตั้งพนักงานคนหนึ่งเป็นผู้รักษาการแทนได้เป็นการชั่วคราว โดยต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการก่อน

หมวด ๔
การรักษาการในตำแหน่ง

ข้อ ๑๕ ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการฝ่ายหรือหัวหน้ากลุ่ม หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้เลขาธิการมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานคนหนึ่งเป็นผู้รักษาการในตำแหน่งนั้น

หมวด ๕
อำนาจและหน้าที่ของผู้รักษาการแทนและผู้รักษาการในตำแหน่ง

ข้อ ๑๖ ให้ผู้รักษาการแทนหรือผู้รักษาการในตำแหน่งตามข้อบังคับนี้ มีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ซึ่งตนรักษาการแทนหรือผู้ซึ่งตนรักษาการในตำแหน่งนั้น เว้นแต่ประธานกรรมการจะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

ในกรณีที่มิได้มีกฎหมายอื่นแต่งตั้งให้ผู้ดำรงตำแหน่งใดเป็นกรรมการ หรือให้มีอำนาจหน้าที่ใดให้ผู้ปฏิบัติการแทน ผู้รักษาการแทน หรือผู้รักษาการในตำแหน่งมีอำนาจหน้าที่เป็นกรรมการ หรือมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ดำรงตำแหน่งนั้นในระหว่างการปฏิบัติการแทน การรักษาการแทน หรือการรักษาการในตำแหน่ง แล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๗ การเป็นผู้รักษาการแทนหรือผู้รักษาการในตำแหน่งตามข้อบังคับนี้ ไม่กระทบกระเทือนอำนาจประธานกรรมการหรือเลขาธิการที่จะแต่งตั้งพนักงานเป็นผู้รักษาการแทน หรือผู้ดำรงตำแหน่งตามอำนาจหน้าที่ที่มีอยู่ตามกฎหมาย

ในกรณีที่มีการแต่งตั้งผู้รักษาการแทน หรือผู้รักษาการในตำแหน่งตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งเดิมพ้นจากการเป็นผู้รักษาการแทน หรือผู้รักษาการในตำแหน่งนับแต่เวลาที่ผู้ได้รับแต่งตั้งตามวรรคหนึ่งเข้ารับหน้าที่

ข้อ ๑๘ ให้ผู้ปฏิบัติการแทน ผู้รักษาการแทน หรือผู้รักษาการในตำแหน่งแล้วแต่กรณี รายงานผลการปฏิบัติการแทน การรักษาการแทน หรือการรักษาการในตำแหน่ง ต่อผู้มอบอำนาจหรือผู้แต่งตั้งแล้วแต่กรณี ทราบเป็นประจำ

ประกาศ ณ วันที่ ๑๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๑

สนธิรัตน์ สนธิจิรวงศ์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ปฏิบัติหน้าที่

ประธานกรรมการการแข่งขันทางการค้า

กวด. 102
วันที่ 19 มิ.ย.
เวลา 15.15
สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
รหัสเรื่อง : ส27274
รับที่ : 63987/81
วันที่ : 19 มิ.ย. 81 เวลา : 15:08

ด่วนที่สุด

ที่ พณ ๐๕๐๑.๑๔ / ๒๐๕

กระทรวงพาณิชย์
๕๖๓ ถนนนนทบุรี
อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๑๙ มีนาคม ๒๕๖๑

เรื่อง ค่าตอบแทน ค่าใช้จ่ายในการปฏิบัติหน้าที่ และสิทธิประโยชน์อื่นของคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า คณะอนุกรรมการ และคณะกรรมการสรรหา ตามพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๖/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๓๓ มกราคม ๒๕๖๑

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
๑. หนังสือรองนายกรัฐมนตรี เห็นชอบให้เสนอคณะรัฐมนตรี
 ๒. บันทึกช่วยจำการประชุมหารือ วันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑
 ๓. สรุปผลการประชุมหารือ วันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑
 ๔. พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐

ด้วยกระทรวงพาณิชย์ ขอเสนอเรื่องค่าตอบแทน ค่าใช้จ่ายในการปฏิบัติหน้าที่ และสิทธิประโยชน์อื่นของคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า คณะอนุกรรมการ และคณะกรรมการสรรหา ตามพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ มาเพื่อคณะรัฐมนตรีพิจารณา ตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุมคณะรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๘ มาตรา ๔ (๑) ในการเสนอเรื่องที่ถูกหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะรัฐมนตรีหรือให้ต้องเสนอคณะรัฐมนตรี โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ มาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ ที่กำหนดให้ต้องเสนอเรื่องนี้ต่อคณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบ ทั้งนี้ รองนายกรัฐมนตรี (นายสมคิด จาตุศรีพิทักษ์) กำกับการบริหารราชการกระทรวงพาณิชย์ ได้เห็นชอบให้นำเรื่องดังกล่าวเสนอคณะรัฐมนตรีด้วยแล้ว (รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑)

๑. เรื่องเดิม

๑.๑ กระทรวงพาณิชย์ ได้มีหนังสือถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี (สลค.) เพื่อนำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบอัตราค่าตอบแทน ค่าใช้จ่ายอื่นในการปฏิบัติหน้าที่ และสิทธิประโยชน์อื่นของคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า คณะอนุกรรมการ และคณะกรรมการสรรหา ตามพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ และต่อมา สลค. ได้แจ้งข้อสั่งการของรองนายกรัฐมนตรี (นายสมคิด จาตุศรีพิทักษ์) ให้กระทรวงพาณิชย์หรือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ (๑) กระทรวงการคลัง (โดยกรมบัญชีกลาง) (๒) สำนักงบประมาณ (๓) สำนักงาน ก.พ. (๔) สำนักงาน ก.พ.ร. (๕) คณะกรรมการพิจารณาโครงสร้างหน่วยงานและระบบค่าตอบแทนบุคลากรภาครัฐ และ (๖) สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (ตามหนังสือที่อ้างถึง) เพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับค่าตอบแทนดังกล่าว ซึ่งกระทรวงพาณิชย์ โดยกรมการค้าภายใน (สำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า (สชค.)) ได้ดำเนินการประชุมร่วมกับหน่วยงานดังกล่าว เมื่อวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ (รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๒)

๑.๒ กระทรวงพาณิชย์ ได้มีหนังสือถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี (สลค.) เพื่อรายงานผลการประชุมหารือตามข้อสั่งการของรองนายกรัฐมนตรี (นายสมคิด จาตุศรีพิทักษ์) และให้นำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบอัตราค่าตอบแทน ค่าใช้จ่ายอื่นในการปฏิบัติหน้าที่ และสิทธิประโยชน์อื่นของคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า คณะอนุกรรมการ และคณะกรรมการสรรหาตามพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ ตามมติที่ประชุม และต่อมารองนายกรัฐมนตรี (นายสมคิด จาตุศรีพิทักษ์) มีข้อสั่งการให้กระทรวงพาณิชย์ไปทบทวนอัตราค่าตอบแทนฯ อีกครั้งหนึ่ง เพื่อให้เกิดความเหมาะสม โดยให้คำนึงถึงภาระด้านงบประมาณของรัฐบาลในระยะยาว ซึ่งกระทรวงพาณิชย์ได้ประชุมหารือร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ครั้งที่ ๒ เป็นที่เรียบร้อยแล้ว เมื่อวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ (รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๓)

๒. เหตุผลความจำเป็นที่ต้องเสนอคณะรัฐมนตรี

พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ มีบทบัญญัติเกี่ยวกับค่าตอบแทนฯ ของคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า คณะอนุกรรมการ และคณะกรรมการสรรหา ดังนี้

๒.๑ มาตรา ๒๓ วรรคหนึ่ง กำหนดให้ประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ และกรรมการ เป็นผู้ปฏิบัติงานเต็มเวลา โดยได้รับค่าตอบแทน ค่าใช้จ่ายในการปฏิบัติหน้าที่ และสิทธิประโยชน์อื่นตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด ทั้งนี้ ในการกำหนดอัตราค่าตอบแทนให้คำนึงถึงข้อห้ามการดำรงตำแหน่งภายหลังพ้นจากตำแหน่งด้วย

๒.๒ มาตรา ๒๓ วรรคสอง กำหนดให้ประธานอนุกรรมการ และอนุกรรมการ ที่แต่งตั้งขึ้นภายใต้พระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๑) ให้ได้รับค่าตอบแทนและค่าใช้จ่ายอื่นในการปฏิบัติหน้าที่ โดยให้เป็นไปตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

๒.๓ มาตรา ๑๑ กำหนดให้มีคณะกรรมการสรรหาทำหน้าที่คัดเลือกคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า ตามมาตรา ๗ โดยให้ประธานกรรมการสรรหา และกรรมการสรรหา ได้รับค่าตอบแทนและค่าใช้จ่ายอื่นในการปฏิบัติงานตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

(รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๔)

๓. ความเร่งด่วนของเรื่อง

๓.๑ มาตรา ๘๖ กำหนดให้การสรรหาคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า ที่มาจากกระบวนการสรรหาและคัดเลือกดำเนินการแล้วเสร็จภายใน ๒๗๐ วันนับแต่วันที่พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ มีผลบังคับใช้ (๕ ตุลาคม ๒๕๖๐) ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินการตามกฎหมายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ รวดเร็ว และต่อเนื่อง จึงมีความจำเป็นเร่งด่วนที่จะต้องขอความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณากำหนดอัตราค่าตอบแทน ค่าใช้จ่ายอื่นในการปฏิบัติหน้าที่ สิทธิประโยชน์อื่นตามที่พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ กำหนด

๓.๒ สำนักงบประมาณจำเป็นต้องนำอัตราค่าตอบแทน ค่าใช้จ่ายในการปฏิบัติหน้าที่ และสิทธิประโยชน์อื่นของคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า คณะอนุกรรมการ และคณะกรรมการสรรหา ประกอบการพิจารณาจัดสรรงบประมาณเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของสำนักงานฯ สำหรับปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ และประกอบการจัดทำร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๒

๔. การดำเนินการ

เมื่อวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ สลค. ได้จัดประชุมหารือเพื่อทบทวนอัตราค่าตอบแทนฯ อีกครั้ง (ครั้งที่ ๒) โดยมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมประชุมหารือ ได้แก่ (๑) กระทรวงการคลัง (โดยกรมบัญชีกลาง) (๒) สำนักงบประมาณ (๓) สำนักงาน ก.พ. (๔) สำนักงาน ก.พ.ร. (๕) คณะกรรมการพิจารณาโครงสร้างหน่วยงาน และระบบค่าตอบแทนบุคลากรภาครัฐ และ (๖) สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เพื่อให้เกิดความเหมาะสม โดยคำนึงถึงภาระด้านงบประมาณของรัฐบาล ตามข้อสั่งการของรองนายกรัฐมนตรี (นายสมคิด จาตุศรีพิทักษ์) สรุปสาระสำคัญ ดังนี้

๔.๑ คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า

๔.๑.๑ คำตอบแทน : ใช้อัตราเงินเดือนเช่นเดียวกับคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน (กกพ.) แต่ไม่จ่ายผลประโยชน์ตอบแทนอื่น (ร้อยละ ๒๕ ของเงินเดือน) โดยประธาน รองประธาน และกรรมการ ได้รับคำตอบแทนเป็นเงินเดือน ตามลำดับ ดังนี้ ๒๕๐,๐๐๐ บาท ๒๒๕,๐๐๐ บาท และ ๒๐๐,๐๐๐ บาท

๔.๑.๒ ค่าใช้จ่ายในการปฏิบัติหน้าที่ : ประธาน ให้ใช้อัตราเดียวกับข้าราชการระดับปลัดกระทรวง สำหรับรองประธานและกรรมการ ให้ใช้อัตราเดียวกับข้าราชการระดับอธิบดี

๔.๑.๓ สิทธิประโยชน์อื่น : ประกอบด้วย

(๑) ค่ารักษาพยาบาลหรือการประกันสุขภาพ : ใช้อัตราเช่นเดียวกับ กกพ. ตามที่จ่ายจริง ในอัตราเบี้ยประกันคนละไม่เกิน ๓๐,๐๐๐ บาท/ปี

(๒) บำเหน็จตอบแทน : ใช้อัตราเช่นเดียวกับ กกพ. โดยเงินเดือน x ระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่ง (จำนวนปี) โดยเศษของปีนำมาคำนวณด้วย ทั้งนี้ ต้องดำรงตำแหน่งไม่น้อยกว่า ๑ ปี (ยกเว้นกรณีตาย)

๔.๒ อนุกรรมการ (อนุกรรมการสอบสวนและอนุกรรมการทั่วไป)

๔.๒.๑ อนุกรรมการสอบสวน ให้ได้รับคำตอบแทนในการประชุม : ใช้อัตราเดียวกับคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามทุจริตแห่งชาติ (ปปช.) แบ่งเป็น (๑) บุคคลภายนอก : ประธาน ๒,๕๐๐ บาท อนุกรรมการ ๒,๐๐๐ บาท และ (๒) พนักงาน : ประธาน ๑,๕๐๐ บาท อนุกรรมการ ๑,๒๕๐ บาท อนุกรรมการและเลขานุการ ๑,๒๕๐ บาท โดยให้จ่ายเป็นรายครั้ง ไม่เกิน ๑๐ ครั้ง/เดือน

๔.๒.๒ อนุกรรมการทั่วไป ให้ได้รับคำตอบแทนในการประชุม : ใช้อัตราเดียวกับ กกพ. โดยให้จ่ายเป็นรายเดือน แบ่งเป็น (๑) บุคคลภายนอก : ประธาน ๖,๕๐๐ บาท อนุกรรมการ ๖,๐๐๐ บาท และ (๒) พนักงาน : ประธาน ๓,๒๕๐ บาท อนุกรรมการ ๓,๐๐๐ บาท

ทั้งนี้ ค่าใช้จ่ายอื่นในการปฏิบัติหน้าที่ของบุคคลภายนอกในอนุกรรมการสอบสวนและอนุกรรมการทั่วไป ให้ใช้อัตราเดียวกับข้าราชการระดับ ๙ กรณีเป็นข้าราชการที่ดำรงตำแหน่ง หรือเคยดำรงตำแหน่งเกินกว่าระดับ ๙ ให้เบิกได้ตามสิทธิ

๔.๓ คณะกรรมการสรรหา

๔.๓.๑ คำตอบแทนในการประชุม : ใช้อัตราอ้างอิงพระราชกฤษฎีกาเบี้ยประชุม พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง กำหนดรายชื่อคณะกรรมการและคณะอนุกรรมการที่มีสิทธิได้รับเบี้ยประชุมเป็นรายเดือน และอัตราเบี้ยประชุมเป็นรายเดือนและรายครั้งสำหรับกรรมการ อนุกรรมการ เลขานุการ และผู้ช่วยเลขานุการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๗ โดยประธานสรรหาและกรรมการสรรหา ให้ได้รับคำตอบแทนเป็นเบี้ยประชุม ตามลำดับ ดังนี้ ประธานสรรหา ๒,๐๐๐ บาท กรรมการสรรหา ๑,๖๐๐ บาท โดยให้จ่ายเป็นรายครั้ง

๔.๓.๒ ค่าใช้จ่ายอื่นในการปฏิบัติหน้าที่ : ประธานคณะกรรมการสรรหาใช้อัตราเดียวกับระดับปลัดกระทรวง ข้าราชการให้เบิกได้ตามสิทธิ สำหรับบุคคลภายนอกเทียบเท่าระดับอธิบดี

๕. ข้อเสนอ

เพื่อให้การบังคับใช้ภายใต้พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ กระทรวงพาณิชย์ขอเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบอัตรา คำตอบแทน ค่าใช้จ่ายในการปฏิบัติหน้าที่ และสิทธิประโยชน์อื่นแก่คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า คณะอนุกรรมการสอบสวน คณะอนุกรรมการ และคณะกรรมการสรรหา ดังนี้

๕.๑ คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า ประกอบด้วย ประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ และกรรมการ ให้ได้รับคำตอบแทน ค่าใช้จ่ายในการปฏิบัติหน้าที่ และสิทธิประโยชน์อื่น ในอัตรา ดังนี้

(๑) คำตอบแทน ให้ได้รับเป็นเงินเดือนในอัตราเดียวกับการจ่ายคำตอบแทนแก่คณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน ที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาคำตอบแทน ค่าใช้จ่ายในการปฏิบัติหน้าที่ และสิทธิประโยชน์อื่นของประธานกรรมการและกรรมการกำกับกิจการพลังงาน พ.ศ. ๒๕๕๑ แต่ไม่จ่ายผลประโยชน์ตอบแทนอื่น (ร้อยละ ๒๕ ของเงินเดือน) โดยการกำหนดอัตราคำตอบแทน แก่รองประธานให้นำหลักการตามพระราชกฤษฎีกาเบี้ยประชุมกรรมการ พ.ศ. ๒๕๔๗ มาใช้โดยอนุโลม โดยให้จ่ายคำตอบแทนตั้งแต่วันที่มิได้คำสั่งแต่งตั้ง ดังนี้

ตำแหน่ง	เงินเดือน (บาท/เดือน)	ผลประโยชน์อื่น (บาท/เดือน)
ประธานกรรมการ	๒๕๐,๐๐๐	-
รองประธานกรรมการ	๒๒๕,๐๐๐	-
กรรมการ	๒๐๐,๐๐๐	-

(๒) ค่าใช้จ่ายในการปฏิบัติหน้าที่ ให้นำพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการและระเบียบกระทรวงการคลังซึ่งออกตามความในพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวมาใช้บังคับแก่ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปปฏิบัติงานโดยอนุโลม โดยให้ประธานกรรมการได้รับสิทธิในอัตราเดียวกับข้าราชการพลเรือนสามัญระดับปลัดกระทรวง สำหรับรองประธานกรรมการและกรรมการได้รับสิทธิในอัตราเดียวกับข้าราชการพลเรือนสามัญระดับอธิบดีหรือเทียบเท่า

(๓) สิทธิประโยชน์อื่น ให้ได้รับ ดังนี้

(๓.๑) ค่ารักษาพยาบาลหรือการประกันสุขภาพ ให้ประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ และกรรมการ มีสิทธิได้รับค่ารักษาพยาบาลหรือการประกันสุขภาพตามที่จ่ายจริงในอัตราเบี้ยประกันคนละไม่เกิน ๓๐,๐๐๐ บาทต่อปี โดยให้นำพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล และระเบียบกระทรวงการคลังซึ่งออกตามความในพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวมาใช้บังคับแก่ค่ารักษาพยาบาลของประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ และกรรมการ โดยอนุโลม

(๓.๒) บำเหน็จตอบแทน

• การจ่ายบำเหน็จตอบแทนกรณีปกติ ประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ และกรรมการ ซึ่งดำรงตำแหน่งไม่น้อยกว่า ๑ ปีบริบูรณ์ มีสิทธิได้รับบำเหน็จตอบแทนเป็นเงินซึ่งจ่ายครั้งเดียวเมื่อพ้นตำแหน่งด้วยเหตุอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้ (๑) พ้นจากตำแหน่งตามวาระ (๒) มีอายุครบ ๗๐ ปีบริบูรณ์ และ (๓) ลาออก โดยการคำนวณบำเหน็จตอบแทนนั้นให้นำอัตราคำตอบแทนที่เป็นเงินเดือนคูณด้วยระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่ง โดยการนับระยะเวลา ให้นับแต่วันที่มิได้คำสั่งแต่งตั้งจนถึงวันที่สิ้นสุดการปฏิบัติหน้าที่ โดยนับจำนวนปี รวมทั้งเศษของปีด้วย การคำนวณเศษของปีที่เป็นเดือนหรือวันให้เป็นปีนั้นให้นำเศษที่เป็นเดือนหารด้วย ๑๒ และเศษที่เป็นวันหารด้วย ๓๐ ได้ผลลัพธ์เท่าใดจึงหารด้วย ๑๒ ในการคำนวณให้ใช้ทศนิยม ๒ ตำแหน่ง และให้นำจำนวนที่คำนวณได้มารวมกันเป็นระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่งซึ่งเป็นจำนวนปี ทั้งนี้ สิทธิในบำเหน็จตอบแทนนั้น เป็นสิทธิเฉพาะตัว จะโอนไม่ได้

• การจ่ายบำเหน็จตอบแทนกรณีถึงแก่ความตาย กรณีที่ประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ หรือกรรมการ พ้นจากตำแหน่งเพราะเหตุถึงแก่ความตาย ไม่ว่าผู้นั้นจะดำรงตำแหน่งครบ ๑ ปีบริบูรณ์หรือไม่ก็ตาม ให้จ่ายบำเหน็จตอบแทนเป็นเงินซึ่งจ่ายครั้งเดียวตามระยะเวลาในการดำรงตำแหน่ง โดยใช้เกณฑ์คำนวณตามการจ่ายบำเหน็จตอบแทนกรณีปกติ โดยอนุโลมให้แก่ทายาทโดยธรรมซึ่งเป็นผู้มีสิทธิรับมรดกของผู้ตายตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

สำหรับคำตอบแทนของคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าตามพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๕๒ ที่ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ ไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า (ตามบทเฉพาะกาล มาตรา ๘๖) ให้ได้รับคำตอบแทนเป็นเบี้ยประชุมในอัตราเท่าเดิม

๕.๒ ค่าตอบแทนและค่าใช้จ่ายอื่นในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการสอบสวน ประกอบด้วย ประธานอนุกรรมการสอบสวน อนุกรรมการสอบสวน และอนุกรรมการสอบสวนและเลขานุการ ตามมาตรา ๒๑ ในอัตรา ดังนี้

(๑) ค่าตอบแทน ให้ประธานอนุกรรมการสอบสวน อนุกรรมการสอบสวน และอนุกรรมการสอบสวนและเลขานุการ ได้รับค่าตอบแทนเป็นเบี้ยประชุมรายครั้งเฉพาะครั้งที่มาประชุม แต่รวมกันแล้วต้องไม่เกิน ๑๐ ครั้งต่อเดือน ดังนี้

ตำแหน่ง	เบี้ยประชุม (รายครั้ง แต่ไม่เกิน ๑๐ ครั้ง/เดือน) : หน่วยบาท	
	บุคคลภายนอก	พนักงานของสำนักงาน
ประธานอนุกรรมการสอบสวน	๒,๕๐๐	๑,๕๐๐
อนุกรรมการสอบสวน	๒,๐๐๐	๑,๒๕๐
อนุกรรมการสอบสวนและเลขานุการ	-	๑,๒๕๐

(๒) ค่าใช้จ่ายอื่นในการปฏิบัติหน้าที่ ให้นำพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการและระเบียบกระทรวงการคลังซึ่งออกตามความในพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวมาใช้บังคับแก่ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปปฏิบัติงานโดยอนุโลม โดยอนุกรรมการสอบสวนที่เป็นบุคคลภายนอกได้รับสิทธิในอัตราเดียวกับข้าราชการพลเรือนประเภทบริหารระดับต้น เว้นแต่ดำรงตำแหน่งหรือเคยดำรงตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญตั้งแต่ระดับอธิบดีหรือเทียบเท่าขึ้นไปให้เบิกได้ตามสิทธิที่ได้รับหรือเคยได้รับ สำหรับอนุกรรมการสอบสวนที่เป็นพนักงานของสำนักงาน ให้ได้รับสิทธิตามระเบียบการเบิกจ่ายที่สำนักงานกำหนด

๕.๓ ค่าตอบแทนและค่าใช้จ่ายอื่นในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ประกอบด้วย ประธานอนุกรรมการ และอนุกรรมการ ตามมาตรา ๒๐ ในอัตรา ดังนี้

(๑) ค่าตอบแทน ให้ประธานอนุกรรมการ และอนุกรรมการ ได้รับค่าตอบแทนเป็นเบี้ยประชุมรายเดือน ดังนี้

ตำแหน่ง	เบี้ยประชุม (รายเดือน) : หน่วยบาท	
	บุคคลภายนอก	พนักงานของสำนักงาน
ประธานอนุกรรมการ	๖,๕๐๐	๓,๒๕๐
อนุกรรมการ	๖,๐๐๐	๓,๐๐๐

(๒) ค่าใช้จ่ายอื่นในการปฏิบัติหน้าที่ ให้นำพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการและระเบียบกระทรวงการคลังซึ่งออกตามความในพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวมาใช้บังคับแก่ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปปฏิบัติงานโดยอนุโลม โดยอนุกรรมการที่เป็นบุคคลภายนอกได้รับสิทธิในอัตราเดียวกับข้าราชการพลเรือนประเภทบริหารระดับต้น เว้นแต่ดำรงตำแหน่งหรือเคยดำรงตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญตั้งแต่ระดับอธิบดีหรือเทียบเท่าขึ้นไปให้เบิกได้ตามสิทธิที่ได้รับหรือเคยได้รับ สำหรับอนุกรรมการที่เป็นพนักงานของสำนักงาน ให้ได้รับสิทธิตามระเบียบการเบิกจ่ายที่สำนักงานกำหนด

ทั้งนี้ ตามข้อ ๕.๒ และ ๕.๓ “บุคคลภายนอก” ให้หมายถึง บุคคลที่ไม่ใช่พนักงานของสำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า และ “พนักงาน” ให้หมายถึง พนักงานของสำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า ที่ได้รับการแต่งตั้ง ตามที่กำหนดในระเบียบการบริหารทรัพยากรบุคคลของสำนักงาน

๕.๔ ค่าตอบแทนและค่าใช้จ่ายอื่นในการปฏิบัติงานของคณะกรรมการสรรหา ประกอบด้วย ประธานกรรมการสรรหาและกรรมการสรรหา ตามมาตรา ๑๑ ในอัตรา ดังนี้

(๑) ค่าตอบแทน ให้ประธานกรรมการสรรหา และกรรมการสรรหา ได้รับค่าตอบแทนเป็นเบี้ยประชุมรายครั้งเฉพาะครั้งที่มาประชุม ในอัตรา ดังนี้

ตำแหน่ง	เบี้ยประชุม (รายครั้ง) : หน่วยบาท
ประธานกรรมการสรรหา	๒,๐๐๐
กรรมการสรรหา	๑,๖๐๐

(๒) ค่าใช้จ่ายอื่นในการปฏิบัติงาน ให้นำพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการและระเบียบกระทรวงการคลังซึ่งออกตามความในพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวมาใช้บังคับโดยอนุโลม โดยประธานให้ได้รับในอัตราเดียวกับระดับปลัดกระทรวง กรรมการสรรหาที่เป็นข้าราชการ ได้รับสิทธิในอัตราเดียวกับที่ได้รับจากต้นสังกัด สำหรับกรรมการสรรหาที่ไม่ได้เป็นข้าราชการให้ได้รับสิทธิในอัตราเดียวกับข้าราชการพลเรือนสามัญระดับอธิบดีหรือเทียบเท่า

ทั้งนี้ บรรดาค่าตอบแทน ค่าใช้จ่ายในการปฏิบัติหน้าที่ และสิทธิประโยชน์อื่นตามข้อ ๕๑ - ๕๔ ให้มีผลตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ มีผลใช้บังคับ และให้เป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของสำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า

จึงเรียนมาเพื่อโปรดนำกราบเรียนนายกรัฐมนตรีเพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

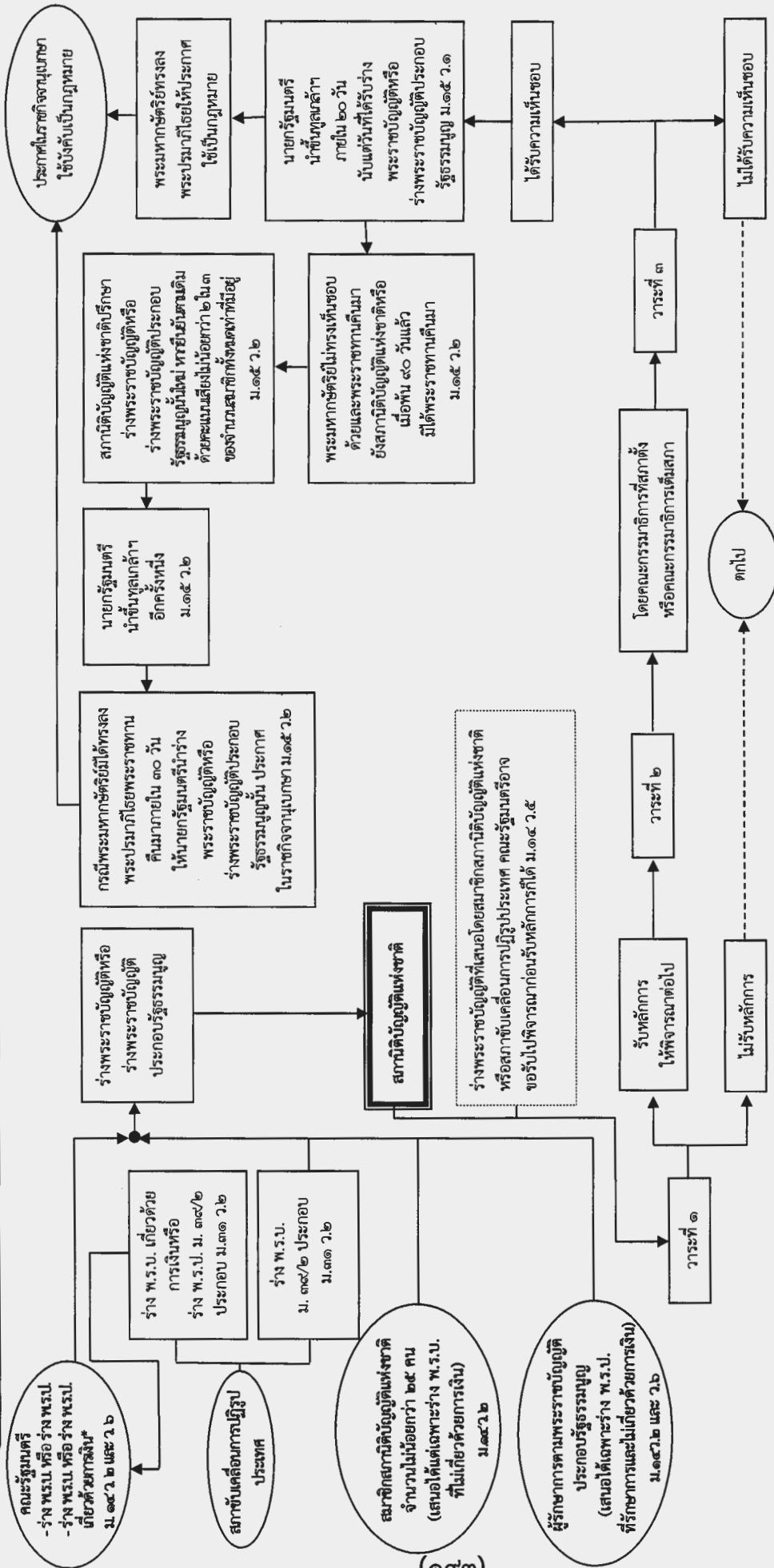
(นายสนธิรัตน์ สนธิจิรวงศ์)
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

กรมการค้าภายใน
สำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า
โทร. ๐ ๒๕๐๗ ๕๘๘๑
โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๕๔๒๖
ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ mecd.otcc@gmail.com

จ.

แผนภูมิแสดงกระบวนการตราพระราชบัญญัติ
และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ
ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
(ฉบับชั่วคราว)
พุทธศักราช ๒๕๕๗

กระบวนการตราพระราชบัญญัติหรือพระราชกฤษฎีกาของประธานาธิบดีแห่งสาธารณรัฐตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗

(๑๙๓)

หมายเหตุ : (๑) ร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับวงเงิน หมายความว่า ร่างพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับการตั้งขึ้น ยกเลิก ลด เปลี่ยนแปลง แก้ไข ส่วน
หรือวางระเบียบการบังคับขึ้นเกี่ยวกับภาษีหรือการ การจัดสรร รับ รักษา หรือจ่ายเงินแผ่นดิน หรือการโอนงบประมาณรายจ่าย
ของแผ่นดินมาสู่เงินการคลังหรือการใช้จ่ายเงิน หรือการดำเนินการที่ผูกพันทรัพย์สินของรัฐ หรือเงินตรา (ม.๑๕๖.๑๓)
(๒) ร่าง พ.ร.บ. หมายถึง ร่างพระราชบัญญัติ และร่าง พ.ร.บ. หมายถึง ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ

จัดทำโดย : กลุ่มงานพัฒนากฎหมาย สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

ราชกิจจานุเบกษา

ฉบับกฤษฎีกา

เล่ม ๑๓๔ ตอนที่ ๔๐ ก

วันที่ ๖ เมษายน ๒๕๖๐

**“ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญและร่างพระราชบัญญัติ จะตราขึ้น
เป็นกฎหมายได้ก็แต่โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา”**

(บทบัญญัติมาตรา ๘๑ วรรคหนึ่ง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐)

ออกแบบและพิมพ์ที่ สำนักการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
๐ ๒๒๓๔๔ ๑๕๖๑, ๐ ๒๒๓๔๔ ๑๓๔๑, ๐ ๒๒๘๓๑ ๙๔๓๒, ๐ ๒๒๘๓๑ ๙๔๓๕

